Comit. municipal
P CR.

1

filme noi

DIRECȚIA
REȚELEI CINEMATOGRAFICE
ȘI DIFUZĂRII FILMELOR -
ROMANIA FILM

17087.

1971

FILME NOI

Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă
Direcţia Reţelei Cinematografice şi Difuzării Filmelor
Bucureşti, Str.Iulius Fucik 25
Telefon : 12.29.21.

FILMUL ROMANESC
Mihai Viteazul 4
Circ fără frontiere. 7
Cîntecele mării (generic). 8

STIRI DE PE PLATOURI

PREMIERELE LUNII
Orologiul Kremlinului. 11
Primul curier. 13
Semnale pe drum. 14
Pe luciul gheţii 15
Cinci pentru infern. 16
Ursul şi păpuşa. 17
N e m u r i r e. 19
In ghearele invizibile ale Dr.Mabuse 20
Genoveva de Brabant. 21
Vara de altădată (generic) 22

CINEMATOGRAFUL DE ARTA
Crimă şi pedeapsă 23
Bătălia pentru Alger 27

S T I R I. 31

Nr.1/1971 MATERIAL INFORMATIV PENTRU UZ INTERN

Cu prilejul Noului An 1971 Direcţia Reţelei Cinematografice şi Difuzării Filmelor vă urează sănătate, fericire şi un an bogat în realizări.

FILMUL ROMÂNESC

MIHAI VITEAZUL

producţie a studioului cinematografic Bucureşti în colabo - rare cu Ministerul Forţelor Armate ale R.S.R.
cinemascop, color
seria I : 11 acte,2 905 m, 1 oră, 46 minute
seria II: 11 acte,2 898 m, 1 oră, 45 minute

scenariul : Titus Popovici
regia : Sergiu Nicolaescu
imaginea : George Cornea
muzica : Tiberiu Olah
decoruri : Nicolae Teodoru, Zoltan Szabo

cu : Amza Pellea (Mihai Viteazul), Irina Gărdescu (Rossana), Florin Piersic (Preda Buzescu), Septimiu Sever (Radu Buzescu), Ilarion Ciobanu (Stroe Buzescu), Mircea Albulescu (Popa Stoica), Ion Besoiu (Sigismund Bathory), Emmerich Schäffer (Başta), Olga Tudorache (Doamna Teodora), György Kovács (Andrei Bathory), Ioana Bulcă (Doamna Stanca), Sergiu Nicolaescu (Selim Paşa), Maria Clara Sebök (Cristina Bathory), Nicolae Secăreanu (Sinan Paşa), Aurel Rogalschi (Rudolf).

Filmul "Mihai Viteazul" este un amplu tablou istoric consacrat luptelor duse pentru libertate şi independenţă naţională, năzuinţă de veacuri a poporului nostru care s-a realizat pe deplin o dată cu alungarea cotropitorilor fas - cişti în August 1944 şi trecerea la construirea socialismului.

Totodată, filmul relevă personalitatea de prim ordin a domnitorului Mihai, aptitudinile sale deosebite de conducător de oşti, perseverenţa sa nobilă de a lupta pentru idealul Unirii.

Prin unele imagini se recompune situaţia sfîrşitului celui de al XVI-lea secol în Europa Centrală, perioadă în care Imperiul Otoman devenise o forţă şi ameninţa autonomia statelor din această parte a continentului, precum şi eforturile supraomeneşti ale lui Mihai de a-şi găsi aliaţi credincioşi cu ajutorul cărora să-i înfrîngă pe turci.

Seria I "Călugăreni"

Mihai, ban al Craiovei şi bun prieten cu boierii olteni Buzeşti, urzeşte răsturnarea despoticului domn al Munteniei, Alexandru. Complotul este descoperit, o parte din boieri sînt prinşi şi traşi în ţeapă de domn, iar pe capul lui Mihai se pune un preţ mare. După ce-şi întîl - neşte soţia, doamna Stanca, retrasă la o mînăstire cu fiul lor, Niculae, Mihai fuge la Constantinopol pentru a cumpăra el domnia ţării.

Prin personalitatea şi ţinuta sa impunătoare, cîş- tigă simpatia contesinei Rossana pe care o întîlneşte, însoţită de fratele său, un genovez foarte bogat, la curtea sultanului Amurad II. Influenţat de sora sa, ge - novezul va împrumuta lui Mihai o parte din banii pentru peşcheş, reuşind astfel să cumpere tronul ţării.

Întors în ţară ca domn, la început Mihai nemulţu- meşte profund boierii şi cămătarii, deoarece nu le-a restituit datoriile, iar sosirea zilei pentru plata în - tîrziată a firmanului făgăduit Porţii, provoacă o adevă- rată groază.

Spre uimirea tuturor, Mihai - cu adevărat o per - sonalitate cu o viziune mult mai largă decît contempora- nii săi care-l judecau greşit uneori, neînţelegîndu-l - incendiază casa Buzeştilor unde se aflau reprezentanţii turcilor veniţi să primească banii datoraţi. Din acest moment, conflictul este deschis şi Mihai îl trimite pe Preda Buzescu la Roma pentru a-i cere ajutor Papei Cle - ment în lupta împotriva păgînilor.

Paralel, la curtea Împăratului Rudolf II se ţine un conciliu care încearcă să pună bazele unei alianţe mi- litare împotriva otomanilor.

Reprezentanţii principali ai aceste alianţe - Si - gismund Báthory, vărul său, cardinalul Stefan Báthory, şi influentul general Başta, recunoscut ca un as al strate - giei - îl exclud cu uşurinţă pe Mihai, considerîndu-l principele unei ţări prea mici, fără forţă militară, şi un aliat nesigur.

Intre timp, armata strînsă de Mihai atacă raialele turceşti din ţară şi trece chiar peste Dunăre în cîteva puncte, apoi se opreşte pentru a aştepta ajutorul Papei în vederea continuării ofensivei spre Constantinopol.

Sosit în tabăra sa, cardinalul Stefan Báthory îl încredinţează de bunele intenţii ale Vaticanului şi-l a- nunţă că armata făgăduită va sosi... peste 5 luni !Mihai nu putea aştepta atîta şi - rămas descoperit - ordonă în- toarcerea armatei în ţară.

Acum, singura posibilitate de a se opune turcilor era un ajutor grabnic de la principele Ardealului, Sigis- mund Báthory. Pentru a trata alianţa, Mihai pleacă la Al- ba Iulia unde Sigismund şi logodnica sa, Maria Cristina, nepoata împăratului Rudolf, urmau să încheie o căsătorie care întărea alianţa casei Báthory cu puternica dinastie de Habsburg. Ajutorul este însă condiţionat de recunoaş- terea de către Mihai a suzeranităţii lui Sigismund. For-

ţat de împrejurări, Mihai acceptă.

Alianţa cu Báthory se dovedeşte însă inutilă : cu cinism, acesta îl anunţă că e ocupat cu nunta sa şi îi trimite doar un ajutor simbolic de cîteva sute de ostaşi.

Bun strateg, Mihai alege pentru înfruntarea cu turcii locul mlăştinos de la Călugăreni unde adversarii nu-şi vor putea desfăşura forţele numeroasei lor armate.

Lupta se anunţă a fi cumplită, forţele sînt evident inegale, iar armata turcă este condusă de încercatul Sinan.

Cu toate acestea, calităţile de strateg, curajul lui Mihai şi energia de nebănuit a oastei sale reuşesc, într-o înfruntare aprigă, cu sorţi schimbători, să cîştige bătălia de la Călugăreni, care rămîne o victorie de mare prestigiu, un triumf uimitor nu numai pentru contemporani dar şi pentru întreaga posteritate.

x x
x

Seria a II-a "Unirea"

In tabăra sa militară aşezată pe malul Dunării, Mihai primeşte vizita lui Selim care-l înştiinţează că Sigismund devenise supusul turcilor, fiind înfrînt de Sinan.

Intrînd în Alba Iulia triumfător, Mihai încheie un pact cu nobilimea maghiară şi cum în Moldova armata îl abandonează pe domnitorul trădător Aron, aliindu-i-se, în culmea gloriei, Mihai se încoronează ca domn al celor trei ţări, împlinindu-i-se astfel visul pentru care luptase atît.

In acelaşi timp, la Praga, împăratul Rudolf îl primeşte în audienţă pe Sigismund care voia să se întoarcă în Transilvania, bazîndu-se în continuare pe fidelitatea nobilimii maghiare.

Mihai nu se teme de atacul lui Sigismund fiind convins că generalul Başta îi va fi aliat, aşa cum promisese. Dar în lupta de la Mirăslău, Başta îl trădează pe Mihai şi armata sa este învinsă ; simultan, turcii atacă Bucureştiul, ocupîndu-l.

Indurerat, Mihai se desparte de ultimii săi ostaşi şi străbătînd pe ascuns Transilvania, ajunge la Praga în scopul unor tratative cu Rudolf.

Impăratul, nemulţumit de Sigismund care nu-şi ţinuse promisiunile, îi încredinţează lui Mihai o armată în fruntea căreia să se întoarcă în Transilvania ; Mihai acceptă, cerîndu-i însă să fie recunoscut ca domn al celor trei ţări române.

In lupta de la Gorăslău oastea lui Mihai spulberă armata lui Sigismund. Dar rezultatele în perspectivă ale acestei victorii nu pot fi fructificate întrucît în tabăra sa de pe Cîmpia Turzii domnul celor trei ţări române este ucis, pe la spate, de doi mercenari valoni, plătiţi de invidiosul general Başta.

Filmografie

Sergiu Nicolaescu : Dacii ; Vînătorul de căprioare ; Ultimul mohican.

Amza Pellea : Tudor ; Neamul Şoimăreştilor ; Camera albă ; Haiducii ; Dacii ; Columna ; Războiul domniţelor.

Irina Gărdescu : La patru paşi de infinit ; Gaudeamus igitur ; Oraşul care iubeşte ; Cerul n-are gratii ; Ultima noapte a copilăriei ; Vadul iadului ; Castelul condamnaţi - lor.

Florin Piersic : Ciulinii Bărăganului ; Aproape de soare ; Lada cu zestre ; Paşi spre lună ; De-aş fi... Harap Alb ; Tunelul ; Sapte băieţi şi o ştrengăriţă ; Frumoasele vacanţe ; Columna ; Bătălia pentru Roma.;

Septimiu Sever : Nufărul roşu ; Citadela sfărîmată ; Mitrea Cocor ; La vîrsta dragostei ; De-aş fi... Harap Alb; Dacii.

Ilarion Ciobanu : Setea ; Poveste sentimentală ;Omul de lîngă tine ; Lupeni '29 ; Cinci oameni la drum ; Cartierul Veseliei ; Răscoala ; Vremea zăpezilor ; Golgota ; Co - lumna ;... Apoi s-a născut legenda ; Războiul domniţelor ; Baltagul ; Doi bărbaţi pentru o moarte.

Mircea Albulescu : Dacii ; Vin ciclistii ; Prea mic pentru un război atît de mare ; Canarul şi viscolul.

Ion Besoiu : Setea ; Partea ta de vină ; Tudor ; Fur- tuna ; Neamul Soimăreştilor ; Cartierul Veseliei ; Răscoa - la ; Camera albă ; Şah la rege ; Haiducii ; Fantomele se grăbesc.

Emmerich Schäffer : Pădurea spînzuraţilor ; Runda 6; Tunelul ; Un film cu o fată fermecătoare ; Amprenta ; Cas - telul condamnaţilor.

Olga Tudorache : Cînd primăvara e fierbinte ; Tudor ; Cartierul Veseliei ; Răpirea fecioarelor.

György Covács : Citadela sfărîmată ; Pădurea spînzu - raţilor ; Procesul alb ; Runda 6 ; Serbările galante ; Fan- tomele se grăbesc ; Dacii.

Ioana Bulcă : Portretul unui necunoscut ; Moara cu noroc ; Mîndrie ; Fantomele se grăbesc ; Zodia fecioarei ; Răutăciosul adolescent.

Maria Clara Sebök : Cartierul Veseliei ; Sentinţa.

Nicolae Secăreanu : Răscoala ; Faust XX ; Dacii ; Tinereţe fără bătrîneţe ; Căldura.

CIRC FARA FRONTIERE

color,normal,11 acte,2 076 m, 1 oră, 17 minute

scenariul şi regia : Georges de la Grandière, Tiberiu Ghidali, Marc de Gastyne

imaginea : Adrian Ianuli, Tiberiu Ghidali, Alain Derobe

Pentru acest film plin de fantezie, realizatorii au selecţionat cele mai bune numere şi ansambluri de circ din lumea întreagă, oferindu-ne un spectacol complet şi variat.

Numerele alternează vioi, succedîndu-se ca într-un mozaic colorat : panterele negre, îndrăzneţ dresate, sar şi se ghemuiesc cu supleţe ca nişte pisici uriaşe, elefanţii greoi se aşază uşor, fără să-l strivească pe temerarul dresor aşezat dedesubt, caii aleargă în ritmul clasicei muzici de circ, iar porumbeii zboară cu precizie pe mîna dresoarei. Acrobaţii, cu eleganţă, sar de la un trapez la altul sfidînd parcă golul de dedesubt sau, antrenaţi în mişcare de o motocicletă special adaptată, se învîrt cu viteze ameţitoare.

Momentelor de tensiune, în care ai senzaţia că pericolul este mereu atît de aproape, le urmează clipe de destindere, pline de umor, susţinute de tradiţionalii clovni, nelipsiţi din nici un spectacol de circ sau de jongleurii care uimesc cu îndemînarea lor.

Secvenţele turnate în timpul repetiţiilor, în arena acum fără spectatori şi fără costume strălucitoare, ne relevă şi un aspect mai puţin cunoscut : tenacitatea, răbdarea artiştilor care uneori au muncit ani în şir pentru realizarea unui singur număr a cărui dificultate spectatorii nici măcar n-o bănuiesc.

CÎNTECELE MARII

coproducţie a Studioului Cinematografic "Bucureşti" şi a Studioului "Mosfilm"

scenariul : Francisc Munteanu
Boris Laskin
regia : Francisc Munteanu
imaginea : Alexandr Selenkov
Iolanda Cen
muzica : Temistocle Popa
decoruri : Giulio Tincu

cu : Dan Spătaru (Mihai), Natalia Fateeva (Nina), Stefan Bănică (Mitache), Ion Dichiseanu (Ganea), Dumitru Chesa (Spirache), Réka Nagy (Silvia), Peter Paul - hoffer (Toma), Emil Hossu (Pavel), Ştefan Sileanu (Gore), Valea Malinova (prima studentă), Marina Lobîşeva (a doua studentă), Anca Pandrea (a treia studentă).

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.11/1970 pg.4..

ŞTIRI DE PE PLATOURI

Informaţii despre planurile tematice ale studiourilor pe anul 1971

Cele trei studiouri de film din ţara noastră - "Bucureşti", "Al.Sahia" (secţia documentar-artistic şi secţia ştiinţă popularizată) şi "Animafilm" s-au stabilit asupra unor titluri din planul tematic pe anul 1971, din care mare parte sînt şi intrate în producţie. Un loc central în planul de producţie pe anul viitor îl vor avea filmele artistice de lung metraj şi documentare dedicate aniversării semicentenarului Partidului.

Filmele artistice vor cuprinde tematici variate, inspirate din istoria poporului nostru, problematica diversă a contemporaneităţii şi ecranizări. Printre filmele aflate în producţie se numără "Facerea lumii" care, într-o formulă cinematografică realistă, prezintă Naţionalizarea, act de mare importanţă pentru istoria ţării noastre.

Scenariul aparţine scriitorului E.Barbu, după un motiv literar propriu, iar regia este semnată de Gh.Vitanidis.

"Adevărul" (scenariul T.Popovici, regia M.Marcus), este dedicat unor eroi comunişti care traversează o lungă perioadă de transformări fundamentale în viaţa statului şi poporului român.

Studiul de filme documentare Al. Sahia continuă realizarea unor filme de o mare varietate tematică, axîndu-se pe problematica vieţii economice şi sociale, istorie, artă, etnografie şi folclor.

Două filme, dintre care unul de lung metraj, vor fi consacrate luptei eroice duse de comuniştii români în rezistenţa antifascistă din Europa, importanţei istorice şi umane a acestei acţiuni.

Tot pentru 1971, studioul are în pregătire "Triunghiul de foc" care înfăţişează imagini grăitoare ale activităţii muncitorilor de la marile combinate siderurgice din Hunedoara şi Galaţi ; pe o temă apropiată va fi realizat şi filmul "Eroii anonimi ai marilor şantiere".

Preocuparea pentru problemele tineretului va fi ilustrată de filmele : "Dăruiţi culori copiilor" şi "Răspundea la întrebare" care abordează în special importanţa educaţiei.

Studioul va continua atît ciclul de filme închinate

creaţiei lui Brâncuşi cu "Ovoidul" şi "Atelierul" cît şi serialul Delta Dunării.

Pe linia specificului său, Animafilm va realiza, în primul rînd, filme destinate copiilor şi tineretului, menite să le stimuleze imaginaţia şi fantezia, să le îmbogăţească cunoştinţele şi să le apropie unele noţiuni.

Lucrate în diferite maniere - desen animat, păpuşi, cartoane, filmele vor exercita o atracţie mai puternică asupra micilor spectatori, veşnic dornici de nou. Dintre filmele intrate în producţie amintim cîteva titluri sugestive : "Vulpea şi veveriţa", "Stejarul şi trestia", "Asteroidul", "Contrabandiştii", "O mie de zmei", "Cojoacele Babei Dochia".

PREMIERELE LUNII

CROLOGIUL KREMLINULUI (Kremlevskie kuranti)

producţie a studioului "Mosfilm"
ecran normal, color, 10 acte, 2 664 m,1 oră,38 minute

scenariul : Oleg Stukalov - după motivele piesei omonime de Nikolai Pogodin
regia : Viktor Gheorghiev
imaginea : Vladimir Nahabţev
muzica : Andrei Eşpai

cu : Iuri Kaiurov (V.I.Lenin), Anatoli Falkovici (F.Z. Dzerjinski), Boris Livanov (Zabelin), Antonina Pilius (Maşa), Iuri Kamornîi (Rîbakov), Valentina Serova (soţia lui Zabelin), Mark Prudkin (Nikolski), Harri Liepinş (Wells).

Anul 1920, perioadă în care în tînăra republică sovietică se resimt urmările foametei şi ale distrugerilor războiului.

Prin lumea care mişună în tîrgul improvizat lîngă turnul ceasului Iversk din Moscova, se află cunoscutul scriitor H.G. Wells, care vizitează Rusia. Însoţitorul său, un reporter american, i-l arată pe Zabelin, un inginer energetician de renume mondial, care acum vindea chibrituri. Wells se apropie de Zabelin şi-i întinde nişte bani, pe care însă inginerul, profund jignit, îi refuză cu demnitate.

Vechi intelectual rus, Zabelin fusese scos din ritmul vieţii lui obişnuite de evenimentele revoluţionare pe care nu le înţelegea. Acum vindea chibrituri în semn de protest faţă de situaţia grea din ţară, din care, după cum considera el, nu exista nici o ieşire. Zabelin era muncit şi de gîndul destrămării familiei sale : Maşa, unica lui fiică,se îndrăgostise de bolşevicul Rîbakov, un fost marinar. Întrucît acesta nu se prezentase încă părinţilor fetei, Lidia Mihailovna, soţia lui Zabelin, hotărăşte să se ducă la Rîbakov pentru a vorbi cu el. Cucerită de naturaleţea şi sinceritatea tînărului şi neţinînd seama de protestul Maşei care se temea că Zabelin, cu duritatea lui, o să-l respingă pe Rîbakov, Lidia Mihailovna îl invită în casa lor pentru sîmbăta viitoare.

Toată săptămîna care urmează, Rîbakov, din însărcinarea personală a lui Lenin, colindă Moscova în căutarea unui ceasornicar capabil să repună în funcţiune mecanismul orologiului Kremlinului, din turnul Spasski. Sîmbătă, la ora fixată, tînărul se prezintă la familia Maşei. Dar Zabelin şi cunoscuţii săi, care se aflau în salonul de primire, îl întîmpină cu suspiciune, cu priviri distante şi ironice. Bănuielile Maşei se adeveresc. Între Zabelin şi Rîbakov - două caractere tari - izbucneşte o discuţie aprinsă care degenerează în ceartă. Deodată în casă intră doi necunoscuţi, care îl roagă pe Zabelin să-i urmeze. Bănuind că va fi dus la închisoare şi că vinovat de aceasta este numai Rîbakov, Zabelin este profund uimit cînd se pomeneşte la Kremlin, în cabinetul preşedintelui Sovietului Comisarilor Poporului, V.I.Lenin.

Expunîndu-i lui Zabelin principala sarcină care stătea în faţa guvernului în acele clipe - electrificarea întregii ţări - Vladimir Ilici îi cere experimentatului inginer o părere competentă. Copleşit de mareţia şi îndrăzneala acestui proiect, Zabelin se îndoieşte totuşi de posibilitatea realizării lui în condiţiile înapoierii tehnice a Rusiei şi expune în mod deschis reţinerile sale lui Lenin. Dar acesta îl roagă să mai mediteze asupra problemei şi să alcătuiască un plan referitor la dispunerea viitoarelor centrale electrice.

Treptat, temerile lui Zabelin se risipesc şi acesta, cucerit de marea operă, i se consacră întru totul. El respinge cu hotărîre propunerea cunoscutului său, criticul de artă Nikolski, de a părăsi pentru totdeauna ţara.

Pentru Zabelin încep zile agitate, dar fericite. Împreună cu cei mai talentaţi energeticieni ai Rusiei, lucrează la planul de electrificare.

Congresul Sovietelor consfinţeşte marea operă menită să aducă lumina în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării. Iar orologiul Kremlinului, reînviat după o lungă perioadă de tăcere, măsoară timpul noii epoci.

Filmografie

Viktor Ghorghiev : Suflete tari.
Iuri Kaiurov : La începutul secolului ; 6 Iulie.
Boris Livanov : Oleko Dundici ; In ajun ; Muzicantul orb ; Mărimea riscului.
Iuri Kamornîi : Zosia ; Eliberarea.
Valentina Serova : Patru inimi.
Mark Prudkin : Fraţii Karamazov.
Harri Liepins : Ultimul viraj ; In pragul furtunii ; 6 Iulie.

PRIMUL CURIER (Pervîi Kurier)

coproducţie bulgaro-sovietică
ecran normal, alb-negru, 9 acte

scenariul : Konstantin Isaiev
regia : Vladimir Iancev
imaginea : Anatoli Kuzneţov
muzica : Petr Stupel

cu : Stefan Danailov (Zagubanski), Janna Bolotova (Concordia), Venelin Pehlivanov (Bakalov), Vladimir Reţepter (Dokumiga), Evgheni Leonov (Kritski), Valentin Gaft (von Gesberg), Nikolai Gubenko (Iaşa - baronetul), Galina Volcek, Boris Gusev."

Ziarul lui Lenin "Iskra" era destinat să reunească cercurile social-democratice din Rusia într-un partid marxist-leninist al proletariatului. Publicat în străinătate, - primul număr a apărut la Leipzig în decembrie 1900, următoarele la München, Londra şi Geneva - "Iskra" trebuia să ajungă pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale Rusiei.

Unul dintre primii curieri ai "Iskrei", care şi-a asumat sarcina de a transporta ziarul leninist pînă la Odesa, sustrăgîndu-se reţelei de control organizată de poliţia ţaristă, a fost bulgarul Ivan Zagubanski.

Trenul München - Varna. Tînăra rusoaică Concordia Zaharova aduce valizele cu "Iskra" de la München. La Varna ia legătura cu Zagubanski care o ajută să ajungă la Odesa. Aici poliţia ia măsuri pentru a descoperi organizaţia ilegală care difuza "Iskra" în Rusia. După informaţia unui agent, ziarul fusese difuzat de un student într-un depou al căilor ferate. Studentul este logodnicul Concordiei - Arseni Dokumiga. In timpul unei întîlniri conspirative cei trei tineri - Concordia, studentul Dokumiga şi Zagubanski - sînt filaţi. Ei se despart imediat, iar Zagubanski reuşeşte să scape de agentul care-l urmărea, refugiindu-se în locuinţa lui Iaşa - poreclit "micul baron". Acesta îi promisese că-l va ajuta cînd va avea nevoie - ca recunoştinţă pentru faptul că Zagubanski îi salvase viaţa în urmă cu cîţiva ani. Iaşa se ţine de cuvînt şi astfel agentul îi pierde urma. In schimb poliţia îl arestează pe student, care, intimidat de ameninţările comisarului, dă adresa unde se ascunde Zagubanski, fiind apoi eliberat. Zagubanski simte că i se întinde o cursă şi o evită, bătîndu-şi joc de poliţişti.

Sesizată că ziarul pătrunde tot mai mult în ţară, poliţia din Odesa vrea să afle în care cercuri este distribuit şi de unde vine. Se ştie că cea mai sigură cale este prin Bulgaria, la Varna, dar cel care asigură transportul nu este cunoscut. Incercarea poliţiei de a afla numele lui dă încă o dată greş.

Deşi la Varna social-democraţii sînt avertizaţi că poliţia rusă este la curent cu activitatea lor, Zagubanski pleacă din nou în Rusia. Jucînd rolul unui negustor care se duce să-şi vîndă marfa la Odesa, Zagubanski ascunde ziarele în două valize cu fund dublu şi în cuştile cu păsări desti -

nate pieţii. Pe vapor este urmărit de un căpitan faţă de care se dă drept comerciant. In portul Odesa îl aşteaptă Dokumiga care îl conduce la locuinţa conspirativă unde este arestat.

Concordia îşi dă seama că logodnicul ei este un trădător, un om slab, care, de frica torturii, a vîndut poliţiei secretul mişcării. Dominîndu-şi sentimentele, ea îl obligă să se sinucidă.

Anchetat de comisar şi torturat, Zagubanski refuză să vorbească, în timp ce în închisoare deţinuţii ruşi protestează, cerînd să fie eliberat. Poliţiştii, care primesc ordin să-i zdrobească fără milă, pătrund în celule şi-i împuşcă.

Florica Bal

Filmografie

Vladimir Iancev : Favoritul nr.13 ; Moneda antică.
Ştefan Danailov : Urmele rămîn ; Ingerii negri.
Janna Bolotova : Casa în care locuiesc ; Oameni şi fiare ; "24-25" nu se înapoiază.
Evgheni Leonov : Surprize pe stradă ; Raidul vărgat; Cereomuski ; Poveste de pe Don ; Cîntăreaţa sclavă ; 33 ;Regina zăpezilor ; Nu fi trist ; Ceaikovski.

SEMNALE PE DRUM (Znaki na drozde)

producţie a studiourilor poloneze
ecran normal, alb-negru,11 acte,2 800 m, 1 oră,42 minute

scenariul : Andrzej Twerdochlib
Andrzej Piotrowski
regia : Andrzej Piotrowski
imaginea : Antoni Nurzynski
muzica : Wladzimierz Nahorny

cu : Tadeusz Janczar (Michal Biel), Galina Polskih (funcţionara), Leon Niemczyk (directorul), Mieczyslaw Janowski (şoferul camionului), Leszek Drogosz, Janusz Klosinski.

Michal Biel, recent ieşit din închisoare, unde a stat patru ani pentru abuzuri administrative, este numit director tehnic al unei baze de transporturi auto a şantierului unui combinat industrial. Anii de detenţiune au fost pentru el o perioadă de profundă reflectare şi acum este hotărît să ducă o viaţă onestă. Totodată Michal se gîndeşte să pună capăt practicilor incorecte ale unora dintre şoferi, practici al căror mecanism îi este bine cunoscut. I se opune însă directorul Paslawski.

Deşi este singur în acţiunile sale, Michal declară război tuturor celor care i se opun. Dragostea Jadwigăi, o fată inteligentă şi cu bun simţ care lucrează la aceeaşi bază, îl

susţine în acest climat de încordare şi aversiune. După o serie de urmăriri înverşunate şi de conflicte dramatice, Michal Biel pune capăt fraudelor şi restabileşte ordinea.

Filmografie :

Tadeusz Janczar : Echipajul ; Soldatul victoriei ; O fată a vorbit ; Canalul ; Despărţirea ; Conflictul ;Gala de mîine ; O fată bine crescută.

Galina Polskih : Cîinele sălbatic Dingo ; Păşesc prin Moscova ; A fost odată un moş şi o babă ; Ziaristul.

Leon Niemczyk : Vizita preşedintelui ; Teroare în munţi ; Yokmok ; Mîine, Mexicul !; Intrusa.

PE LUCIUL GHETII (Die grosse Kür)

producţie a studiourilor austriece
cinemascop, color, 11 acte, 2 541 m,1 oră,33 minute

scenariul : Kurt Nachmann
regia : Franz Antel
imaginea : Siegfried Hold
muzica : Erwin Halletz

cu : Marika Kilius (Marika), Hans-Jürgen Bäumler (Hans-Jurgen), Peter Kraus (Johnny), Paul Hörbiger (Franz Hasslinger), Heinz Erhardt (Eberhard Traugott - impresar), Gunther Philipp (Tommy Teufel - impresar), Mady Rahl (antrenoarea Marikăi), Peter Fröhlich (Peter,fotoreporterul), Marlene Warrlich (Helga, ziarista), Marte Harrell (D-na King), Wolf Albach Retty (Vetter), Marlene Rahn (Kiki), Dorothee Parker (Jane).

In sala de festivităţi a hotelului Internaţional din Viena este sărbătorit cuplul de campioni mondiali la patinaj artistic Marika şi Hans-Jürgen, a căror carieră de amatori a luat sfîrşit.

Impresarii Eberhard Traugott şi Tommy Teufel, reprezentanţi a două reviste pe gheaţă - respectiv una americană şi una vieneză - fac toate eforturile pentru a încheia un contract cu celebra pereche de patinatori. In timpul petrecerii, Eberhard Traugott obţine semnătura doamnei Trude, antrenoarea Marikăi, pe un contract care o leagă pe eleva sa minoră de revista americană pe gheaţă.

Supărat că nu i s-a cerut consimţămîntul în calitate de partener - precum şi pentru asiduitatea cu care o urmă - rea pe Marika tînărul american Johnny, Hans-Jürgen încheie în grabă un contract cu impresarul vienez Tommy Teufel.

Curînd Hans-Jürgen află din ziare despre logodna Marikăi cu Johnny, fiul doamnei King, directoarea revistei a-

mericane pe gheaţă. Tînărul se prinsese sincer în jocul iniţiat la început de mama sa pentru a o atrage pe campioana mondială.Gîndurile fetei se îndreptau însă tot timpul către Hans-Jürgen, a cărui lipsă o resimţea din ce în ce mai mult. Pe de altă parte, despărţirea de Marika îl ajută pe Hans-Jürgen să-şi limpezească sentimentele, să înţeleagă cît de mult o iubeşte.

La capătul unei serii de peripeţii provocate de rivalitatea impresarilor, tinerii se vor regăsi într-un spectacol feeric de balet pe gheaţă montat de cele două reviste unite.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Paul Hörbiger : Cumpără-ţi un balon.
Heinz Ernardt : Cumpără-ţi un balon; Cartea de la San Michele.
Gunther Philipp : Cumpără-ţi un balon ; O stea cade din Contele Bobby, spaima Vestului sălbatic.
Rahl : Culisele varieteului.
Marlene Warrlich : Opera de trei parale.

CINCI PENTRU INFERN (Cinque per l'inferno)

producţie a studiourilor italiene 1969
cinemascop, color, 10 acte, 2 513 m, 1 oră, 32 minute

scenariul : Sergio Garrone - Izzo - Kramer
regia : Frank Kramer
imaginea : Sandro Mancori
muzica : Vasco - Mancuso

cu : John Garko, Margaret Lee, Klaus Kinski, Nick Jordan, Sal Borgese, Luciano Rossi, Sam Burke.

Episod din timpul celui de al doilea război mondial, desfăşurat în Italia în vara anului 1944.

După debarcarea forţelor aliate în spatele frontului german, la Anzio, în ianuarie 1944, armatele americane se găseau într-o situaţie precară, fiind ameninţate de încercuire. Era de primă urgenţă pentru înaltul comandament de a afla unde urma să aibă loc joncţiunea trupelor naziste din nord şi din sud, iar pentru aceasta trebuia să-şi procure planul operaţiei chiar de la cartierul general german.

După un antrenament intensiv un comando de patru oameni, conduşi de un ofiţer, traversează, în uniforme germane, liniile inamice pînă la sediul cartierului general unde sînt aşteptaţi de o tînără colaboratoare a contraspionajului american, care este chiar secretara generalului. Graţie informaţiei

furnizate de Helga, ei reuşesc să intre în posesia documentului care îi interesează.Dar căpitanul SS Müller le pregătise o cursă : cînd încearcă să deschidă seiful, acesta explodează, omorînd doi oameni.

Alarma este dată, iar locotenentul împreună cu celălalt supravieţuitor abia au timp să se ascundă. Helga, demascată, este dusă în grădina vilei pentru a fi împuşcată, dar cei doi americani ies din adăpost vrînd să împiedice executarea ei. O luptă violentă se angajează şi, cu toate că nemţii sînt mai numeroşi, americanii îi învinge. Căpitanul Müller se predă, dar Helga intervine în ultimul moment şi îl ucide.

Preţiosul document care a făcut obiectul misiunii ajunge la destinaţie ascuns într-o mînge.

Filmografie

Klaus Kinski : Winnetou.

URSUL SI PAPUSA (L'ours et la poupée)

producţie a studiourilor franceze 1969
ecran normal, color,9 acte,2 408 m,1 oră, 28 minute

scenariul : Nina Companeez
Michel Deville
regia : Michel Deville
imaginea : Claude Lecomte
muzica : Rossini - Eddie Vartan

cu : Brigitte Bardot (Félicia), Jean-Pierre Casel (Gaspard), Daniel Ceccaldi (Ivan), Xavier Gélin (Reginald),Patrick Gilles (Titus), Georges Claisse (Stéphane), Olivier Stroh (Arthur), Patricia Darmon (Mariette), Sabine Haudepin (Julie), Valerie Stroh (Charlotte).

"Ursul" se numeşte Gaspard, are 35 de ani, este violoncelist într-o orchestră a radiotelevizi[illegible] simplă, distrată şi nesociabilă. Nu iubeşte decît muzica, florile, cîinii, viaţa la ţară şi mica lui familie cu care trăieşte într-o căsuţă cochetă în apropiere de Paris.

"Păpuşa" se numeşte Félicia şi este o tînără pariziană sofisticată, foarte bogată, frumoasă, răsfăţată, anturată de admiratori de care îşi bate joc.

Intr-o dimineaţă ploioasă, la o răscruce în apropiere de Bougival, maşinuţa demodată a lui Gaspard se ciocneşte cu superbul Rolls-Royce al Féliciei - un mod nepl[illegible]cut de a face cunoştinţă. Deşi n-au nimic comun pentru a se înţelege, ba chiar îşi displac unul altuia, ei simt nevoia să se revadă

pentru a-şi putea manifesta antipatia...

Félicia, femeia-păpuşă, neobişnuită ca un bărbat să reziste farmecului ei, este intrigată de indiferenţa acestui "urs" şi se încăpăţînează să-l cucerească. Dar şi Gaspard este încăpăţînat. Un match se angajează între ei. Cine va cîştiga ? Desigur, adversarul cel mai puternic - păpuşa.

Florica Balş

Citate din presă

S-a pus întrebarea pentru ce filmul are acest titlu de fabulă. Iată răspunsul lui Deville :

"Pentru că am vrut ca povestea pe care o spunem, scenarista mea obişnuită, Nina Companeez, şi eu, să aibă un ton apropiat de cel al lui La Fontaine. Să spunem că vom povesti o aventură înrudită cu cea a "Soarecelui de oraş şi a şoarecelui de cîmp". Ea ar putea începe astfel : Într-o zi, un urs întîlneşte o păpuşă... Este vorba deci de un fel de fabliau moral, unde Brigitte este o cochetă, strălucitoare tînără pariziană, iar Jean-Pierre Cassel... un "urs" cu accent ţărănesc !... Sîntem în plină fantezie. Deville adaugă: "In toate comediile noastre Nina şi eu operam un viraj brusc către gravitate. Dar "Ursul şi păpuşa" nu va prezenta o asemenea bifurcare. Ne-ar place să fi regăsit farmecul comediilor americane dinainte de război, cele cu Gary Grant şi Katharine Hepburn".

Cinémonde nr.1799/1969

Filmografie

Michel Deville : născut în 1931 ; autor a numeroase comedii poetice şi sentimentale a căror justeţe a tonului, sensibilitate şi eleganţă i-au adus un binemeritat succes. Această serie, care cuprinde filme ca "Adorabila mincinoasă", "Bye, bye, Barbara", "Benjamin", se încheie cu "Ursul şi păpuşa".

La noi, acest umorist al ecranului s-a făcut cunoscut prin filmul "Martin soldat" (1966), cu Robert Hirsch în rolul principal.

Brigitte Bardot : Marile manevre ; Elena din Troia ; Babette pleacă la război ; Viaţă particulară ; Viva Maria.

Jean-Pierre Cassel : A trecut o femeie ; Serbările galante ; Acei oameni minunaţi şi maşinile lor zburătoare.

N E M U R I R E (I teti ne bronx)

producţie a studiourilor "Albania Nouă" 1970
ecran normal,alb-negru,11 acte, 2 882 m, 1 oră,45 minute

scenariul : Dritero Agolli
Viktor Ghika
regia : Viktor Ghika
imaginea : Ilia Terpini
muzica : Kozma Lara

cu : Sander Prosi,Piro Mani, Kardi Roshi, Petrika Riza.

Bustul din bronz al lui Ibrahim, comisarul unei uni - tăţi de partizani albanezi, este dus în satul lui natal de către cei ce l-au cunoscut, iubit şi apreciat. Din aminti - rile lor depănate pe parcursul drumului se reconstituie fi- gura luptătorului-erou din anii războiului şi ai ocupaţiei germane.

In timpul unei încercuiri, Ibrahim este grav rănit la un picior. Invăţătorul Toma este cel care îndeplineşte, în locul lui, sarcina de a da citire apelului prin care C.C.al Partidului Comunist al Albaniei cere poporului să ia armele şi să se unească cu Armata de Eliberare Naţională. Rănitul trebuie transportat în alt sat. Drumul cu căruţa este deo - sebit de primejdios, Ibrahim fiind în pericol de a cădea în mîinile duşmanului.

Trădat de Arif colaboraţionistului Sali Protopapa, Ibrahim este căutat de fascişti în tot satul. Pentru refu - zul de a-l preda pe comisar, ei se răzbună împuşcînd zece săteni.

Ibrahim este găzduit de medicul Hristo Borova,în casa căruia rămîne un timp mai îndelungat, pînă la vindecare.In- grijit de medic şi de fiica acestuia, Alma, care începe să-l iubească, el se însănătoşeşte treptat, treptat.Cu sprijinul Almei, comisarul îndeplineşte o nouă şi importantă misiune : procură medicamente pentru spitalul partizanilor. Odată cu sosirea colaboraţionistului Spiro, logodnicul Almei, senti - mentele şi principiile tinerei se precizează : ea se despar- te de Spiro şi se alătură partizanilor, plecînd împreună cu Ibrahim.

Operaţia din iunie - o acţiune de mare anvergură a par- tizanilor împotriva fasciştilor, printre care se află şi Sali Protopapa - constituie pentru Arif un prilej de a încheia o veche socoteală cu omul de ale cărui nelegiuiri îşi dăduse seama, regretînd profund trădarea lui din trecut. Sali Proto- papa va pieri ucis de Arif.

In această bătălie Ibrahim cade eroic, dar amintirea lui va dăinui în inimile tovarăşilor săi de luptă.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Sander Prosi : Primii ani ; Răni vechi.

IN GHEARELE INVIZIBILE ALE DOCTORULUI MABUSE

producţie a studiourilor din R.F.G.
ecran normal,alb-negru,9 acte, 2 340 m,1 oră,25 minute

regia : Dr.Harald Reinl
imaginea : Ernst Kalinke
muzica : Peter Sandloff

cu : Lex Barker, Karin Dor, Siegfried Lowitz, Wolfgang Preiss, Rudolf Fernau, Werner Peters.

Seară de operetă la Teatrul Metropol. Captivaţi de acţiunea libretului, spectatorii privesc cu respiraţia tăiata cum frumoasa dansatoare Liana Martin este tîrîtă de călău spre ghilotină... Deodată, într-o lojă goală, încep să se petreacă lucruri ciudate. Un binoclu se mişcă singur îndreptîndu-şi obiectivul spre scenă, apoi dispare ; un program de sală se închide singur, o uşă se deschide şi se închide şi ea singură... Dintr-o lojă alăturată, Nick Prado, agent al F.B.I.,observă toate aceste mişcări bizare şi îşi dă seama că Omul-invizibil asistase la spectacol.Prado aleargă după el ghidîndu-se după uşile care se deschideau singure, dar cade într-o cursă pe care i-au întins-o nişte răufacători necunoscuţi. Aceştia îl torturează încercînd să afle de la el în ce constă Operaţiunea X. Prado păstrează însă secretul şi atunci este ucis.

In acest moment intră în acţiune Joe Como, celebru agent al F.B.I., însărcinat să ducă la bun sfîrşit Operaţiunea X. Analizînd unele indicii, Joe Como bănuieşte că în spatele asasinilor lui Nick Prado se ascunde faimosul criminal, Doctorul Mabuse. După o serie de peripeţii, acesta izbuteşte să-l prindă pe Omul invizibil, care nu era altcineva decît celebrul savant Erasmus, cel care descoperise procedeul prin care materia putea deveni invizibilă. Profitînd de faptul că Erasmus o iubea pe frumoasa actriţă Liana Martin, Mabuse o răpeşte pe aceasta încercînd să obţină în schimbul libertăţii ei secretul savantului. Dar graţie abilităţii lui Joe Como, toate uneltirile lui Mabuse sînt pe rînd dejucate.

Mabuse este prins şi internat într-un ospiciu,iar complicii lui sînt lichidaţi.

Operaţiunea X a fost dusă la bun sfîrşit : secretul savantului Erasmus nu a căzut în mîinile bandiţilor.

Filmografie

Harald Reinl : O noapte pe Mont Blanc ; Comoara din Lacul de Argint ; Winnetou I ; Winnetou II ; Winnetou III ; Winnetou în Valea Morţii.

Karin Dor : Comoara din Lacul de Argint ; Winnetou în Valea Morţii.

Wolfgang Preiss : Doctorul Solm ; Expresul colonelului von Ryan ; Testamentul Dr.Mabuse ; Cei 1 000 de ochi ai Dr. Mabuse ; Intoarcerea Dr.Mabuse.

Rudolf Fernau : Intoarcerea Dr. Mabuse.

Werner Peters : Ierburi amare ; Cei 1 000 de ochi ai Dr.Mabuse ; Intoarcerea Dr.Mabuse.

GENOVEVA DE BRABANT (Genoveffa de Brabante)

coproducţie hispano - italiană 1966
ecran normal, color, 10 acte, 2 476 m, 1 oră, 30 minute

scenariul : Ricardo Freda
regia : José Luis Monter
imaginea : Julio Ortas
muzica : Carlo Rustichelli

cu : María José Alfonso, Alberto Lupo, Angela Rhu, Stephen Forsayt, Rosita Yarza, Beni Deus, Umberto Rhao, Della Porta.

Transpunere cinematografică a cunoscutei legende medievale a Genovevei de Brabant care a făcut obiectul unor povestiri populare încă din secolul al VIII-lea şi care a inspirat numeroase opere literare şi muzicale.

x

Atacat de un grup de bandiţi, ducele de Brabant este salvat de contele Siegfried, supranumit "Cavalerul Negru". Fiind rănit în timpul luptei cu tîlharii, Siegfried este dus la castelul ducelui pentru a fi îngrijit. Aici o cunoaşte pe fiica ducelui de Brabant, Genoveva, care se îndrăgosteşte de el. Sentimentul fiind reciproc, tinerii primesc binecuvîntarea ducelui şi se căsătoresc. Imediat după nuntă contele Siegfried îşi duce mireasa pe domeniile sale, dar, obligat să plece în cruciadă, o părăseşte în curînd lăsînd-o în grija intendentului castelului, Golo.

Profitînd de situaţie, Golo începe s-o curteze asiduu pe tînăra contesă care îl respinge cu fermitate, atrăgîndu-şi astfel ura lui. Ca să se răzbune, Golo o alungă de la castel împreună cu fiul ei abia născut, dîndu-i pe mîna unui ucigaş. Induioşat de soarta contesei şi a noului născut, omul plătit să-i omoare le cruţă viaţa, lăsîndu-i în inima pădurii.

După cîţiva ani, cînd Siegfried se întoarce din război, Golo încearcă să justifice alungarea Genovevei ca o măsură impusă de legile onoarei cavalereşti, pe care contesa le-ar fi nesocotit, făcîndu-se vinovată de adulter.

Calomnia şi trădarea ies la iveală. O slujnică credincioasă a Genovevei îi dezvăluie contelui adevărul, iar Golo îşi primeşte pedeapsa, fiind ucis în duel de Siegfried. Plecînd apoi în căutarea soţiei surghiunite şi rătăcind prin pădure, Siegfried o regăseşte pe Genoveva, care trăia într-o peşteră unde îşi crescuse copilul.

Florica Balş

VARA DE ALTADATA

producție a studiourilor din R.P.Ungară

scenariul : Istvan Bekefi
regia : Martin Keleti
imaginea : Istvan Hildebrand
muzica : Lajos Lajtay

cu : Eva Ruttkai, Ulla Sallert, Vera Venczel, Manyi Kiss, Zoltan Várkonyi, Ida Turan, László Markus, Ulla Grenkvist, Zoltán Latinovits, Hans Valgren, Hilda Gobbi, Sándor Pécsi, Agnes Voith, Gyula Bodrogi.

CINEMATOGRAFUL DE ARTĂ

CRIMA ŞI PEDEAPSA

producţie a studioului "M.Gorki"
cinemascop, alb-negru, 22 acte, 2 serii :
seria I = 3 074 m (1 oră, 53 minute)
" II = 2 981 m (1 oră, 49 minute)

scenariul : Lev Kulidjanov, Nikolai Figurovski
după romanul lui Feodor Dostoievski
regia : Lev Kulidjanov
imaginea : Viaceslav Şumski
muzica : M. Ziv

cu : Iuri Taratorkin (Raskolnikov), Viktoria Fedorova (Dunia), Irina Goşeva (mama), Evgheni Lebedev (Marmeladov), Efim Kopelian (Svidrigailov), Maia Bulgakova (Ekaterina Ivanova), Tatiana Bedova (Sonia Marmeladova), Innokenti Smoktunovski (Profiri), Aleksandr Pavlov (Razumihin), Vladimir Basov (Lujin).

Apărut în anul 1866, romanul "Crimă şi pedeapsă" al scriitorului rus Feodor Dostoievski este considerat una din capodoperele literaturii universale.

Vastitatea romanului, fineţea şi profunzimea analizei psihologice şi complexitatea caracterelor constituie certe dificultăţi pentru orice ecranizare. Filmul lui Lev Kulidjanov le depăşeşte în mare parte, remarcîndu-se prin sobrietatea şi fidelitatea cinematografică a adaptării. Construit masiv, bazat pe o naraţie limpede, dar de o limpezime glacială, filmul a reclamat o structurare pe două serii cu o durată de aproape 4 ore, timp necesar pentru acumularea progresivă a stărilor ce trebuie să atingă incandescenţa. In acest context, acţiunile eroilor, cît şi sondarea resorturilor umane intime care determină gradaţia lor ascendentă, necesită o expoziţie mai amplă pentru stabilirea unui acord cu receptivitatea spectatorului. Jocul subtil şi de o expresivitate modernă, foarte bogat în nuanţe, al actorilor Iuri Taratorkin, Viktoria Fedorova, Tatiana Bedova şi mai ales Innokenti Smoktunovski, investeşte personajele cu forţa de a comunica spectatorului frămîntările lor complexe, realizînd

o adevărată fuziune cu publicul.

Personajul central, studentul Rodion Raskolnikov, este un caz tipic dostoievskian prin dramatica sa zbatere. Cu o structură psihică particulară, de o mare inteligenţă, com - plexitate sufletească şi mai ales sensibilitate, spirit meditativ marcat de un puternic simţ al speculaţiei filozofice, Raskolnikov se revoltă împotriva limitelor condiţiei umane în general şi condiţiei sale sociale în special, care-i contrazic violent înzestrarea naturală şi aspiraţiile intelectuale. Neputincios, datorită lipsei de bani, în primul rînd, el îşi construieşte o adevărată teză - pe care o ex - pune şi în articole publicate în diverse ziare despre dreptul omului neobişnuit de a se realiza, de a se ridica dea - supra comunului, indiferent cu ce preţ.

Susţinîndu-şi mereu teoria prin exemplul lui Napoleon, care n-a şovăit nici o clipă să treacă peste cadavre pentru a împlini ţelul către care se simţea chemat, Raskolnikov se simte îndreptăţit să procedeze, la o altă scară, asemeni modelului său din istorie.

Revolta sa, mult timp latentă, se transformă într-o adevărată explozie declanşată mai ales de două evenimente. Într-o taverna deprimantă îl întîlneşte pe Marmeladov, om slab şi decăzut, care-i descrie existenţa sa mizeră şi sa - crificiul fiicei sale, Sonia, ce a acceptat să se vîndă pentru a putea întreţine întreaga familie. Tensiunea nervoasă în care trăieşte acum Raskolnikov atinge paroxismul, amplificată şi de dramatica scrisoare a mamei sale care îi reaminteşte necazurile de acasă şi-l înştiinţează că sora lui, Dunia, se va căsători în curînd cu un bogătaş vîrstnic, ca să obţină astfel bani pentru întreaga familie şi să-i dea lui posibilitatea de a-şi continua studiile.

"Acel ce are putere, care are mintea şi sufletul tare, acela domneşte peste ceilalţi. Cine cutează mult, acela domneşte peste ceilalţi". Astfel cugeta Raskolnikov şi-şi argumenta pentru sine acţiunile, îndreptîndu-se spre bătrîna cămătăreasă căreia îi amanetase ceasul. Decis, o ucide pe bătrînă, apoi şi pe sora ei, ivită pe neaşteptate în cameră. Din banii şi lucrurile furate îşi va putea continua studiile şi va putea sa-şi salveze sora de la o căsătorie care, de fapt, nu este altceva decît un dureros compromis.

In propria-i conştiinţă, Raskolnikov se simţea îndreptăţit sa suprime un om căruia banii, şi aceştia cîştigaţi josnic, nu-i slujeau la nimic cu adevărat folositor ; deşi ucisese, se socotea neprihănit, i se părea că se află mai presus de actul în sine.

După crimă însă Raskolnikov - chiar nedescoperit - este doborît de teama de a nu se da în vileag, de îndoieli, de un zbucium supraomenesc, care atinge dimensiuni de coşmar, transformîndu-se într-o reală suferinţă fizică.

Intrucît şi el se numără printre clienţii bătrînei cămătărese ucise, este chemat la poliţie pentru a da o declaraţie şi a-şi răscumpăra, eventual, obiectele amanetate. I se dezvăluie aici, în comisarul de poliţie Profiri Petrovici, un personaj ciudat, un fin psiholog care-l înspăimîntă prin forţa inteligenţei sale. Intre cei doi se angajează un subtil duel al argumentelor şi contraargumentelor şi îndelungi dis -

cuţii teoretice pe marginea articolelor lui Raskolnikov despre "dreptul omului neobişnuit" pe care Profiri Petrovici le citise...

x x
x

Sora lui Raskolnikov, Dunia, fusese înainte guvernantă în casa unui bogătaş, Svidrigailov, dar plecase din cauza suspiciunilor umilitoare ale soţiei acestuia.

Acum, Svidrigailov - un caracter ciudat, tipic dostoievskian, amestec de meschinărie şi dăruire - o căuta pe Dunia pentru a-i dărui 10 000 de ruble ; neîncrezătoare însă, ea îl respinge cu răceală.

Intre timp, Raskolnikov se apropie tot mai mult de familia Marmeladov, care trăieşte într-o sărăcie cumplită şi este tulburat permanent de Sonia Marmeladova ; deşi se prostituia, ea îşi păstrase o puritate de neînchipuit, acceptîndu-şi cu smerenie soarta, simţindu-se chiar fericită că prin sacrificiul său îşi poate întreţine familia.

Înţelegînd că Raskolnikov se opune acestei căsătorii, Lujin, pretendentul Duniei, caută s-o compromită pe Sonia şi deci, implicit, şi pe Raskolnikov, anulîndu-i astfel ascendentul moral pe care îl avea asupra surorii sale.

Nevinovăţia Soniei este dovedită curînd, dar cum întreaga înscenare s-a făcut chiar în ziua înmormîntării lui Marmeladov care, beat, fusese ucis de o birjă, faptul în sine îl dezgustă şi mai mult pe Raskolnikov, iar noblleţea şi resemnarea Soniei îl uimesc din nou. Puritatea ei absolută, aproape dincolo de limitele omenescului, îl umileşte făcîndu-l să-i mărturisească crima în speranţa că această spovedanie îl va purifica, îl va elibera.

Marmeladova, mama Soniei, deznădăjduită de situaţia tragică în care se găsea acum, după moartea soţului său, singură, cu cîţiva copii mici, izbucneşte într-o criză nervoasă şi, cu o tuberculoză avansată, moare în urma unei hemoptizii violente.

Raporturile lui Raskolnikov cu Profiri Petrovici, comisarul de poliţie, sînt dintre cele mai stranii : spiritul fin şi intuiţia acestuia îi spun că Raskolnikov a ucis, dar neavînd probe materiale împotriva sa, nu-l poate aresta.

Intorcîndu-se de la familia Marmeladov, Raskolnikov îl găseşte pe comisar în casă şi acum acesta îl acuză făţiş de crimă, sfătuindu-l s-o declare singur şi declanşîndu-i totodată prin raţionamentul său complexul conştient de culpă. Totuşi, Raskolnikov neagă, neagă cu o furie care-l acuză limpede...

Pe de altă parte Svidrigailov, respins de Dunia pe care o iubeşte, închiriase o cameră vecină cu locuinţa lui Marmeladov. Prin pereţii subţiri, el aude mărturisirea lui Raskolnikov făcută Soniei şi îi oferă ei cele 10 000 de ruble. Mai mult chiar, încearcă s-o aducă pe Dunia la Sonia pentru ca, împreună, cele două femei să-l oprească pe Raskolnikov de la o autodenunţare.

Ducîndu-se la poliţie pentru a depune o ultimă mărturie Raskolnikov află că Svidrigailov s-a sinucis. Puternic tulburat, părăseşte clădirea, dar afară îl aşteaptă Sonia, cu

privirea ei limpede.

Copleşit, Raskolnikov se întoarce şi-şi mărturiseşte crima...

Marina Constantinescu

Ecouri din presă

Declaraţii ale regizorului Lev Kulidjanov

"Cînd pronunţăm aceste cuvinte - "Crimă şi pedeapsă" în noi reînvie o viaţă debordantă de pasiuni frenetice, de luptă şi suferinţă, recreată cu o forţă tulburătoare. Dostoievski ! Pentru unii este un stăpîn al sufletului, pentru alţii - un suflet care suferă, care caută armonia fără s-o găsească, care construieşte şi dărîmă lumi în imaginaţia sa pentru a pătrunde pînă în străfundul conştiinţei umane.

Fiecare dintre noi poartă în el un Dostoievski al său (...)

Este banal să repeţi că singurul scop al cineaştilor care se inspiră din proza clasică este fidelitatea faţă de spiritul şi litera originalului. Totuşi, acesta este adevărul. Totul este de a te pune de acord asupra noţiunii de fidelitate. In nici un caz nu este vorba de a copia servil.

Trebuie să te impregnezi de spiritul operei, s-o faci să devină a ta, s-o asimilezăşi să încerci să-i găseşti un mod de expresie cinematografică".

Le Film Sovietique - nr.4/1969

Filmografie

Lev Kulidjanov : Casa părintească ; Casa în care locuiesc ; Fotografia pierdută ; Cînd copacii cresc mari ; Caietul albastru...

Viktoria Fedorova : Suflete tari.

Evgheni Lebedev : Nuntă la Malinovka ; Ultima lună de toamnă ; Ea te iubeşte ; Subiect pentru o schiţă.

Efim Kopelian : 713 cere aterizare ; Numai statuile tac ; Acţiunea "Zimbrul" ; Nikolai Bauman.

Maia Bulgakova : Dimineaţă mohorîtă ; Judecata nebunilor ; Din plictiseală ; Ultima lună de toamnă ; Ultima vacanţă.

Innokenti Smoktunovski : Soldaţii ; Din toamnă pînă în primăvară ; Scrisoare neexpediată ; Nouă zile dintr-un an ; Prima zi ; Hamlet ; Cadavrul viu ; Măsura riscului ; Ceaikovski.

Vladimir Basov : Operaţiunea Î.

BATALIA PENTRU ALGER (La battaglia di Algeri)

producţie Igor Film - Roma cu participarea studiourilor Casbah Film - Alger
ecran normal, alb-negru, 14 acte, 3 215 m,1 oră,57 minute

scenariul : Franco Solinas
regia : Gillo Pontecorvo
imaginea : Marcello Gatti
muzica : Ennio Morricone
Gillo Pontecorvo

producători: Antonio Musu
Jacef Saadi

cu : Jean Martin (colonelul Mathieu), Jacef Saadi (Saari Kader), Brahim Haggiag (Ali la Pointe), Tommaso Neri (căpitanul Dubois), Fawzia El Kader (Halima), Michèle Kerbash (Fathia), Mohammed Ben Kassen (micul Omar).

La Bienala de la Veneţia 1966 filmul a fost distins cu:

- Leul de Aur de San Marco
- Premiul Criticii FIPRESCI
- Premiul oraşului Veneţia
- Premiul OCIC

Filmul este o frescă epică plină de dramatism,recon - stituind unul din episoadele cruciale ale luptei poporului algerian pentru independenţă : organizarea primului nucleu al Frontului de Eliberare Naţională între anii 1954 - 1957 în Casbah, cartierul arab din Alger, acţiunile acestei or- ganizaţii şi represiunile care le-au succedat - evenimente privite prin optica principalilor combatanţi şi în lumina experienţei şi a sacrificiilor aduse cauzei emancipării na- ţionale.

Jacef Saadi - producătorul din partea algeriană al filmului şi unul din interpreţi - este un vechi erou al bă- tăliei pentru Alger, unul din organizatorii rezistenţei din Casbah, rolul său în film amintind îndeaproape pe cel real.

x x
x

7 octombrie 1957. Ostaşii colonelului Mathieu împre - soară casa în care s-a refugiat Ali La Pointe, unul din ul- timii conducători ai Frontului de Eliberare Naţională. Co - lonelul ameninţă că va arunca în aer clădirea în caz că Ali La Pointe refuză să se predea. Închis în ascunzătoarea sa împreună cu trei dintre credincioşii săi tovarăşi de luptă, Ali La Pointe retrăieşte ultimii săi ani de viaţă, drumul pe care l-a urmat în procesul transformării lui într-un ce- tăţean conştient, un luptător pentru libertate şi indepen - denţă.

1 noiembrie 1954. Frontul de Eliberare Naţională cură- ţă Casbahul de tot putregaiul - traficanţi, prostituate,

consumatori de stupefiante. De aici pornesc acum toate ac - ţiunile luptătorilor împotriva colonialiştilor, începînd cu atacuri împotriva militarilor francezi în scopul procurării de arme. Ca măsură represivă, francezii fac să explodeze în Casbah o bombă care provoacă numeroase victime omeneşti. Răspunsul : bombe care explodează în baruri, gări, aeroporturi, în cinematografele cartierului "european". Sub conducerea lui Ben M'Hidi, F.E.N., în ale cărui prime rînduri se află Ali La Pointe, atrage populaţia la lupta directă de eliberare. In oraş domneşte o atmosferă încordată.

In ianuarie 1957, trupele franceze conduse de colonelul Mathieu sosesc în capitala Algeriei pentru "a instaura ordinea".

Cu prilejul unei greve generale proclamate de F.E.N., colonelul Mathieu operează primele arestări, care-i dau posibilitatea să afle numele şi ascunzătorile unora dintre membrii organizaţiei. Aceştia sînt prinşi, unul după altul, supuşi unor interogatorii şi torturi, apoi ucişi. Ben M'Hidi, arestat, moare în chip misterios în celula sa. Ali La Pointe este singurul rămas, în fruntea unui mic grup de oameni care opun o rezistenţă disperată. Urmărit continuu, el este în cele din urmă trădat de unul din oamenii său.

7 octombrie 1957. Intreaga populaţie a Casbahului asistă cu durere la moartea eroică a lui Ali La Pointe. Colonelul Mathieu este încredinţat că a pus capăt definitiv rezistenţei algeriene.

Decembrie 1960. Au trecut trei ani de calm relativ, perioadă în care lupta a continuat în munţi.

Deodată, în Algerul liniştit pînă atunci, populaţia năvăleşte pe străzi, cu drapele în mîini, într-un uriaş avînt revoluţionar, scandînd lozinci de independenţă naţională şi libertate. Mai trec încă doi ani pînă cînd, la 5 iulie 1962, este proclamată independenţa Algeriei.

Eliza Anghelescu

Gillo Pontecorvo despre filmul său

Am renunţat la eroul individual şi am hotărît să părăsim un obicei dăunător în cinematografie, acela de a aplica unei realităţi vii scheme moarte. Era de asemenea prima oară cînd realizam un film politic. Din acest punct de vedere, filmul este mereu actual : problema luptei pentru independenţa naţională, problema luptei împotriva colonialismului. Aceasta nu schimbă nimic din ceea ce numesc "adeziunea sentimentală a spectatorului". De altfel, una din temele principale ale filmului este un fapt elementar, dar a cărui importanţă creşte în zilele noastre : cînd un popor îşi pune problema independenţei, cînd această nevoie s-a copt în conştiinţa poporului, el îşi va atinge scopul. In acest sens, filmul este un imn al acestei lupte , care depăşeşte mult graniţele Algeriei.

Les Lettres Françaises Nr.1337/1970

Ecouri din presă

"Bătălia pentru Alger" a lui Gillo Pontecorvo, copro - tucţie italo - algeriană, a stîrnit entuziasmul publicului şi criticilor egipteni. În presa din Cairo au putut fi ci - tite următoarele :

"Pot afirma, fără să exagerez că "Bătălia pentru Al - ger" este unul din cele mai frumoase filme pe care mi-a fost dat să le văd. Fără super-vedete, fără erotism, cîntece sau dansuri, această operă este o imagine tulburătoare a revolu- ţiei unui popor. De la primele imagini se constată că acest film "serios" este în acelaşi timp pasionant de la un capăt la altul.

"Bătălia pentru Alger" este tratat într-un stil de cro- nică documentară strictă, de o perfectă sobrietate a tonu - lui...

... De multe ori ai impresia că vezi documente de arhi- vă şi aceasta se datorează nu numai faptului că pelicula a fost tatată special pentru a-i da un "grăunte" de actualita- te, ci şi rigorii şi caracterului amplu al reconstituirii.

Unele secvenţe ale manifestaţiilor populare sînt de o veridicitate uluitoare, unele scene ale atentatelor cuprind imagini de un realism stupefiant, această grijă de a rămîne fidel realităţii istorice marchează filmul cu o amprentă ca- re nu înşală şi care garantează în orice caz buna credinţă şi onestitatea cineastului.

... Autorul a vrut să arate "naşterea unei naţiuni" şi a reuşit.

Cinéma 66/Nr. 110

Filmografie

Gillo Pontecorvo. Născut la Pisa, unde şi-a efectuat studiile, obţinînd doctoratul în chimie. Apoi a devenit zia- rist şi cineast, realizînd la început filme de scurt metraj, cu care a obţinut primele succese (Porta - Portese, Pane e Zolfo, Misiunea Timiriazef).

A regizat apoi episodul italian "Giovanna" din filmul "Roza vînturilor", al cărui coautor a fost împreună cu Jo - ris Ivens.

Primul său lung metraj "Pescarii din arhipelag", a obţinut Premiul pentru regie la Festivalul de la Karlovy-Vary 1959. A urmat "Kapo", care a fost distins cu Premiul San Fedele la Milano, film pentru care actriţa Susan Stras- berg a obţinut premiul pentru cea mai bună interpretare fe- minină la Festivalul de la Mar del Plata.

Bibliografie

Les Lettres Françaises 1148/15.IX.1966
Cahiers du Cinéma 183/1966
Cinéma 66/nr.110/1966
Bianco e Nero 9-10/sept.-oct.1966
Cinés d'Orient 2/IX.1967
Cinés d'Orient 38/967
Heraldo 1934/25.IX.88
Film Woche nr.68/69 - 28.VIII.1970
Cinémonde 1840/1970
" 1841/1970

ŞTIRI

A N G L I A

Ultimele statistici referitoare la cinematografia britanică relevă o continuă reducere a frecvenţei cinematografice, de la 237,3 milioane spectatori în 1968, la 214,9 milioane în 1969. Prin urmare, din 1963, cînd numărul de spectatori a fost de 357,2 milioane, frecvenţa cinematografică nu a încetat să scadă. Această reducere variază în funcţie de regiuni şi este, de asemenea, determinată de dispariţia unui important număr de săli de cinematograf : dacă imediat după război parcul de săli se ridica la impresionanta cifră de 4 000, în 1963 a scăzut la 2 181 iar în 1969 la 1 581. Această reducere a afectat, ca şi în alte ţări, mai ales cinematografele cu o capacitate mai mare de 500 de locuri, semnalîndu-se, din contră, o uşoară creştere a numărului de săli mici.

Se constată, totuşi, în ciuda acestei situaţii, o menţinere a cifrei anuale a reţetelor. In 1967 s-a obţinut o reţetă de 58 milioane lire, faţă de 55,1 milioane în 1963 şi 61,7 milioane în 1965.

Le Film Français nr.1359/1970

U.R.S.S.

Frecvenţa cinematografică

Un recent studiu publicat de UNESCO asupra vieţii cinematografice din Uniunea Sovietică informează asupra situaţiei deosebit de fericite a frecvenţei cinematografice din această ţară, în continuă creştere, în ciuda expansiunii rapide a televiziunii. Din 1950, an în care s-au înregistrat 1.144.000.000 spectatori, cifra anuală a intrărilor nu a încetat să crească pentru a atinge, în 1967, cifra de 4 495 000 000 spectatori. La această dată existau în U.R.S.S. 140 900 săli de cinema şi 11 900 posturi itinerante, a căror majoritate (10 700) deserveau regiunile rurale.

L'Exploitation cinématographique nr.320/sept. 1970

B U L G A R I A

Tendinţe noi în exploatarea cinematografică

In anul 1969 frecvenţa cinematografică a scăzut în Bulgaria cu 1 000 000 de spectatori. Considerînd tendinţa mondială de scădere a frecvenţei cinematografice, oamenii de film din Bulgaria nu consideră totuşi foarte alarmant acest fenomen. Ei afirmă, din contră, că această reducere nu semnifică de fapt o reducere a influenţei celei de a şaptea arte în rîndurile cetăţenilor bulgari. Mai mult, în ultimii 5 ani, în timp ce frecvenţa a scăzut, a crescut numărul premierelor cinematografice.

In prezent, cinematografia bulgară şi Uniunea Cineaştilor Bulgari sînt preocupate de ridicarea reţelei cinematografice la o etapă superioară, de metodele de susţinere a interesului maselor pentru a şaptea artă şi, în sfîrşit, de cîştigarea unor poziţii noi în favoarea cinematografului. Se află, în virtutea acestei iniţiative, în curs de realizare proiectul specializării sălilor de cinematograf. In acest sens se studiază nu numai problema clasificării cinematografelor în funcţie de dimensiuni, echipament şi confort suplimentar, ci şi clasificarea pe categorii de programe : cinematografe cu program pentru şcolari (în funcţie de vîrsta lor), săli destinate scurt metrajelor, săli cu repertoriu (pentru filmele "dificile"), cinematografe pentru filme naţionale, cinematografe de gen (pentru filme poliţiste, de aventuri, comice) etc.

Se va ţine cont pe plan naţional mai întîi de diferenţierile tot mai pronunţate ale artei cinematografice, de apariţia genurilor noi, de modificările intervenite în rîndul publicului, care se diferenţiază tot mai mult în materie de gust şi de nivel intelectual. In felul acesta, filmele de lung metraj nu vor mai fi însoţite numai de un jurnal de actualităţi şi, eventual, de o "anexă", ci, în mod constant, de un documentar, de un film de popularizare şi chiar de un film de animaţie.

Va creşte numărul de premiere, pînă la 180-200 filme anual, dînd posibilitatea îmbogăţirii genurilor şi tematicilor repertoriului cinematografic.

Se fac eforturi considerabile pentru lărgirea parcului de săli, prin construirea de noi cinematografe în oraşe [illegible] modernizarea sălilor şi instalaţiilor existente.

Filma Bulgarea 6/1970

Comit. municipal
filial P.C.R.

2

filme noi

DIRECȚIA
REȚELEI CINEMATOGRAFICE
ȘI DIFUZĂRII FILMELOR -
ROMANIA FILM

1971

FILME NOI

Comitetul de Stat pentru Cultură
şi Artă
Direcţia Reţelei Cinematografice
şi Difuzării Filmelor
Serviciul Presă
Bucureşti, Str.Iulius Fucik 25
Telefon : 12.29.21

FILMUL ROMANESC

Mihai Viteazul (generic) 3

FILME DE SCURT METRAJ. 4

STIRI DE PE PLATOURI 6

PREMIERELE LUNII

Ambasador al Uniunii Sovietice 9
Băieţi buni, băieţi răi. 10
Vara de altădată 12
Ochi ageri 14
Clanul sicilienilor. 15
Un italian în America. 17
Ora scorpionului (generic) 19
Ingerii negri (generic). 19
Triplă verificare (generic). 19

CINEMATOGRAFUL DE ARTA

Romeo şi Julieta 20
Ultimul samurai. 25
Strada lăturalnică 27
Incineratorul (generic). 29

TRIBUNA SCHIMBULUI DE EXPERIENTA
Activitatea cu filmul în rîndul copiilor şi al
tineretului. 30

S T I R I 33

Nr.2/1971 MATERIAL INFORMATIV PENTRU UZ INTERN

MIHAI VITEAZUL

producţie a studioului cinematografic Bucureşti în colabo - rare cu Ministerul Forţelor Armate ale R.S.R.

cinemascop, color
seria I : 11 acte, 2 905 m, 1 oră, 46 minute
seria II : 11 acte, 2 898 m, 1 oră, 45 minute

scenariul : Titus Popovici
regia : Sergiu Nicolaescu
imaginea : George Cornea
muzica : Tiberiu Olah
decoruri : Nicolae Teodoru, Zoltan Szabo
costume : Hortensia Georgescu, Mircea Milcovici

cu : Amza Pellea (Mihai Viteazul), Irina Gărdescu (Rossana), Florin Piersic (Preda Buzescu), Septimiu Sever (Radu Buzescu), Ilarion Ciobanu (Stroe Buzescu), Mircea Albulescu (Popa Stoica), Ion Besoiu (Sigismund Bathory), Emmerich Schäffer (Basta), Olga Tudorache (Doamna Teo - dora), György Kovács (Andrei Bathory), Ioana Bulcă (Doamna Stanca), Sergiu Nicolaescu (Selim Paşa), Maria Clara Sebök (Cristina Bathory), Nicolae Secăreanu (Si - nan Paşa), Aurel Rogalschi (Rudolf).

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.1/1971 pag. 4.

FILME DE SCURT METRAJ

TIRGUL INTERNATIONAL BUCUREŞTI
Ediţia I - 1970
color, 2 acte, 452 m, 16 minute

Cu ocazia deschiderii la 11 octombrie 1970 a Tîrgului Internaţional de la Bucureşti, manifestare de un incontestabil prestigiu internaţional, s-a realizat un scurt metraj menit să consemneze în toată amploarea şi cu toate semnificaţiile sale acest eveniment aflat la prima sa ediţie.

Ceea ce relevă filmul cu deosebită pregnanţă, dincolo de ţinuta exponatelor, de imensa lor varietate, este faptul că acest Tîrg a prilejuit o întîlnire rodnică între oameni şi ţări, indiferent de distanţă şi de sisteme sociale.

VICTOR EFTIMIU SI-AMINTESTE
alb-negru, 2 acte, 532 m, 20 minute

Radu Hangu şi Miliutin Obradovici şi-au propus să omagieze personalitatea poetului şi dramaturgului Victor Eftimiu într-un scurt metraj realizat cu însăşi participarea sa, după un scenariu semnat de Paul Anghel.

Îmbinînd tehnica reportajului filmat pe viu, inspirat din activitatea lui V. Eftimiu, din întîlnirile sale cu oameni de artă sau cu tineri, cu momente în care îşi deapănă amintirile, realizatorii izbutesc să creeze un portret viu al scriitorului.

PIRAȚII COSMOSULUI - desene animate -

color, 1 act, 276 m, 12 minute

Regizorul Mircea Toia realizează o parodie spirituală și amuzantă a filmelor de aventuri, reeditînd în limbajul specific al desenului animat avalanșa de răpiri, focuri de pistol și mai ales elemente tehniciste - radar, laser etc. - care sufocă acest gen de filme.

FRUNZA ȘI VRABIA

color, 1 act, 269 m, 12 minute

Respectînd aproape termenii unei fabule, "Frunza și vrabia" istorisește prietenia dintre un pui de vrabie, rămas fără mamă, și o frunză care-l va ocroti.

Regia filmului aparține Angelei Buzilă.

C Î M P U L - păpuși -

color, 1 act, 304 m, 10 minute

Lumea animată a cîmpului, cu miniaturala sa faună, este tulburată brusc de o apariție uriașă și ciudată care, de fapt, nu este decît... o biată sperietoare.

Personajele, create cu umor și colorate cu o fantezie aparte de G.Sibianu, reconstituie această fabulă în care tocmai micuțul șoricel va trebui să înfrunte, pentru întreaga obște, cumplita apariție.

La 14 ianuarie 1971 s-a tras primul tur de manivelă la filmele "Adevărul" şi "Puterea" în regia lui Manole Marcus după un scenariu de Titus Popovici.

Filmele, avînd în distribuţie pe Mircea Albulescu, Ion Besoiu, Amza Pellea, Lazăr Vrabie, Peter Paulhofer, Irina Gărdescu, Octavian Cotescu, Zephi Alsec, Nucu Păunescu, îşi propun să reconstituie destinele unor comunişti pe o perioadă de timp îndelungată, începînd din 1944 şi pînă în 1965.

Cu ocazia începerii turnării a avut loc o conferinţă de presă care a prilejuit o întîlnire cu mare parte din echipa de filmare.

Regizorul Manole Marcus a declarat că, deşi filmele sînt concepute într-o manieră clasică, de o mare accesibilitate, vor fi totuşi concepute pe o formulă modernă în sensul punerii de acord cu educaţia imagistică la zi a spectatorului.

Majoritatea filmărilor vor avea loc în Bucureşti, doar o mică parte vor fi făcute pe un şantier autentic, la Medgidia.

JUBILEU "ALEXANDRU SAHIA"

In luna decembrie 1970 a avut loc un simpozion menit să comemoreze împlinirea a două decenii de la înfiinţarea studioului de filme documentare "Alexandru Sahia".

Lucrările simpozionului au fost deschise de criticul Călin Căliman al cărui material a cuprins o succintă istorie a documentarului românesc, grupînd totodată peliculele pe genuri, caracteristici şi detaşînd cîteva personalităţi regizorale.

S-a subliniat şi maturizarea treptată a documentarului românesc care şi-a găsit acum propriile-i legi, teme şi o estetică. Paralel, s-a arătat că însăşi producţia studioului a crescut considerabil, de la 20 filme iniţial ajungîndu-se acum la 100 de filme pe an.

Totuşi, deşi se specifică depăşirea fazei literaturizante, a frumosului căutat, a pseudopoeziei, i se mai poate şi azi reproşa comentariul livresc sau figurile de stil afectate. Materialul a relevat, în continuare, momentele în care documentariştii şi-au făcut o reală datorie cetăţenească din a fi martorii vii ai unor evenimente deosebite în dezvoltarea activităţii economice şi sociale a ţării, amintind înregistrarea pe peliculă a punerii în funcţiune a unor importante obiective economice, consemnarea stadiului fiecărei regiuni aflate în procesul de colectivizare sau în timpul tragicelor inundaţii din primăvara anului 1970. De data aceasta, filmele turnate au depăşit cu mult stadiul unei simple înregistrări pe peliculă, constituind li un omagiu adus solidarităţii umane şi naţionale, curajului şi energiei.

Regizorul Ion Bostan, susţinînd condiţia autenticităţii în filmul documentar, a amintit cîteva din etapele importante ale afirmării documentarului românesc (secţia documentar-ştiinţific), care a fost admisă în 1959 în Asociaţia internaţională a cinematografului ştiinţific, ceea ce i-a permis participarea la diferite competiţii internaţionale care adesea l-au încununat cu premii.

Analizînd "limitele documentarului", regizorul Titus Mesaroş a comentat posibilele maniere extremiste: fie dogmatismul, şi în consecinţă o uscăciune, fie lipsa de rigoare.

Raportînd filmul documentar realizat de Studioul Sahia cu cel produs de televiziune, regizorul a considerat că există un paralelism ce ar trebui evitat.

Problema filmului didactic dedicat învăţămîntului a fost abordată de regizorul Zoltan Terner care i-a imputat supraaglomerarea, tendinţa de a încerca să se cuprindă în 10' - 15' un număr foarte mare de lecţii sau chiar capitole întregi de manual, ceea ce-i diminuează tocmai valoarea instructiv educativă.

Abordînd problema controversată a ciné-vérité-ului în filmul documentar, a surprinderii evenimentului cu tele - obiectivul ascuns, regizorul Gabriel Barta a subliniat ne - cesitatea - mai ales la filmările executate în această ma - nieră - a unei idei coordonatoare pe care multitudinea evenimentelor înregistrate spontan să nu o disperseze, să se rămînă la esenţă şi nu la aparenţă.

Problema esenţială a documentarului ciné-vérite este aceea a responsabilităţii etice a realizatorului faţă de subiecţii filmaţi pe care nu are dreptul moral să-i ridiculizeze atunci cînd îi surprinde în atitudini fie intime, fie groteşti.

Filmarea pe viu, a faptului neregizat, nu înseamnă totdeauna relevarea aspectului esenţial şi cel mai profund al unui fenomen, ci poate fi tocmai unul accidental ; ade - vărul se dezvăluie, de fapt, după studii îndelungate şi în urma unui migălos proces de cunoaştere.

Au mai urmat comunicări privind aspectele tehnice ale filmării şi diferite metode de trucaj, completîndu-se ast - fel o imagine de ansamblu asupra documentarului românesc în faza actuală.

AMBASADOR AL UNIUNII SOVIETICE (Posol Sovetskogo Soiuza)

producţie a studiourilor sovietice
ecran normal, alb-negru, 9 acte, 2450 m, 1 oră, 29 minute

scenariul : Ariadna şi Piotr Tur
regia : Gheorghi Natanson
imaginea : Vladimir Nikolaev

cu : Iulia Borisova, Anatoli Ktorov, Gunar Ţilinski, Ada Lundver, Iuri Puzîrev, Evghenia Kozîreva, Nikolai Timofeev.

O personalitate celebră - Alexandra Kollontai, prima femeie ambasador din lume - a constituit prototipul personajului central al filmului, Elena Kolţova. Dotată cu o inteligenţă surprinzătoare, cu tactul unui adevărat om de stat şi cu un farmec personal deosebit, ea a aplicat în diplomaţie linia leninistă a politicii externe de pace.

In montajul filmului au fost inserate secvenţe din jurnalele de actualităţi şi fotografii ilustrînd diferite momente din viaţa şi activitatea lui Lenin.

Cadrul istoric în care se derulează acţiunea acestui film bazat pe documente autentice este perioada celui de al doilea război mondial în care Elena Kolţova, ambasador al U.R.S.S. într-o ţară neutră, are dificila sarcină de a anihila intrigile şi maşinaţiile fasciştilor, favorizate de încordarea relaţiilor internaţionale.

In momentul prezentării scrisorilor de acreditare, unii diplomaţi ai cercurilor inamice aduc la cunoştinţa regelui faptul că Elena Kolţova nu are dreptul de a-şi exercita funcţia de ambasador, accesul în ţara respectivă fiindu-i interzis. Acuzaţia lor se baza pe informaţia potrivit căreia Elena Kolţova, odinioară emigrantă a Rusiei ţariste, desfăşurase în acea ţară o intensă activitate revoluţionară, pentru care fusese expulzată. Rezultatul acestor intrigi este primirea rece făcută de rege, care o lasă să înţeleagă că prezenţa ei în corpul diplomatic este indezirabilă. Dar, cu toate încercările duşmanilor de a o compromite, regele îşi va schimba atitudinea, sedus de fineţea de spirit şi farmecul acestei femei.

Datorită negocierilor Elenei Kolţova, este încheiat un acord separat de pace cu ţara vecină prin care se stipulează neparticiparea acesteia la război.

Filmul se încheie cu parada Victoriei din Piaţa Roşie, la care asistă şi Elena Kolţova.

Florica Balş

Filmografie

Gheorghi Natanson : O zi zgomotoasă ; Totul rămîne oamenilor.

Iulia Borisova : Idiotul.

Gunar Ţilinski : Armata "Codobaturilor" ; Căpitanul Zero ; Suflete tari ; Armata "Codobaturilor"din nou în luptă ; "24-25" nu se înapoiază.

Iuri Puzîrev : Duelul ; De partea cealaltă ; Muzicantul orb ; Atenţiune, părinţi.

Evghenia Kozîreva : Un om obişnuit ; Flacăra stinsă ; Ceasul s-a oprit la miezul nopţii.

Nikolai Timofeev : Stepan Kolciughin ; Andreika ; Cîntec de leagăn ; Postul fără apă ; Cîinele sălbatic Dingo ; Noapte necruţătoare ; In întîmpinarea visului ; Dimineaţă de iarnă ; Ultima lună de toamnă ; Oraşul visurilor.

BAIETI BUNI, BAIETI RAI (The good Guys and the bad Guys)

producţie a studiourilor din S.U.A. 1969
cinemascop, color, 10 acte, 2 500 m, 1 oră, 31 minute

scenariul : Ronald M.Cohen, Dennis Shryack
regia : Burt Kennedy
muzica : William Sava
imaginea : Harry Stradling

cu : Robert Mitchum (Flagg), George Kennedy (Mac Kay), Martin Baltam (Wilker), Douglas V. Fowley (Grundy), David Garradine (Waco), Tina Louise (Carmel), Dick Peabody (Boyle).

Western plin de fantezie şi umor, a cărui acţiune se desfăşoară în orăşelul Progress din statul Mississippi în anul 1900 - perioada apariţiei primelor automobile.

Seriful James Flagg, care deţine acest post de 20 de ani, recunoaşte în orăşel pe Waco şi John Mac Kay - doi bandiţi de drumul mare - şi, înţelegînd că aceştia plănuiesc să atace trenul care urma să aducă 40 000 dolari, îl avertizează pe primarul Wilker. Dar acesta, om uşuratic, preocupat numai de alegerile care se apropie, refuză să dea ascultare cuvintelor lui. Nemulţumit de insistenţele lui Flagg, îl destituie, numindu-l în locul lui pe adjunctul acestuia, Howard

Boyle.

Flagg se hotărăşte să acţioneze pe cont propriu şi pleacă în munţi, către ascunzătoarea bandiţilor, însoţit de prietenul său, bătrînul Grundy. Prin surprindere, reuşesc să-l aresteze pe unul dintre ei, John Mac Kay, o veche cu - noştinţă a lui Flagg, şi revin cu toţii în oraşel. In cursul aceleiaşi seri Grundy este ucis.

Amintirile comune, depănate noaptea la un pahar de whisky, îl reapropie pe John Mac Kay de Flagg. Rupîndu- se de bandă, el decide să-l ajute pe Flagg în dejucarea proiectelor foştilor săi asociaţi.

A doua zi, bandiţii ocupă gara în aşteptarea trenului care transportă banii, fapt ce-l determină pe primar să-l numească din nou şerif pe Flagg. Acesta, împreună cu John Mac Kay, reuşeşte să sară în tren din mers şi, după o serie de peripeţii, să împiedice oprirea lui în gară.

Bandiţii galopează înfuriaţi după tren, urmăriţi la rîndul lor de primar şi oamenii lui într-o cursă de un pitoresc comic şi captivant, cu primele automobile ale secolu - lui. Trenul se răstoarnă într-o prăpastie, bandiţii se reped să fure preţioasa încărcătură, dar Flagg şi John Mac Kay o salvează.

Misiunea lui fiind terminată, John Flagg îi înapoiază lui Boyle steaua de şerif şi se îndepărtează călare, plecînd spre alte meleaguri, după bunele tradiţii ale westernului clasic.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Robert Mitchum : El Dorado.
George Kennedy : Şarada.
Martin Baltam : Hombre.
Douglas Fowley : Cîntînd în ploaie.

Bibliografie

Ciné Revue 11/13.III.1969
47/20.XI.1969
Filmwoche 39/40 - 16.V. 1969
Variety 10.IX.1969
Films and Filming dec.1969
Cinés d'Orient 51/20.XII.1969
Monthly Film Bulletin dec.1969
Cinéma et télécinéma 486/1970
Filmwoche nr.9/31.I.1970
Le Film Fançais Nr.1328/13.II.1970

VARA DE ALTADATĂ

producţie a studiourilor din R.P.Ungară
ecran normal, color, 10 acte, 2 728 m, 1 oră, 39 minute

scenariul : Istvan Bekefi
regia : Marton Keleti
imaginea : Istavan Hildebrand
muzica : Lajos Lajtay

cu : Eva Ruttkay (Maria Kohári), Zoltan Latinovits (Janos Patáky), Hans Valgren, Hilda Gobbi, Sándor Pécsi, Agnes Voith, Gyula Bodrogi, Ulla Sallert, Vera Venczel, Manyi Kiss, Zoltan Várkony.

Filmul este creanizarea comediei muzicale cu acelaşi nume a compozitorului Lajos Lajtay.

Intr-o vară de la începutul secolului tînărul Miklos Patáky vine la Budapesta să-şi vadă tatăl. Miklos locuieşte la Stockholm cu mama sa , o suedeză care divorţase de baronul Janos Patáky din cauza aventurilor lui extraconjugale. Vrînd să-şi distreze fiul, Janos îl duce la un spectacol al teatrului de operetă al cărui cap de afiş este Maria Kohári, actriţa pe care o iubise în tinereţe. Emoţionată, Maria îl primeşte în cabina ei pe Janos.

Directorul teatrului, om practic, foloseşte întîlnirea foştilor îndrăgostiţi ca pretext al noului spectacol de operetă "Vara de altădată", subiectul urmînd să se contureze pe măsură ce eroii în carne şi oase îşi vor trăi propria viaţă.

Existenţa uşuratică pe care o dusese, cele trei căsătorii urmate de divorţuri, îl ruinaseră pe baronul Patáky. Pentru a ieşi din impas nu găseşte decît o soluţie : să-şi căsătorească fiul cu o fată bogată. Aceasta apare în compania mamei sale, văduva unui mare fabricant, şi în timp ce fata - cea mai strălucită partidă din Budapesta - încearcă să-l cucerească pe blondul Miklos, mama face ochi dulci tatălui. Cedînd insistenţelor părinteşti, băiatul acceptă să se căsătorească cu Zita Schanburg. Dar căsătoria nu va avea loc fiindcă şi Maria Kohári este decisă să-şi mărite fata cu un tînar bogat, iar fiul lui Patáky - despre al cărui dezastru financiar n-a aflat încă nimic - i se pare cel mai potrivit pentru ambiţiile ei. In consecinţă, Maria îl determină pe Miklos să rupă logodna cu Zita, pentru a se însura cu fiica ei, Zsuzsi.

Intîlnirea tînărului Patáky cu Zsuzsi are loc după previziunile mamei. Tinerii se îndrăgostesc de la prima vedere şi vor să se căsătorească.

Lucrurile se complică însă deoarece Maria, descoperind că baronul este ruinat, îşi schimbă hotărîrea, opunîndu-se acum căsătoriei proiectată de ea. La rîndul său,Janos îl convinge din nou pe Miklos să-şi sacrifice dragostea pentru interesele materiale şi să se însoare cu Zita.

Venirea neaşteptată a mamei lui Miklos apropie conflictul de deznodămînt. Impotrivindu-se în principiu unei căsătorii din interes, suedeza soseşte la Budapesta cu in -

tenţia de a-şi lua fiul acasă, scoţîndu-l de sub influenţa uşuraticului său tată. Janos se învoieşte, dar cu o condiţie : să ia masa împreună.

In grădina de vară, cu lăutari ţigani care cîntă îndrăgostiţilor la ureche, baronul îi mărturiseşte fostei lui soţii că tot pe ea o iubeşte şi că restul n-a fost decît... operetă.

Cuplul cel tînăr apare în restaurant. Dar, spre surpriza tatălui său, Miklos n-a adus-o pe bogata moştenitoare, ci pe micuţa Zsuzsi.

Ca în orice operetă, happy-end : Miklos se însoară cu fata pe care o iubeşte, primind binecuvîntarea mamei, tomnaticul Janos Patáky devine soţul văduvei bogate care-i va achita poliţele, iar Maria, mulţumită, va rămîne mai departe primadona adulată a operetei.

Florica Balş

Filmografie

Márton Keleti : Ultima aventură a lui Don Juan; La doi paşi de graniţă ; Arme şi porumbei ; Numai o glumă ; Pînă mîine ; Caporalul şi ceilalţi.

Eva Ruttkay : 12 rezultate exacte ; Ani de zbucium ; Sabie şi zar ; Idolul de sare ; La ordin, să trăiţi ; Povestea unei nopţi stranii ; Pînă mîine ; Concertul mult visat ; Foto Haber ; Povestea prostiei mele ; Un nabab maghiar ; Zoltan Kárpathy ; Studiu despre femei ; Mumia intervine ; Stelele din Eger ; Alfa-Romeo şi Julieta ; Călătorie în jurul craniului meu.

Zoltan Latinovits : Pe jos spre rai ; Foto Haber ; Drama Ciocîrliei ; Caporalul şi ceilalţi ; Carambol ; Repulsie ; Dragostea este interzisă ; Lumină după jaluzele ; Zile reci ; Sărmanii flăcăi ; Cele trei nopţi ale unei iubiri ; Un nabab maghiar ; Zoltán Kárpáthy ; Studiu despre femei ; Pe teren propriu ; Stelele din Eger ; Linişte şi strigăt ; Familia Tót ; Marele semn albastru ; Profesorul infernului ; Alfa-Romeo şi Julieta ; Călătorie în jurul craniului meu.

Hilda Gobbi : Edes Anna.

Sándor Pécsi : Mîndrie; Umbrela Sfîntului Petru ; Sabie şi zar ; Cum stăm, tinere ? ; Falsificatorul ; Un nou Ghilgames ; Logodnicele văduve ; Păcat de benzină ; Dragostea este interzisă ; Pe teren propriu ; Băieţii din strada Pál.

Agnes Voith : Primul an de căsnicie.

OCHI AGERI

producţie a studiourilor din RPD. Coreeană
ecran normal, alb-negru, 8 acte

scenariul : Min Ben Sen
regia : Han Sen Sun
imaginea : Ciu En Sen
muzica : Pak En Guk

cu : Kim Ken Hak (Iun Cer), Li Diun En (De Bok), Ten Du En (ofiţerul de miliţie), Min Ghil En (învăţătoarea), Li Den Gu (Din Sin), Ţo Sen Ze (spionul).

Iun Cer, De Bok şi alţi copii dintr-un sat coreean ascultă cu viu interes o povestire a ofiţerului de securi - tate despre prinderea unor spioni. Entuziasmaţi şi animaţi de un fierbinte patriotism, copiii hotărăsc să fie în per - manenţă vigilenţi şi - dacă se va ivi ocazia - să contribuie şi ei la reuşita unor acţiuni asemănătoare.

Intr-o zi, în timp ce se antrena la înot în vederea concursului judeţean, De Bok remarcă comportarea stranie a unui tînăr, Din Sin. Ulterior se află că Din Sin a murit într-un accident de automobil.

Pe baza relatării copiilor şi a altor indicii, ofiţe- rul de securitate ajunge însă la concluzia că Din Sin nu a murit într-un accident de automobil, ci ca urmare a unelti - rilor unui grup de spioni.

După o serie de investigaţii în care copiii joacă un rol important, organele de securitate descoperă că fiul mut al lui Tian este spion. Aflînd în ultimul moment că este de- mascat, spionul reuşeşte să dispară.

La puţin timp după aceea, Iun Cer, care plecase la concursul judeţean de înot, îl întîlneşte întîmplător pe mut. Băiatul anunţă imediat secţia de securitate şi, împreună cu lucrătorii ei, porneşte în urmărirea spionilor.

In momentul hotărîtor, cînd spionii se pregătesc să fugă spre mare, Iun Cer creează confuzie printre ei şi con - tribuie astfel la prinderea lor.

Pentru eroismul său, Iun Cer este decorat cu medalia "Merite de luptă".

Al.Răzdolescu

CLANUL SICILIENILOR (Le clan des Siciliens)
producţie a studiourilor franceze
color, 12 acte, 3 395 m, 2 ore, 3 minute

scenariul : Henri Verneuil, José Giovanni, Pierre Pellegri
după romanul lui Auguste Le Breton
regia : Henri Verneuil
imaginea : Henri Decae

cu : Jean Gabin (Vittorio Manalese), Alain Delon (Roger Sartet), Lino Ventura (inspectorul Le Goff), Irina Demick (Jeanne Manalese), Amedeo Nazzari (Tomy Nicosia), Elisa Cegani (Maria Manalese), Karen Blauguernon (Theresa), Yves Lefebvre (Aldo Manalese), Philippe Baronnet (Louis), Marc Porel (Sergio Manalese).

Film poliţist.

Cu complicitatea fraţilor Manalese, Roger Sartet - un tînăr şi periculos gangster - reuşeşte să evadeze în timp ce e transportat de la Palatul de Justiţie la închisoarea din Fresne. Ascuns de Vittorio Manalese, şeful "Clanului Sicilienilor", el îi propune acestuia o lovitură uriaşă : furtul bijuteriilor aduse la Roma la o expoziţie internaţională. Vittorio apelează la un vechi complice din New York, Tony Nicosia, pe care-l regăseşte la Roma. In acest timp Sartet aşteaptă ordinele şefului într-o vilă izolată din Menton, în compania lui Jeanne, soţia lui Aldo, unul din fraţii Manalese.

A doua zi Vittorio şi cei doi fii ai săi - Aldo şi Sergio - îl întîlnesc pe Sartet. Lovitura este pregătită : fraţii Manalese şi Sartet vor deturna avionul care transportă expoziţia de bijuterii la New York, obligînd pilotul să aterizeze pe o porţiune de autostradă în construcţie, unde îi vor aştepta complicii.

In timp ce la Paris inspectorul Le Goff încearcă să-l regăsească pe Sartet, operaţia deturnării avionului se desfăşoară perfect. Din nou reuniţi la Paris, membrii Clanului Sicilienilor află incidental, de la micul Roberto, despre legătura dintre Jeanne şi Sartet. Hotărît să răzbune onoarea lui Aldo după tradiţia siciliană, Vittorio îl readuce în Franţa pe Sartet care rămăsese la New York şi-l împuşcă cu sînge rece, rănind-o mortal pe Jeanne. Intors la locuinţa sa, Vittorio îl găseşte pe inspectorul Le Goff care-l aştepta.

Ecouri din presă

Nimeni nu ştie mai bine decît Henri Verneuil să povestească ceva. Cu o meticulozitate fascinantă, care acordă

importanţă celor mai mici detalii, el reuşeşte să facă plauzibile cele mai uimitoare extravaganţe - ca suspense şi umor - cu un minimum de dialog. Verneuil ţine publicul cu respiraţia tăiata timp de două ore.

Muncii perfecte a regizorului i se adaugă cea nu mai puţin perfectă a interpreţilor : Jean Gabin - caid aristocrat, care practică cu o tandreţe ursuză arta de a fi bunic, Alain Delon, tînăr escroc, şi Lino Ventura, poliţistul - se completează şi se pun reciproc în valoare. Irina Demick însufleţeşte cu sobrietate şi inteligenţă personajul Jeannei ... De notat calităţile imaginii şi ale muzicii.

La Cinématographie Française Nr.1319/12.XII.1969

Filmografie

Henri Verneuil : Brutarul din Valorgue ; Vaca şi prizonierul ; Inamicul public nr.1 ; Oaia cu cinci picioare ; Masa oamenilor sfîrşiţi ; Fructul oprit ; Carnaval ; Amanţii din Tage ; Oameni fără importanţă ; Paris - Palace -Hotel ; Marele Şef ; Maxime ; Afacerea unei nopţi ; Franţuzoaica şi dragostea ; Preşedintele ; Leii au scăpat ; O maimuţă iarna ; Melodie în subsol ; A 25-a oră.

Jean Gabin : Un minut de adevăr ; Marile familii ; Mizerabilii ; Strada Preeriilor ; Oameni fără importanţă ; Străbătînd Parisul ; Cazul doctorului Laurent ; Comisarul Maigret se înfurie ; Domnul ; Maigret şi afacerea Saint Fiacre ; French - Cancan ; Paşa ; Soarele vagabonzilor ; Vîrsta ingrată. (Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.7/1969 pag.36).

Alain Delon : Dracul şi cele zece porunci ; Rocco şi fraţii săi ; Laleaua neagră ; Ghepardul ; A fost cîndva hoţ; Aventurierii ; Samuraiul ; Rolls-Royce-ul galben. (Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.3/1969 pag.25).

Lino Ventura : Vaporul lui Emil ; Dracul şi cele zece porunci ; Un martor în oraş ; Inspectorul de poliţie ;Montparnasse 19 ; Opera de trei parale ; Aventurierii ; Un taxi pentru Tobruk. (Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.6/1968 pag.13).

Irina Demick : Tiffany Memorandum.

Amedeo Nazzari : Ana Zaccheo ; Nopţile Cabiriei ;Carmen de la Ronda ; Fraţii corsicani ; Columna.

Elisa Cegani : Femeia zilei ; Dragoste şi pălăvrăgeli ; Casa Ricordi.

Yves Lefebvre : Afurisitul de bunic.

Bibliografie

Cinérevue 28/10.VI.1969 p.42
Cinés d'Orient 39/27.IX.1969
1/3.I.1970 p. 8
7/14.II.1970 pag.28
Cinémonde 1806/4.XI.1969 p.10

Les Lettres Françaises 1515/17.XII.1969
Cinémonde 1812/2.XII.1969 p. 8
1820/27.I.1970 p.21
Ciné d'Orient 1/3.I.1970
Le Film Français nr.1519/12.XII.1969 p.14
Cinérevue 48/27.XI.1969
Variety 10.XII.1969 p. 28
Cinema d'oggi nr.6/9.II.1970
Filmwoche 15/21.II.1970 p.9
Unifrance 73
Fiches 482/1970
Cinéma 70 nr.145 pag.139
Motion Picture Herald 25.III.1970
Monthly Film Bulletin sept.1970 p.184

UN ITALIAN IN AMERICA (Un italiano in America)

producţie a studiourilor italiene 1967
ecran normal, color, 12 acte, 2 750 m,1 oră, 40 minute

scenariul : Sonego - Sordi
- regia : Alberto Sordi
imaginea : Benito Frattari
muzica : Piero Piccioni

cu : Alberto Sordi, Vittorio De Sica, Alice Condon, Lou Perry, Grey Frederikson, Bettina Brenna.

Comedie.

Giuseppe Marozzi, lucrător la o staţie de benzină din Roma, află că tatăl său, care plecase de acasă cu 30 de ani în urmă, fără să mai dea vreun semn de viaţă în acest răstimp, trăieşte în Statele Unite. Mai mult chiar,Marozzi - tatăl îl cheamă de urgenţă la el, trimiţîndu-i şi biletul de avion. Fericit că şi-a regăsit părintele şi atras de mirajul Americii, Giuseppe acceptă imediat să plece, dar,spre surprinderea lui, întîlnirea are loc pe o scenă a studiourilor de televiziune; fiind urmărită de milioane de telespectatori americani. Din ce în ce mai uluit, Giuseppe primeşte de la televiziune o maşină şi un premiu de 10 000 dolari.

Lando Marozzi - poreclit Mandolino, - macaronar simpatic, cabotin, grandomar şi fără un ban, îşi dă aere de milionar faţă de naivul Giuseppe, făcîndu-l să creadă că este om de afaceri, proprietar a numeroase puţuri de petrol, cu o vilă luxoasă pe Mississippi. În realitate trăieşte din expediente, se hazardează la mesele de joc şi are cîteodată idei salvatoare ca aceea a întîlnirii regizate de pe seama televiziunii.

A doua zi, zăpăcit încă de emoţiile din ajun, Giuseppe se trezeşte luat de tatăl său într-o călătorie precipitată - de fapt o fugă deghizată, Lando fiind urmărit de doi indivizi cărora la datora bani. Dar Giuseppe nu bănuieşte încă nimic, bucurîndu-se copilăreşte de acest turneu neaşteptat, care trece prin Hollywood, Las Vegas, Texas. Pe drum însă îşi dă seama că tatăl său îl minte şi că se servise de el pentru a încasa premiul televiziunii.

După ce rămîn fără maşină şi fără bani - ultimii fiind pierduţi de Mandolino într-un cazinou din Las Vegas - Lando dispare. Nemaiavînd cu ce să se întoarcă în Italia, Giuseppe ajunge în orăşelul Memphis din Tennessy făcînd autostop. Aici, unde în locul vilei luxoase găseşte o casă modestă, singura proprietate a tatălui său, Giuseppe va rămîne să lucreze, ca şi în Italia, la o staţie de benzină.

Florica Balş

Filmografie

Alberto Sordi : Patru paşi în nori ; Veneţia, luna şi tu ; Medicul şi vraciul ; Marele război ; Gardianul ; Cu toţii acasă ; Comisarul ; Viaţă dificilă ; Omul Mafiei ; Invăţătorul din Vigevano ; Acei oameni minunaţi şi maşinile lor zburătoare ; Made în Italy ; Medicul de la asigurări.

Vittorio De Sica : - ca regizor : Hoţii de bicicleta ; Umberto "D" ; Sciuscia ; Acoperişul ; Ciociara ; Sechestratul din Altona ; Boccaccio '70 ; Căsătorie în stil italian. - Ca actor : Intre noi părinţii ; Generalul della Rovere ; Bonjour, elefant ; Povestiri din Roma ; Regele Neapolului ; Bigamul ; Medicul şi vraciul ; Gardianul ; La Fayette ; Dragoste şi pălăvrăgeli ; Austerlitz ; Mîine va fi prea tîrziu ; Eu, eu, eu... şi ceilalţi ; Moll Flanders.

ORA SCORPIONULUI (Stunde des Skorpions)

producţie a studiourilor de televiziune din R.D.Germană
3 serii, ecran normal, alb-negru, 24 acte

scenariul : Siegfried Peters, Horst Zaeske
regia : Horst Zaeske
imaginea : Siegfried Peters, Alfred Krehl, Tilmann Dähn, Hans-Joachim Hortscht
muzica : Karl-Heinz Schröder

cu : Otto Melies (Kostia), Günter Schoss (Pit Vendel), Alfred Struwe (Frank Groneberg), Karin Schröder (Elena), Vera Oelschlegel (Kris Martens), Peter Ensikat (Ronny Harding), Kurt-Jung Alsen (Vanderbrook), Peter Sturm (Orell), Christoph Engel (Lennart), Alexander Wikarski (Dubrowski), Karl-Heinz Weiss (Baringer).

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.8/1970 pag.14.

INGERII NEGRI (Cernite angeli)

producţie a studiourilor bulgare
cinemascop, color, 14 acte, 3 768 m, 2 ore, 17 minute

scenariul şi regia : Vîlo Radev
imaginea : Atanasie Tasev

cu : Stefan Danailov, Doroteea Tonceva, Violeta Ghindeva; Dobrina Stankova, Iosif Surchadjiev, Marin Mladenov.

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.9/1970,pag.11.

TRIPLA VERIFICARE (Troinaia proverka)

producţie a studiourilor din Riga 1969
cinemascop, alb-negru, 10 acte, 2 543 m,1 oră,33 minute

scenariul : Andrei Donatov, Osvald Kublankov
regia : Alois Brenci
imaginea : Henrih Pilipson
muzica : Veniamin Basner

cu : Igor Ledogorov (Klimov), Viktor Cekmarev (Stiller), Igor Vladimirov (Kurau), Gurgen Tonunţ (Ahmed),Paul Butkevici (Rudzitis), Gheorghi Sveţov (Starîghin), Via Artmane (d-na Greta), Dzidra Ritenbergs (d-na Liza), Vladimir Kozel (general Vetrov).

Premiul II la Festivalul de la Karlovy Vary 1970

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.12/1970 pag.12.

ROMEO ŞI JULIETA

producţie anglo – italiană
ecran normal, color, 16 acte, 2 ore, 20 minute

scenariul : Franco Brusati
Masolino D'Amico
regia : Franco Zeffirelli
imaginea : Pasquale De Santiis
muzica : Nino Rota

cu : Olivia Hussey (Julieta), Leonard Whiting (Romeo), Milo O'Shea (fratele Lorenzo), Michael York (Tybalt), John McEnery (Mercutio), Pat Heywood (Doica), Natasha Parry (Lady Capulet), Robert Stephens (Prinţul Veronei).

Legenda marii iubiri tragice a lui Romeo şi a Julietei sale, care are la bază un grăunte de adevăr istoric, consemnat încă de Dante în "Divina Comedie", a fost pretextul viu al multor modele literare, culminînd cu o variantă mai poetică şi mai răspîndită în Italia, aceea a lui Matteo Bandello, pe care Shakespeare a preluat-o cu forţa dramatică şi poetică a unui adevărat geniu.

Deşi imediat după apariţia cinematografului teatrul shakespearean a constituit un punct de plecare pentru numeroase transpuneri, totuşi, faţă de "Romeo şi Julieta" au existat unele rezerve, înregistrîndu-se mai puţine adaptări (comparativ, de exemplu, cu "Hamlet" care numără pînă azi peste 35).

In 1908 Casa de film Itala realizează, alături de "Hamlet" şi de scene din "Divina Comedie", prima ecranizare după "Romeo şi Julieta", inaugurînd aşa-zisa serie a "filmului de artă". In 1936, George Cukor realizează o adaptare cu Leslie Howard şi Norma Shearer, iar imediat după război, în 1945, André Cayatte izbuteşte o transpunere modernă a textului clasic cu "Les Amants de Vérone". In jurul anilor 1950 – 1955 cineaştii sovietici, înregistrînd pe peliculă

spectacole de teatru şi balet, filmează şi baletul lui Prokofiev inspirat de "Romeo şi Julieta".

O ecranizare, în adevărata accepţie a cuvîntului, deşi uşor estetizanză, îi aparţine lui Renato Castellani : turnată în decoruri naturale - conform poeticii neorealiste care domina această perioadă - 1954-55 - şi avînd în rolurile principale pe Laurence Harvey şi Susan Shental.

Momentul ecranizării lui Franco Zeffirelli a depăşit de mult controversa teatrul în serviciul cinematografului sau cinematograful în serviciul teatrului, fiindcă cinematograful a devenit fără tăgadă o artă autonomă, contopindu-le în sine pe celelalte şase, şi-a dobîndit o estetică şi un limbaj propriu, capabil să găsească echivalente pentru cele mai sugestive şi mai rafinate metafore literare.

Adaptînd în 1967 pentru ecran "Romeo şi Julieta", Zeffirelli a înţeles că problema esenţială este aceea a găsirii unui limbaj şi unor mijloace care să modernizeze firesc şi cu discreţie textul, fără a-i răpi însă nimic din poezie, frumuseţe şi densitate filosofică. A încercat să-l facă pe Shakespeare "contemporanul nostru".

Prin alegerea interpreţilor principali - selecţionaţi cu ajutorul unui concurs din peste 350 de candidaţi - Leonard Whiting în vîrstă de 17 ani şi Olivia Hussey de 15 ani - Zeffirelli a creat o incontestabilă punte de fuziune cu publicul, izbutind să facă naturală şi pentru spectatorul de azi - în ciuda ritmului teatral şi oarecum arhaic al tiradelor - pasiunea tragică a celor doi adolescenţi veronezi.

Candoarea, farmecul şi sinceritatea lor neîndemînatică, izvorîtă din spontaneitatea trăirilor, desăvîrşesc cele mai dificile momente dramatice, rezolvîndu-le cu un firesc copleşitor, cu un sentiment de verosimil şi de profundă autenticitate care cucereşte publicul.

Zeffirelli, ca şi Castellani, a operat o serie de modificări în textul iniţial pentru a-i conferi mai multă cursivitate, un stil şi ritm cinematografic pe care numeroasele monoloage l-ar fi diminuat şi l-ar fi făcut discursiv şi, poate, teatral. Urmărind o mai mare concentrare, regizorul a simplificat unele personaje şi le-a redus participarea ceea ce a implicat şi o condensare a tramei (de exemplu, în text : episodul ciumei care-l reţine pe preotul ce trebuia să-i înmîneze lui Romeo scrisoarea fratelui Lorenzo, sau, uciderea lui Paris, neaptea, în cimitir, de către Romeo venit la mormîntul Julietei). Aceste eludări permit un plus de nuanţe şi chiar alt punct de vedere asupra celor doi eroi, reliefează şi celelalte personaje, necesare atît intrigii esenţiale cît şi realizării culorii şi complexităţii unei epoci cum a fost Renaşterea, care trăieşte aici atît de intens prin personaje - simbol : Mercutio, Doica, Lorenzo.

x x
x

Intr-o pieţă abundentă şi dezordonată în impetuozitatea şi frusteţea sa, reconstituită cu minuţie pentru a fi cît mai fidelă secolului al XVI-lea (a-a renunţat total la rigiditatea şi rafinamentul excesiv al unor pelicule

shakespeariene care dădeau sentimentul de artificial) se întîlnesc, provocîndu-se reciproc, două grupuri de tineri a - parţinînd familiilor învrăjbite ale Veronei - Capulet şi Montagu. Reacţiile lor izbucnesc firesc şi nuanţat, regizo - rul urmărind atent gestul şi mimica ; atitudinea celor ce se ceartă este aproape aceea a unor oameni ai secolului nostru, accidental îmbrăcaţi în costume de epocă ; ritmul şi monta - jul aceste secvenţe este cel caracteristic unui... western. Astfel, chiar de la început, filmul ne introduce într-o lume nouă, alcătuită din contraste, zgomotoasă, plină de vitali - tate şi nestăpînită, pe care regizorul a făcut-o să fie a noastră şi... a epocii renascentiste, totodată.

Mama Julietei înştiinţează pe tînăra-i copilă să se pregătească de bal şi cu această ocazie i-l prezintă pe Pa - ris, tînărul menit de părinţi să-i devină soţ. Dar, în tim - pul balului, Julieta îl întîlneşte pe Romeo, unicul vlăstar al familiei duşmane Montagu, care se strecurase în casa Capu-leţilor.

Zeffirelli introduce în secvenţa balului un moment nou : un fel de trubadur de curte cîntă o melodie preclasică ce se înalţă pură şi limpede, constituind fondul liric al a-propierii celor doi tineri.

Strecurîndu-se noaptea în grădina Capuleţilor, Romeo surprinde o Julietă tulburată de cele petrecute în timpul balului, veselă totuşi, şi care - mai degrabă copilăroasă de-cît cochetă - îşi mărturiseşte, în noapte, dragostea pentru Romeo. Cei doi tineri îşi jură iubire : este un fel de exube-ranţă plină de încredere, liberă de orice presentimente sum - bre (de altfel Zeffirelli a şi exclus din text aceste accente ca şi presimţirile Julietei din dimineaţa despărţirii de Romeo.

In zori, Romeo se îndreaptă spre fratele Lorenzo într-o fugă nebună, goana sa e o explozie de energie şi fe - ricire, vitalitatea însăşi, sentimentul adolescentin al îm - plinirii jinduite.

Romeo îi povesteşte fratelui Lorenzo cele întîmpla - te, rugîndu-l să-i cásătorească. Sperînd că această iubire va stinge ura celor două familii, Lorenzo acceptă.

Dar imediat după tăinuita lor căsătorie - filmată în decoruri naturale, în faţa altarului catedralei San Pietro - Romeo este provocat de trufaşul Tybalt, vărul Julietei.In zadar Romeo evită lupta încercînd să împace lucrurile, căci bunul său prieten, Mercutio, se angajează în luptă.

Conform unei teorii destul de vehiculate, prin cei doi se înfruntă două mentalităţi : încăpăţînarea neînduple-cată a Evului Mediu, impenetrabilitatea la argumente raţio-nale, tipică feudalismului,(Tybalt) şi spiritul renascen - tist şi hedonist cu inteligenţa, umorul şi degajarea sa, cu pasiunea de a trăi şi de a se bucura (Mercutio).

Lupta celor doi e la început mai mult o hîrjoană orgolioasă, un teribilism menit să-şi demonstreze virtuţile. De aceea, rănirea lui Mercutio, pe sub braţul lui Romeo care voise să-i despartă, surprinde ca un deznodămînt neintenţio-nat, la care nimeni nu s-ar fi aşteptat. Nici unul din cei din jur nu vrea să accepte moartea lui Mercutio ca reală - e

ca o glumă proastă şi incredibilă, care se prelungeşte fără măsură. Uciderea lui Tybalt creează aceeaşi senzaţie a unei greşeli fatale, în ciuda violenţei şi înverşunării cu care se desfăşoară înfruntarea dintre acesta şi Romeo.

Ducele Veronei, aflînd de încălcarea poruncii sale, îl surghiuneşte pe Romeo departe de Verona şi de iubirea sa.

In iatacul Julietei, soţii-copii petrec prima şi ultima noapte, căci zorii trebuie să-l surprindă pe Romeo pe drumul exilului său, spre Mantua.

Părinţii Julietei vor să o căsătorească grabnic cu tînărul Paris şi, deznădăjduită, Julieta recurge la sfatul călugărului Lorenzo : în preziua nunţii va bea un somnifer puternic care-i va provoca o letargie asemănătoare morţii. Noaptea, Romeo, înştiinţat de Lorenzo, se va furişa de la Mantua şi o va lua din capelă.

Dar călugărul trimis de Lorenzo pentru a-l anunţa pe Romeo ajunge o clipă după ce pajul său îi anunţase moartea Julietei ; disperat, Romeo goneşte din Mantua şi, lîngă trupul Julietei, cu puţin înainte de a se trezi ea, se sinucide. Ridicîndu-se din somnul prea asemănător morţii, Julieta îşi găseşte alături iubitul mort - întreg sacrificiul său nebunesc fusese zadarnic : acum, adevărata moarte a despărţit-o definitiv de Romeo. Cu curajul copilei pătimaşe, amăgită într-un univers al sentimentelor absolute, în care adevărata dimensiune a iubirii este dată de moarte şi unde prin moartea lui Romeo toate sensurile se destramă, Julieta se sinucide şi ea.

Abia acum, mult prea tîrziu, descoperind cele două trupuri, mîndrele familii se vor împăca.

Si aici, ca în multe alte tragedii shakespeareene;"pier eroii, dar ordinea morală este restabilită" (Jan Kott).

Marina Constantinescu

Filmografie

Franco Zeffirelli : Femeia îndărătnică.

Ecouri din presă

După "Femeia îndărătnică," Franco Zeffirelli continuă ecranizarea lui Shakespeare cu "Romeo şi Julieta." Nota principală a acestui film, avînd în rolurile principale doi necunoscuţi pînă acum, este tinereţea. Zeffirelli a ştiut, prin dialoguri scurte, să ascundă lipsa de îndemînare histrionică a celor doi interpreţi.Filmul prezintă cel mai reuşit bal al Capuleţilor de pînă acum, ca şi cele mai

atletice şi înflăcărate scene de duel. De asemenea, mulţimile şi străzile cele mai gălăgioase.

Cinéma 68 nr.131

Pentru prima dată, Romeo şi Julieta au pe ecran vîrsta personajelor. Aceasta le conferă o tinereţe cu atît mai patetică, justificîndu-le candoarea de tineri îndrăgostiţi.Zeffirelli a ştiut să păstreze din textul original replicile esenţiale pentru a insufla operei uimitorul ritm de transfigurare cinematografică (în scenele de duel, tempo-ul este al westernurilor). Scena balului, realizată în tonuri de roşiatic portocaliu şi aur vechi, este o încîntare pentru ochi.

De remarcat somptuozitatea picturală a anumitor plan - uri. John McEnery (Mercutio) şi Michael York (Tybalt) realizează o compoziţie de foarte mare stil - într-o distribuţie remarcabil aleasă şi condusă. "Romeo şi Julieta" este un foarte mare film.

Filmul face parte din primele 50 de filme considerate ca cele mai mari succese la public, din toate timpurile(peste 4 milioane dolari încasări), în S.U.A. şi Canada (cf.Variety 6 ian. 1971).

In Franţa,filmul s-a numărat printre spectacolele cu cele mai bune rezultate în cursul anului 1968.

Le Film Français nr.1260/1970

ULTIMUL SAMURAI (Rébellion)

producţie Toho - Mifune - Japonia 1967
cinemascop, alb-negru, 9 acte, 3 300 m, 2 ore

scenariul : Shinobu Hashimotu - după o povestire de Jasuhiko Takiguchi
regia : Masaki Kobayashi
imaginea : Kazuo Jamada
muzica : Tôru Takemitsu

cu : Toshirô Mifune (Isaburô Sasahara), Tsuyoshi Katô (Jagorô, fiul cel mare), Jôho Tsukasa (Ichi, soţia lui Jogorô), Tatsuya Nakadai (Tatewaki Asano), Shigeru Kamiyama (Geki Takahashi), Masao Mishima, Isao Jamagata, Tatsuya Ebara.

Acţiunea filmului se desfăşoară în Japonia, în prima jumătate a secolului al XVIII-lea, în timpul shogunatului[x] Tokugawa, pe moşia suzeranului Matsudaira.

Samuraii aşteaptă sărbătoarea recoltei şi a zeului Suwa. La petrecerea organizată cu acest prilej, samuraiului Isaburô Sasahara i se aduce vestea că fiul său Jogorô va trebui să se căsătorească cu Ichi, fosta ibovnică a lui Matsudaira, pe care acesta o alungase de la castel după ce-i născuse un fiu.

Sasahara, care îşi slujise mulţi ani cu credinţă stăpînul, era revoltat împreună cu întreaga sa familie de această căsătorie impusă fiului său Jogorô, profund impresionat de frumuseţea lui Ichi, se arată însă dispus să se căsătorească cu ea şi astfel [illegible] loc.

---

x) Shogunat = regiunea administrată de shogun - titlu purtat de conducătorii Japoniei feudale între 1192 - 1867, cînd întreaga putere de stat era concentrată în mîinile lor, împăratul fiind suveran nominal.

Timpul trece şi Isaburô recunoaşte că Ichi este nu numai o soţie bună, dar şi o noră ascultătoare. El se bucură pentru dragostea tinerilor care va fi desăvîrşită prin naşterea micuţei Tomi.

Cînd moştenitorul moşiei moare, micul Kikuchiyo, fiul lui Matsudaira şi al lui Ichi, îi ia locul. Matsudaira îi porunceşte lui Ichi să se întoarcă la castel, în calitate de mamă a moştenitorului moşiei.

Isaburô şi Jogorô se opun însă categoric acestei noi hotărîri. Nici presiunile stăpînului, nici ale rudelor care se tem de repercusiuni nu-i pot determina pe Ichi, Jogorô şi Isaburô să se supună ordinului. Dar oamenii lui Matsudaira o răpesc pe Ichi şi o duc la castel. Jogorô ameninţă că, dacă soţia nu-i va fi înapoiată, el va vorbi poporului despre tirania lui Matsudaira.

Silită să renunţe la familia ei pentru a o salva, Ichi se sinucide, în timp ce Jogorô este omorît în lupta cu oamenii lui Matsudaira.

Isaburô pleacă împreună cu Tomi la Edo pentru a se adresa shogunului. Dar oamenii lui Matsudaira îl urmăresc. El va plăti cu viaţa insulta adusă stăpînului.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Acest film este drama unei iubiri ce vine în conflict cu legi care nu ţin seama de cele mai elementare sentimente. Realizatorul a păstrat o desfăşurare lineară a acţiunii. Fără îndoială, filmul fascinează prin atmosfera de balet creată de mişcarea plastică a samurailor, într-un mediu plin de simplitate şi în acordurile sugestivei muzici orientale care contribuie la crearea unui climat tragic.

Heraldo del Cine Nr.1957/5.III. 1969

Filmografie

Toshiro Mifune : Omul cu ricşa ; Cei 7 samurai. (Filmografia completă a apărut în "Filme noi" Nr.1/1968 pag.23).
Tatsuya Nakadai : Harakiri.

Bibliografie

Motion Picture - 6.XI.1968
Heraldo del Cine - 5.III.1969

STRADA LATURALNICA (Sikator)

producţie a studiourilor maghiare
ecran normal, color, 10 acte, 2 728 m, 1 oră, 39 minute

scenariul : Akos Kertész şi Tamás Rényi
regia : Tamás Rényi
imaginea : Ottó Forgács
muzica : Geza Berki

cu : Mari Töröcsik (Gabi), Gábor Koncz (Vince Bognár), Sándor Horváth (Miklós Krajczi), István Dégy (Feri Toth).

Budapesta, în jurul anilor 1950.

Intreaga acţiune a filmului, precum şi reacţiile celor trei personaje principale, sînt impregnate difuz şi obsedant de o atmosferă apăsătoare şi stranie, un amestec ciudat de sentimentalism şi luciditate.

Arătînd o predilecţie aparte detaliului uman care dă viaţă şi culoare unei lumi, realizatorul surprinde - cu o forţă şi într-o manieră apropiată neorealismului italian sau ciné-vérité-ului - chipurile morocănoase şi neîncrezătoare ale celor ce trec întîmplător pe stradă, se adună într-o sală de dans sau mănîncă în expres-uri şi mici restaurante ieftine.

Este un fel de neorealism autohton, cu secvenţe ce par turnate cu aparatul ascuns şi cu interpreţi neprofesionişti care dau prin însăşi fizionomia lor autenticitatea unui mediu.

Lumina pare a fi, tot timpul, aceea a unei toamne reci şi foarte întîrziate, aproape o iarnă uscată, fără fulgi, iar oamenii se mişcă trişti şi înfrigurati, căutînd fiecare în semenul său un reazim firesc, regăsirea unui echilibru, unei încrederi intens dorite.

Tînărul Vince Bogar, venit de curînd la Budapesta unde s-a calificat ca muncitor într-o uzină, continuă să se simtă stingher chiar printre colegii săi - unii mai zgomotoşi şi mai puţin complicaţi sufleteşte - iar timiditatea sa, mascată sub aparenţa rezervei, îl îndepărtează adesea de cei din jur.

Intr-o zi, în timpul unei festivităţi la uzină, Vince cunoaşte o tînără, Gabi. Feminitatea, căldura şi farmecul ei îl fascinează pe Vince care se simte atras de ea în ciuda faptului că este despărţită de soţul ei şi are un băieţel.

Legătura lor va purta tocmai pecetea ciocnirii a - cestor două structuri, atît de particulare : timiditatea plină de teama de a nu fi înşelat a lui Vince, dublată însă de o tenacitate mascată cu discreţie, şi caracterul ambiguu al tinerei femei, iniţial spontană şi copilăroasă dar aspră acum de deziluzia căsniciei destrămate, de greutăţile şi meschinăriile pe care trebuie să le depăşească mereu singură. Iubirea lor este cînd aspră şi nemărturisită, cînd plină de candoare şi duioşie, cu acele mărunte bucurii omeneşti în -

părtăşite împreună şi care-i vor lega pentru totdeauna.

Adesea însă, un vag presentiment tragic sau convingerea secretă că, deşi se iubesc, fiecare şi-ar fi dorit poate altceva şi mai ales o spaimă nedesluşită pentru viitor, îi împinge pe cei doi la încercări zadarnice de a se despărţi : se întîlnesc însă mereu, fie din întîmplare, fie din însăşi voinţa lor. Si după o astfel de împăcare, cînd cei doi speră că hărţuielile vor lua sfîrşit şi-şi vor putea găsi liniştea şi siguranţa îndelung jinduite, intervine cel de al treilea personaj - Feri Toth. Intors după ani de prizonierat cărora le-a supravieţuit doar sperînd că unica şi marea sa iubire - Gabi - îl va aştepta, ani în care această iluzie îi dăduse forţa supraomenească de a rezista şi devenise însăşi raţiunea existenţei sale, Feri nu poate şi nu vrea să creadă că Gabi refuză să-i fie soţie chiar şi acum după ce fusese căsătorită şi avea un copil, Sub înfăţişarea sa palidă, cu trăsături reci şi stăpînite, aparent imobile, care nu vor să mai trădeze nimic, doar lucirea pătimaşă a ochilor mărturiseşte perseverenţa aproape demenţială cu care o va urmări pas cu pas pe Gabi, implorînd-o să se căsătorească cu el.

Vince, umilit şi îndurerat de prezenţa acestuia, se retrage dezamăgit ; curînd totul începe să se destrame în jurul său şi înţelege că nu avea dreptul să renunţe cu atîta uşurinţă la iubirea sa.

Intr-o seară, pe neaşteptate, Gabi se întoarce însă la el, mărturisindu-i că nu poate trăi alături de Feri dar... aşteaptă un copil al cărui tată este acesta.

Cu sensibilitatea şi fragilitatea ei, actriţa Mari Töröcsik este cu adevărat fascinantă în acest rol, înţelegînd sufletul complicat al eroinei, cu reacţiile imprevizibile născute din multiplele sale dezamăgiri şi neîmpliniri, într-o existenţă aflată permanent sub semnul singurătăţii şi al neliniştii. Spaima şi mila, iubirea şi raţiunea se amestecă în mintea sa şi o împiedică să decidă. In orice hotărîre pe care o ia există ceva din simplitatea deconcertantă şi provocatoare care o caracterizează, derutînd pe cei din preajma sa.

Prin surprindere, într-o noapte, ea se întoarce la Feri Toth. Peste citeva ore Vince este trezit de poliţie... Gabi fusese ucisă de Feri.

Marina Constantinescu

Filmografie

Rényi Tamás : Legenda din tren ; Dragostea este interzisă ; Valea.

Mari Töröcsik : Edes Anna ; Umbrela Sfîntului Petru; Ani de zbucium ; Sabie şi zar ; Poznaşa ; Do[illegible] etaje de fericire ; M-am săturat de căsnicie ; Floarea de fier ; Fii bun pînă la moarte ; Pe jos spre rai ; Drama Ciocîrliei ; Patru fete într-o curte ; Dragostea este interzisă ; Linişte şi strigăt ; Băieţii din strada Pál; Zonă închisă.

Gabor Koncz : Dragostea este interzisă ; Inmormîntare trecătoare ; Valea ; Profesorul infernului.

István Degi : Familia Tót.

INCINERATORUL (Spalovač mrtvol)

producţie a studiourilor din Barrandov 1968
ecran normal, alb-negru, 12 acte, 3 150 m, 1 oră, 55 minute

scenariul : Ladislav Fuks şi Juraj Herz - după o nuvelă de Ladislav Fuks
regia : Juraj Herz
imaginea : Stanislav Milota
muzica : Zdenek Liška

cu : Rudolf Hrušinský (Kopfrkingl), Vlasta Chramostová (Lakmé), Jana Stehnová (Zina), Milos Vognič (Mili), Ilja Prochaz (Walter Reinke), Zora Borinova (d-na Reinke), Jiři Lír (Strauss), Eduard Kohout (dr. Bettelheim), Jiři Menzel (un funcţionar).

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.1/1970 pag.30.

ACTIVITATEA CU FILMUL IN RINDUL COPIILOR SI AL TINERETULUI

Activitatea cu filmul desfăşurată în întreprinderea noastră în rîndul copiilor şi a tineretului are la bază preocuparea permanentă de a se constitui ca o latură a procesului complex de educare a tinerei generaţii în şcoală, familie şi societate.

Alături de alte forme şi mijloace specifice activităţii cu copiii şi tineretul, cea de-a 7-a artă aduce o contribuţie substanţială la dezvoltarea trăsăturilor de caracter proprii omului societăţii socialiste, dezvoltă puternice sentimente patriotice, completează volumul cunoştinţelor dobîndite în procesul instructiv-educativ.

In funcţie de aceste obiective, difuzarea filmului se desfăşoară după un sistem bine stabilit, operativ şi eficace, verificat în practica noastră.

Intreprinderea noastră planifică lunar la oficiul de difuzare a filmelor din Timişoara filme artistice şi programe de filme documentare, pe cinematografe, numai pentru copii şi tineret. In prealabil responsabilii unităţilor cinematografice pe 35 mm şi tehnicienii de sector se consultă cu conducerile şcolilor şi liceelor şi stabilesc orarul spectacolelor pentru copii şi tineret. Intreprinderea cinematografică împreună cu Inspectoratul şcolar judeţean şi Consiliul judeţean al pionierilor, definitivează programele-orar pentru diverse localităţi. Efectuăm o programare specială şi pentru unităţile de 16 mm. In acest fel sînt create premisele ca micii noştri spectatori să vizioneze filme adecvate vîrstei şi preocupărilor lor.

In majoritatea localităţilor s-a statornicit o practică îndelungată în domeniul organizării unor spectacole speciale pentru preşcolari : la Deva, de exemplu, se organizează în fiecare sîmbătă dimineaţa două spectacole pentru copiii de la grădiniţele de zi. Ei vizionează filme de desen animat sau ecranizări ale unor basme. Inainte de spectacol, în înţelegere cu conducerea cinematografului, educatoarele care îi însoţesc le explică conţinutul filmelor. Copiii participă cu toată fiinţa lor la vizionarea acestor filme, povestesc apoi la grădiniţă scene din film, învăţămintele pe care le-au tras în urma vizionării. Cei care se ocupă de difuzarea acestui gen de filme apreciază că, din păcate, există un număr insuficient de filme de animaţie (desene sau păpuşi) sau basme ecranizate. Din această cauză programele respective se repetă la intervale de timp prea scurte (cca 2 - 3 luni).

Există în schimb un bogat fond de filme documentare pe diferite teme pe care îl utilizăm fie în completarea filmului artistic din program, fie în acţiuni speciale, adică cuplaje de filme, pe anumite teme. Aceste acţiuni se adresează elevilor ciclului II al şcolii generale şi elevilor de liceu. Pentru ei rulăm cicluri pe teme ca : "Pagini de glorie nepieritoare din istoria poporului român, "Să cunoaştem frumuseţile patriei", "Reprezentanţi de seamă ai ştiinţei şi culturii româneşti", "Din frumuseţea şi bogăţia folclorului nostru", ecra-

nizări grupate pe teme istorice, de știință popularizată și altele care aduc o contribuție de preț la educația patriotică, la îmbogățirea culturii generale a tinerilor spectatori.

Pentru a crea un mai mare interes în jurul prezentării unor astfel de filme, întreprinderea organizează diverse acțiuni în colaborare cu Inspectoratul școlar județean, cu Comitetul județean U.T.C., cu Comitetul județean al Pionierilor și alte organizații de masă.

Noi știm că în rîndul elevilor se bucură de succes acțiunile spectaculoase care solicită cunoștințele, spiritul de observație, capacitatea de sintetizare. De aceea pentru o mai bună înțelegere a ideilor filmului, pentru sporirea interesului și afluenței elevilor am organizat concursuri gen "Cine știe cîștigă" - desfășurate în sală sau prin corespondență, cu buletine de participare - pe teme diverse: istorie (la filmele "Columna", "Dacii", "Tudor"), pe margine a filmului "Amintiri din copilărie", un alt concurs intitulat "Filmul documentar în ajutorul elevului" și altele. Elevii vizionează filmele în colectiv, își aleg reprezentanții pentru concurs, iar acțiunea finală se desfășoară ulterior fie în sala de cinematograf (duminica a.m. fără a conturba orarul normal de spectacole al unității) fie în sala festivă a școlii respective.

Intreprinderea organizează și alte genuri de acțiuni. De exemplu în cinstea sărbătoririi zilei de "23 August" am organizat la Orăștie, pentru elevii Liceului "Aurel Vlaicu", o întîlnire cu artistul poporului Vida Gheza care a povestit despre concepțiile ce au stat la baza creierii monumentului de la Moisei și a vorbit elevilor despre filmul "Eroii nu mor niciodată", prezentat în continuare, alături de alte filme cu temă patriotică.

Există o permanentă preocupare de a se organiza pentru elevii mai mari acțiuni educative la care să participe personalități ale vieții politice, fruntași în producție etc. Așa de pildă a fost organizată pentru elevii Liceului din cartierul "Dacia" din Deva, înființat în toamna anului 1970, la cinematograful "Patria", o călătorie imaginară pe hartă avînd ca temă războiul din Vietnam. Cu acest prilej a fost invitat să vorbească tov. Codreanu Nicolae consultant al cabinetului județean de partid. Asemenea acțiuni sînt deosebit de apreciate ; reușita lor este însă ferm condiționată de alegerea conferențiarului, a temei și a filmelor adecvate, precum și de calitatea formelor de popularizare.

Cînd dispunem de filme cu un conținut de mare importanță politică, cum sînt de exemplu filmele care înfățișează vizitele de lucru ale tov. Nicolae Ceaușescu în diferite județe ale țării sau filmele consacrate vizitelor în străinătate ale delegației de stat a R.S.România în frunte cu tov. Nicolae Ceaușescu, se organizează spectacole speciale pentru tineretul școlar de la orașe și sate. La sate am deplasat în acest scop un utilaj cinematografic portabil pe 35 mm cu care am prezentat aceste filme.

S-au difuzat cataloage cu filme documentare și artistice liceelor și școlilor generale de 8 ani și de 10 ani și primim în mod frecvent cereri în vederea programării

unor asemenea filme pentru diverse acţiuni cu caracter educativ.

Solicitări tot mai dese vin în ultimul timp şi din partea responsabililor şi a muncitorilor noştri de sector care numai mai bine fondul de filme existent. Informarea lucrătorilor noştri asupra fondului de filme existent se realizează fie prin vizionări la care aceştia participă lunar, fie prin materialele ce se difuzează în acest scop.

Sfera noastră de activitate cuprinde nu numai pe copii ci şi pe cei chemaţi să se ocupe de educarea lor, părinţi şi pedagogi. De aceea am organizat numeroase acţiuni cu caracter pedagogic bazîndu-ne pe filmele care tratează problemele legate de vîrsta şcolară, de aplicarea unor cunoştinţe pedagogice în îndrumarea tinerei generaţii. Ne referim la filme ca : "Riscurile meseriei", "Cine va deschide uşa ?", "Adio, prieteni !" etc. Pe marginea unui grupaj de filme documentare pe această temă am organizat recent în sala "Arta" din Municipiul Hunedoara, o masă rotundă la care au participat : secretarul comitetului executiv al consiliului popular municipal, un procuror, un profesor şi un părinte. Audienţa cuprindea peste 400 cadre didactice şi părinţi. Acţiunea la care ne referim s-a axat pe dezbaterea unor fapte concrete din Hunedoara, cu raportări la tema filmelor prezentate. Largul ecou pe care această acţiune l-a avut în rîndul populaţiei, a determinat cadrele didactice să organizeze apoi o gamă largă de asemenea activităţi şi pentru cei peste 12 000 de elevi hunedoreni.

Acţiunile de natura celor descrise mai sus contribuie la obţinerea unui indice ridicat al vizionării filmului de către elevi. In numeroase localităţi ca Deva, Petroşani, Lupeni, Hunedoara, Oraştie etc. acest indice reprezintă între 10 – 12% din totalul spectatorilor. Acest sistem de difuzare se conformează Dispoziţiei nr.294 a C.S.C.A., unităţile cinematografice nominalizate respectînd zilele şi orele de spectacol în matineu pentru micii şi statornicii noştri spectatori.

Desigur, în munca cu filmul în rîndurile copiilor nu toate lucrurile sînt perfecte la noi în întreprindere. Mai avem lacune serioase în domeniul organizării spectacolelor pentru copii, îndeosebi la sate şi mai ales pe tărîmul popularizării conţinutului de idei al filmelor.

Din practica noastră am desprins concluzia că orientarea lucrătorilor noştri trebuie să fie îndreptată spre cunoaşterea tot mai profundă a problemelor pedagogice, a cunoaşterii procesului instructiv-educativ. Nu este vorba de a face abstracţie de interesele economico-financiare ale întreprinderii dar scopul principal al acestei activităţi este slujirea cu pricepere şi devotament a cauzei educării multilaterale a tinerei generaţii. Numai astfel vom avea în permanenţă adeziunea şi sprijinul şcolii, al părinţilor şi al altor factori de educaţie în activitatea cu filmul în rîndurile micilor spectatori.

Horovitz Emeric
Director al Intrep. Cinematogr.
Hunedoara-Deva

PRODUCȚIE ȘI DATE DE CONJUNCTURĂ CINEMATOGRAFICĂ

Situația cinematografiei italiene

O statistică publicată de revista "Le Film Français" nr.1361 din 30.X.1970, sub titlul "Radiografia spectacolului italian" relevă că în anul 1969 publicul italian a cheltuit pentru diferite categorii de spectacole suma de 420 miliarde lire (cu 7,4% mai mult decît în anul 1968).

Referindu-se la cinematograf, statistica relevă locul încă privilegiat ocupat de filme printre celelalte distracții ale publicului italian, loc menținut în ciuda unei regresii a frecvenței cinematografice din ultimii ani.

Prezentăm mai jos datele statistice referitoare la cinematograf, completîndu-le cu alte date extrase din revista "Cinema d'oggi" nr.37/ 5.X.1970.

Cele 420 miliarde lire cheltuite în anul 1969 de publicul italian se repartizează astfel :

1. cinema : 43% rețete (+4,8 față de 1968)
2. radio, t.v. : 28% (+4,2% față de 968)
3. atracții diverse :18%(+15% față de 968)
4. spectacole sportive :8% (+4,1% față de 1968)
5. teatre : 3% (+4,3% față de 1968)

Prezentăm mai jos un tabel al acestor rezultate, în comparaţie cu anii 1967 şi 1968 (mii lire) :

Categorii de spectacole	1967	%	1968	%	1969	%
Teatru	13664138	- 3,7	14143465	- 3,6	14768045	- 3,5
Sport	26084612	- 7,2	29128337	- 7,5	32896369	- 7,5
Atracţii diverse	60625723	-16,4	65137924	-16,7	76290430	-18,2
T.v., radio	103840400	-28,2	111835800	-28,6	116541400	-27,8
Cinema	164265188	-44,5	170617802	-43,6	179209690	-42,7
Total:	368480061		390863328		419705934	

PREFERINTELE PUBLICULUI GERMAN

Institutul pentru Promovarea Cinematografului a efectuat un sondaj pentru a cunoaşte gustul publicului german şi preferinţele sale. Două anchete au relevat că 49% dintre femei şi 37% dintre bărbaţi preferă filmele vesele. Pentru bărbaţi, repartizarea pe genuri este următoarea : filme de aventuri şi western - 49% ; filme poliţiste - 42%; comedii - 37% ; filme de educaţie sexuală - 23% ; filme cu teme serioase - 13% ; filme cu probleme de actualitate - 16% ; filme istorice - 13% ; filme muzicale si de folclor - 11%. Pentru femei : comedii - 49% ; filme de aventuri şi western - 19% ; filme poliţiste - 26% ; filme de educaţie sexuală - 14% ; filme cu teme serioase - 16% ; filme cu probleme de actualitate - 27% - filme istorice 18% ; filme muzicale şi de folclor - 28%.

(L'Exploitation Cinématographique nr.321/octombrie 1970)

VIDEO-CASETELE AZI SI MIINE - IN ITALIA

(studiu publicat de producătorul italian Franco Cristaldi, în "Variety", 23.IX. 1970)

Pronosticurile care prevedeau încă pentru anul acesta începutul revoluţionar al exploatării, pe scară industrială, a video-casetelor nu au fost confirmate. Personalităţile competente, reprezentînd diferite genuri ale

industriei de divertisment, au afirmat că vîlva creată în jurul noului sistem nu va fi urmată de apariţia practică a videocasetelor. Este clar acum că noul sistem nu va deveni un fenomen de masa cel puţin în viitorii trei ani, mai ales în anumite ţări şi în mod particular în Italia. O serie întreagă de probleme-cheie ale noului sistem, ca dreptul de autor, patentele, producţia pe scară industrială, stabilirea preţurilor de cost, producţia de filme, nu au fost rezolvate încă sub nici un aspect... Un alt factor care va întîrzia introducerea noului sistem este piaţa de film italiană, încă suficient de puternică pentru a-şi menţine primatul în atenţia spectatorilor. Această supremaţie nu este motivata numai de calitatea producţiei de filme naţionale sau de import ci, în primul rînd, de preferinţa spectatorilor italieni pentru spectacolele publice, o tradiţie a participării colective datînd din antichitate.

Dar videocasetele sînt azi o realitate pentru noi, nu una pentru generaţiile viitoare. Si trebuie amintit că cinematografului i-au trebuit 50 de ani să treacă de la dezvoltarea experimentală la o realitate comercială, dar i-a trebuit numai un deceniu pentru a deveni liderul distracţiilor de masă.

Progresul reclamă atît precauţie cît şi reflecţii rapide.

ANIVERSAREA SEMICENTENARULUI P.C.R.

Manifestari cu filmul în întreaga țară

Pe baza hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. privind aniversarea semnicentenarului partidului, a fost alcătuit planul acțiunilor cu filmul care vor fi organizate cu acest prilej în rețeaua cinematografică.

Acest plan a fost trimis comitetelor județene P.C.R., întreprinderilor cinematografice, oficiilor D.R.C,D.F., comitetelor de stat pentru cultură și artă județene.

Principalele lui prevederi se referă la acțiuni cu filme românești care oglindesc lupta poporului nostru, a clasei muncitoare condusă de P.C.R. pentru eliberarea națională și socială, pentru construirea socialismului.

Traducerea în viață a acțiunilor prevăzute în plan și a altora care vor fi inițiate pe plan local, va permite întreprinderilor cinematografice și subunităților lor să contribuie activ, alături de celelalte instituții cultural - artistice, la sărbătorirea acestui eveniment de o deosebită importanță în viața poporului nostru.

Com. municipal to tur al D.C.

3

filme noi

DIRECȚIA
REȚELEI CINEMATOGRAFICE
SI DIFUZĂRII FILMELOR -
ROMANIA FILM

1971

FILME NOI

COMITETUL DE STAT PENTRU CULTURA SI ARTA
Direcţia Reţelei Cinematografice şi Difuzării Filmelor
Serviciul Presă
Bucureşti, Str.Iulius Fucik 25
Telefon : 12.29.21

FILMUL ROMANESC
Haiducii lui Saptecai 3

STIRI DE PE PLATOURI. 6

PREMIERELE LUNII
Trimis extraordinar 8
Secretul din Santa Vittoria 9
R e n e g a t ă 12
Preţul puterii. 13
Ultima relicvă. 15
Adio, Granada!. 16
Trandafiri roşii pentru Angelica. 17
Bănuit e mortul (generic) 19

DOCUMENTAR DE LUNG METRAJ
Mexic '70. 20

CINEMATOGRAFUL DE ARTA
O duminică în familie 21
L e k ' i s 23
Inceputul 25

S T I R I 27

Nr.3/1971 MATERIAL INFORMATIV PENTRU UZ INTERN

HAIDUCII LUI SAPTECAI

producţie a studioului cinematografic Bucureşti
ecran normal, color, 10 acte, 2 454 m, 1 oră, 29 minute

scenariul : Eugen Barbu
Mihai Opriş
regia : Dinu Cocea
imaginea : George Voicu
muzica : Mircea Istrate
montajul : Adina Codrescu
costume : Hortensia Georgescu
decoruri : Ştefan Mariţan
sunetul : Ing.Silviu Camil

cu : Florin Piersic (Anghel), Marga Barbu (Aniţa), Colea Răutu (Mamulos), Toma Caragiu (Răspopitul), Florin Scărlătescu (Dudescu), Aimée Iacobescu (Ralu), Nucu Păunescu (Vodă), Ileana Buhoci-Gurgulescu (Fira), Constantin Codrescu (Ianuli), Nicolae Gărdescu (Manolache), Carmen Maria Struja (Caliopi), Constantin Guriţă (Duduveică), Jean Constantin (Parpanghel), Mariella Petrescu (Sevastiţa).

Căpetenia haiducilor este acum neînfricatul Anghel Saptecai, urmărit mereu de potera condusă de Mamulos. Cu abilitate, arnăuţii reuşesc să-l prindă şi însuşi Mamulos urmează să-l execute pe Anghel dar, în singurătatea munţilor, în loc să-l ucidă, Mamulos îl eliberează destăinuindu-i că el este... tatăl său nelegitim. Dăruindu-i viaţa, Mamulos nesocoteşte ordinul domnului Caragea, în slujba căruia se afla, şi pentru ca să rămînă o veşnică taină această încă - care a poruncii, îl roagă pe Anghel, sub jurămînt, să treacă pentru totdeauna hotarele ţării.

Fiica lui Caragea, cocheta şi uşuratica domniţă Ralu, însoţită de tatăl şi de vărul său Kir Ianuli se află la Viena. Aici, fascinată de o splendidă garnitură de bijuterii, ea o pretinde chiar în ciuda fabuloasei sume de un milion de galbeni. Pentru a-i oferi aceste bijuterii care vor deveni zestrea ei, vodă Caragea, cu toate protestele unor

boieri, reintroduce birul văcăritului.

Mamulos, măruntul slujitor şchiop, plin de ambiţie şi care visează ca prin serviciile sale să ajungă boier, va ve - ghea ca birul să fie strîns de pe întreg cuprinsul ţării. In ciocnirile dintre oamenii lui Caragea şi ţăranii care-şi a - pără vitele, e ucisă şi o bătrînică : este tocmai mama lui Anghel Saptecai, iubita din tinereţe a lui Mamulos.

Vestea îl va aduce înapoi în ţară pe haiduc îndîrjit şi mai hotărît ca niciodată ca, împreună cu ceata sa şi cu diplomata Aniţa, acum stăpîna unui han, să facă dreptate.

La auzul acestei noi răzmeriţe, Caragea Vodă îl trimite pe Mamulos din nou, cu un ultimatum : să-l ucidă pe Anghel şi să facă linişte în ţară. Văzîndu-şi ameninţată ascensiunea, Mamulos, cu un gest nesocotit, incendiază balta Călţunului unde se aflau ascunşi haiducii ; pentru toţi, printre cei pieriţi în flăcări se află şi Anghel Saptecai - doar Mamulos singur ştie că şi acum i-a dat prilej să fugă.

La aniversarea celor 20 de ani, domniţa Ralu primeşte milionul făgăduit, dar anunţă că s-a răzgîndit şi cu banii va pleca spre Istanbul pentru a face negoţ, nemaiinteresînd-o fabuloasele bijuterii. Aflîndu-i noua intenţie, Aniţa, care devenise confidenta domniţei, îi înştiinţează pe haiduci de drumul pe unde va trece caleaşca încărcată cu galbeni , fără a şti că, de fapt, totul nu era decît o stratagemă pusă la cale de Ralu şi de Kir Ianuli, tocmai pentru a fi feriţi de un atac.

Amăgiţi, haiducii atacă falsul convoi, condus de Mamulos, în timp ce domniţa însoţită de Ianuli se îndreaptă ne - stingherită spre hotarele ţării...

Infruntarea dintre haiduci şi oamenii lui Mamulos nu mai poate fi evitată şi, în încleştarea luptei, ajunşi din nou faţă în faţă, Anghel trage în Mamulos. Copleşit însă de mulţimea arnăuţilor, Anghel Saptecai este prins şi aruncat în străfundurile unei ocne de unde se pare că nu mai există nici o scăpare...

Marina Constantinescu

Filmografie

Dinu Cocea : Haiducii ; Răpirea fecioarelor ; Răzbunarea haiducilor.

Florin Piersic : Ciulinii Bărăganului ; Aproape de soare ; Lada cu zestre ; Paşi spre lună ; De-aş fi... Harap Alb ; Tunelul ; Sapte băieţi şi o ştrengăriţă ; Frumoasele vacanţe ; Columna ; Bătălia pentru Roma ; Mihai Viteazul.

Marga Barbu : Vultur 101 ; Procesul alb ; La porţile pămîntului ; Haiducii ; Amprenta ; Răpirea fecioarelor.

Colea Răutu : Desfăşurarea ; Moara cu noroc ; Dincolo de brazi ; Soldaţi fără uniformă ; Setea ; Vară romantică ; Lupeni '29 ; Sub cupola albastră ; Procesul alb ; Răscoala ; Vremea zăpezilor ; Fantomele se grăbesc ; Castelanii ; Răpirea fecioarelor.

Toma Caragiu : Poveste sentimentală ; Vară romantică ; Politică cu... delicatese ; Cartierul Veseliei ; Pădurea spînzuraţilor ; Procesul alb ; Haiducii ; Vremea zăpezilor ; Seful sectorului suflete ; Subteranul ; Răpirea fecioarelor ; K.O. ; B.D. intră în acţiune.

Florin Scărlătescu : Titanic vals ; Haiducii ; Maiorul şi moartea ; Răpirea fecioarelor ; Baltagul.

Aimée Iacobescu : Haiducii ; Sapte băieţi şi o ştrengăriţă ; Răpirea fecioarelor ; Frumoasele vacanţe.

Nucu Păunescu : Desfăşurarea ; Soldaţi fără uniformă ; Porto-Franco ; Poveste sentimentală ; Cerul m-are gratii ; Sub cupola albastră.

Ileana Buhoci Gurgulescu : Haiducii; Răzbunarea haiducilor.

Constantin Codrescu : Moara cu noroc ; Mîndrie ; Puştiul ; Partea ta de vină ; De-aş fi... Harap Alb ; Răscoala ; Subteranul.

Constantin Guriţă : Sărutul ; Haiducii.

Jean Constantin : Procesul alb ; Maiorul şi moartea ; Răzbunarea haiducilor ; Prea mic pentru un război atît de mare ; Baltagul ; Canarul şi viscolul ; B.D. intră în acţiune.

Mariella Petrescu : A fost prietenul meu ; Balul de sîmbătă seara.

Pentru semicentenarul Partidului, studioul Alexandru Sahia pregăteşte o serie de filme dedicate acestei aniver - sări. Incercînd să aflăm mai multe amănunte, am stat de vorbă cu doi regizori care ne-au informat despre filmele la care lucrează :

Mirel Iliescu - realizează un film original, intitu - lat provizoriu "Intîlnire cu vechi prieteni".

"Pentru acest documentar, am revenit la cinci filme turnate de mine cu ani în urmă, întorcîndu-mă pe aceleaşi me- leaguri şi căutînd să stau de vorbă şi să aflu ce s-a întîm - plat cu oamenii şi locurile filmate atunci.

In 1954 filmam, la Braşov, "Poveste despre tractorul nostru". Acum, în acest nou film, urmăresc destinul parcurs de uzină, evoluţia ei, prin "vechii mei prieteni" de atunci - muncitorii Micu Moise şi Paiu Afanasie.

Doi ani mai tîrziu, în 1956, turnasem în satul Stă - neşti - "Invăţătoarea" - azi, am găsit-o pensionară, iar despre elevii pe care-i filmasem cu ani în urmă am aflat că sînt, la rîndul lor, profesori, doctori, ingineri, aşa cum anticipasem atunci în funcţie de talentul şi aptitudinile lor. Poate ar fi fost greu să aflu cum s-a realizat fiecare şi unde este, dar această excepţională învăţătoare a păstrat o legătură emoţionantă cu elevii de odinioară : chiar după atîţia ani, aproape toţi îi scriu.

Filmînd uriaşa construcţie de la Porţile de Fier am regăsit elemente din alte două filme mai vechi ale mele : cu ani în urmă, în "Călătorie spre inima Reşiţei" înregistrasem pe peliculă primele turbine româneşti - acum, la Porţile de Fier, se folosesc, mult mai perfecţionate, aceleaşi turbine. In "Bicaz cota 563" filmasem un macaragiu - Găină Ion - pe care azi l-am întîlnit la hidrocentrala de la Turnu Severin, devenit maistru şi şeful unui colectiv de muncă. Deci urmă - resc paralel atît drumul parcurs de acest om, evoluţia sa, cît şi progresele tehnicii româneşti.

Ultimul film la care am revenit este "Milionarii din regiunea Cluj" făcut cu ocazia cooperativizării în întregime a acestei regiuni. Atunci, filmam cu un colectivist care realizase, pentru cea de a 40-a aniversare a P.C.R., nişte maşini speciale pentru colectivă. Acum, pentru a 50-a aniver- sare, l-am regăsit la fel de entuziast, împlinindu-şi o veche dorinţă : să înfiinţeze un Muzeu al Omului. Intr-adevăr, acest

om a reuşit să strîngă obiecte de pe acele meleaguri din cuaternar şi pînă azi, realizînd un muzeu destul de interesant şi impresionant prin efortul uman depus".

-

Regizorul Octav Ioniţă a terminat de curînd, împreună cu operatorii de imagine Petre Gheorghe şi Romeo Chiriac, un film intitulat "Trepte". Iată ce ne mărturiseşte regizorul în legătură cu realizarea acestui documentar :

"Filmul se numeşte "Trepte" nu întîmplător : cu ani în urmă, în 1951 şi 1961, Slavomir Popovici, de la a cărui idee am şi pornit, filmase cooperativa agricolă de la Sîntana - surprinsă, la intervale de un deceniu, în etape diferite - iar un alt documentar înregistrase pe peliculă, în 1961, gospodăria de la Stoicăneşti. Revin acum, în preajma aniversării Partidului, pe aceste meleaguri pentru a nota metamorfozele săvîrşite în aproape două decenii. Paralel, urmăresc şi destinele şi psihologia celor doi preşedinţi, care conduc aceste gospodării chiar de la înfiinţarea lor - Dumitru Tudose din Stoicăneşti (Olt) şi Gheorghe Goina din Sîntana (Arad).

Deşi ficare din aceste două C.A.P.-uri prezintă particularităţile sale nete, începînd de la zona geografică şi terminînd cu componenţa populaţiei - de exemplu, în Sîntana 51% sînt români, iar 49% sînt germani - elementele esenţiale rămîn comune : creşterea uimitoare a fondului (la Sîntana de la 200 de mii la 36 de milioane), şi, decurgînd din aceasta, bunăstarea oamenilor şi a întregii comune care începe să se urbanizeze simţitor.

Bineînţeles, am pornit de la un scenariu, dar acesta a rămas mai mult o eboşă : adevăratul scenariu s-a scris acolo, unde oamenii şi locurile ofereau aspecte surprinzătoare, uimitoare cîteodată.

In mare parte, filmul este montat în paralel : lîngă cadre filmate acum un deceniu sau două sînt înserate cadre trase azi care reliefează metamorfozele împlinite pe toate planurile - de la evoluţia spirituală şi materială a oamenilor, pînă la noile construcţii industriale ridicate aici. Sînt însă momente pe care nici un scenariu, oricît de plin de fantezie ar fi fost, nu le-ar fi prevăzut : de exemplu întreg Stoicăneşti-ul o cunoaşte pe micuţa Aura Tudose care - prin schimb de elevi - şi-a petrecut o parte din vacanţă în Franţa, pe Coasta de Azur.

Există, aş putea spune, fragmente de ciné-vérité sugerate de însăşi comportarea oamenilor : bătrîni, care, în ciuda rezervelor de la înfiinţare, mi-au făcut azi adevărate confesiuni în legătură cu sincera lor adeziune la C.A.P.

Construit astfel, pe baza unui montaj paralel, cred că filmul va izbuti să ofere o imagine complexă şi autentică a evoluţiei agriculturii cooperatiste din ţara noastră."

PREMIERELE LUNII

TRIMIS EXTRAORDINAR (Cirezvîcianîi Komisar)

producţie a studioului "Uzbekfilm"
cinemascop, color, 9 acte, 2 550 m, 1 oră, 33 minute

scenariul: O.Aghişev
A.Hamraev
regia : A.Hamraev
imaginea : H.Faiziev
muzica : R.Vildanov

cu : S.Ciokmorov, A.Djigarhanian, S.Iakovlev, N.Rahimov, H.Umarov, N.Janturin, V.Kozel, R.Pirmuhamedov, F. Agzamov, P.Sandkasîmov.

Anul 1919.

Kobozev este numit trimis extraordinar al puterii sovietice în Uzbekistan. La scurt timp după sosirea sa la Taşkent, Kobozev îşi îndeplineşte prima misiune - aceea de a-l aresta pe Osipov, fostul comisar militar al Uzbekistanului, care s-a dovedit a fi o unealtă a albilor, începînd o răscoală cu scopul de a forma un guvern al acestora.

Avînd ca îndreptar directivele lui Lenin privind rezolvarea problemei naţionale în orient, Kobozev se străduieşte să cîştige sprijinul populaţiei, prin atragerea la conducere a cadrelor locale.

Duşmanii terorizează necontenit din umbră puterea sovietică din Uzbekistan, pregătindu-se să treacă la lupta deschisă. Armata lui Kolceak, aliată cu basmacii, ameninţă Taşkentul cu blocada. Sub conducerea lui Kobozev, oraşul ţine piept atacului albilor, reuşind să iasă din încercuire.

Datorită principiilor sale, Kobozev intră în conflict cu Kazakov, preşedintele Comitetului Executiv, care refuză să aplice directivele primite de la Moscova cu privire la atragerea comuniştilor uzbeci în posturile de conducere, ţinînd ascunsă telegrama trimisă de Lenin în acest sens. Kobozev intră în posesia acestei telegrame şi o citeşte poporului, cîştigînd astfel încrederea acestuia. Este însă arestat de C.C. al Partidului din Uzbekistan, sub învinuirea de a fi citit în public

un document secret. In apărarea lui se ridică adjunctul său, comunistul Hodjaev, care-i împărtăşeşte principiile.

Cazul lui Kobozev este expus Congresului al IV-lea al P.C. din Uzbekistan, care-i dă cîştig de cauză. In acelaşi timp Kazakov nu mai este reales în noul comitet executiv.

Hodjaev, numit trimis extraordinar la Fergana, devine ţinta atacurilor basmacilor, duşmani înverşunaţi ai puterii sovietice, care urmăresc instaurarea unui guvern al lor.

In cadrul unei întîlniri cu Hodjaev, Madamin-bek, comandantul suprem al armatei basmace, îi cere să renunţe la luptă şi să primească condiţiile de predare. Incercarea este zadarnică. Armata Roşie continuă lupta împotriva detaşamentelor basmace, care, în cele din urmă, se predau. Intr-unul din ultimele atacuri, Madamin-bek împreună cu statul său major îşi găsesc sfîrşitul.

Războiul s-a terminat. Hodjaev îi convinge pe localnicii ascunşi prin munţi de frica basmacilor să se înapoieze la casele lor, să înceapă lucrul. In Fergana e pace, pămîntul va rodi din nou.

Eliza Anghelescu

Filmografie

A.Djigarhanian : Noile aventuri ale "Răzbunătorilor".
S.Iakovlev : Comunistul ; Surorile ; Anul 1918 ; Kociubei ; Mai tare ca moartea ; Academicianul din Askania ; 40 de minute pînă în zori ; Moscova - Genova ; Trec trenurile pe sub ferestre.
N. Rahimov : Ani înflăcăraţi ; Djura.
H. Umarov : Ani înflăcăraţi.
N. Janturin : Djura ; Fuga buiestraşului.
R. Pirmuhamedov : Mă iubeşte, nu mă iubeşte ; Poemul celor două inimi.

SECRETUL DIN SANTA VITTORIA (Secret of Santa Vittoria)

producţie a studiourilor din S.U.A.

cinemascop, color, 15 acte, 3 700 m, 2 ore, 15 minute

scenariul : William Rose, Ben Maddow - după un roman de Robert Crichton
regia : Stanley Kramer
imaginea : Giuseppe Rotunno
muzica : Ernest Gold

cu : Anthony Quinn (Italo Bombolini), Anna Magnani (Rosa Bombolini), Virna Lisi (Caterina Malatesta), Hardy Kruger (cpt.von Prum), Sergio Franchi (Tufa), Renato Rascel (Babbaluche), Giancarlo Giannini (Fabio), Patrizia Valturri (Angela), Valentina Cortese (Gabriella), Eduardo Cianelli (Luigi Lunghetti), Leopoldo Trieste (Vittorini).

Film distins cu Globul de aur 1969 pentru cel mai bun film muzical sau comedie.

1945. Vestea morţii lui Mussolini reprezintă pentru sătenii din Santa Vittoria un prilej de a-i umili pe fasciştii locali. Italo Bombolini, negustorul de vinuri, şterge de pe faţada castelului de apă un vechi slogan fascist, cucerind astfel simpatia sătenilor care-l aleg primar.

Intr-o zi, Fabio, logodnicul fiicei lui Bombolini, Angela, îi aduce vestea că un detaşament german, sub comanda căpitanului von Prum, se îndreaptă spre Santa Vittoria pentru a confisca un milion de sticle din minunatul vin care forma bogăţia satului.

Bombolini, împreună cu Tufa, un dezertor italian adăpostit de contesa Caterina Malatesta, plănuiesc să ascundă aceste sticle în galeriile unei vechi pivniţe romane. Formînd patru şiruri între depozitul de vinuri şi pivniţă, sătenii reuşesc să termine transportul sticlelor din mînă în mînă, cu puţin înainte de intrarea nemţilor în sat.

In acest timp Rosa, soţia lui Italo Bombolini, surprinzînd o scenă de dragoste între Angela şi Fabio, îi obligă să se căsătorească în grabă. Petrecerea de nuntă, precum şi farmecele contesei Caterina distrag atenţia căpitanului von Prum de la îndeplinirea misiunii sale. Cerînd ostatici, el tortureză fără să ştie doi fascişti locali eliberaţi în acest scop de Bombolini, fără a reuşi să afle nimic de la ei.

Jucîndu-şi ultima carte, von Prum ameninţă că-l va împuşca pe Tufa dacă sătenii nu divulgă ascunzătoarea sticlelor. Dar, după o noapte petrecută cu Caterina, se simte obligat moral să-l elibereze pe Tufa.

In timp ce von Prum ordonă detaşamentului său să părăsească satul, Bombolini, triumfător, îi oferă o sticlă de vin.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Plină de farmec, suspense, romantism, producţia lui Stanley Kramer ni-l oferă pe Anthony Quinn în cea mai bună formă, o acţiune şi o desfăşurare care stîrnesc interesul şi-l fascinează pe spectator.

Pentru spectatorii maturi - cărora le este adresat - acest film, produs de United Artists, va fi un ospăţ de seamă, iar la spectatorii tineri are serioase şanse comerciale.

Bazată pe un best-seller al lui Robert Crichton, povestea lui - care se afirmă a fi adevărată şi a deveni o legendă - e simplă.

Variety 1.X.1969

Filmografie

Stanley Kramer : născut la 29 septembrie 1913 la New York. 1955 - Not as a Stranger (Nu ca un străin) - 1957 - The Pride and the Passion (Mîndria şi pasiunea) ; 1958 - The Defiant Ones (Lanţul) - a rulat pe ecranele noastre ; 1959 - On the Beach (Ultimul ţărm); 1960 - Inherit the Wind (Procesul maimuţelor) - a rulat pe ecranele noastre ; 1961 - Judgement of Nürnberg (Procesul de la Nürnberg) - a rulat pe ecranele noastre ; 1963 - It's a Mad, Mad, Mad World (O lume nebună, nebună, nebună) - a rulat pe ecranele noastre ; 1965 - Ship of Fools (Corabia nebunilor) - a rulat pe ecranele noastre ; 1967 - Guess who's Coming to Dinner (Ghici cine vine la cină ?) - a rulat pe ecranele noastre.

Anthony Quinn : născut la 21 aprilie 1913 la Chihuahua - Mexic. Două premii "Oscar" (Viva Zapata ! şi Viaţa pasionată a lui Van Gogh).

1951 - Viva Zapata ! ; Cîrida fricii (La corrida de la peur) ; Sabia lui Monte-Cristo (L'épée de Monte Cristo) ; 1952 - Expediţia de la Fort King (L'expédition du Fort King); Proscrisul (Le proscrit) ; Cetatea sub mare (La cité sous la mer) ; La abordaj (A l'abordage) ; Lumea îi aparţine (Le monde lui appartient) ; 1953 - La est de Sumatra (A l'est de Sumatra) ; Vaquero ; Avîntul sălbatic (Le souffle sauvage) ; Ulysse ; Femei blestemate (Femmes damnées) ; Duel în Sicilia (Duel en Sicile) ; 1954 - Attila, biciul lui dumnezeu (Attila, fléau de Dieu) ; La Strada ; Curăţenie prin vid (Nettoyage par vide) ; 1955 - Viteazul şi frumoasa (Le brave et la belle); Regele scandalului (Le roi du racket) ; Viaţa pasionată a lui Van Gogh (La vie passionnée de Vincent Van Gogh) ; Secretul celor şapte cetăţi (Le secret des sept cités) ; 1956 - Notre Dame de Paris ; Noaptea bestială (La nuit bestiale) ; Omul de la Del Rio (The man from Del Rio) ; 1957 - Cavalcada de întoarcere (La chevauchée de retour) ; Malul rîului (River's edge) ; Pentru că vîntul e sălbatic (Car le vent est sauvage); 1958 - Val de căldură (Vague de chaleur) ; Orhideea neagră (L'orchidée noire); Ultimul tren din Gun-Hill (The Last Train from Gun-Hill) ; 1959 - Omul cu pistolul de aur (L'homme aux Colts d'or) ; Dinţii diavolului (Les dents du diable) 1960 - Tunurile din Navarrone (Les canons de Navarrone) ; 1961 - Barabbas ; 1962 - Laurenţiu din Arabia ; 1963 - Requiem pentru greutate mare (Requiem pour un poids lourd) ; Fabuloasa aventură a lui Marco Polo (La fabuleuse aventure de Marco Polo ; 1964 - Rancuna (La rancune) ; 1965 - Zorba Grecul (Zorba, le grec) ; Ciclon în Jamaica (Cyclone en Jamaïque) ; 1966 - Centurionii (Les centurions) ; Ora a 25-a (La 25-e heure) ; Detracaţii (Les détraqués) ; 1967 - Bătălia de la San Sebastian (Le mur de San Sebastian) ; Jocul zeilor (The God Game);1968- Sandalele pescarului (The shoes of the fisherman).

Anna Magnani : Banditul ; Roma, oraş deschis (a rulat pe ecranele noastre), Garibaldi (a rulat pe ecranele noastre); Un om se întoarce ; Onorabila Angelina ; La dracu cu bogăţia ; Vulcano ; Trăsura de aur ; Cămăşile roşii ; Noi... femeile ; Diamantul misterios ; Miracolul şi vocea omenească ; Roza tatuată ; Vîntul e sălbatic ; Infernul în oraş ; Omul cu piele

de şarpe ; Bellissima ; Lacrimi de bucurie ; Le Magot de Joséfa ; La Lupa ; Made in Italy (a rulat pe ecranele noastre).

Virna Lisi : Femeia zilei ; Cauze drepte ; Laleaua neagră ; Romulus şi Remus ; Coplan îşi asumă riscul ; Made in Italy ; Pomul de Crăciun. (Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.11/1968 pag.14).

Hardy Kruger : Hatari ; Pianele mecanice ; Pasărea Phönix ; Un taxi pentru Tobruk ; Călugăriţa din Monza.

Renato Rascel : Policarp, maestru caligraf ; Regele Neapolului ; Bunica Sabella.

Giancarlo Giannini : Domnişoara doctor.

Valentina Cortese : Vizita ; Calabuch ; Cartea de la San Michele.

Eduardo Giannelli : Vizita.

Leopoldo Trieste : Divorţ italian ; O zi ca leii ; Sedusă şi abandonată.

Bibliografie

Cinema d'oggi 4/22.I.1968
Unitalia 6 - 7/VII.1968
Cinérevue 16/17.IV.1969
Motion Picture Herald 8.X.1969
Variety 1.X.1969
Cinérevue 44/30.X.1969
Ciné en 7 dias 457/10.I.1970
Cinés d'Orient 3/17.I.1970
Lettres Françaises 1334/13/5.1970
Monthly Film Bulletin VI.1970

RENEGATA (Effi Briest)

producţie a Televiziunii din R.D.Germană
ecran normal, color, 15 acte, 3 435 m, 2 ore, 5 minute

scenariul : Christian Collin - după romanul lui Theodor Fontane
regia : Wolfgang Luderer
imaginea : Günter Marczinkowsky

cu : Angelica Domröse (Effi Briest), Horst Schülze (Instetten), Dietrich Körner (Crampas), Gerhard Bienert (Walter Briest), Inge Keller (mama Briest).

Ecranizarea romanului lui Theodor Fontane reprezintă o interpretare reuşită din punct de vedere artistic a ideii că birocraţia anchilozată prusacă şi codul ei moral împiedică manifestarea dorinţelor omeneşti de viaţă.

Căsătoria impusă de părinţi, viaţa fără orizont într-un mic oraş din Pomerania, menajul care se dovedeşte a fi în esenţă un lanţ de menajamente şi îndatoriri convenţio-

nale, imposibilitatea tinerei Effi Briest de a se adapta acestei îngustimi apăsătoare sau de a evada o duc la eşuarea idealurilor, îndreptînd-o spre un sfîrşit tragic.

Ecouri din presă

"Ecranizarea romanului lui Theodor Fontane, realizată de televiziunea germană, subliniază accentele de critică socială din original. In transpunerea filmică se remarcă evocarea reuşită a ambianţei şi veridicitatea caracterelor, la care contribuie în mod deosebit jocul actorilor"

Filmspiegel, 19 august 1970

Filmografie

Angelica Domröse : Rătăcirile dragostei ; Dragostea şi pilotul secund ; Dacă ţii la mine ; Dosarul furat; Noua prietenă a tatii ; Ah, acest tineret !; Cronica unei crime ; Aventurile lui Werner Holt ; Lordul din Alexanderplatz.

Horst Schülze : Medicamentul care ucide ; Limuzina neagră ; Atît timp cît voi trăi ; Asasinatul s-a comis luni; Lupii albi ; Cazul sergentului Grişa ; Fecioara care-mi place.

Gerhard Bienert : Procesul se amînă ; Fără paşaport în ţară străină ; Noaptea nunţii în ploaie ; Să nu ne despărţim ; Incotro, omule ?

Inge Keller : Acum şi în ceasul morţii ; Limuzina neagră ; Minunile doamnei Venus ; Noapte cu [illegible]aţă.

PRETUL PUTERII (Il prezzo del potere)

producţie a studiourilor italiene
cinemascop, color, 14 acte, 3 150 m, 1 oră, 55 minute

scenariul : Massimo Patrizi
regia : Tonino Valerii
imaginea : Stelvio Massi
muzica : Luis Bacalov

cu : Giuliano Gemma, Warren Vanders, Benito Stefanelli, Maria Cuadra, Ray Sanders, Van Johnson.

Texas 1881. Preşedintele S.U.A. este decis să instaureze un climat de pace, ordine şi respect al legii, după numeroasele răni încă sîngerînde provocate de războiul de secesiune.

Politica sa este îmbrăţişată de majoritatea cetăţenilor, dar întîmpină opoziţia de culise a unor grupări extremiste care hotărăsc să-l înlăture.

Tragedia are loc la Dallas, unde președintele este asasinat cu focuri de armă în timpul unei parade. Instigatorii crimei sînt bancherul Pinkerton, care deține în scopuri de șantaj documente compromițătoare la adresa vicepreședintelui, șeriful Jefferson, servil și necinstit, Wallace, șeful unei bande locale și alții de aceeași teapă.

Vina pentru asasinat este aruncată asupra unui nevinovat, negrul Jack Donovan, care este arestat și ucis apoi de o bandă dezlănțuită în timp ce era transportat într-o închisoare "mai sigură".

Willer, prietenul lui Donovan, întreprinde pe cont propriu cercetări pentru a descoperi pe adevărații asasini. După numeroase peripeții în care armele joacă rolul principal, Willer, ajutat de McDonald, prieten al fostului președinte, îi identifică pe aceștia și pe stăpînii lor din umbră. Cu acest prilej Willer descoperă că ei îl uciseseră și pe tatăl său care aflase întîmplător de existența complotului împotriva președintelui și-l anunțase despre aceasta pe șeriful Jefferson.

In cele din urmă bandiții sînt lichidați, iar scrisorile compromițătoare la adresa noului președinte sînt recuperate de McDonald.

Intr-un cadru de western tipic, filmul prefigurează evenimente și moravuri din Texasul zilelor noastre, caracterizate prin violență, intoleranță rasială și încălcarea celor mai elementare drepturi ale omului.

Al. Răzdolescu

Ecouri din presă

Intr-un articol publicat în "Cinema d'oggi Nr.21-26/ V. 1969, regizorul Tonino Valerii declară că filmul său este un western aparte - "western fanta-politic".

Arătînd că în centrul filmului stau conflictele dintre forțele conservatoare din sudul S.U.A. și cele care luptă pentru progres, Tonino Valerii constată că "... după atîtea decenii, conflictele nu s-au rezolvat încă..."

Filmul poate fi considerat bivalent - respectă tradiționalele împușcături ale westernului și în același timp reconstituie asasinarea unui președinte al S.U.A. într-un oraș din Sud".

Filmografie

Giuliano Gemma : Seherazada ; Ghepardul ; Angelica - marchiza "îngerilor" ; Minunata Angelica ; Un dolar găurit; Pentru încă puțini dolari ; Adio, Gringo.

ULTIMA RELICVA (Poslednaia relikvia)

producţie a studiourilor din Tallin 1969
ecran normal, color, 8 acte, 2 451 m, 1 oră, 30 minute

scenariul : Arvo Valton - după povestirea lui Eduard Bornhioe "Viaţa lui Gabriel"
regia : Gheorghi Kromanov
imaginea : Iuri Gargnek
muzica : Uno şi Tînu Naissoo

cu : Aleksandr Goloborodko (Gabriel), Ingrid Andrin (Agnes), Elsa Radzinia, Rolan Bîkov (fratele Iohannes), Eve Kivi (Ursula), Uldis Vazdik (Siim), Raino Trass (Hans von Risbiter), Peter Iakobi (Ivo).

Film de aventuri a cărui acţiune are loc în ţinuturile baltice, în secolul al XVI-lea, cînd lupta împotriva supremaţiei bisericii ajunge la forme violente.

Cavalerul Hans von Risbiter promite că va dona unei mînăstiri preţioasa relicvă pe care o moştenise, dacă va reuşi să se căsătorească cu Agnes, fiică de nobil. In timpul logodnei însă un grup de haiduci dă foc castelului, iar Agnes este luată sub protecţia lui Gabriel, unul dintre conducătorii răsculaţilor. Imbrăcată în haine bărbăteşti, ea este dusă de Gabriel în tabăra haiducilor unde nimeni nu cunoaşte adevărata ei identitate.

Rămas fără logodnică, Hans von Risbiter refuză să dea mînăstirii obiectul sfinţit pînă nu va deveni soţul Agnesei.

Pentru ca loviturile date bisericii şi nobililor să fie mai puternice, haiducii se hotărăsc să atragă de partea lor detaşamentul înarmat comandat de Ivo şi în acest scop este trimis Gabriel - fratele vitreg al lui Ivo. Acesta însă, primind ordin de la stareţul mînăstirii să-l omoare pe cel ce o răpise pe Agnes, îl înjunghie pe Gabriel şi-l aruncă într-un rîu, iar pe Agnes o duce în tabăra lui. Schimbîndu-şi hainele, ea fuge din tabără şi se refugiază la mînăstire, nebănuind că stareţul, care complotase cu Hans von Risbiter, o va constrînge să accepte căsătoria proiectată.

Culeş din rîu şi salvat de la moarte de către un pustnic, Gabriel ajunge la mînăstire, unde îl aşteaptă alte încercări. Refuzînd să se lase cumpărat de călugări, este închis în subsolul mînăstirii, de unde reuşeşte să evadeze printr-un tunel, fără să ştie că şi Agnes fusese întemniţată aici, ca pedeapsă pentru împotrivirea ei de a se mărita cu Hans.

Nerăbdători să intre în posesia relicvei şi convinşi că prin constrîngere nu obţin nimic de la Agnes - şansele cavalerului de a încheia căsătoria fiind tot mai mici - călugării schimbă planul. Hans von Risbiter este împuşcat de Ivo care ia relicva şi o predă stareţului. Este rîndul lui Ivo, care ştie prea multe, să fie aruncat în subsolul mînăstirii unde se întîlneşte cu Gabriel, reîntors pe ascuns să o apere pe Agnes. In timpul luptei dintre ei, Ivo îi mărturi -

seşte lui Gabriel că îl urăşte încă din copilărie. După ce îl ucide, Gabriel aleargă la Agnes pe care o găseşte tocmai în momentul în care era silită să se călugărească.

In ajutorul lui Gabriel vin răsculaţii care dau foc mînăstirii.

Filmografie

Elsa Radzinia : Hamlet.
Rolan Bîkov : Fii atentă, bunicuţo ! ; O poveste neinventată ; Prima deziluzie ; Mantaua ; Păşesc prin Moscova ; Dr. Aumădoare.
Eve Kivi : Ultimul viraj ; In ajun.

ADIO, GRANADA/

producţie a studiourilor italiene
ecran normal, color, 10 acte, 2 569 m, 1 oră, 33 minute

scenariul : T.Carpi - R.Natale, L.Gregoretti
regia : Marino Girolami
imaginea : Franco Villa
muzica : Giancarlo Chiaramello

cu : Claudio Villa, Susanne Martin, Maria Cuadra, Raimondo Vianello, Valentino Macchi, Anita Durante, Massimo Bernardi, Fanfulla Visconti.

Respectînd regulile genului filmului muzical, "Adio, Granada" împleteşte o uşoară tramă, un pretext, de fapt, pentru înregistrarea pe peliculă a unor frînturi de spectacol muzical al căror protagonist este cîntăreţul Claudio Villa.

x x
x

Mario Valli - un apreciat cîntăreţ italian - este pe punctul de a pleca într-un turneu în Spania care îl va consacra,dar, datorită unor încurcături survenite şi mai ales falimentului neaşteptat al firmei care-l solicitase, întregul turneu eşuează.

Decepţionat, departe de Italia şi de fiica sa, Paola, de care îl leagă o afecţiune deosebită, copila amintindu-i permanent de soţia sa, moartă cu mulţi ani în urmă, Mario este totuşi cucerit de farmecul Spaniei şi în special al Madridului şi dă curs unei invitaţii de a asista la o spectaculoasă corrida. Intîmplarea va face s-o întîlnească aici pe Consuela, o frumoasă impresară de care, în fond, fără ştirea sa, îi depindea angajamentul.

La puţin timp după întoarcerea în Italia, pe neaşteptate Mario Valli este rechemat în Spania unde, de data aceasta, turneul organizat şi patronat de Consuela va fi în-

cunoscut de un adevărat succes. In timpul acestor zile petrecute împreună, Mario se îndrăgostește de frumoasa și întreprinzătoarea sa impresară - Consuela - fără să-și dea seama că această legătură va provoca profunda nemulțumire și derută a fiicei sale, Paola, care se crede acum frustrată de dragostea paternă de odinioară. Dezorientată, este atrasă de un grup de tineri zgomotoși pe care începe să-l frecventeze; în timpul unei petreceri însă, mult mai delicată și mai sensibilă decît ceilalți, Paola este jignită și dezamăgită de atitudinea unuia dintre tineri și părăsește serata într-o goană nebună cu mașina, accidentîndu-se grav.

Printr-un trist joc al întîmplării, Mario, ajuns acum în culmea gloriei, este obligat să cînte la Euroviziune chiar în momentul în care fiica lui se află pe masa de operație și, în ciuda dramei sale, pe care publicul o ignoră cu desăvîrșire, trebuie să cînte și să zîmbească auditoriului.

Dar, totul este bine atunci cînd se sfîrșește cu bine: operația reușește iar Paola, cucerită treptat de farmecul și bunătatea Consuelei, înțelege s-o privească de acum înainte ca pe viitoarea soție a tatălui său.

Marina Constantinescu

Filmografie

Raimondo Vianello : Ea va rîde ; De șapte ori șapte.

TRANDAFIRI ROȘII PENTRU ANGELICA (Rose rosse per Angelica)

coproducție italo-franco-spaniolă
ecran normal, color, 11 acte, 2 750 m, 1 oră, 40 minute

scenariul : Marcelo Ciorciolini, Natividad Zaro, Steno, Roberto Gianviti - după Alexandre Dumas
regia : Steno
imaginea : Mario Capriotti
muzica : Francesco Lavagnino

cu : Jacques Perrin (Henri de Verlaine), Raffaella Carrà (Angelica), Carlos Estrada, Cris Huerta, Michèle Girardon, Enrique Navarro, Andrea Bosic, Jacques Castellot, Mario Feliciani.

Film de aventuri.

Iulie 1789, ajunul Revoluției franceze. Contele Henri de Verlaine, reputat Don Juan, găzduiește în castelul său pe temutul șef al unei bande, "Le Marseillais". Personaj legendar aproape, protector al săracilor și spaima nobilimii din regiunea pariziană, Le Marseillais fusese grav rănit de jandarmii baronului Lafleche și adus în castelul contelui pentru a fi îngrijit de doctorul Durant, cel mai apropiat prieten al lui Henri.

Rugat de rănit să transmită un mesaj unui membru al bandei, contele de Verlaine se duce la hanul "Cocoşul de aur". Aici fiica hangiului, Angelica, îi mărturiseşte că este îndrăgostită de Marseillais, deşi nu-i văzuse niciodată chipul, acesta umblînd totdeauna mascat. Henri profită de situaţie pentru a o cuceri şi interpretează cu succes rolul eroului ei.

La întoarcerea sa acasă Henri îl găseşte pe Marseillais în agonie. Muribundul îi încredinţează ultima dorinţă: oamenii săi nu trebuie să ştie că a murit pentru că s-ar descuraja. In felul acesta îl lasă pe Henri să înţeleagă că numai el l-ar putea înlocui. De teamă că Angelica îi va descoperi minciunile, contele se vede obligat să accepte. De aici înainte pentru Henri de Verlaine începe o viaţă dublă: în timp ce va lupta împotriva abuzurilor şi actelor lipsite de umanitate, va continua să apară în saloanele aristocraţilor drept uşuraticul cavaler al aventurilor galante şi al trandafirilor roşii.

Primul gînd al lui Henri este să-l elibereze pe doctorul Durant, arestat pentru legăturile sale cu banda. Dar doctorul fusese spînzurat între timp şi singurul lucru pe care-l mai poate face Henri este să o salveze din mîinile lui Lafleche pe soţia doctorului.

Astfel Le Marseillais tulbură în continuare somnul baronului Lafleche şi al contelui d'Artois care iau măsuri pentru prinderea lui. Fără să bănuiască cine se ascunde sub masca misteriosului Marseillais, contele d'Artois dă ordin să fie arestată Angelica, ale cărei legături cu banditul sînt cunoscute. Dar, deşi torturată, Angelica nu-şi trădează iubitul.

Impreună cu grupul său, Henri atacă închisoarea, o eliberează pe Angelica şi se ascunde cu ea în subsolul clădirii, de unde reuşesc să fugă înainte ca subteranul să fie complet inundat.

Baronul Lafleche, care-i urmăreşte şi-n afara închisorii, este arestat de noua armată revoluţionară.

Florica Balş

Filmografie

Steno : Doi colonei ; Feldmareşala.

Jacques Perrin : Secerişul verde ; Compartimentul ucigaşilor ; Domnişoarele din Rochefort ; Jurnal intim ; A 317-a secţiune ; Un om pe jumătate ; "Z".

Raffaella Carrà : Tovarăşii ; Expresul colonelului von Ryan.

Carlos Estrada : Inculpatul 1040.

Michèle Girardon : Hatari ; Scaramouche ; Piramida Zeului Soare.

Andrea Bosic : Procesul din Verona ; Romulus şi Remus ; Lovitură măiastră în serviciul Majestăţii sale ; Argoman Superdiabolicul.

Jacques Castelot : Cavalerul fără lege ; Contele de Monte Cristo ; La Fayette ; Indrăzneţul Pardaillan ; Cele două orfeline ; Jocul care ucide.
Mario Feliciani : Fraţii corsicani ;Pomul de Crăcium.

BANUIT E MORTUL (Verdacht auf einen Toten)

producţie a studiourilor Defa
cinemascop, alb-negru, 9 acte, 2 600 m, 1 oră, 35 minute

scenariul : Günter Kaltofen, Rainer Bär
regia : Rainer Bär
imaginea : Helmut Grewald

cu : Alfred Rücker, Leon Niemczyk, Alfred Struwe, Uta Schorm, Johannes Wieke, Wolfgang Krause, Wolfram Handel, Günther Simon, Dieter Wiens.

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.12/1970 pag.26.

Documentar de lung metraj

MEXIC'70 (The World at their Feet)

producţie Morton M.Lewis
ecran normal, color, 10 acte, 2 500 m, 1 oră, 31 minute

scenariul : Derek şi Donald Ford
regia : Alberto Isaac

Un film despre cea mai mare sărbătoare a fotbalului, care a fost urmărită pe micul ecran de 600 000 000 de în - drăgostiţi ai jocului cu balonul rotund : Turneul final al campionatului mondial - Mexic '70.

Realizat în culori la comanda FIFA de Morton Lewis şi cei 25 de operatori care i-au stat la dispoziţie, filmul prezintă un adevărat caleidoscop al celor mai spectaculoase meciuri în care alături de cei "mari" - Brazilia, Italia, R.F.G., Anglia, U.R.S.S. - pot fi văzute şi echipele Marocului, Israelului, Salvadorului pentru care calificarea în turneul final al cupei "Jules Rimet" a constituit ea însăşi un remarcabil succes.

Spectatorii vor retrăi momentele emoţionante ale unor meciuri de mare spectacol în care rafinamentul tehnic al jucătorilor era dublat de o permanentă încertitudine asupra rezultatului final ; R.F.G. - Italia, U.R.S.S. - Uruguai, Anglia - R.F.G. etc.

Cu viu interes vor fi urmărite de asemenea imaginile (din păcate prea puţine) în care echipa ţării noastre jpacă împotriva redutabilelor team-uri ale Angliei şi Braziliei.

Adăugînd la toate acestea faptul că "în distribuţie" apar "monştrii sacri" ai fotbalului de astăzi - Pele, Bobby Charlton, Bobby Moore, Rivera, Uwe Seeler, Jairzinho, Müller etc. - se poate anticipa fără teama de a greşi că filmul "Mexic '70" va interesa cele mai largi categorii de spectatori.

Al. Răzdolescu

O DUMINICA IN FAMILIE (Ecce homo Homolka)

producţie a studiourilor din R.S.Cehoslovacă
ecran normal, alb-negru, 9 acte, 2 265 m, 1 oră,23 minute

scenariul : Jaroslav Papoušek
Vaćlav Sašek
regia : Jaroslav Papoušek
imaginea : Jozef Ort-Šnep
muzica : Karel Mareš

cu : Josef Sebánek (bunicul), Marie Motlová (bunica), František Husák (Ludva), Helena Ružičková (Heduš), Peter şi Matej Forman (gemenii), Ivonne Kodonová, Miroslav Jelinek, Jiři Dědik, Ruzena Pruzinová, Karel Fridrich.

Intr-o manieră plină de umor, dar cu un substrat aspru, adesea tragic şi cu note satirice, filmul urmăreşte relaţiile dintre membrii unei familii obişnuite din Praga.

Familia Homolka, oameni aşezaţi - bunici, părinţi şi doi copii gemeni - îşi încep duminica cu o excursie la pădure, hotărîţi să petreacă ziua de odihnă într-un loc cît mai retras şi liniştit. In timp ce bunicii se odihnesc, iar copiii şi părinţii se joacă în apa pîrîiaşului, se aude deodată un strigăt de ajutor. Asemenea celorlalţi excursionişti aflaţi în pădure, la început ei se alarmează, apoi, după ce se conving că nici un membru al familiei nu este în pericol, se urcă în maşină, încadrîndu-se în lungul şir de autoturisme cu care toţi părăsesc pădurea în grabă, fără a încerca măcar să afle despre ce este vorba.

Masa rece, pregătită pentru a fi luată la iarbă verde, este servită între cei patru pereţi ai casei, după care membrii maturi ai familiei încearcă să organizeze programul acestei după-amiezi de duminică. Bunicul şi Ludva ar dori să meargă la meci, dar bunica, Hedus şi gemenii ţin morţiş să asiste la cursele de cai. Discuţiile şi certurile care pînă acum aveau ca obiect fapte nesemnificative iau amploare.

Iese tot mai mult la iveală dictatura bunicii şi a lui Heduš, dictatură căreia bunicul i se supunea de 35 ani, iar ginerele său de numai cîţiva ani. Fiind puşi pe al doilea

plan, bărbaţii au încercat de multe ori să fugă din această casă, dar de tot atîtea ori le-a lipsit curajul. Si de data aceasta bunica şi Heduš au ultimul cuvînt, iar cei doi bărbaţi înţeleg să lupte cu mijloacele lor : bunicul se închide în dormitor şi fumează, iar Ludva îi conduce pe ceilalţi la curse, apoi dispare şi îşi îneacă amarul în vodcă. Femeile îl caută zadarnic pe Ludva, care în cele din urmă apare beat mort ; după aceea bunica încearcă să-l scoată din dormitor pe bunicul ambiţios. Dar cînd în casa de peste drum izbucneşte un scandal, atenţia eroilor filmului, ca şi a vecinilor, este îndreptată către evoluţia conflictului.

In cele din urmă, micile neînţelegeri sînt uitate, iar familia Homolka sfîrşeşte ziua dansînd fericită în acordurile Odei bucuriei din Simfonia a IX-a de Beethoven. Cu toţii sînt convinşi că adevărata linişte nu poate fi găsită decît în mijlocul familiei.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Povestirea este sacrificată situaţiilor născute din studiul caracterelor şi observaţii subtile asupra unei familii care poate fi un microcosm sau nu...

... Nu este surprinzător că el aminteşte opere ca "Dragostea unei blonde" de Milos Forman sau "Lumină interioară" al lui Ivan Passer. Regizorul - scriitor Jaroslav Papoušek a scris scenariile tuturor acestora şi filmul de faţă are aceleaşi trăsături umane...

... Filmul este plin de elan şi de farmec spiritual. Foloseşte mulţi dintre actorii neprofesionişti ai lui Forman care între timp au devenit actori şi care dau dovadă de simţ al ritmului, bogăţie de caractere şi abilitate în a evita banalitatea repetiţiei...

... Infăţişarea şi purtarea semeaţă a mamei, resemnarea tatălui, rivalitatea copiilor şi problemele tînărului cuplu sînt împletite într-un mozaic inventiv al vieţii obişnuite.

Excelent realizată, această micuţă comedie va fi bine primită de critică, prezentînd un umor dezinvolt chiar în tratarea evenimentelor zilnice, fenomen evident în filmul cehoslovac.

Variety 22.VII.1970

Filmografie

Jaroslav Papoušek : Cea mai frumoasă vîrstă.
Josef Sebanek : Dragostea unei blonde.
Marie Motlová : actriţă la teatrul din Klando.
Frantisek Husak : actor de teatru, film şi televiziune: Valea albinelor ; Omul al cărui preţ a crescut ; Hotel pentru străini.

Petr şi Matej Forman sînt fiii regizorului Milos Forman.

L O K I S

producţie a studiourilor poloneze 1970
ecran normal, color, 11 acte, 2 750 m, 1 oră, 40 minute

scenariul şi regia : Janusz Majewski
după nuvela cu acelaşi nume de
Prosper Mérimée
imaginea : Stefan Matyjaszkiewicz
muzica : Wojciech Kilar

cu : Edmund Fetting (Pastorul Wittembach), Józef Duriasz (Michal Szemiot), Gustaw Lutkiewicz (dr. Froeber), Malgorzata Braunek (Julia Dowgiello), Hanna Stanek (Pamela Lee), Zofia Mrozowska (contesa), Wieslawa Kwasniewska (soţia generalului).

Nuvela "Lokis" a apărut în 1869 - perioadă în care Prosper Mérimée a acordat un interes deosebit literaturii ruse cît şi fenomenelor folclorice din aria respectivă. Mérimée, care avea gustul romantic al aventurilor violente şi insolite, al exotismului şi culorii locale, a fost atras în mod firesc de povestirea fantastică lituaniană care i-a inspirat nuvela "Lokis".

In limba lituaniană "lokis" înseamnă "urs". Un urs legendar, stăpîn al pădurii sălbatice din vecinătatea castelului contelui Szemiot din Lituania, bîntuie imaginaţia localnicilor.

Pastorul german Wittembach, savant filolog, cunoscător al limbii lituaniene şi al dialectului din Zmudzk, este invitat de contele Michal Szemiot să studieze manuscrisele rare din biblioteca sa.

Viaţa de la castel i se dezvăluie pastorului sub aspectele cele mai neobişnuite. Încă de la începutul vizitei sale pastorul descoperă lucruri ciudate sub aparenţa de calm a vieţii cotidiene de pe pitorescul domeniu seniorial. In timpul zilei liniştea parcului este străpunsă de ţipetele unei demente - mama contelui - care este scufundată în apa rece a eleşteului cu ajutorul unei "colivii" în care este închisă. Din scorbura unui copac secular, în mijlocul pădurii străbătută de turme de bizoni, iese o bătrînă vrăjitoare care dispare în mlaştină. Noaptea, la fereastra pastorului se mişcă umbre misterioase.

Tulburat de cele observate, pastorul Wittembach îi împărtăşeşte neliniştea sa doctorului Froeber, singurul om care cunoaşte povestea tragică a familiei Szemiot. Cu mulţi ani în urmă, mama contelui Michal fusese răpită de un urs în timpul unei vînători. Deşi animalul fusese împuşcat imediat, contesa, fiind şi însărcinată, înnebunise de spaimă. Peste cîteva luni îl născuse pe Michal. De atunci contesa nu-şi mai revenise, trăind păzită de servitori şi îngrijită de doctorul Froeber.

La prima vedere nimic nu trădează la tînărul conte Szemiot firea stranie care ascunde ceva aproape neomenesc, sălbatic. Îi place singurătatea, citeşte mult, călăreşte,

vînează. Animalele se tem de el. In general, contele avusese pînă acum o comportare normală. Numai cinicul doctor Froeber păstra pentru sine unele observaţii, aşteptînd cu interes ştiinţific să se producă o mutaţie.

Contele se hotărăşte să se însoare cu tînăra Julia Dowgiello, iar ceremonia este oficiată chiar de pastorul Wittembach. A doua zi mireasa este găsită moartă în camera nupţială, contele dispărut, iar jos, sub fereastra deschisă, se disting urmele labelor de urs care se pierd în pă - dure, ca şi cînd mirele s-ar fi metamorfozat peste noapte în urs.

Pastorul Wittembach se grăbeşte să părăsească ţinutul acesta înfricoşător. După pornirea trenului vede în - tins pe peronul gării un imens urs împuşcat.

x

Considerat de revista "Filmul polonez" primul horror - film care figurează în lista lung metrajelor de fic - ţiune realizate de studiourile din Polonia, "Lokis" nu este însă un film de groază propriu-zis, elementele fantastice fiind de cele mai multe ori numai sugerate de atmosfera densă de nelinişte şi incertitudine.

Admirator pasionat al lui Mérimée, regizorul polo - nez a transpus pentru micul ecran alte două nuvele ale scriitorului - "Venus din Ille" şi "Avatar" - difuzate de numeroase studiouri de televiziune din Europa.

Florica Balş

Filmografie

Janusz Majewski : Anchetatorul din umbră.
Edmund Fetting : Ucigaşul şi fata ; Flacăra olimpică.
Gustaw Lutkiewicz : Ucigaşul şi fata ; Se întîmplă numai duminica ; Păpuşa.
Malgorzata Braunek: Viaţa lui Matheus ; Nisipuri mişcătoare ; Săritura ; Vînătoarea de muşte.
Zofia Mrozowska : Legea şi forţa.
Wieslawa Kwasniewska : Legea şi forţa ; Căsătoriile din interes ; Republica fetelor.

I N C E P U T U L (Nacealo)

producţie a studiourilor "Lenfilm" 1970
cinemascop, alb-negru, 9 acte, 2 600 m, 1 oră, 31 minute

scenariul : Evgheni Gavrilovici
Gleb Panfilov
regia : Gleb Panfilov
imaginea : Dimitri Dolinin
muzica : V.Bibergan

cu : Inna Ciurikova (Paşa Stroganova), Leonid Kuravlev (Arkadi), Valentina Telicikina (Valia), Mihail Komorov (Pavlik), Tatiana Bedova (Tamara), Iuri Klepikov (regizorul), T.Stepanova (Katia), Iuri Vizbor (Stepan Ivanovici), V.Vasiliev (Stepan Vitalievici), E. Lebedev (Koşcm), V.Sobolev.

Praskovia Stroganova, mai pe scurt Paşa , tînără muncitoare dintr-un oraş de provincie, are o existenţă banală. Predestinată parcă prin urîţenia ei - de care este conştientă - să devină fată bătrînă, nu-i rămîne decît să se bucure de fericirea altora, să-i ajute să fie fericiţi. Fiind condamnată la singurătate, Paşa ştie să găsească în prietenie mulţumirea. Este sociabilă, îşi păstrează voioşia şi-şi ascunde cu decenţă drama.

Două întîmplări neobişnuite tulbură viaţa Paşei : întîlnirea cu Arkadi şi întîlnirea... cu Ioana d'Arc.

Pe Arkadi îl cunoaşte într-una din serile de dans ale tineretului, cînd ea aşteaptă în van să-şi găsească un partener, îngroşînd rîndul fetelor de pe marginea ringului. Cînd tînărul zootehnician Arkadi o invită la dans, Paşa se simte fericită, îşi recapătă încrederea în ea. După cîteva zile se întîlnesc din nou. Dar Arkadi este însurat şi are un copil. Căsnicia lui trece printr-un moment de criză,iar Paşa îl atrage cu firea ei deschisă şi bună. La rîndul ei, Paşa este îndrăgostită de el, deşi la început respinge ideea de a iubi un bărbat însurat. Renunţă să-şi mai facă procese de conştiinţă : îl cheamă pe Arkadi la ea şi rămîn împreună cîtva timp. Fiind fericiţi, nu pot să se gîndească încă la despărţire.

Paşa are o pasiune - teatrul. La un spectacol de amatori în care joacă şi ea, este remarcată de doi regizori care-i propun să interpreteze rolul Ioanei d'Arc într-un film istoric. Ideea că este aleasă ea, o neprofesionistă, pentru un rol atît de mare o face să privească neîncrezătoare propunerea, dar la insistenţele regizorilor acceptă totuşi şi se grăbeşte să-l anunţe pe Arkadi. Acesta trebuie însă să se întoarcă la familia lui. Convinsă că mai tîrziu va reveni la ea, Paşa încearcă să suporte lovitura, stimulată de dorinţa de a apărea într-un film şi de ambiţia de a reuşi să creeze un personaj cu care are afinităţi.

Munca la film este grea şi Paşa, descurajată,este de multe ori pe punctul de a renunţa. Dar nu se dă bătută şi reuşeşte - filmul este terminat. Nu i se mai oferă însă

un nou contract şi de aceea se întoarce în oraşul natal unde o aşteaptă vechii prieteni. Pe Arkadi nu-l poate uita. Se mai întîlnesc o singură dată şi se despart.

Premiera filmului are loc în curînd - panouri, afişe mari cu chipul ei sînt peste tot. Filmul are succes şi interpreta Ioanei d'Arc este aplaudată. Paşa a învins ca actriţă.

Revine la viaţa ei - fabrica, prietenele, serile de dans, cînd va aştepta la marginea ringului paşii unui băiat care o va invita.

Florica Balş

Filmografie

Gleb Panfilov - după absolvirea Institutului Politehnic din Ural, în 1957, lucrează într-o uzină din Sverdlovsk unde organizează un studio al cineaştilor amatori. In 1960 se înscrie la cursurile prin corespondenţă ale Institutului de Cinematografie, secţia operatorie. Din 1961 este angajat de televiziunea din Sverdlovsk ca regizor. Trei ani mai tîrziu este admis la Scoala superioară de regie de la Moscova după absolvirea căreia este angajat de studiourile "Lenfilm". Isi dă lucrarea de diplomă în 1968 cu "Nu există vad prin flăcări", film distins cu Premiul I la al XXII-lea Festival al filmului de la Locarno. Ca şi la debut, Gleb Panfilov s-a bucurat şi la a doua sa realizare - "Inceputul" - de colaborarea unuia dintre veteranii filmului sovietic, Evgheni Gavrilovici, autorul scenariului.

Inna Ciurikova : a jucat în numeroase filme, dintre care amintim : Unde eşti acum, Maxim ? (1964) ; Morozka (1965) ; Treizeci şi trei ; Bucătăreasa;(1966) Sora cea mare ; Răzbunătorii (1967) şi în filmul "Nu există vad prin flăcări" care a adus la Festivalul de la Locarno aprecierile favorabile ale juriului.

Leonid Kuravlev : Miciman Panin ; Cînd copacii erau mari ; Există un asemenea flăcău ; O poveste neinventată ; Sora cea mare ; Viţelul de aur ; Discuţie bărbătească ;Omul care nu poate fi acuzat ; Dragostea lui Serafim Frolov.

Valentina Telicikina : Ziaristul.

Tatiana Bedova : Crimă şi pedeapsă.

ŞTIRI

A intrat în practica D.R.C.D.F. organizarea lunară a unor întîlniri cu ziariştii în care se prezintă repertoriul lunii următoare.

Conferinţa de presă consacrată premierelor lunii martie a avut loc sîmbătă 21 februarie a.c. şi a prilejuit un fructuos schimb de păreri în probleme de difuzare, reperto - riu, publicitate.

■

FRANŢA - "MAI ESTE FILMUL FRANCEZ UN PRODUS RENTABIL ?"

Este bine cunoscută situaţia critică prin care trece cinematografia franceză, situaţie care rezultă clar din datele prezentate în continuare :

In zece ani, cinematografele franceze au pierdut a - proape jumătate din spectatori (354 milioane în 1959 faţă de 182 milioane în 1969). In acelaşi timp, preţul mediu al biletelor a crescut de la 1,68 F la 4,38 F, şi numai a - ceastă majorare de 160% a împiedicat agravarea situaţiei determinate de reducerea frecvenţei şi a permis chiar creşte - rea reţetelor brute ale sălilor, de la 595 milioane franci în 1959 la 796 milioane franci în 1969. Dar, dacă degringo - lada frecvenţei va continua, nu se vor mai putea compensa în viitor pierderile prin creşterea la nesfîrşit a preţului biletelor de intrare.

Dar filmul francez se află în recul nu numai pe piaţa internă ci şi pe pieţele străine... Anumite pieţe străine,ca de exemplu R.F.G., nu mai reprezintă pentru filmul francez aceleaşi posibilităţi ca în urmă cu zece ani.

Intr-o conjunctură atît de defavorabilă, producătorii francezi continuă, în ciuda creşterii constante a preţurilor, să producă numeroase filme ; numai în anul 1969 investiţiile lor s-au ridicat, potrivit statisticilor oficiale,la aproape 275 milioane franci.

Studiind atent cele 120 de filme de naţionalitate franceză, puse în exploatare în cursul anului 1967, Pierre Cheret a prezentat un raport în care a calculat, pentru fiecare din aceste filme, volumul de investiţii franceze ca şi

reţetele revenind producătorilor francezi şi a ajuns la următoarele concluzii :

1. investiţiile efectuate de producători francezi în cele 120 de filme se ridică global la 220 milioane franci, la care se adaugă circa 40 milioane franci afectate impozitelor financiare ;

2. reţetele şi cîştigul provenit din exploatarea acestor filme, inclusiv susţinerea financiară de stat, reprezintă în total 200 milioane franci ;

3. insuficienţa acoperirii investiţiilor se ridică deci la circa 60 milioane franci.

Expertiza Cheret demonstrează deci că investiţiile franceze în producţia cinematografică din 1967 sînt departe de a fi rentabile, deoarece pierderea înregistrată se ridică la 25% din capitalurile investite.

Rezultatele anului 1967 nu corespund unei situaţii excepţionale şi este sigur că o expertiză similară, efectuată asupra filmelor puse în exploatare în anii urmatori, va permite concluzii analoage. Totuşi, în ciuda acestor situaţii deficitare, producătorii francezi şi-au urmat activitatea, realizînd, numai în anul 1969, 120 filme de inspiraţie franceză (filme 100% sau cu majoritate franceză), fără a aminti coproducţiile cu participare franceză minoritară.

In domeniul producţiei cinematografice, noţiunea de "rentabilitate globală" este lipsită de sens. Fiecare film este un prototip, cu rezultate comerciale imprevizibile, iar fiecare producător este animat de speranţa succesului.

Pierderile producătorilor sînt suportate, într-o mare măsură, de alţii decît de producători : statul, prin avansurile asupra reţetelor, distribuitorii, industriile tehnice prin creditele respective şi, în sfîrşit, comanditarii exteriori profesiei cinematografice.

Se poate constata că din cele 120 filme produse anual,

- 10 filme sînt succese strălucitoare

-130 realizează un echilibru între cheltuielile efectuate producţiei lor şi reţete

- 80 sînt eşecuri comerciale, printre care cca 20 nu sînt niciodată prezentate spectatorilor.

Această statistică arată că dacă este dificil să se realizeze filme bune, s-ar putea evita, cel puţin, intrarea în producţie a filmelor de la început neinspirate. Ca orice industrie care vrea să progreseze, şi cinematografia necesită instituirea unui departament de studii şi cercetări asupra gusturilor pieţii. In prezent însă se pare că statul încurajează prea mult filme care lasă publicul indiferent.

(Le Film Français 1367/1970)

PROIECTE PRIVIND PRODUCTIA FRANCEZA DE FILME A ANULUI 1971

Rosa (r: Serge Korber) ; Tristan et Juliette (r:Guy Gilles), cu Jeanne Moreau ; Les Femmes du Monde (r:Georges Farrel, cu Dawn Adams şi Marina Vlady) ; L'Homme Presse (r:Jean Aurel, cu Jeanne Yanne) ; Paulina 1880 (r:J.L.Bertolucci) ; Les Aventures d'un jeune Homme en Pologne (r:Michel Boisrond, cu Renaud Verley) ; Une journée bien remplie (r:Jean-Louis Trintignant) ; Ras (r:Yves Boisset) ; Tous Comptes Faits (r: Georges Folgoas) ; Le Talion (r: Philippe Victor) ; La Maison sous les Arbres (r:René Clement) ; Le collier de Ptyx (r: Nelly Kaplan) ; Pauline et le bel été(r: Nina Companeez); Clément de la Touche (r: Michel Tréguier, cu Raymond Devos) ; La Cellule (r : André Farwagi) ; Les Panthéres blanches (r : Alain Jessua) ; Les Collines de Sion (r : Henry Chapier) ; Le Beau Rivage (r : Serge Korber) ; Nous ne vieillirons pas ensemble (r : Maurice Pialat, cu Jean Yanne şi Françoise Mallet-Joris) ; Le Chien (r : Robert Dhéry) ; Analyse d'un Crime (r: Louis Soulanes) ; Fission (r : Gérard Dumont) ; Une Saison dans la vie d'Emmanuel (r: Claude Weisz) ; La Boiteuse (r : Jean Dellanoy, cu France Anglade) ; L'Amicide (r: Jean Larriago, cu Robert Hossein) ; Sade ou les Malheurs de Justine (r : Claude Pierson) ; Guillaume (r: Jacques Perrin) ; Les Derniers jours de la Monogamie (r:Yves Boisset) ; Bonne journée (r : René Clément) ; Les Chemins de la Demence (r : Pierre Chevalier) ; Sacre Lacene (r: André Charpak) ; Il etait un Petit Navire (r: Michel Audiard) ; Rosalie (R : Claude Sautet) ; Du Petrole dans le Soleil (r : Christian Jacques) ; Cauchemar (r: Yves Ciampi) ; Les Carrosiers de la Mort (r:Jean-Pierre Melville, cu Alain Delon) ; Les Portes de Feu (r: Claude-Bernard Aubert) ; Les Soleils de Baradane (r.Rinaldo Bassi) ; L'ile de Paques (r : Pierre Kast, cu Françoise Brion) ; Les petroleuses (r:Guy Casaril,cu Brigitte Bardot şi Claudia Cardinale) ; Libertalia (r: Jacques Baratier) ; La Mandarine (r: Edouard Molinaro) ; L'Homme au Cerveau Greffé (r: Jacques Doniol-Velcroze) ; Le Rendez-vous de Braye (r: André Delvaux).

Le Film Français nr.1368/1970)

DATE ASUPRA CINEMATOGRAFIEI DIN FINLANDA

(-Finland-Filmland 1970
-International Film Guide 1971)

Populaţie în 1970 = 4.710.900 locuitori
Numărul oraşelor şi porturilor = 77

Numărul cinematografelor	1967	1968	1969
	355	349	341

(Se observă deci o tendinţă de reducere a sălilor)

Numărul aparatelor t.v.	1967	1968	1969
	899.158	957.772	1.014.523

Producţia naţională de filme

1 9 6 8	- lung metraje	12
	documentare	1
1 9 6 9	- lung metraje	9
	documentare	1
	coproducţii	1
1 9 7 0	- lung metraje	12

Un pas important pentru încurajarea producţiei naţionale de filme a fost realizat în anul 1969 prin înfiinţarea Fundaţiei Filmului Finlandez, sinonim cu organizaţiile respective din Suedia şi Danemarca (înfiinţate în 1963, respectiv 1964). Fundaţia are ca scop promovarea şi încuraja - rea cinematografiei finlandeze, a artei cinematografice, a diferitelor activităţi cinematografice ca şi a altor forme de cultură cinematografică.

Problema permanentă care se ridică cinematografiei finlandeze este realizarea unui număr adecvat de filme cu şanse sigure de export, avînd în vedere că mica piaţă naţională este insuficientă pentru a acoperi cheltuielile de producţie şi a asigura şi venituri rezonabile.

BRAZILIA - DATE CINEMATOGRAFICE

(Cinema d'oggi,43/noe. 1970
International Film Guide,1971)

Populaţie : 88,2 milioane locuitori
Săli de cinematograf = 3 400
Spectatori :

1 9 6 7 = 360 milioane
1 9 6 8 = 350 milioane
1 9 6 9 = 341 milioane (deci, o accentuată tendinţă de reducere a frecvenţei cinematografice)

Preţul unui bilet de intrare - între 1-5 cruzeiros.
Taxele asupra spectacolelor :
- taxa federală : 10 - 16,75%
- " municipală : 10- 15%
(neaplicabilă la Rio de Janeiro)

Producţia de filme de lung metraj : 1967 - 34
1968 - 56
1969 - 47.

Dintr-o producţie medie anuală între 40-60 de filme, mai bine de jumătate sînt filme foarte proaste, care pot circula cel mult pe piaţa internă şi în nici un caz pe piaţa străină. Regizori ca Glauber Rocha, Joaquim Pedro de Andrade, Carlos Diegues, Rogerio Sbanzerla sau Julio Dressane sînt excepţii într-un sistem de producţie în care modelele sînt filme artistice cu cîntăreţi pop sau starurile populare de la televiziune.

Prevederi pentru producţie

Fără o industrie de film respectată şi activă, este aproape imposibilă formarea unor regizori talentaţi şi realizarea unor filme valabile din punct de vedere economic. Astăzi, prin crearea Institutului Naţional al Cinematografiei şi prin crearea sistemului de premiere (guvernamentală) a filmelor artistice şi de scurt metraj îndeplinind condiţiile de calitate, a fost făcut un important pas înainte. Conform prevederilor, producătorul brazilian poate obţine de la Institutul Naţional al Cinematografiei un concurs financiar egal cu 50% din prevederile bugetare şi succesiv o contribuţie pentru fiecare film intrat în producţie, de 10% din încasările brute şi de 25% dacă filmul este recunoscut ca un film cu calităţi artistice.

Totuşi, din motive încă neclare, executorii guvernamentali şi realizatorii brazilieni (grupul cinema-nôvo şi nôvo cinema nôvo) se află într-o violentă controversă critică şi economică. Structura economică a industriei cinematografice este foarte slabă. Piaţa braziliană este asaltată de filmele străine, preferate de marele public.

In anul 1967 au fost importate 360 filme străine.
In anul 1968 au fost importate 354 filme străine.
In anul 1969 au fost importate 542 filme străine.

Dintre filmele care au rulat în anul 1969, 144 au fost de origine italiană, 131 - S.U.A., 63 - Anglia, 45 - Franţa, restul mexicane, spaniole, japoneze etc. şi numai 47 au fost filme braziliene.

Concluzia principală este necesitatea ca industria braziliană de film să devină mai competitivă şi mai comercială. In ciuda măsurilor luate pînă acum, Guvernul brazilian nu a avut în vedere încă necesităţile realizatorilor de filme. Cinematograful brazilian necesită un sistem de cotă parte şi alte metode de încurajare - de către stat sau publice, sau subsidii pentru film considerat ca o formă de artă.

Printre măsurile de stăvilire a importului de filme este şi creşterea (de la 12% la 25%) a taxelor fiscale asupra filmelor străine, prin decretul din martie 1970.

Iov Cornea L.

4

ilme noi

IRECȚIA
EȚELEI CINEMATOGRAFICE
DIFUZĂRII FILMELOR -
OMANIA FILM

.971

FILME NOI

COMITETUL DE STAT PENTRU
CULTURA SI ARTA
Direcţia Reţelei Cinematografice
şi Difuzării Filmelor
Serviciul Presă
Bucureşti,Str.Iulius Fucik nr.25
Telefon : 12.29.21

FILMUL ROMANESC

Printre colinele versi 3

PREMIERELE LUNII

Căpitanul Korda. 5
Şi caii se împuşcă,nu-i aşa ? 7
Greşeală fatală. 10
Doar un telefon. 12
Cei trei care au speriat Vestul. 15
Butch Cassidy şi Sundance Kid. 16
Los Tarantos 20
Moartea filatelistului 22
Adio, Granada !(generic) 23

CINEMATOGRAFUL DE ARTA

Domiciliul conjugal 24
Poienile Roşii. 27
Trec zilele. 29

TRIBUNA SCHIMBULUI DE EXPERIENTA

Filmul documentar şi de ştiinţă popularizată în
sprijinul acţiunilor cultural-educative de masă 33

Nr.4/1971 MATERIAL INFORMATIV PENTRU UZ INTE

FILMUL ROMÂNESC

PRINTRE COLINELE VERZI
producţie a studioului cinematografic Bucureşti

scenariul şi regia : Nicolae Breban
imaginea : Aurel Kostrakiewicz
muzica : Tiberiu Olah
decoruri : Virgil Moise

cu : Dan Nuţu (Paul), Ion Caramitru (Mateiaş), Mircea Albu - lescu (Arion), Vasile Niţulescu (Miloia), Ion Dichiseanu (Voştinaru), Emilia Dobrin (Irina), Ion Besoiu (Racolţea).

Stările mistice exacerbate, grefate pe un fundal pato - logic, constituie un pericol social. Filmul demonstrează că în faţa manifestărilor de acest gen societatea noastră acţio- nează prompt, asemeni unui organism sănătos care elimină cor- purile străine dăunătoare echilibrului său.

x x

x

Existenţa unui paşnic orăşel industrial este tulburată de trei crime violente. Pe rînd, sînt ucişi muncitorul Simonca, liceanul Dan şi muncitorul Arion. Cercetările înaintează greu, adesea angajate pe piste false, mai ales că, aparent,cele trei crime misterioase nu au nici o legătură logică.

Tensiunea orăşelului creşte, iar concluziile anchetelor nu se întrevăd încă.

Considerat fără vocaţie pentru meserie, tratat cu indul- genţă superioară, dacă nu chiar cu neîncredere de către supe -

rieri, şi în special de către versatul anchetator Voştinaru, sosit de la centru ca o autoritate în materie de criminalis - tică, plutonierul de miliţie Mateiaş se dovedeşte, pînă la urmă, datorită intuiţiei, perseverenţei şi mai ales inteli - genţei sale, singurul capabil să pună în lumină adevărul.Datorită lui, aflăm că făptaşul celor trei crime nu este altul decît Miloia, care, dominat de un misticism împins pînă la limita patologicului, acţionează sub impulsul tulbure al a - cestei stări anormale.

Acum, orăşelul îşi reia activitatea şi viaţa paşnică într-o atmosferă de linişte şi siguranţă.

(Material redactat după subiectul studioului Bucureşti).

Filmografie

Dan Nuţu : Duminică la ora 6 ; Meandre ; Dimineţile unui băiat cuminte ; Asa s-a născut legenda ; Prea mic pentru un război atît de mare.

Ion Caramitru : Comoara din Vadul Vechi ; Pădurea spînzuraţilor ; Dimineţile unui băiat cuminte;Baladă pentru Măriuca.

Mircea Albulescu : Dacii ; Vin cicliştii ; Prea mic pentru un război atît de mare;Canarul şi viscolul;Mihai Viteazul.

Vasile Niţulescu : Viaţa nu iartă ; Poveste sentimentală.

Ion Dichiseanu : Darclée ; Porto-Franco ; Post-restant ; Tudor ; Titanic Vals ; Mofturi 1900 ; Dincolo de barieră;Runda 6 ; Tunelul ; Amprenta ; Războiul domniţelor ; Bătălia pentru Roma ; Castelul condamnaţilor ; Cîntecele mării.

Emilia Dobrin : Căldura.

Ion Besoiu : Setea ; Partea ta de vină ; Tudor ;Furtuna; Neamul Şoimăreştilor ; Cartierul Veseliei ; Răscoala ; Camera albă ; Şah la rege ; Haiducii ; Fantomele se grăbesc ; Mihai Viteazul.

CAPITANUL KORDA (Kapitán Korda)

producţie a studiourilor cehoslovace 1970
ecran normal, color, 11 acte, 2 600 m, 1 oră, 35 minute

scenariul : Milan Simek, Josef Pinkava - după cartea scriitoarei Marie Kubátová

regia : Josef Pinkava

imaginea : Karel Kopecký

muzica : Angelo Michajlov

cu : Michal Vavrusă (Pepik), Vladimír Brabec (căpitanul Korda), Milena Dvorská (Milena, soţia lui); Drahomíra Hofmanová (mama), Jiří Vala (tatăl vitreg).

Film pentru copii.

Internat într-un spital, micuţul Pepik, crescut la Casa copilului, se împrieteneşte cu un bolnav adult din salonul învecinat, şeful de gară Korda. Hotărît să-l înfieze, Korda obţine aprobarea de a aduce copilul la el acasă. Aici băiatul este primit cu dragoste părintească, prezenţa lui constituind pentru soţii Korda, lipsiţi de copii, o mare bucurie. Pepik descoperă cu încîntare noua viaţă care îi apare o continuă aventură, o explorare plină de surprize. Împreună cu căţelul Ajax şi cu Mikulda, un băiat cu care se împrieteneşte, plutesc pe lac într-o "ambarcaţiune" ad-hoc, pe care şi-o închipuie transatlantic.

Ca elev, Pepik comite cîteva abateri nevinovate de la disciplina şcolară pentru care soţii Korda sînt chemaţi la consiliul părinţilor. Acasă, în locul sancţiunii aşteptate, băiatul este tratat cu tact pedagogic, blîndeţea fiind pentru el o pedeapsă mai eficientă decît bătaia.

Intr-o zi Korda descoperă că Pepik ia bani din puşculiţă pe ascuns şi află că sînt destinaţi "expediţiei" proiectate de copiii organizaţi într-un trib de indieni. Korda intră în jocul lor şi construieşte pentru Pepik o barcă adevărată. Dar şirul aventurilor este curmat de scrisoarea mamei lui Pepik care între timp se recăsătorise şi îşi chema fiul acasă pentru a o ajuta la treburile gospodăriei. Băiatul este nefericit că trebuie să se despartă de soţii Korda pe care-i consideră adevăraţii lui părinţi.

Pepik îşi cunoaşte acum familia - mama, faţă de care se simte străin, tatăl vitreg, spirit obtuz şi rudimentar, care îl priveşte ca pe un intrus, şi un frăţior nou născut. Numai barca îi mai aminteşte zilele fericite petrecute la familia Korda.

Intr-o dimineaţă, cînd părinţii sînt la muncă, Pepik descoperă că barca, făcută cu atîta dragoste de Korda, fusese stricată şi ascunsă într-o magazie de tatăl vitreg. Indurerat, copilul simte că trebuie să plece imediat de aici, să-şi regăsească părinţii adoptivi care îl iubesc. In timpul nopţii este găsit dormind lîngă linia ferată, de-a lungul căreia sperase să ajungă acasă făcînd drumul pe jos. Korda, anunţat de urgenţă la telefon, soseşte dimineaţa cu o drezină şi îl ia.

Florica Balş

Filmografie

Josef Pinkava : (n.1919). Institutor de profesie, a debutat cu filme didactice şi de marionete . "Moneda de cinci coroane", primul său film de ficţiune, a luat Menţiune de onoare la Festivalul de la Cannes în 1960 şi Premiul CIDALC la Festivalul internaţional pentru copii şi tineret de la Veneţia. Au urmat : "Cui i se cuvine cupa" şi "Cinema" - Premiul I la Festivalul internaţional de la Cork, Leul San Marco la Festivalul filmului pentru copii şi tineret de la Veneţia ; "Vacanţă cu Minka" - Medalia de argint şi premiul CIDALC la Festivalul filmului pentru copii şi tineret de la Veneţia 1962 ; "Ioana în atac" - Marele premiu Leul San Marco la Festivalul filmului pentru copii şi tineret de la Veneţia 1963 ;"O clasă neobişnuită" - Premiul II la Festivalul internaţional al filmului pentru copii şi tineret de la Gottwaldow;"Superautomatul", "Tăcerea bărbaţilor".

ŞI CAII SE IMPUŞCA, NU-I AŞA ?(They shoot horses,don't they?)

producţie a studiourilor din S.U.A.
cinemascop, color, 14 acte, 3 700 m, 2 ore, 15 minute

scenariul : James Poe, Robert E.Thompson - după romanul lui Horace McCoy

regia : Sydney Pollack

imaginea : Philip H. Lathrop

muzica : John Green

cu : Jane Fonda (Gloria), Michael Sarrazin (Robert), Susannah York (Alice), Gig Young (Rocky), Red Buttons (marinarul).

Film distins cu :

- "Oscar 1969" actorului Gig Young pentru un rol secundar ;
- "Globul de aur 1969" actorului Gig Young
- "Taormina 1970" - premiul pentru cel mai bun film.

In cursul anilor 1930, în timpul marii crize economice, în S.U.A. se dezvoltă un nou gen de spectacol : "maratonul dansului", în care concurenţii trebuie să reziste cît mai mult pe ring. Dansatorii, grupaţi în cupluri, n-au dreptul decît la 10 minute de repaos din 2 în 2 ore, ziua şi noaptea. Maratonul se poate prelungi mii de ore...

Filmul este povestea cîtorva nefericiţi care se angajează într-unul din aceste concursuri cu speranţa de a cîştiga unicul premiu de 1 500 dolari. O tînără dezilusionată, Gloria, formează un cuplu cu un necunoscut, Robert, care o va decepţiona ca toţi bărbaţii pe care i-a cunoscut.In jurul lor, un marinar prea bătrîn pentru a suporta această probă,o femeie însărcinată, o actriţă care visează să ajungă la Hollywood. La sfîrşitul aventurii, aflînd că din premiu nu va mai rămîne nimic deoarece organizatorii vor scădea cheltuielile de întreţinere ale concurenţilor - Gloria, epuizată şi dezamăgită, nemaiputînd suporta o existenţă precară, îi cere lui Robert s-o împuşte.

Al.Răzdolescu

Ecouri din presă

Deruta, nihnirea unui băieţel nu pot schimba nimic : atunci cînd calul cedează şi îşi rupe un picior în cădere, trebuie împuşcat, pentru a-l scuti de suferinţă, pentru că a devenit inutil, pentru că nu va mai putea alerga şi deci trăi. Copilul nu va uita niciodată această lege. Adult, el va da fără să ezite lovitura de graţie femeii pe care o iubeşte, deoarece societatea a făcut din ea o fiinţă zdrobită, fără sprijin, disperată.

Acestea sînt cele două noduri dramatice extreme, punct de plecare şi epilog, ale filmului pe care Sydney Pollack l-a realizat adaptînd scrupulos celebrul roman al lui Horace McCoy...

... Ca şi romanul, filmul depăşeşte dimensiunea dramei umane şi a evocării istorice. Aventura pe care o relatează este reducerea, la scara unui grup, a existenţei nebune în care sîntem angajaţi, a continuei şi zadarnicei noastre curse spre fericire în doi... Alegînd exprimarea prin fabulă sau mai mult încă, prin frescă, autorii au sacrificat detaliul, fineţea trăsăturilor, verosimilitatea peripeţiilor pentru mişcarea generală... Intr-adevăr, figurile, cuplurile, personajele se reliefează din grupul mizer, detaşîndu-se halucinant o Jane Fonda de nerecunoscut ; ei compun, în prim plan, "minute de adevăr" tulburătoare. Dar mai ales este o admirabilă mişcare generală a operei care ne duce... de la balul popular la carnaval pentru a sfîrşi cu dansul macabru.

"Şi caii se împuşcă, nu-i aşa ?" ne lasă în gură o amărăciune şi în inimă o revoltă pe care dulcegăriile societăţii de consum nu le pot şterge.

Téléciné nr.166/1970

Un film de o forţă puţin comună cum numai cinematograful american pare capabil încă să mai ofere.

Le Monde

Un film contestatar pentru că nu se mulţumeşte să denunţe unele adevăruri într-o manieră teoretică : el le aruncă

în fața publicului, ca o dovadă și o sfidare (...). Departe de a fi făcut un film teoretic sau un pamflet, Sydney Pollack s-a supus excelentei discipline a cinematografului american a cărui primă poruncă este aceea că un film trebuie să fie un "spectacol".

Combat

Romanul lui Horace McCoy este adaptat într-un stil pătrunzător. Reconstituirea locului - un mic infern și interpretarea sînt remarcabile. Totuși se poate regreta că tonul rămîne puțin superficial și nu revelă psihologia profundă a personajelor. Mai ales gestul criminal al tînărului asupra partenerei sale pare puțin credibil.

Cinéma et Télécinéma nr.425/1970

Filmul a înregistrat 6 500 000 spectatori în S.U.A. în 1969/1970.

Filmografie

Jane Fonda : actriță de film americană. Născută la New York la 21 decembrie 1937. Fiica cunoscutului actor Henry Fonda și sora actorului Peter Fonda. Este soția regizorului francez Roger Vadim.

Debutează din adolescență în teatru. Alături de tatăl ei, abordează diferite roluri pe scenă. A urmat cursurile de artă dramatică la "Actor's Studio".

Debutul său cinematografic are loc în anul 1960 în filmul "Tall Story" (Poveste mare).

Alte filme în care a jucat : 1962 - Walk on the Wild Side ; The Chapman Report (Cazul Chapman) ; Period of Adjustment (Perioada de adaptare) ; 1963 - In the Cool of the Day (In răcoarea zilei) ; 1964 - Sunday in New York (Duminică la New York) - a rulat pe ecranele noastre ; Les Felines (Felinele) ; La Ronde ; 1965 - Cat Ballou ; Urmărirea - a rulat pe ecranele noastre.

Red Buttons : Hatari ; Parisul vesel.

Bibliografie

Motion Picture 3:XII.1969
Cinérevue nr.2/8.I.1970
Le Film Français nr.1354/11.IX.1970
Lettres Françaises nr.1350/1970
1349/1970
Cinémonde 1844/1970
1845/1970
Fiches du Cinéma 425/1970
Cinés d'Orient 38/1970
Téléciné 166/1970

GRESEALA FATALA (Tödlicher Irrtum)

producţie a Studioului Defa în colaborare cu Studioul cinematografic din Sofia şi Polski Film-Lodz
cinemascop, 12 acte, 2 641 m, 1 oră, 36 minute

scenariul : Günter Karl
Rolf Römer

regia : Konrad Petzold

imaginea : Eberhard Borkmann

muzica : Wilhem Neef

cu : Gojko Mitić (Shave Head), Arnim Mueller-Stahl (Chris Howard), Annekathrin Bürger (Caroline), Krystyna Mikolajewska (Jesse), Kati Bué (White Leaf), Rolf Hoppe (Allison), Bruno Oia (Hank Jackson), Ramjo Hasse (Lee Garrett), Gerry Wolff (Ben), Rolf Ludwig (Kit Kearney), Stefan Lisewski (Van Eyck), Bruno Carstens (Mc Laurin), Hans Klering (Mateh Chandler), Slobodan Velimirović (Black Tomahawk), Wilhelm Koch-Hooge.

Anul 1896. In ţinutul Wyoming, la poalele Munţilor Stîncoşi, s-au descoperit zăcăminte de ţiţei. Ca şi în vremurile de demult ale căutătorilor de aur, oameni din toată lumea pornesc în marea aventură a îmbogăţirii peste noapte. Dar pămînt fără stăpîni nu mai există acum aproape de loc.

Michael P.Allison, un negustor îmbogăţit prin înşelăciuni, începe să ridice sonde în apropierea unei rezervaţii a indienilor şoşoni. Bull Head, şeful rezervaţiei, împreună cu ajutoarele lui, se lasă convinşi şi îşi dau acceptiunea la acest proiect. Shave Head, fiul lui Bull, suspicios faţă de albi, începe să spere, după un început promiţător, că pentru ei vor începe de acum timpuri mai bune. Dar atît în rezervaţie cît şi în oraşul învecinat se înmulţesc accidentele şi certurile ce se sfîrşesc tragic.

Shave Head cere în secret ajutor fratelui său de sînge Chris. Devenit ajutor de şerif, Chris reuşeşte, trecînd prin mari primejdii, să dezvăluie crimele lui Allison şi ale complicilor lui.

Chris nu se reîntoarce în tribul fratelui său, convins că luptînd singur poate obţine dreptatea pentru poporul său. In această luptă fără speranţă el îşi va găsi sfîrşitul.

Filmografie

Konrad Petzold : Desigur,... Nely ; Cîinele din alaştină; Limuzina neagră ; Lupii albi.

Gojko Mitić : Fiii "Marii Ursoaice" ; Pe urmele Vulturului ; Lupii albi.

Armin Mueller-Stahl : Cinci cartuşe ; Drumuri despărţite ; Ultima şansă ; Gol printre lupi ; Preludio 11 ; Lîngă tine trăiesc oameni ; Lordul din Alexanderplatz.

Anne Kathrin Bürger : Urme în noapte ; Bătăcirile dragostei ; Dragoste de septembrie ; Cinci zile şi cinci nopţi ; Drumuri despărţite ; Medicamentul care ucide ; Vanina Vanini ; Criminalul în vacanţă ; Cu mine nu, madam !; Hei, tu !

Krystyna Mikolajewska : Faraonul ; Roşii şi albii ; Cu mine nu, madam !; Ferestrele timpului.

Rolf Hoppe : Noapte cu ceaţă ; Peciocra care-mi place; Timp pentru a trăi.

Bruno Ola : Drumul spre chei ; Impuşcături în ceaţă ; Hiperboloidul inginerului Garin ; Primăvara pe Oder ; Urletul lupilor.

Hannjo Hasse : Sînge alb ; Unul dintre noi , Cazul Gleiwitz ; Frumoasa Lurette ; Dosarul furat ; Batalionul negru ; Liturghia de la mieznul nopţii ; Rezervat pentru moarte ; Expresul Paris-München ; Fata din junglă ; Fiii "Marii Ursoaice"; Pantera neagră ; Pe urmele Vulturului ; Noapte cu ceaţă ; Eliberarea.

Gerry Wolff : Procesul se amînă ; Revista de la mieznul nopţii ; Jurămîntul soldatului Pooley ; Gol printre lupi ; Limuzina neagră ; Hoţul din San Marengo ; Carl von Ossietzky; Preludio 11 ; Impuşcături sub spînzurătoare ; Lupii albi.

Rolf Ludwig : Misiune specială ; Micul Kuno ; Omul cu obiectivul ; Evadare în tăcere ; Pe urmele Vulturului.

Stefan Lisewski : Cîntecul matrozilor ; Micul Kuno ; Bătăcirile dragostei ; Un pumn de note ; Magazin film nr. 3 ; Cronica unei crime ; Atît timp cît voi trăi.

Bruno Carstens : Limuzina neagră ; Crima din pădure.

Slobodan Velimirović : Lupii albi.

Wilhelm Koch-Hooge : Două mame ; Misiune specială ; Amigo ; Pas cu pas ; Crimă fără pedeapsă ; Fortăreaţă pe Rin ; Lanţul ; Nu se poate fără dragoste.

DOAR UN TELEFON (Csak egy telefon)
producţie a studiourilor maghiare
ecran normal, alb-negru, 8 acte, 2 000 m, 1 oră, 13 minute

scenariul : Klára Fehér
regia : Frigyes Mamcserov
imaginea : Ottó Forgács
muzica : Tihamér Vujicsics

cu : Eva Ruttkay (d-na Agoston), Andrea Drahota (Valeria), Vera Venczel (Kati Agoston), Miklós Gábor (György Forgács), Manyi Kiss (Terike), Béla Paudits (Gábor), Nándor Tomanek, László Markus, Adam Szirtes, Marta Fonay.

Comedie satirică.

După absolvirea cursului elementar, Kati Agoston, premiantă şi clasificată pe locul întîi la Olimpiada de matematică, este repartizată la liceul agricol. In mod firesc Kati s-ar fi înscris la un liceu de matematică, dar în judeţul ei nu există o astfel de şcoală şi, conform instrucţiunilor, le este interzis locuitorilor să-şi facă studiile în alt judeţ decît cel în care îşi au domiciliul. In consecinţă, eleva Katalin Agoston a fost înscrisă la liceul agricol din judeţul de baştină. Dar, cu toată bunăvoinţa, Kati nu se poate obişnui cu animalele care sînt obiecte de studiu, temîndu-se de ele. Mama ei, care încearcă fără succes să o transfere la alt liceu, se decide să ceară ajutorul prietenilor. Divorţată şi încă tînără, doamna Agoston se adresează unui fost admirator, dentistul György Forgács, care locuieşte la Budapesta şi este logodit cu directoarea liceului de matematică din Judeţul Albastru, Valeria Imre. Cunoscînd însă intransigenţa logodnicii lui, Forgács refuză să intervină pentru

înscrierea elevei Agoston. In ultimă instanţă, doamna Agos - ton recurge la impostură. Telefonează directoarei Valeria Imre chiar din cabinetul lui Forgács, dîndu-se drept soţia ministrului X şi mătuşă a elevei Kati Agoston. La rugămintea ei, "principiala" directoare promite cu toată deferenţa că-i va înscrie nepoata la liceul pe care-l conduce ; drept mulţumire, "doamna ministru" o asigură de tot sprijinul ei pentru nevoile şcolii.

In cancelaria liceului Albastru este mare agitaţie :directoarea va organiza o mare festivitate la care soţia ministrului va fi invitată de onoare. Kati este fericită, nu bănuieşte compromisul făcut de mama ei pentru a fi admisă la liceul de matematică. Primită cu amabilitate excesivă de directoare, Kati nu profită însă de situaţia ei privilegiată: învaţă serios, fiind şi aici prima la matematică.

Pregătirile pentru festivitate sînt în toi, în şcoală se face curăţenie generală cu ajutorul părinţilor chemaţi la muncă obştească. Nimeni nu se poate sustrage de la această obligaţie - "astfel copiii vor lua note mai bune" - deci nici mama lui Kati nu poate lipsi. Ca rudă a ministrului, doamna Agoston este scutită de corvoadă şi invitată să ia prînzul acasă la directoare unde sosise între timp şi Forgács.

Scandalul nu întîrzie să izbucnească : soţia ministrului nu poate veni la festivitate pentru simplul motiv că ministrul X nu este însurat. Intoarcere de 180° în comportarea Valeriei Imre : eleva Agoston Katalin, pînă acum eminentă, trebuie să fie eliminată ; amestecul lui Forgács în această farsă iese la iveală, iar Valeria rupe logodna.

Numai datorită intervenţiei profesoarei de matematică nevinovata Kati este transferată la liceul din Tîrgul Roşu, urmînd să participe şi la faza interjudeţeană a Olimpiadei. Dar... surpriză : Kati este nepoata deputatului din Tîrgul Roşu şi sosirea ei în localitate va fi întîmpinată şi aici cu toate onorurile.

Filmul prezintă o galerie de tipuri, satirizînd anchiloza birocratică a unor instituţii, demagogia şi falsa prin-

cipialitate a directoarei, abuzurile şi servilismul unor notabilităţi care favorizează nepotismul.

Florica Balş

Filmografie

Frigyes Mamcserov : Alfa-Romeo şi Julieta.

Eva Ruttkay : 12 rezultate exacte ; Ani de zbucium ; Sabie şi sar ; Idolul de sare ; La ordin, să trăiţi. ; Povestea unei nopţi stranii ; Pînă mîine ; Concertul mult visat ;Foto Haber ; Povestea prostiei mele ; Un nabab maghiar ; Zoltan Kárpáthy ; Studiu despre femei ; Mumia intervine ; Stelele din Eger ; Alfa-Romeo şi Julieta ; Călătorie în jurul craniului meu ; Vara de altădată.

Andrea Drahota : In vîltoare ; Repulsie ; Linişte şi strigăt.

Vera Venczel : Cele trei nopţi ale unei iubiri ; Un nabab maghiar ; Studiu despre femei ; Clovni pe pereţi ; Stelele din Eger ; Familia Tót ; Vara de altădată,

Miklós Gábor : Tatăl ; Ferestrele timpului.

Manyi Kiss : De simbătă pînă luni ; Pasărea cerului ; O fereastră deschisă spre cer ; Raze pe gheaţă ; Numai o glumă; M-am săturat de căsnicie ; Un om care nu există ; Finala bucălucaşă ; Dragostea este interzisă ; Repulsie ; Innorare trecătoare ; Studiu despre femei ; Frunza de viţă ; Vara de altădată.

Márta Fónay : S-au cunoscut într-o trăsură ; Casa liniştită ; D-ra Barbă-Albastră ; Familia Tót.

Nándor Tomanek : Lumină după jaluzele ; Impostorii.

László Markus : Două reprize în iad ; Toată lumea e nevinovată ; Caporalul şi ceilalţi ; Diplomatul gol ; Innorare trecătoare ; Mumia intervine.

Adám Szirtes : S-au cunoscut într-o trăsură ; Razia ; La doi paşi de graniţă ; Poznaşa ; Pasărea cerului ; E lung drumul pînă acasă ; La ordin, să trăiţi! ; Duelul n-a avut loc ; Drum de încercare ; Legenda din tren ; Raby Mátyás ; Zile reci ; Testamentul unui paşă ; Vadul Iadului ; Şi vrabia e o pasăre.

CEI TREI CARE AU SPERIAT VESTUL (Vado,vedo e sparo)

coproducție italo-spaniolă 1968
cinemascop, color, 10 acte, 1 oră, 50 minute

scenariul : Augusto Finocchi, Vittorio Metz, José Maria Rodriguez, Enrique Llovett
regia : Enzo G.Castellari
imaginea : Alejandro Ulloa
muzica : Carlo Rustichelli

cu : Antonio Sabato, John Saxon, Frank Wolff, Agata Flori, Leo Anchoriz, Antonio Vico, Tito Garcia - cu participarea campionului mondial de lupte libere Hercules Cortez.

400 000 de dolari constituie nucleul intrigii acestui western parodic, ai cărui realizatori au fost preocupați în primul rînd de ritmul și comicul narațiunii, de spectaculozitatea și inventivitatea gagurilor, care au avut ca rezultat un film de pur divertisment.

Edwin Kean, un bandit din Noul Mexic, deghizat în preot, pune la cale atacul diligenței care transportă cei 400 000 de dolari la o bancă dintr-un oraș învecinat.Intervenția unui alt bandit, Moses, mai tînăr și mai abil, îi dă planul peste cap. Furios, Kean vrea să-l omoare, dar, cînd Moses îi promite că-l va ajuta să fure banii, îl iartă și îl acceptă ca partener. De la bancă banii nu pot fi scoși decît printr-o spargere. Cei doi cunosc însă o intrare ascunsă, prin care Moses pătrunde în interiorul băncii și ia banii din seif. In timp ce falsul preot este obligat să oficieze o înmormîntare, Moses profită de ocazie și fuge cu dolarii. In afară de Kean, jefuirea băncii îl afectează și pe Clay Watson, jucător de cărți profesionist care cîștigase la joc o sumă imensă în jetoane iar acum banca nu-i mai putea onora plata din lipsă de fonduri. Incepe o adevărată vînătoare a banilor, o cursă cu intervenții rapide, neașteptate, în care prada, ascunsă într-o valiză, va trece prin mai multe mîini. Apariția unei alte valize identice, dar cu alt

conținut, complică lucrurile. Urmărirea sfîrșește în apele repezi ale unui rîu în care valiza este trimisă de la unul la altul ca într-un joc de polo. Urmăritorii se transformă în înotători de performanță, în scufundători subacvatici, pînă cînd valiza este dusă de curent în învolburarea unei cascade. Spre stupefacția generală cîștigătorul "trofeului" va fi un bărbat în vîrstă, dornic să intre în bandă pentru a scăpa de tutela soției.

Florica Balș

Filmografie

Antonio Sabato : Călugărița din Monza.
Frank Wolff : America, America.
John Saxon : Omul din Sierra.

BUTCH CASSIDY SI SUNDANCE KID (Butch Cassidy and the Sundance Kid)

producție a studiourilor americane
cinemascop, color, 12 acte, 3 016 m, 1 oră, 50 minute

scenariul : William Goldman
regia : George Roy Hill
imaginea : Conrad Hall
muzica : Burt Bacharach

cu : Paul Newman (Butch Cassidy), Robert Redford (Sundance Kid), Katharine Ross (Etta Place), Strother Martin (Percy Garris), Henry Jones (Bike Salesman), Jeff Corey (șeriful Bledsoe), Charles Dierkop (Flat Nose Curry), Ted Cassidy (Harvey Logan), George Furth (Woodcock), Florence Sundström (Fanny Porter), Kenneth Mars, Don Keefer, Cloris Leachman.

Film distins cu Oscar 1969 pentru :

a) cea mai bună partitură muzicală lui Burt Bacharach
b) cel mai bun cîntec lui B.Bacharach și Hal David
c) cea mai bună fotografie lui Conrad Hall
d) cel mai bun scenariu și adaptare (subiect original scris special pentru film) lui William Goldman.

Butch Cassidy și Sundance Kid, doi aventurieri și prieteni nedespărțiți, au devenit cunoscuți în tot vestul Americii la începutul secolului prin îndrăznețele lovituri date băncilor și trenurilor poștale de către banda lor. Imaginația unuia completa admirabil îndemînarea celuilalt în mînuirea pistolului. Filmul urmărește aventurile lor care au avut un mare răsunet la vremea respectivă.

Butch și Kid pregătesc lovitura capitală a vieții lor - dublul atac al vagonului poștal de pe linia Union Pacific. Prima tentativă reușește, dar a doua se soldează cu o urmărire înverșunată de zi și noapte. Constrînși să se despartă de complicii lor și înțelegînd că nu mai pot fi în siguranță în Statele Unite, Butch și Kid hotărăsc să plece în Bolivia.

Împreună cu ei fuge și tînăra învățătoare Etta Place, iubita lui Kid, care va participa, alături de ei, la spargerile diferitelor bănci. Dar semnalmentele lor sînt trimise în toată țara și, după un timp, plictisită de această viață agitată, Etta îi părăsește.

Hotărîți să pornească pe un drum cinstit, Butch și Sundance se angajează la o mină de argint ca paznici și statelor de plată și ai salariilor minerilor. In prima lor misiune sînt însă atacați de bandiți bolivieni, pe care îi ucid, salvînd banii, după care, obosiți, se resemnează să rămînă în junglă. După ce scapă de cîteva ori de armata bolivi - viană care este pe urmele lor, ei sînt în cele din urmă luați prin surprindere într-un sat de munte unde reușesc o vreme să reziste deși au prea puține șanse. Chiar și în aceste împrejurări Butch sugerează perspectiva unei vieți noi în Australia, dar un detașament al armatei îi întîmpină cu o grindină de gloanțe, punînd capăt vieților lor.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Senzațional western care adaugă calităților tradiționale ale genului interludii muzicale accentuînd caracterul său distractiv.

O performanță a lui Paul Newman, care găsește în

Robert Redford un partener pe măsura lui...

... Calităţile filmului sînt numeroase. George Roy Hill nu numai că a dat un suflu de epopee acestei evocări a isprăvilor celor doi celebri aventurieri ai Vestului, dar filmul său rînd pe rînd liric, vesel, nostalgic... se îmbogăţeşte şi prin interludii muzicale ce introduc un element nou în acest gen ale cărui resurse ar putea părea că s-au epuizat...

... George Roy Hill conferă o prezenţă aparte personajelor sale, care devin şi mai prestigioase decît în legendă, dar a căror moarte tragică, în final, salvează morala.

Cît despre echipa Paul Newman - Robert Redford, ea este, de netăgăduit, una din cele mai bune întîlnite în ultima vreme în cinematografie.

La Cinématographie Française nr.1329/20.II. 1970

Hollywood ne trimite o nouă comoară, un western scînteind de fantezie şi umor... Un film la care nu ne puteam aştepta cu cîţiva ani în urmă şi care probează, după multe altele, evoluţia certă a producţiei americane sub influenţa cinematografiei europene : imaginile splendide şi delicat lucrate, efectele de flu şi stop-cadru - toate acestea vin de la "noul nostru val" şi demonstrează că George Roy Hill, autor pînă acum a cîtorva filme valoroase dar deja uitate, a văzut filmele lui Godard, Truffaut şi Lelouch şi a reţinut cîte ceva...

... Această fantezie care nu dă înapoi în faţa extravaganţei, această bună dispoziţie care merge uneori pînă la limitele emoţiei poetice fac preţul acestui film excepţional prin haz şi farmec. Şi cea mai frumoasă trăsătură a acestei capodopere a genului este, fără îndoială, acel delicat omagiu adus precursorilor cinematografului american, acea împletire cu imagini dintr-un mic film mut care este considerat a fi redat aventurile lui Butch Cassidy şi ale complicelui său, dar care evocă direct primul mare "clasic" al westernului, faimosul "Vol du rapide" din 1903.

Les Lettres Françaises 18.II.1970

Filmografie

Paul Newman : actor american de film și teatru, născut la Cleveland (Ohio) la 26 ianuarie 1925. Debutează în film în 1954 ; în 1957 Cupa de argint (The Silver Chalice).

Aventurile unui tînăr - a rulat pe ecranele noastre; 1956 - The Rack (Tortura) ; Somebody up there likes me (Cineva acolo sus mă iubește) - a rulat pe ecranele noastre;1957 - Until they sail (Pînă la plecarea corăbiilor) ; - The Helen Morgan Story (Povestea Elenei Morgan); 1958 - The Long Hot Summer(Vara lungă și fierbinte) ; The Left Handed Gun (Pușcașul stîngaci) ; Cat on a Hot Tin Roof (Pisica pe acoperișul fierbinte) ; Rally Round the Flag (Strîngeți-vă în jurul steagului) ; 1959 - The Young Philadelphians (Tinerii din Philadelphia) ; 1960 ! From the Terrace (De pe terasă) ; 1962 - Exodus ; 1964 - Sweet Bird of Youth (Dulcea pasăre a tinereții) - a rulat pe ecranele noastre ; 1967 - Cool Hand Luke (Luke Mînă Rece); 1966 - Hombre - a rulat pe ecranele noastre.

Robert Redford : Urmărirea.

Bibliografie

Cinémonde 1780/1969
1812/2.XII.1969
1819/20.I.1970

Cinérevue 27/3:VII.1969
41/9:X.1969
6/5.II.1970

Cinema d'oggi 37/16.X.1969

Filmwoche 91/12.XI.1969

Les Lettres Françaises 1322/18.II.1970

La Cinématographie Française 1329/20.II.1970

Cinéma 70 nr.144

Fiches 492/1970

Téléciné 161/1970

Monthly Film Bulletin IV.1970

Films and Filming martie 1970

LOS TARANTOS

producţie a studiourilor spaniole
după o idee de Alfredo Manas
ecran normal, color, 9 acte, 2 263 m, 1 oră, 23 minute

scenariul şi regia : Rovira Beleta
imaginea : Massimo Dallamano
muzica : Emilio Pujol, Fernando G.Morcillo

cu : Carmen Amaya, Sara Lezana, Daniel Martin, Margarita Lozano, Antonio Prieto, Jose M. Martin, Carlos Villafranca, Antonio Gades.

In lumea guvernată de legi aparte a ţiganilor spanioli, unde datina şi tradiţia şi-au păstrat o forţă aproape magică, în mijlocul acestor temperamente ardente şi pline de o poezie frustă, unde ura şi iubirea sînt absolute şi se mărturisesc prin limbajul pasional al dansului, se reeditează tragica poveste (...) "a lui Romeo şi a Julietei sale".

La Barcelona, dăinuie de ani în şir o ură aprigă între două familii : Zorongos şi Tarantos. In timpul unei nunţi, unde ceremonialul de o candoare romantică şi pitorească este reconstituit cu o minuţie aproape documentaristică, în freamătul tulburătorului flamenco, ce cuprinde întreaga asistenţă, se întîlnesc doi tineri : Rafael şi Juana.

Dragostea pe care şi-o jură pe malul mării, noaptea, poartă pecetea sincerităţii vîrstei şi a primei iubiri, precum şi a structurii psihice a unei rase căreia curgerea timpului şi experienţa unei civilizaţii vecine nu i-au alterat intensitatea trăirilor.

Cei doi tineri vor descoperi însă, cu disperare, că aparţin celor două familii învrăjbite...

Hotărît să înfrunte prejudecata familiei şi hula întregului cartier, Rafael o aduce pe Juana pentru a o prezenta mamei sale, Angustias. Sedusă de farmecul Juanei şi mai ales de dansul său pătimaş, Angustias o acceptă, mai mult chiar, încearcă s-o ceară oficial tatălui său, trufaşului Rosendo Zorongo. Indignat, acesta respinge cu brutalitate ideea unei alianţe între cele două familii şi lansează zvonul că o va

căsători în curînd pe Juana cu unul din oamenii săi, Curro "El Picao"."El Picao"este însă un tînăr violent şi fără scrupule, care-i va servi lui Rosendo doar drept pretext pentru a-i despărţi pe cei doi tineri.

Incercînd să scape de acesta, Juana este maltratată. Inspăimîntată, ea aleargă cu disperare să-l găsească pe Rafael şi împreună să fugă într-un jinduit colţ de lume unde se poate trăi fără ură.

Ascunşi în noaptea rece într-un porumbar, pe malul mării, cei doi îndrăgostiţi visează că iubirea lor va copleşi ura ce le separă familiile şi că fericirea nu este chiar atît de imposibilă.

Dar "El Picao", care a urmărit-o cu perfidie pe Juana, îi ucide pe cei doi tineri îmbrăţişaţi într-un somn liniştit, ca o eliberare. Curro va fi, la rîndul său, victima lui Salvador, fratele mai vîrstnic al lui Rafael, împlinind astfel legea aspră şi străveche a vendettei în această lume a unei sălbăticii nedomolite. Acum, mult prea tîrziu, Zorongos şi Tarantos se vor împăca, uitîndu-şi ura atît de scump plătită.

Marina Constantinescu

Filmografie

Jose M.Martin : 100 de carabine.

Margarita Lozano : Viridiana ; Baltagul ; Călugăriţa din Monza ; Sechestru de persoană.

MOARTEA FILATELISTULUI (Smert filatelista)
producție a studioului Gruzia-Film 1969
ecran normal, alb-negru, 8 acte, 2 200 m, 1 oră, 20 minute

scenariul : Levan Aleksidze
Gheorghi Kalatoziașvili
Anzor Salukvadze
regia : Gheorghi Kalatoziașvili
imaginea : Iuri Kikabidze
muzica : K.Pevzner

cu : R.Cihikvadze (Vacinadze), R.Kiknadze (Anna), A.Kurdiani (Luka), V.Sulakvelidze (Beridze), G.Tkabladze (Kasradze), R.Ghiorghiobiani (Kereselidze), G.Tohadze (Peradze), T.Cibladze (Samson), T.Natadze (Cernîi).

Film polițist.

Printr-un anunț telefonic primit din partea casierului Rajden Kasradze, miliția este înștiințată de furtul banilor din seiful institutului de proiectări la care lucra acesta.

O cercetare la fața locului îl convinge pe Gheorghi Vacinadze, anchetatorul acestui caz, că seiful, care părea neatins, a fost într-adevăr deschis, din el fiind sustrasă suma de 9000 ruble reprezentînd salariile personalului institutului. Cînd Vacinadze împreună cu cîțiva lucrători ai miliției se deplasează la locuința casierului, îl găsesc pe acesta zăcînd mort, cu un revolver în mînă. Crimă sau sinucidere ? aceasta este întrebarea care plutește în jurul morții bătrînului Rajden Kasradze, cunoscut de toți ca un pasionat filatelist. Singurele indicii pentru începerea cercetărilor sînt cele 3 000 de ruble găsite în dulapul lui Luka, fiul casierului, și cele două mucuri de țigară aflate în scrumiera de pe masă.

Luka este arestat. Faptul că la ora comiterii crimei fusese la plimbare împreună cu Anna, fata pe care o iubea, cu o mașină împrumutată de la un prieten, nu reprezintă un alibi serios pentru el. Cercetările scot la iveală faptul că Luka,

student, suferise nu de mult o scurtă condamnare pentru că se bătuse cu un coleg, Samson Hiladze, care furase albumul cu mărci al tatălui său. Ulterior Samson îi înapoiase albumul, promiţîndu-i că-i va restitui şi banii încasaţi din vînzarea unor mărci.

Incercînd să dezlege misterul celor două mucuri de ţigară, Vacinadze, cu albumul de mărci al casierului în mînă, vizitează pe cei mai cunoscuţi filatelişti din oraş. Cu acest prilej el află că din album lipseşte o serie din primele mărci ale Revoluţiei Franceze, în valoare de 50 000 ruble, serie pe care Kasradze o avea de la bunicul său.

In cele din urmă Vacinadze descoperă că autorul spargerii casei de bani este Otar Peradze, jurisconsultul institutului. El a furat cele 9 000 ruble, pentru a obţine în schimbul lor seria de mărci franţuzeşti. Kasradze a refuzat să i le dea, l-a ameninţat cu revolverul, dar, în scurta luptă dintre ei arma s-a descărcat în pieptul casierului.

Peradze a încercat să vîndă mărcile unui turist străin, dar în cele din urmă a căzut în mîinile miliţiei.

Eliza Anghelescu

ADIO, GRANADA !

producţie a studiourilor italiene
ecran normal, color, 10 acte, 2 569 m, 1 oră, 33 minute
scenariul : T.Carpi - R.Natale, L.Gregoretti
regia : Marino Girolami
imaginea : Franco Villa
muzica : Giancarlo Chiaramello

cu : Claudio Villa, Susanne Martin, Maria Cuadra, Raimondo Vianello, Valentino Macchi, Anita Durante, Massimo Bernardi, Fanfulla Visconti.

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.3/1970, pag.16.

DOMICILIUL CONJUGAL (Domicile conjugal)
coproducţie franco - italiană

scenariul şi dialogurile : **François Truffaut**
Claude de Givray
Bernard Revon

regia : **François Truffaut**

imaginea : **Nestor Almendros**

muzica : **Antoine Duhamel**

cu : **Jean Pierre Léaud (Antoine Doinel), Claude Jade (Christine), D-ra Hiroko (Hyoko), Barbara Laage (secretara directorului), Daniel Ceccaldi (Dl. Darbon), Claire Duhamel (D-na Darbon), Pierre Fabre (Zeflemistul), Claude Vega (Strangulatorul), Bille Kearns (patronul american), Daniel Boulanger (tenorul), Silvana Blasi (soţia tenorului), Jacques Jouanneau (patronul), Jacques Rispal, Danièle Gerard.**

"Domiciliul conjugal" este a patra serie din ciclul de filme care urmăresc destinul tînărului Antoine Doinel, ciclu început în 1959 cu "Cele 400 de lovituri" şi continuat cu "Dragostea la 20 de ani" şi "Sărutări furate".

Tînărul Antoine Doinel, căsătorit cu Christine, practică în mod provizoriu o meserie mai puţin cunoscută : colorează flori pentru a le face mai atrăgătoare. Christine completează finanţele menajului prin lecţii particulare de vioară. Ei coboară adesea la bistro-ul de la parterul casei, unde întîlnesc diverse tipuri de oameni din cartier, personaje stranii ale căror aventuri sau confidenţe constituie planul secundar al intrigii.

Christine așteaptă un copil. Antoine, viitor tată de familie, se angajează la o importantă firmă americană care efectuează cercetări și experiențe în domeniul hidraulic. La nașterea fiului său, Antoine, plin de mîndrie, hotărît să facă din el un scriitor, exclamă cu exaltare: "Fiul meu va fi ori Victor Hugo ori nimic".

In viața lui Antoine apare însă tînăra japoneză Kyoko Yamada, venită cu părinții să viziteze întreprinderea la care lucrează el. Atras de farmecul exotic al lui Kyoko, Antoine își părăsește locuința. Dar după un timp, nefericit, plictisit de această legătură, îi dă de înțeles Christinei că dorește să reia traiul lor comun. Ea acceptă. Această furtună apărută în viața lor va duce la întărirea dragostei celor doi soți.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Truffaut a hotărît să-i spună adio lui Antoine Doinel - acest tînăr care-i seamănă ca un frate - după ce i-a consacrat, cu o fidelitate exemplară, patru din filmele sale.

Atîtea eforturi deci și 12 ani de muncă... pentru a exorcisa acest personaj atît de profund înrădăcinat în Truffaut și atît de minunat încarnat de Jean-Pierre Léaud, actor genial care face să strălucească toate categoriile și toate convențiile interpretării, știind să fie el însuși, simplu, fremătînd de o vitalitate arzătoare, dezinvoltă și spontană, cu un grăunte de nebunie dulce...

Doinel-Truffaut își pune în mod constant întrebări asupra existenței, fericirii, viitorului. Sfîrșitul filmului este uluitor de amar : tinerii soți, prinși în cursa rutinei și a oboselii, se comportă deja ca niște bătrîni...

"Domiciliul conjugal" își compensează fragilitatea printr-o reală grație, poezie, seducție. Descrierea vieții pariziene ne face să ne gîndim că Truffaut este adevăratul succesor al lui René Clair, după cum umorul său ni-l amintește pe Jacques Tati, căruia îi ridică un explicabil omagiu. Dar el are aceleași limite ca și cei doi cineaști : lumea lui se situează în afara spațiului și a timpului, într-un port al

liniştii fără întrebări şi probleme. In 80 de minute uşor se face înconjurul acestei mici luni de mic-burghezi.

Les Lettres Françaises nr.1351/16.IX.1970

Acest al patrulea şi ultim episod al lui Antoine Doinel închide strălucit seria. Filmul se înscrie în marea tradiţie a cinematografului populist şi intimist francez. Abundă în notaţii juste, surprinzătoare, moderne.

Truffaut aruncă asupra problemelor psihologice ale tînărului cuplu o privire plină de simpatie şi înţelegere. Tandreţea sa e realistă şi inteligentă. Film de clasă.

Fiches du Cinéma nr.425/1970

In aparenţă, lui François Truffaut îi place să-şi diversifice creaţiile sale succesive între adaptări după alte surse care par influenţate de mentorul său Alfred Hitchcock şi apoi filmele sale aparent semiautobiografice dar de ficţiune exprimă un omagiu celuilalt favorit al său, Jean Renoir.

Filmul de faţă face parte din cea de a doua categorie, este un film de succes, fermecător şi extres de amusant, mai valoros decît operele sale inspirate de Hitchcock.

Variety 26.VIII.1970

Filmografie

François Truffaut : născut la 6 februarie 1932, la Paris.

Les mistons ; Une vraie histoire d'eau ; Les 400 coups (Cele patru sute de lovituri) - a rulat pe ecranele noastre ; Tirez sur le pianiste (Trageţi în pianist) ; Tire au flanc ; Jules et Jim ; L'Amour à vingt ans (Dragostea la 20 de ani) ; La peau douce (Piele catifelată) ; Baisers volés (Sărutări furate) ; La mariée était en noir (Mireasa era în negru) - a rulat pe ecranele noastre ; La sirène de Mississippi (Sirena de pe Mississippi) ; L'enfant sauvage (Copilul sălbatic).

Jean-Pierre Léaud : Cele 400 de lovituri.

Claude Jade : Sub scenul lui Monte Cristo.

Barbara Laage : Lizzie Mac Kay ; Caidul ; Amazoni fără voie.

Daniel Boulanger : Mireasa era în negru.

Jacques Jouanneau : Un martor în oraş.

Bibliografie

Cinémonde 1833/1970
1845/1970
Télécine 164-165/1970
Cinés d'Orient 35
Les Lettres Françaises 1351/16.IX.1970
Le Film Français 1358/9.X.1970
Fiches du Cinéma 425/1970
Variety 26.VIII.1970
Télécine 166/1970

POLENILE ROSII (Krasnaia Poliana)

producţie a studioului Moldova-Film
ecran normal, color, 9 acte, 2 450 m, 1 oră, 29 minute

scenariul şi regia : Emil Lotzeanu

imaginea : Vlad Gurin
Ion Bolocescu

muzica : Sergheĭ Lunkevich
Isidor Burdin

cu : Svetlana Toma (Ioana), Viktor Voinicescu (Andrei Gruia), Grigore Grigoriu (Bavva Milciu), Viktor Ciutar (Ilie Gruntu), Nodar Margvelasvili (Gurtă-Nicolai), Mihail Radikanu (Iluţă), Dumitru Szipor (Gregorie).

Poem cinematografic.

Studul unor ciobani cu turmele lor de oi, amenintate să piară de foame, dintr-o zonă de stepă din R. S. S. Moldovenească, spre nord, în zona muntoasă de la izvoarele Nistrului, devine un prilej de a zugrăvi viaţa unor oameni simpli, la care domină puritatea sentimentelor şi tăria de caracter. Plecarea lor este un gest de nesupunere pentru că cei care hotărau soarta turmelor se resemnaseră să le trimită la abator întrucît nuceau din cauza secetei. Dar cin -

banii sînt mîndri de turmele care reprezintă bogăţia lor.Cuprinşi de o durere profundă şi totodată hotărîţi să le salveze, ei le duc spre Poienile Roşii, acolo unde arborii cu frunze roşii ard ca nişte flăcări în păduri şi unde iarba creşte înaltă şi mătăsoasă. Se alătură grupului un tînăr ziarist, Andrei, venit din oraş pentru a scrie un articol pentru ei şi care de acum încolo va împărţi cu păstorii bucuriile şi durerile, integrîndu-se pentru o vară vieţii lor. Părăsind tumultul oraşului, Andrei va putea contempla linia maiestuoasă a munţilor albaştri, silueta pădurilor îndepărtate, nemărginitele păşuni pe care pasc turmele de oi, va fi pătruns de liniştea şi frumuseţea naturii.

Printre ciobani se află şi tînăra Ioana, care-l însoţeşte pe tatăl ei, bătrînul Iluţă, pe drumul greu pe care au pornit. Sava, păstor chipeş, puternic, dar cam laş şi uneori aplecat spre lucruri necinstite, o iubeşte pe Ioana şi vrea să se însoare cu ea. Ioana se simte însă atrasă de Andrei, care la rîndu-i e cucerit de farmecul acestui copil al naturii. Rivalitatea celor doi bărbaţi oferă prilejul unei scene de mare poezie în care Andrei, provocat de Sava, o poartă în braţe pe Ioana în sus, pe o pantă, printre florile roşii ale unei poiene.

In Poienile Roşii, unde bătrînul păstor Iluţă cunoscuse fericirea cu mulţi ani în urmă, fiica sa Ioana va întîlni prima dragoste. Poienile Roşii vor revela păstorilor - oameni cu o mare forţă interioară - nemăsurata frumuseţe a pămîntului, aici vor afla dragostea şi ura, răutatea şi bunătatea, cruzimea şi dreptatea şi vor lupta împotriva răului, înfruntînd riscuri şi primejdii.

Odată cu venirea toamnei ciobanii se întorc în satul natal Kalimana, încheind încă un an din viaţa lor aspră,plină de neprevăzut.

Filmul este remarcabil atît prin studiul caracterelor, cît şi prin frumuseţea şi poezia peisajelor precum şi a muzicii care dezvăluie bogăţia spirituală a acestor păstori.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Acest film al tînărului realizator Emil Loteanu ne introduce în lumea adevărurilor simple şi limpezi, veşnice ca pămîntul, ne vorbeşte despre dragoste, datorie, prietenie ; despre veşnicie şi despre singura modalitate prin care omul se poate feri de a fi strivţ de ea : aceea de a lăsa o urmă a trecerii sale pe Pămînţ. Filmul ne vorbeşte despre sfîrşitul şi începutul vieţii. Despre natură, prietenul dar uneori şi duşmanul cel mai de temut al omului.

... Este explicabilă bucuria pe care o simţim privind acest film plin de poezie... Sînt sigur că veţi fi fericiţi să contemplaţi această operă, să-i descoperiţi autorii. Veţi întîlni în ea... un artist în căutarea propriului său limbaj şi care-şi încearcă vocea, un poet şi regizor, Emil Loteanu... Si-i veţi ierta frumuseţea filmului, adesea prea căutată, căci îl veţi judeca cu starea de spirit pe care a avut-o cînd l-a creat.

Filmul Sovietic nr.10/1966

Filmografie

Svetlana Toma : Cadavrul viu.
Grigori Grigoriu : Marianna ; Anicika.
Viktor Ciutak : Marianna.

TREC ZILELE (Idu dani)

producţie Jadran-Film Zagreb
ecran normal, color

scenariul şi regia : Fadil Hadzic
imaginea : Franjo Vodopivec
muzica : Vojislav Kostic

cu : Ivica Vidovic (Cino), Dragutin Dobricanin, Janez Hocevar, Zoran Longinovic, Branko Milenkovic, Majda Konek, Rade Serbedzija, Milorad Majic, Fahro Konjhodzic, Ljiljana Danilovic, Gordana Les, Darko Curdo, Vladimir Krstulovic, Mirko Roman, Velimir Hitil.

Filmul este inspirat din concepţia despre lume a scriitorului francez de origină irlandeză - Samuel Beckett.

Reflectînd tragedia condiţiei umane în societatea din care face parte, Beckett îşi plasează personajele pieselor sale într-un univers arid, făcînd din ele nişte fiinţe izolate, însingurate, fără posibilitatea comunicării, trăind sub semnul provizoratului, cuprinse de spaimă faţă de curgerea vremii, faţă de universul pe care-l socotesc străin, ostil şi în care nu poate exista nici o speranţă.

Ele aşteaptă necontenit, îl aşteaptă pe un misterios Godot, a cărui sosire este amînată mereu şi care nu se ştie cine e şi de unde vine.

La acest Godot se face referire şi în filmul "Trec zilele", a cărui esenţă se poate exprima prin afirmarea că viaţa e o continuă aşteptare. Aşteptarea fericirii, dragostei, prieteniei, a întîmplărilor neprevăzute. Construit din simboluri, filmul apare ca întruparea unei meditaţii profunde despre sensul vieţii, cu laturile ei comice sau dramatice, despre curgerea neîntreruptă a vremii, despre eterna repetare a ipostazelor în care e pus omul, generaţii după generaţii.

Intr-un loc pustiu, pe un drum de ţară, Cino, eroul principal, aşteaptă. Dar el nu-l aşteaptă pe Godot, deşi acţionează ca personajele lui S.Beckett. Cino aşteaptă un prieten, care l-a anunţat printr-o telegramă că va veni. Şi, ca şi în viaţă, în timpul aşteptării, se întîmplă din cînd în cînd cîte ceva care rupe monotonia sau aduce o rază de speranţă : un papagal apărat de lege care se adaptează condiţiilor de trai din această ţară ; un cerşetor cartofor şi trişor; un trio de ţigani lăutari al căror cîntec

"Roata se-nvîrteşte, se-nvîrteşte
Viaţa se scurge.
Zilele trec, zilele trec"

formează un leit-motiv filozofic al filmului ; proprietarul egoist şi avar al unei case în construcţie ; o pereche ciudată de îndrăgostiţi ; un bătrîn aruncat la gunoi de fiul său care urmăreşte să-i ia casa ; o vacă indiscretă ; morocănosul posesor al unui automobil, care rămîne surd la rugămintea de

a-l lua și pe Cino cu el ; un regizor de film - viitor Jean-Luc Godard și o armată de furnici care-i tulbură liniștea.

Toate acestea nu fac decît să treacă pe lîngă eroul nostru, apoi totul devine pustiu.

După plecarea lui, sosește un nou personaj care, ca și primul, începe să aștepte cu răbdare, fără a ști că toate acestea s-au mai întîmplat odată. Și astfel jocul comic al vieții reîncepe.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Filmul e un omagiu adus lui Samuel Beckett, cu mici reverențe secundare făcute comicilor filmului mut american și lui Jean-Luc Godard. Este un scheci excesiv de lung despre un om care așteaptă pe cineva și care în timpul așteptării e angrenat în diverse mici întîmplări. Filmul are și inventivitate comică, dar totul e mult prea telegrafic și ciudat, fiind departe de a atinge umorul cosmic al lui Beckett, ingeniozitatea gagurilor comediei mute, sau profunzimea cu care Godard abordează problemele politice.

. . . . . .

Filmul intenționează să fie o fabulă a vieții, a așteptării, a întîmplărilor ; actorul Ivica Vidovic are farmecul omului obișnuit și mersul lui Buster Keaton, dar e lipsit de inventivitatea umorului care ar fi ferit filmul de prețiozitate, de interes prea local și de șanse de export doar pentru T.V. Episoadele sînt cînd bune, cînd slabe.

Variety, 12.VIII.1970

Filmografie

Fadil Hadzic : născut la Bileca, în 1922. Scriitor și regizor. A realizat multe scurt metraje și 11 filme artistice de lung metraj : Alfabetul fricii (a rulat pe ecranele noastre) ; Un om cumsecade a murit ?; Coborîrea pe Drvar ; Poziție oficială ; Reversul medaliei ; Muntele Konjuh ; Protest ; Trei ore pentru dragoste ; Atentatul de la Sarajevo (a rulat pe ecranele noastre) ; Ingerii sălbatici.

Ivica Vidovic : născut la 10 mai 1939. Actor de teatru și film : Cînd se aud clopotele ; Ambuscada ; Cătușele ; Dincolo.

Dragutin Dobricanin : Vulturii zboară devreme.

Bibliografie

Variety 12.VIII.1970

FILMUL DOCUMENTAR ȘI DE ȘTIINȚĂ POPULARIZATĂ ÎN SPRIJINUL ACȚIUNILOR CULTURAL-EDUCATIVE DE MASĂ

Difuzarea largă a filmului documentar și de știință popularizată este una dintre cele mai importante și eficiente metode ale activității cultural-educative de masă.

Pornind de la această premisă, Comitetul de Direcție și salariații de bază din Întreprindere au urmărit permanent ca filmul de scurt metraj să-și aibă ponderea sa în programele cinematografice.

Am urmărit ca filmele de acest gen - atît pe 16 mm cît și pe 35 mm - să fie utilizate în deplin acord cu obiectivele și sarcinile indicate de organizațiile județene de partid și stat.

Una din acțiunile care înregistrează rezultate bune este folosirea filmului documentar agricol în sprijinul învățămîntului agricol de masă. În acest sens, Întreprinderea, într-o strînsă colaborare cu Direcția agricolă și U.J.C.A.P., au stabilit, în funcție de profilul economic al C.A.P-urilor, cicluri de filme pe diferite teme ca : legumicultura, viticultura, pomicultura, creșterea animalelor, irigațiile, construcțiile, repararea utilajului agricol, protecția muncii etc.

Programarea acestor cuplaje de filme este făcută de comun acord cu conducerile C.A.P-urilor, care, în funcție de tematica cursurilor organizate, stabilesc cca 5-6 cicluri.

Pe baza planului de măsuri al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a sarcinilor stabilite la nivelul județului

privind îmbunătăţirea activităţii de educare ştiinţifică şi combaterea misticismului din conştiinţa maselor, au fost alcătuite 10 grupaje de filme documentare de ştiinţă popularizată, cuprinzînd 5-6 acte.

Pentru a asigura mobilizarea unui număr sporit de spectatori la vizionarea acestor filme, programarea lor a fost comunicată din timp directorilor de cămine culturale, însoţită de o scrisoare metodică din partea Comitetului judeţean pentru cultură şi artă, care indica măsurile privind popularizarea acestor filme, organizarea spectacolelor şi a comunicărilor menite să explice diferitele probleme conţinute în filme.

Pentru a veni în sprijinul procesului instructiv - educativ al elevilor, Intreprinderea, împreună cu Inspectoratul şcolar judeţean, au întocmit o listă cu filmele documentare avînd ca teme : educaţia cetăţenească, arta şi cultura, geografie, călătorii, viaţa animalelor etc. Această listă, împreună cu o scrisoare metodică, a fost trimisă şcolilor generale pentru ca, în funcţie de programa analitică, să solicite Intreprinderii programarea filmelor necesare. Astfel, pe baza scrisorilor primite din partea şcolilor, s-au stabilit circuite speciale cuprinzînd 6-8 localităţi.

Filmul documentar a fost utilizat şi în sprijinul acţiunilor la nivelul judeţului în cadrul unor consfătuiri pe linie de agricultură, de protecţia muncii sau de instruire a activului de partid şi ale organelor locale ale puterii de stat.

In cadrul acţiunii "Danubius'70", iniţiată în judeţul nostru în perioada 15.XI-13.XII.1970 la cinematograful "Dunărea" din municipiul Galaţi, a fost organizat un ciclu de filme documentare pe tema "Galaţii azi. Realităţi pe peliculă", cuprinzînd documentarele "Furnalul", "Scoica", Ştiaţi că...?", "Vizita conducătorilor de partid şi de stat în judeţul Galaţi;" filme care au înfăţişat aspecte din realizările obţinute de oamenii muncii din municipiul Galaţi.

In jurul acestui program de filme documentare s-a desfăşurat o susţinută propagandă prin presă, afişe speciale, proiecţii de diapozitive, realizate de către Intreprindere etc. In

același timp, s-au luat măsuri pentru mobilizarea spectatorilor din întreprinderi și școli. Amintim că zilnic s-au prezentat cu aceste filme 3 spectacole, reușindu-se ca, printr-o mobilizare susținută, să se asigure participarea la vizionări a peste 10.000 spectatori.

Filmul documentar a ocupat un loc important în susținerea manifestărilor cultural-educative de masă organizate de Intreprindere, atît la unitățile sătești cît și la cele pe 35 mm.

La cinematograful "Central" din municipiul Galați, cu prilejul montajului pe tema "Frumoasă și bogată ești, patria mea", susținut de actori ai teatrului de stat, s-au prezentat, în completare, filme documentare ca : "Anul trecut la Brașov", Cronică la un miracol", "O zi în Transilvania". La cinematograful Tiglina, la simpozionul "La vîrsta întrebărilor", s-au prezentat filmele : "Vîrsta opțiunilor", "Statornicie", "De ce ?" și filmul artistic "Republica fetelor". Pentru simpozionul "Scoala, familia, educația", la cinematograful "Dunărea" s-au proiectat filmele documentare : "Tovarășa", "Cazul D", "Eternul feminin" și altele.

De asemenea, în cadrul unor acțiuni organizate de unitățile cinematografice sătești, în funcție de tema acțiunilor au fost folosite filme documentare adecvate.

Conștienți de valoarea educativă a filmului docu - mentar, vom folosi și în viitor intens acest fond de filme. In planul de manifestări consacrat sărbătoririi semicente - narului P.C.R., am stabilit prezentarea a numeroase filme documentare care vor da o imagine mai amplă asupra aspectelor dezvoltării economice și social-politice a patriei noastre.

DIRECTOR AL INTREPRINDERII
CINEMATOGRAFICE A JUDETULUI
GALATI,

V.Ciocîrlie

C.M. F.C.R.

6

filme noi

DIRECȚIA
REȚELEI CINEMATOGRAFICE
ȘI DIFUZĂRII FILMELOR -
ROMANIA FILM

1971

FILMUL ROMÂNESC

SAPTAMINA NEBUNILOR

producţie a studioului cinematografic Bucureşti
ecran normal, color, 10 acte, 2 400 m, 1 oră, 27 minute
scenariul : Eugen Barbu, Mihai Opriş, Dinu Cocea
regia : Dinu Cocea
imaginea : George Voicu, Iura Drukmann
muzica : Mircea Istrate
decoruri : Ştefan Mariţan, arh. Liviu Popa
costume : Hortensia Georgescu
montajul : Elena Paşca
sunetul : ing. Silviu Camil

cu : Florin Piersic (Anghel), Marga Barbu (Aniţa), Toma Caragiu (Răspopitul), Colea Răutu (Mamulos), Constantin Codrescu (Ianuli), Carmen-Maria Struja (Caliopi), Florin Scărlătescu (Dudescu), Jean Constantin (Parpanghel), Aimée Iacobescu (Ralu), Nucu Păunescu (Vodă), Nicolae Gărdescu (Manolache), Constantin Guriţă (Duduveică), Ileana Buhoci-Gurgulescu (Fira), Tamara Vasilache (Zoica).

Filmul continuă - şi încheie - serialul haiducesc realizat de Dinu Cocea şi Eugen Barbu. De data aceasta acţiunea se desfăşoară doar pe parcursul unei singure săptămîni de carnaval, "săptămîna nebunilor".

Fabuloasele bijuterii ale domniţei Ralu, pe care haiducii izbutiseră să le captureze, urmează să fie vîndute şi cu banii obţinuţi ei vor să cumpere arme pentru oastea lui Tudor Vladimirescu.

In acest timp, frumoasa Caliopi rămîne ostatica oamenilor lui Anghel Saptecai ; ea va fi înapoiată soţului său, Ianuli, doar în schimbul unei importante sume de bani şi a făgăduielii că haiducii nu vor fi atacaţi de arnăuţi.

Sosită pe neaşteptate în tabăra haiducilor, Aniţa o întîlneşte pe Caliopi ; fără multă dificultate, înţelege că Anghel a îndrăgit-o şi, socotindu-se inutilă, pleacă.

Indemnat de Ianuli, Mamulos încearcă să-i dezbine pe sătenii din jurul lui Anghel, căutînd să-i convingă că din cauza lui sînt prigoniţi.

Un ţăran vîrstnic, prins şi schingiuit, destăinuie ascunzătoarea haiducilor.

In aceeaşi noapte, Caliopi este eliberată din tabăra haiducilor, dar dimineaţa Anghel fuge ca un nebun după ea, neţinînd seama de nici un pericol. Era tocmai cursa pe care mizase Mamulos - şi Anghel cade cu uşurinţă în capcană. Mamulos, care în faţa lui Vodă joacă o ultimă carte, vrea să smulgă cu orice preţ de la Anghel mărturisirea ascunzătorii bijuteriilor, dar haiducul rezistă şi la cele mai cumplite torturi.

Deznădăjduiţi, Răspopitul şi Aniţa recurg la un truc,...

Zorii zilei îl găsesc pe Anghel spînzurat în temniţă...

Cadavrul este dus de Mamulos şi... dăruit osmenilor lui Anghel în schimbul mult rîvnitelor bijuterii. De fapt, Anghel nu murise : Aniţa şi răspopitul îi făgăduiseră lui Mamulos bijuteriile dacă, în schimb, va izbuti să le salveze căpitanul şi astfel Anghel fusese numai adormit cu o băutură narcotică.

Dar stupoare : bijuteriile pe care Mamulos voia să le dăruiască Aniţei, pe care, în taină, o iubea, se dovedesc a fi false : erau dublura bijuteriilor de la Viena !

Mamulos înţelege atunci că adevăratele bijuterii le păstrase Ianuli.

Intriga se complică, ambele tabere - haiducii lui Saptecai şi Mamulos cu oamenii săi - pătrund în casa lui Ianuli, fiecare urmărind să obţină adevăratele bijuterii.

Se încrucişează armele şi se aleargă mult după podoabele pe care Ianuli le ascunsese în candelabrul unei capele din apropiere.

In această ultimă noapte a "săptămînii nebunilor", a carnavalului cu măşti groteşti, Caliopi e surprinsă fugind:cu furie şi dispreţ îi spune lui Ianuli că, de fapt, l-a dis - preţuit şi nu l-a iubit niciodată ; simţind că o dată cu ea a pierdut totul, Ianuli o ucide.

Retras în casa Aniţei, Anghel e înconjurat de oamenii lui Mamulos ; încercînd să scape, îl împuşcă pe acesta cu un foc de revolver ; rămaşi fără căpetenie, oamenii lui se îm - prăştie.

Acum, bijuteriile au intrat definitiv în posesia haiducilor şi Anghel îşi imaginează că, împreună cu toţi ai săi, a intrat în marea oaste a lui Tudor Vladimirescu.

Filmografie

Dinu Cocea : Haiducii ; Răpirea fecioarelor ; Răzbunarea haiducilor ; Haiducii lui Saptecai ; Zestrea domniţei Ralu.

Florin Piersic : Ciulinii Bărăganului ; Aproape de soare ; Lada cu zestre ; Paşi spre lună ; De-aş fi... Harap Alb ; Tunelul ; Neamul Şoimăreştilor ; Sapte băieţi şi o ştrengăriţă ; Frumoasele vacanţe ; Columna ; Bătălia pentru Roma ; Eliberarea ; Mihai Viteazul ; Haiducii lui Saptecai ; Zestrea domniţei Ralu.

Marga Barbu : Vultur 101 ; Procesul alb ; La porţile pămîntului ; Haiducii ; Amprenta ; Răpirea fecioarelor ; Haiducii lui Saptecai ; Răzbunarea haiducilor ; Zestrea domniţei Ralu.

Toma Caragiu : Poveste sentimentală ; Vară romantică ; Politică cu... delicatese ; Cartierul Veseliei ; Pădurea spînzuraţilor ; Procesul alb ; Haiducii ; Vremea zăpezilor ;Şeful sectorului suflete ; Subteranul ; Răpirea fecioarelor ; K.O. ; B.D. intră în acţiune ; Haiducii lui Saptecai ; B.D. în alertă; Zestrea domniţei Ralu.

Colea Răutu : Desfăşurarea ; Moara cu noroc ; Dincolo de brazi ; Soldaţi fără uniformă ; Setea ; Vară romantică ; Lupeni '29 ; Sub cupola albastră ; Lumină de iulie ; Pisica

de mare ; Neamul Şoimăreştilor ; Procesul alb ; Răscoala ; Vremea zăpezilor ; Fantomele se grăbesc ; Castelanii ; Răpirea fecioarelor ; Haiducii lui Saptecai ; Mihai Viteazul ; Zestrea domniţei Ralu.

Constantin Codrescu : Moara cu noroc ; Mîndrie ; Puştiul ; Partea ta de vină ; De-aş fi... Harap Alb ; Răscoala ; Şubteranul ; Haiducii lui Saptecai ; Zestrea domniţei Ralu.

Carmen Maria-Struja : Haiducii lui Saptecai ; B.D. în alertă ; Zestrea domniţei Ralu.

Florin Scărlătescu : Titanic-Vals ; Haiducii ; Maiorul şi moartea ; Răpirea fecioarelor ; Baltagul ; Haiducii lui Saptecai ; Zestrea domniţei Ralu.

Jean Constantin : Maiorul şi moartea ; Procesul alb; Răzbunarea haiducilor ; Canarul şi viscolul ; Prea mic pentru un război atît de mare ; Baltagul ; B.D. intră în acţiune; Haiducii lui Saptecai ; B.D. în alertă ; Zestrea domniţei Ralu.

Aimée Iacobescu : Haiducii ; Sapte băieţi şi o strengăriţă ; Răpirea fecioarelor ; Frumoasele vacanţe ; Haiducii lui Saptecai ; Zestrea domniţei Ralu.

Nucu Păunescu : Desfăşurarea ; Soldaţi fără uniformă; Porto-Franco ; Poveste sentimentală ; Cerul n-are gratii ;Sub cupola albastră ; Haiducii lui Saptecai ; Zestrea domniţei Ralu.

Nicolae Gărdescu : Celebrul 702 ; Haiducii lui Saptecai ; Zestrea domniţei Ralu.

Constantin Guriţă : Sărutul ; Haiducii ; Haiducii lui Saptecai ; Zestrea domniţei Ralu.

Ileana Buhoci-Gurgulescu : Haiducii ; Haiducii lui Saptecai ; Răzbunarea haiducilor ; Zestrea domniţei Ralu.

Tamara Vasilache : Zestrea domniţei Ralu.

DOCUMENTARE DE LUNG METRAJ

APA CA UN BIVOL NEGRU
producţie a studioului cinematografic Bucureşti
alb-negru, 7 acte, 2 050 m, 1 oră, 15 minute

Realizatori : Andrei Cătălin Băleanu, Petre Bokor, Stere Gulea, Roxana Pană, Dan Piţa, Mircea Veroiu, Youssouff Aidaby, Iosif Demian, Dinu Tănase, Dan Naum, Ing. Bogdan Cavadia.

Depăşind prin semnificaţiile sale condiţia reportajului, acest film - deopotrivă un poem al durerii şi al încrederii, realizat de un grup de tineri cineaşti - consemnează cumplitul diluviu care s-a dezlănţuit "ca un bivol negru" în primăvara anului 1970.

Alături de planurile lungi, de un imens tragism, filmate atunci şi înfăţişînd incredibila anarhie a apelor care a cuprins pămînturi, oraşe, case, oameni, alături de secvenţele ce mărturisesc efortul, uneori supraomenesc, al celor ce n-au precupeţit nimic pentru a salva bunuri şi vieţi omeneşti, se juxtapun - la începutul şi sfîrşitul filmului - imagini ce prefigurează uimitoarea reconstrucţie care s-a grăbit, cît mai repede posibil, să şteargă urmele dureroase ale dezastrului.

E V O C A R I

alb-negru, 5 acte, 1 680 m, 1 oră, 2 minute

scenariul : Virgil Calotescu, Radu Bădilă
regia : Virgil Calotescu, Dumitru Done
comentariul: Corneliu Leu
imaginea : Paul Holban, Vasile Mînăstireanu

Un film de lung metraj, dedicat celei de a 50-a aniversări a P.C.R., care evocă momentele esențiale din istoria sa, subliniind permanent rolul clasei muncitoare în lupta revoluționară pentru transformarea României într-un stat socialist sub conducerea partidului.

x x

x

Din mai 1921, P.C.R., creat pe baza ideilor marxist-leniniste, a răspuns unei necesități istorice, preluînd și continuînd pe o treaptă superioară tradițiile mișcării muncitorești și socialiste de la noi.

Conturînd evenimentele social-politice din întreaga lume la sf. sec. al XIX-lea și începutul sec. XX., filmul înregistrează momentele importante ale mișcării socialiste din țara noastră.

După trecerea sa în ilegalitate în 1924, partidul a recurs la cele mai diverse forme de luptă și prin organizații legale.

In perioada crizei economice - 1929 - 33 - acțiunile politice și sociale inițiate de partid sînt concretizate

prin numeroasele greve dintre care s-au detaşat prin amploarea lor cele de la Lupeni, Griviţa şi ale petroliştilor.

Se înfiinţează, ca formă legală de luptă, Comitetul antifascist din care a făcut parte şi tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

In momentul în care ţara este antrenată în războiul antisovietic, reacţia comuniştilor va fi promptă, opunîndu-se ferm.

Urmează un întreg şir de acţiuni iniţiate şi conduse de P.C.R. împotriva dictaturii fasciste, culminînd cu actul de la 23 August. Partidul trece în legalitate, numeroase imagini sintetizînd prefacerile politice, sociale, economice care au urmat.

A devenit o practică obişnuită consultarea neîntreruptă a oamenilor muncii, menţinerea unui dialog continuu cu poporul, cunoaşterea cerinţelor clasei muncitoare, a ţărănimii şi intelectualităţii în soluţionarea problemelor ridicate de progresul societăţii.

Un loc distinct este acordat politicii externe a P.C.R. în centrul căreia stă dezvoltarea prieteniei, alianţei şi colaborării multilaterale cu toate ţările socialiste ; totodată, o serie de secvenţe reflectă direcţia constantă pe plan extern a politicii P.C.R. de dezvoltare a colaborării şi cooperării cu toate statele lumii.

BALADA PENTRU CEI CAZUTI
alb-negru, 7 acte, 1 855 m, 1 oră, 7 minute

scenariul : Aurora Roşca
regia : Pompiliu Gîlmeanu
imaginea : Miliutin Obradovici

Folosind paralel documente din filmotecă şi imagini filmate în zilele noastre, filmul înfăţişează pagini de glorie şi eroism înscrise de luptătorii români antifascişti care au participat la Războiul din Spania sau în Rezistenţa Franceză.

In 1936, în Spania, s-a format un guvern republican de stînga. Forţele reacţionare, sprijinite de Germania hitleristă şi de Italia fascistă, au dezlănţuit, în iulie 1936, o rebeliune împotriva guvernului republican, declanşînd războiul civil care a durat aproape 3 ani, încheindu-se cu căderea republicii şi instaurarea dictaturii fasciste a generalului Franco (martie 1939).

In perioada acestui război civil, Spania republicană a fost sprijinită şi de patrioţi din lumea întreagă, organizaţi în brigăzi internaţionale, din care au făcut parte peste 500 voluntari români, toţi luptînd cu abnegaţie pentru cauza poporului spaniol convinşi că victoria Spaniei republicane înseamnă, implicit, şi victoria forţelor progresiste.

Pe frontul spaniol, Hitler şi Mussolini trimit peste 300 000 de soldaţi ; această intervenţie brutală şi masacrele ce i-au urmat generează protestul a numeroşi oameni de cultură progresişti : Hemingway, Ilya Ehrenburg, Maria Tereza Léon, Martin Anderson Nëxó, Alexei Tolstoi, André Malraux, Egon Erwin Kiss, Willy Bredel, Anna Segers, Paul Robeson.

Din raţiuni de stat însă, guvernul republican aplică hotărîrea Ligii Naţiunilor care cerea retragerea combatanţilor străini din ambele tabere ce se confruntau în Spania.

Voluntarii români pleacă în Franţa, în Parisul ocupat de hitlerişti, aderînd la Consiliul Naţional al Rezistenţei franceze şi stabilind legătura cu Partidul Comunist Francez.

Curînd însă, la cererea lui Franco, guvernul francez procedează la deportarea voluntarilor din Spania refugiaţi pe

pămîntul Franței. Cu toate aceste măsuri zeci de voluntari izbutesc să evadeze sărind din tren și continuîndu-și mai departe lupta împotriva fasciștilor pe teritoriul francez.

Patrioții români, alături de cei francezi, organizează o serie de acțiuni, deraieri ale trenurilor încărcate cu armament, suprimarea unor înalți ofițeri germani, ceea ce va declanșa o adevărată campanie pentru descoperirea și prinderea lor. Mulți au fost prinși și torturați, plătind cu viața curajul de a-i înfrunta pe fasciști : Nicolae Cristea, Andrei Sas Dragoș, Ion Călin, Iosif Clisci, Francisc Boczor, Olga Bancic.

Azi, numeroase străzi din țară sau din orașele lor natale le poartă numele...

Ca un nou prilej de afirmare a spiritului internaționalist, la Consiliul de Stat al R.S.R., tovarășei Dolores Ibarruri, președinta Partidului Comunist din Spania, veche luptătoare pentru libertatea poporului spaniol, i-a fost înmînat, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, Ordinul Steaua R.S.R. clasa I cu ocazia împlinirii vîrstei de 75 de ani.

La cel de al X-lea Congres al P.C.R. vechii militanți ai mișcării muncitorești-revoluționare pe fronturile antifasciste din țară și din afara granițelor țării sînt primiți cu vii aplauze și entuziasm care mărturisesc prețuirea și admirația întregului popor.

SEPTEMBRIE LA PONTUL EUXIN
color, 1 act, 297 m, 11 minute

scenariul şi regia : Titus Mesaroş
imaginea : Carol Kovacs
aranjament muzical : Radu Zamfirescu

Filmul îşi propune să surprindă apariţia toamnei care, după ce a cuprins Europa, se strecoară şi pe litoralul românesc unde încă mai dăinuie ultimele raze de soare ale verii.

A T E L I E R U L
color, 1 act, 235 m, 9 minute

regia : Pavel Constantinescu
imaginea : Constantin Ionescu-Tonciu

Făcînd parte din ciclul dedicat de P.Constantinescu marelui sculptor Brâncuşi, filmul aduce pe ecran atmosfera atelierului maestrului. Cu acest prilej, spectatorii vor cunoaşte lucrările şi mobilierul - el însuşi operă de artă - care formau universul cotidian al artistului.

GENEZA UNEI LUMI
alb-negru, 3 acte, 693 m, 25 minute

scenariul şi regia : Ion Bostan
imaginea : Ion Bostan

Pasionat cercetător al Deltei, regizorul I. Bostan face o investigație în trecutul istoric și geologic al a - cesteia.

Născută din uriașa înfruntare a Dunării cu marea, Delta - această lume în permanentă prefacere, cu o struc - tură complexă și interesantă și care adeseori își dezvăluie "geneza" - s-a format în "numai" 6 - 7 000 de ani, începu - turile datînd din epoca bronzului.

LUMEA INVIZIBILA A DELTEI
alb-negru, 3 acte, 672 m, 24 minute

scenariul și regia : Dona Barta
imaginea : Ilie Cornea, Fr.Patakfalvi
consult.științific : Mircea Olteanu, Virginia Marinescu
muzica : Andrei Bretz

Cu ajutorul microscopului se pătrunde în miraculoasa infra-lume a Deltei, în fauna și flora ei.

RASPUNDEM LA INTREBARE ?
alb-negru, 1 act, 296 m, 10 minute

scenariul și regia : Florica Holban
imaginea : Miliutin Obradovici, Paul Holban
aranjament muzical : Radu Zamfirescu

Un film despre universul copiilor, despre nenumă - ratele întrebări pe care ei le pun, la vîrsta marilor și obsedantelor curiozități, părinților.

Paralel, filmul comentează responsabilitatea ce re- vine părinților pentru modul în care răspund la iscoditorul DE CE ? al copiilor.

C U P R U L
color, 1 act, 291 m, 10 minute

scenariul și regia : Alexandru Gaşpar
imaginea : Tarția Constantin

Realizatorii acestui film tratează despre proprietă - ile fizico-chimice, tehnologia şi întrebuinţarea cuprului, tal de o deosebită importanţă pentru industrie.

RITMURI CARDIACE
color, 1 act, 306 m, 11 minute

Scenariul şi regia : Penu Stelian
Imaginea : Mărculescu Laurenţiu
Consult.ştiinţific : dr.Ohra Ion

Film de propagandă medicală, înscris în seria filmelor de atitudine cetăţenească faţă de marile probleme ale sănătăţii omului.

In limitele unui documentar, vor fi arătate aspectele relaţiile dintre inima umană şi mediul înconjurător.

SEMNUL BRADULUI
Color, 2 acte, 338 m, 12 minute

Regia : Slavomir Popovici
Imaginea: Vasile Mînăstireanu

Realizatorii acestui film au selectat, din multitudinea elementelor decorative folclorice, "semnul bradului", ornamentul ce apare ca simbol al continuităţii şi al reînnoirii vieţii. Modalitatea de exprimare este aceea a unei analize comparate a obiceiurilor folclorice şi a elementelor de ornamentaţie populară în care apar motivele soarelui şi bradului.

C U C U T E N I
color, 1 act, 294 m, 11 minute

regia : Săpătoru Elias Maria
operator : Ott Wilfried
aranjament muzical : Popescu Eugen

Prezentînd arta triburilor cucuteniene - care au trăit pe teritoriul nostru în neoliticul mijlociu - filmul își propune să oglindească evoluția artistică a acestei originale culturi, realizările ceramicei de Cucuteni constituindu-se ca un autentic tezaur de frumusețe și rafinament.

A L E R G I A
alb-negru, 1 act, 298 m, 11 minute

scenariul și regia : Karda Ladislau
imaginea : Patakfalvi Francisc
montaj muzical : Bretz Andrei

Organismul uman prezintă uneori fenomene curioase, și mai ales neplăcute, prin simplul contact cu o plantă, un aliment sau chiar un medicament. Acest fenomen - numit alergie - este, de fapt, o manifestare de apărare a organismului, un fenomen imunologic.

Filmul prezintă această reacție a organismului și metodele de combatere a alergiei.

AL V-LEA FESTIVAL SI CONCURS INTERNATIONAL "GEORGE ENESCU"

regia : Mirel Iliescu
imaginea : Paul Holban

Film de lung metraj, alcătuit din șase episoade cu caracter independent, reprezentînd fiecare cîte un aspect prilejuit de creația enesciană sau de cele mai importante manifestări ale Festivalului și Concursului Internațional "George Enescu" - 1970.

Filmul este alcătuit din următoarele episoade :

E M O T I I
alb-negru, 2 acte, 508 m, 18 minute

Se urmăresc, prin metodele specifice documentarului, stările sufletești ale participanților la concurs.

CERCUL MEU... MUZICA
color, 2 acte, 339 m, 12 minute

Inchinat creaţiei enesciene în Festival, aşa cum o vedea George Enescu însuşi.

V I R T U O S I I
alb-negru, 2 acte, 457 m, 16 minute

Despre condiţia artistului interpret, aşa cum a văzut-o Enescu, ilustrată prin concertele şi repetiţiile marilor interpreţi, prezenţi la Festival.

C E I 3 B
alb-negru, 1 act, 233 m, 9 minute

Compus din interpretările de prestigiu ale muzicii lui Bach, Beethoven şi Brahms, reprezentînd şi punctul de vedere al lui Enescu despre cei trei mari compozitori.

DUPA-AMIEZE ENESCIENE
alb-negru, 2 acte, 354 m, 13 minute

Inchinat prezentării formaţiilor de cameră din Festival.

PE SCENA OPEREI

Despre spectacolele de operă şi balet prilejuite de întîlnirea muzicală din toamna anului 1970 la Bucureşti.

I NTILNIRE CU VECHII MEI PRIETENI
color, 2 acte, 576 m, 21 minute
scenariul şi regia : Mirel Ilieşu
Imaginea : Doru Segal, Mihail Narti

Reluînd cinci dintre vechile sale filme documentare, regizorul Mirel Ilieşu realizează - prin contrapunerea materialului de arhivă cu cel filmat azi - o imagine amplă a dezvol -

țării țării noastre, a oamenilor - eroii acestor filme - în anii socialismului.

DUPA 10 ANI (Groapa Floreasca)
color, 1 act, 363 m, 13 minute

scenariul : Virgil Calotescu
regia : Eugenia Gutu
imaginea : Carol Kovacs

Construit pe două planuri, filmul confruntă existența locuitorilor din "groapa Floreasca", acum 10 ani, și cea din noul cartier modern, ridicat azi.

C U Ț I T U L
alb-negru, 2 acte, 428 m, 16 minute

scenariul și regia : Titus Mesaroș
imaginea : Vasile Nițu

Pornind de la o întîmplare autentică - filmată - un atac împotriva unui tînăr, realizatorii filmului întreprind o anchetă cu profunde implicații sociale, supunînd dezbaterii inconștiența, ușurința care pot genera astfel de acte de violență. Paralel, este surprins și efortul uman suprem depus de către medici pentru salvarea victimei.

Rubrică redactată de
Marina Constantinescu

PREMIERELE LUNII

TRECI PRAGUL (Perestupi porog)
producţie a studiourilor sovietice 1970
cinemascop, alb-negru, 9 acte, 2 448 m, 1 oră, 29 minute

scenariul : Anatoli Grebnev
regia : Richard Viktorov
imaginea : Andrei Kirillov
muzica : V.Cernîşov

cu : Evgheni Karelskih (Aleksandr Tihomirov), Irina Korot - kova (Lena Prohorova), Konstantin Koşkin (Edik Teres - cenko), Natalia Rîciagova (Nadia Voevodina), Iuri Fi - senko (Lenia Jurghin), Ara Babadjanian (Jura Kandah - cian), Mihai Liubeznov (Andrei Glazunov), Olga Nau - menko (Albina Savitkaia), Iuri Vizbor (Viktor Vasilie- vici).

Impărţit în capitole intitulate : Părinţi; Copii; Scoala ; Tentaţii ; Mame ; Profesori ; Munca ; Primăvara ; Vara ; Absolvenţii ; Monologuri - filmul pătrunde în lumea tinerilor din ultima clasă de liceu, observîndu-le compor - tarea în şcoală, în familie, societate, atitudinea faţă de prima decizie importantă din viaţa lor - alegerea carierei - trecerea spre maturitate.

Clasa a X-a : Alek Tihomirov, Lena Prohorova, Edik Terescenko, Lenia Jurghin, Iura Kandahcian şi colegii lor. Pentru toţi este ajunul începerii unei noi existenţe. Copii pînă mai ieri, aceşti tineri încep să reflecteze la viitorul lor. Unii optează cu uşurinţă, se decid repede, poate prea

repede, ce carieră să-şi facă, la ce facultate să se înscrie, fără să ţină seama de forţele lor, ignorîndu-şi vocaţia. Mulţi se gîndesc cum să găsească o slujbă, să nu mai fie obligaţi să ceară părinţilor bani de buzunar. Şi tentaţii există - şi mai există şi aranjamente dubioase, protecţii, "pile". La alţii această răscruce declanşează o perioadă de criză, de frămîntări. Lui Alek Tihomirov, un tînăr romantic, duşman al compromisurilor, al laşităţii, cu un simţ tranşant al demnităţii, nu-i este dat să treacă uşor prin viaţă. Alek nu are tată şi locuieşte numai cu mama sa. Din dorinţa de a deveni independent, de a-şi ajuta mama, el se angajează la poştă în orele libere.

Alek este îndrăgostit de colega lui, Lena. Prima iubire, copilărească, gata să înfrunte toate piedicile, să răstoarne munţii, dar fragilă în faţa dificultăţilor materiale ale vieţii. E primăvară, îndrăgostiţii lipsesc de la ora de matematică şi se întîlnesc la grădina zoologică, stau pe malul lacului. Încurajat de leafa primită de la poştă, Alek o cere pe Lena în căsătorie. Fata este mai matură, mai realistă : îl refuză. Peste puţin timp se va mărita cu altul, iar Alek va încerca să primească bărbăteşte trădarea ei.

Şcoala s-a terminat. Absolvenţii se pregătesc pentru intrarea în institute de învăţămînt superior. Ca majoritatea colegilor săi, Alek se prezintă, după unele ezitări, la examenul de admitere. Pe lista celor admişi în facultate numele lui nu figurează însă. Vrînd să-l ajute, directorul liceului obţine de la rectorul universităţii, cu care este prieten, aprobarea pentru reexaminare. Dar în faţa comisiei Alek renunţă să mai dea examen, repugnîndu-i posibilitatea de a reuşi datorită unei intervenţii. Acum Alek se hotărăşte : îşi va face întîi armata. Nu-l interesează că unii colegi se descurcă uşor mergînd pe o cale mai ocolită. Partea cea mai grea este să-şi convingă şi mama de adevărul lui.

Despărţirea de liceu : clipa cînd vechile prietenii se desfac, primele iubiri şi deceptii trebuie date uitării. Foştii colegi au trecut printr-o primă încercare, fiecare îşi va continua drumul, dar indiferent de calea pe care o vor urma, Alek şi colegii săi îşi promit să rămînă prieteni.

Florica Balş

CAZUL C.L. (Na Kolejich ceká vrah)
producţie a studioului din Barrandov
ecran normal, alb-negru, 10 acte, 2 600 m, 1 oră, 35 minute

scenariul : Jozef Mach
Jiri Marek - după motivele romanului omonim de Eduard Fiker
regia : Iozef Mach
imaginea : Iozef Střecha
muzica : Luboš Fišer

cu : Jiři Sovák (maiorul Kalaš), Radoslav Brzobohatý (lt. Lenk), Jaromir Hanzlik (lt.Karliček), Oldrich Velen (Trojan), Kveta Fialova (Trojanova), Bogumil Smida (Jakeš, responsabilul cu securitatea de la Banca de Stat), Josef Bláha (Halik), Jaroslava Pányrková (infirmiera Blanche), Eduard Dubski (directorul Băncii de Stat).

In dreptul kilometrului 197, din expresul Praga - Brno sînt aruncaţi doi saci poştali, care sînt luaţi de doi indivizi, sub privirile uimite ale unei tinere, martoră involuntară. In secunda următoare, fata este ucisă cu un foc de revolver de unul din ei. La kilometrul 201 vagonul poştal explodează.

Cercetările sînt conduse de ofiţerul de securitate Kalaš. Vagonul poştal, care transporta cinci milioane de coroane în bancnote noi cu seria C.L., fusese însoţit de ofiţerii de securitate Lenk şi Vrana şi de funcţionarul de bancă Vojtir. In explozie Vojtir şi Vrana şi-au pierdut viaţa, iar Lenk a fost grav rănit. Cercetările urmează mai multe piste. Cea mai importantă pare să fie cea care porneşte de la tînăra găsită asasinată. Cei doi răufăcători părăsiseră locul crimei - Halik, ucigaşul, cu bicicleta victimei, iar celălalt, Trojan, petrecuse noaptea într-un orăşel învecinat, sub un nume fals.

O altă pistă o constituiau bancnotele cu seria C.L. care nu arseseră în întregime aşa cum se crezuse la început. Trojan cumpărase cu ele un autoturism de ocazie, pe care-l revîndu-se scurt timpă după aceea, apoi fusese uçis de către bandiţi pentru a nu cădea în mîinile securităţii.

Intre timp începe interogatoriul locotenentului Lenk, care, în urma îngrijirilor medicale, se află în afară de pericol. Fiind singurul care scăpase din explozia vagonului poştal, bănuielile se îndreaptă împotriva lui. In ziua în care Lenk trebuia să fie dus la locul exploziei unde urma să aibă loc reconstituirea, criminalii încearcă să-l suprime. Numai intervenţia logodnicei sale reuşeşte să-l salveze.

Fără a o pierde din ochi pe soţia lui Trojan, poliţia ajunge pe urmele lui Halik, care, după verificarea amprentelor, se dovedise a fi ucigaşul fetei şi al lui Trojan. Astfel au ajuns în bîrlogul bandiţilor, unde aceştia ascunseseră banii. Se descoperă acum că şeful bandei este Jakeš, funcţionarul însărcinat cu securitatea băncii. In clipa în care acesta scoate banii din ascunzătoare, este arestat împreună cu complicii săi.

Eliza Anghelescu

Josef Mach : Dracul păcălit ; Vals pentru un milion ; Fiii "Marii Ursoaice" ; Pantera neagră ; Iluzii.

Jiři Sovák : Azi, pentru ultima oară ; Moartea în şa; Am supravieţuit morţii mele ; Căzută din lună ; Intîlnire la ora 8 ; Cînd vine pisica ; Cîntecul porumbiţei cenuşii ; Pe acelaşi drum ; Am ajuns şi rege ; Cine vrea s-o ucidă pe Jessi ; Sfîrşitul agentului W 4 C ; Premiere strict secrete; Iluzii.

Radoslav Brzobohatý : Feriga de aur ; Teama ; Săritură în întuneric ; Atentatul ; Căsătorie de formă ; Doamna de pe şină.

Jaromir Hanzlik : Romanţă pentru trompetă ; Maraton.

Kveta Fialova : Joe Limonadă ; Fantoma din Morris - ville ; Pe femei să nu le atingi nici cu o floare ; Sfîrşi - tul agentului W 4 C ; Apele primăverii ; Crimă în stil per- sonal.

Bogumil Smida : Alibiul nu ajunge ; Portăreaţă pe Rin ; Cronica unei crime ; A dispărut un Fragonard.

Josef Bláha : Familia noastră trăsnită.

Jaroslava Panyrkové : Cercul.

Eduard Dubsky : Moartea în şa ; Chemarea mării de gheaţă ; Chemaţi-l pe Martin.

CAZUL LUI TIMO (Das Verbrechen an Timo Rinnelt und seine Aufklärung).

producţie a studiourilor din R.D.G.

ecran normal, alb-negru, 11 acte, 2 600 m, 1 oră, 35 minute

scenariul şi regia : Hugo Hoelzke
imaginea : Adam Pöpperl şi Manfred Marderwald
muzica : Wolfgang Pietsch

cu : Irma Münch (Carmen Rinnelt), André Kallenbach (Timo), Wilfried Ortmann (Joachim Rinnelt), Kurt Kachlicki (Klaus Lehnert), Wolf Kaiser (Schindler), Lilo Grahn (Helga, fiica lui), Wolfgang Greese (dr.Zimmermann), Harry Hindemith (Roggenkamp), Siegfried Kilian(Bode), Gerhard Rachold (Köning), Heinz Behrens (Schmittchen).

"Cazul Timo Rinnelt", primul film din serialul "Afaceri criminale senzaţionale", prezentat de televiziunea germană în anul 1967, urmăreşte desfăşurarea procesului crimei de la Wiesbaden, în R.F.G., care a durat mai mult de trei ani.

Dispariţia la 13 februarie 1964 a băiatului Timo Rinnelt în vîrstă de şapte ani a fost viu comentată în presa vestgermană, stîrnind interesul opiniei publice în asemenea măsură încît locuitorii din Wiesbaden au cerut poliţiei să le fie predat criminalul pentru a-l linşa.

Ca să poată lucra eficient, poliţia s-a văzut obligată să întreprindă cercetări camuflate, dat fiind că în jurul acestui caz se agita toată presa, ziarele disputîndu-şi întîietatea în dezvăluirea rezultatelor anchetei. Stirea că organele de poliţie sînt pe urmele răpitorilor apare totuşi în ziarul de seară. După cum se prevăzuse, imixtiunea presei dă posibilitate criminalului să se ascundă, creînd dificultăţi poliţiei, care, pentru a continua investigaţiile, lasă să se înţeleagă că renunţă la cercetări şi consideră cazul clasat.

Criminalul ascunsese cadavrul copilului într-o pivniţă la numai 100 de metri de casa părinţilor lui Timo Rinnelt.

Cercetările ajung într-un impas : abia în aprilie 1967 revista Quick din München primeşte o scrisoare anonimă în care i se solicită redacţiei bani în schimbul unor informaţii referitoare la uciderea lui Timo.

Disperarea părinţilor este speculată de cîţiva necunoscuţi care promit să le indice locul unde se află cadavrul dacă li se plăteşte în prealabil. In speranţa că-şi vor regăsi copilul, soţii Rinnelt se lasă astfel escrocaţi de indivizi care nu au nici o legătură cu crima.

Filmul dezvăluie substratul social al acestei crime senzaţionale în care sînt amestecate şi unele cercuri influente.

Criminalul - Klaus Lehnert - fiul celui mai cunoscut medic din Wiesbaden, este viitorul ginere al editorului Schindler, milionarul care finanţează toate ziarele din

regiune.

Fiind ruinat, Lehnert sustrăsese 7 000 de mărci de la firma unde lucra şi pentru a-i pune la loc răpise copilul, sperînd că va putea să stoarcă bani de la părinţi. Stirea că poliţia este pe urmele răpitorului îl determină apoi să-l omoare pe Timo şi să ascundă cadavrul în pivniţa fostei lui case. Nereuşind să pună la loc suma furată de la firmă, Lehnert încercase să obţină bani de la revista Quick căreia îi trimisese scrisorile anonime.

Examenul medical stabileşte că Lehnert nu suferă de nici un fel de boală psihică.

Milionarului Schindler nu-i convine să se ştie că lo - godnicul fiicei lui este un criminal care a ucis pentru bani. Prezentînd criminalul ca pe un caz psihopatologic. Schindler provoacă o diversiune menită să înduioşeze inimile slabe şi să cîştige indulgenţa tribunalului. In acest scop angajează o psihiatră care stabileşte existenţa unui complex psihic maladiv care l-ar fi determinat pe Lehnert să ucidă.

Presiunile lui Schindler fac ca la proces să nu se amintească nici o clipă mobilul real al crimei - banii - "incompatibil" cu apartenenţa socială a ucigaşului. Şi astfel, nu copilul ucis este deplîns la proces, ci Lehnert care simulează amnezia.

Pronunţarea sentinţei - închisoare pe viaţă - dă satisfacţie publicului.

Tatăl copilului - Joachim Rinnelt -, care acuzase poliţia pentru modul în care s-a procedat la anchetarea cazului, este redus la tăcere : poliţia din Wiesbaden îl dă în judecată pentru depoziţie falsă.

Cu certitudinea că face o afacere bună, revista Quick cumpără memoriile criminalului pentru a le publica în foileton.

Florica Balş

Filmografie

Irma Münch : Rezervat pentru moarte.
Wilfried Ortmann : Marfă pentru Catalonia.
Kurt Kachlicki : Morţii rămîn tineri.

Wolf Kaiser : Intrigă şi iubire ; Acum şi în ceasul morţii ; Hoţul din San Marengo.

Lilo Grahn : Asasinatul s-a comis luni.

Wolfgang Greese : Minunile doamnei Venus ; Heroina.

Harry Hindemith : S-au cunoscut cu toţii ; Jucătorul de loterie ; Hatifa ; Pas cu pas ; Dosarul furat ; Cînd Martin avea 14 ani ; Cei mai frumoşi ani ; Vanina Vanini ; Ora hotărîtoare.

Siegfried Kilian : Noapte pe autostradă.

SPRIJINITI-L PE SERIF ! (Support your local sheriff !)
producţie a studiourilor din S.U.A.
ecran normal, color, 10 acte, 2 533 m, 1 oră, 32 minute

scenariul : William Bowers
regia : Burt Kennedy
imaginea : Harry Stradling
muzica : Jeff Alexander

cu : James Garner (Jason), Joan Hackett (Prudy), Walter Brennan (Pa Danby), Henry Morgan (Olly Perkins), Jack Elam (Jake), Henry Jones (Henry Jackson), Bruce Dern (Joe Danby), Willis Bouchey (Thomas Devery), Gene Evans (Tom Danby), Walter Burke (Fred Johnson), Dick Peabody (Luke Danby), Chubby Johnson (Brady), Kathleen Freeman (D-na Danvers).

Film de aventuri în Far-West.

Descoperirea unei pepite[x] în timpul unei înmormîntări în oraşelul Calendar declanşează o fantastică goană după aur. Oraşelul este repede invadat de numeroşi pionieri şi exploratori, care aduc cu ei dezordine, abuzuri, violenţă. Comerţul local înfloreşte, iar familia Danby, profitînd de aşezarea ei în drumul spre mină, percepe un impozit de 20%

x) Pepită : Bucată de aur masiv.

pentru fiecare transport de aur. Prin forţa pumnilor şi sub ameninţarea pistolului, bătrînul Danby şi fiii lui dictează după bunul lor plac numirea şerifilor ; totodată ei nu ezită să ucidă pe acei şerifi care încearcă să li se opună.

Jason Mc Cullough, un străin aflat întîmplător în orăşel în drum spre Australia, este - în saloon - martorul unei dispute care se termină cu uciderea unui om de către Joe Danby. Acest fapt îl hotărăşte pe Jason să rămînă în Calen - dar şi să accepte temporar postul de şerif, post pe care de la o vreme toţi se temeau să-l ocupe. El este găzduit de primarul Olly Perkins şi de fiica acestuia, Prudy, proprietara companiei miniere aurifere.

Primul act al lui Jason în calitate de apărător al legii este acela de a-l aresta pe Joe Danby şi a-l duce la închisoare. Dar clanul Danby, augmentat ad-hoc cu numeroase ajutoare, după cîteva încercări nereuşite de a organiza evadarea lui Joe, se hotărăşte să descindă în orăşel pentru a-l elibera pe Joe prin luptă făţişă.

Părăsit de membrii Consiliului municipal care se tem să nu-şi piardă poziţia socială, Jason, cu ajutorul lui Prudy, cîştigă sprijinul tuturor locuitorilor, dezarmîndu-i pe atacanţi.

... Anii au trecut. Jason Mc Cullough, cel mai îndrăgit şi respectat şerif din Calendar, n-a ajuns niciodată în Australia, s-a căsătorit cu Prudy şi în cele din urmă a devenit guvernatorul statului.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Burt Kennedy, celebru scenarist şi regizor, continuă să abordeze aici stilul burlesc şi parodic al genului (...). Reuşita sa e completă cu atît mai mult cu cît a organizat apariţia uimitoare a multor actori pe plan secund nelipsiţi din atîtea capodopere ale westernului : astfel Walter Brennan, Jack Elam au aici un relief uluitor - comic şi totodată western autentic.

Cinéma et Télécinéma nr.133/7 iulie 1969

Un western, bineînţeles, dar plin de asprime,de viaţă, de pitoresc. Sub influenţa westernurilor europene, care au pus accentul pe o extremă brutalitate şi chiar pe sadism,Hollywood s-a hotărît să inventeze ceva nou. De ce nu un western absolut optimist ? Se va rîde mult la evocarea pe care ne-o furnizează Burt Kennedy. Dar ea are în egală măsură un suspense dramatic, un caracter clasic, totul presărat cu numeroase împuşcături.

Cinérevue nr.21/22.V. 1969

Comedia reconfortantă a lui Burt Kennedy uzează amabil de toate clişeele westernului clasic (...). Dar, deşi păstrate, clişeele sînt deformate cu duioşie, şi în timp ce forma lor rămîne, legea vestului, care în mod tradiţional le determină conţinutul, este reliefată în mai multe rînduri de scenariul plin de umor al lui William Bowers.

Monthly Film Bulletin 2/6.VIII.1969

Filmografie

Burt Kennedy : Băieţi buni, băieţi răi.
Walter Brennan : Rio Bravo.
Dick Peabody : Băieţi buni, băieţi răi.
Kathleen Freeman : La nord de Alaska.

Bibliografie

Motion Picture 5.III.1969
Variety 26.II.1969
Cinérevue 21/22.V.1969
Cinémonde 1796/1969
Cinéma et télécinéma nr.463/7.VII.1969
Monthly Film Bulletin VIII.1969
Heraldo 1970/4.VI.1969
Ciné d'Orient 27/5.VII.1969
Cinéma d'oggi 32/1.IX.1969
Films and Filming oct.1969
Cinéma 69 nr.139

DĂ-I INAINTE, COWBOY (Carry on Cowboy)

producţie a studiourilor engleze
ecran normal, color, 10 acte, 2 581 m, 1 oră, 35 minute

scenariul : Talbot Rothwell
regia : Gerald Thomas
imaginea : Alan Hume
muzica : Eric Rogers

cu : Sidney James (Johnny Finger alias Rumpo Kid), Kenneth Williams (judecătorul Burke), Jim Dale (Marshall P. Knutt), Charles Hawtrey (şeful tribului), Joan Sims (Belle), Angela Douglas (Annie Oakley), Percy Herbert (Charlie), Bernard Bresslaw (Little Heap), Davy Kaye (Josh), Peter Butterworth (Doc), Sydney Bromley(Sam), Jon Pertwee (şeriful Earp), Edina Ronay (Dolores), Lionel Murton (Clerk), Peter Gilmore (Curley), Alan Gifford (Fiddler), Brian Rawlinson (Driver), Sally Douglas (Kitikata), Carry Colleano (Slim), Cal McCord (Mex), Simon Cain (Lhort).

Comedie western.

Din ciclul de comedii "Carry On..." (Dă-i înainte...) au fost realizate pînă acum 11 filme : "Dă-i înainte, cowboy" este primul din această serie produs în întregime în Anglia.

Stodge City - o comunitate paşnică de două sute de suflete - este ameninţat de o rapidă scădere a populaţiei după sosirea lui Johnny Finger alias "Rumpo Kid" şi a bandei sale.

Prezenţa sa la Stodge City provoacă o cerere continuă de sicrie şi locuri de veci, afaçere strălucită pentru antreprenorul de pompe funebre, Josh.

In saloon, Rumpo întîlneşte cei mai de vază cetăţeni din Stodge : judecătorul Burke, doctorul, bătrînul Sam Houston - proprietarul unei ferme -, Charlie barmanul şi Belle, proprietara saloon-ului.

In faţa situaţiei disperate creată de venirea lui

Rumpo, judecătorul, cuprins de panică, expediază o telegramă la Washington prin care cere să i se trimită un nou șerif, cel vechi fiind omorît de Rumpo. Din cauza unei neînțelegeri, cel însărcinat să pună lucrurile la punct în Stodge City în calitate de șerif este un inginer specialist în instalații sanitare, Marshall P.Knutt, sosit din Anglia pentru a găsi o slujbă.

In acest timp Rumpo Kid stăpînește orașul : vitele de la ferma lui Sam sînt furate ; banca este jefuită și saloon-ul, altădată liniștit, devine centrul certurilor și încăierărilor. Marshall Knutt pornește spre Stodge City cu diligența în care călătorește și Annie Oakley - fiica șerifului ucis - care intenționează să-și răzbune tatăl.

Aflînd de venirea noului șerif, Rumpo pune la cale,împreună cu șeful unui trib indian, atacul diligenței. Dar,grație Anniei Oakley, care știe să mînuiască armele, atacul este respins și diligența sosește la destinație. Knutt își ia în primire slujba instalîndu-se în biroul șerifului, iar Annie găsește o cameră la saloon.

Informat că un nou furt de vite va avea loc la ferma lui Sam, proaspătul "șerif" ia măsuri, dar cade în curînd risc să fie spînzurat de oamenii lui Rumpo. Și de data aceasta este salvat de intervenția rapidă a Anniei. După această aventură inginerului Knutt îi scade curajul.

Invingîndu-și teama, Knutt își face apariția în saloon unde îl acuză pe Rumpo de fărădelegile comise și îl amenință cu arestarea. Pentru a face ordine îl arestează întîi pe șeful indienilor, care se îmbătase. De teamă că prizonierul va vorbi, Rumpo îl eliberează și părăsește orașul, lăsîndu-l pe Knutt închis în propria lui închisoare.

Rumpo află de la judecătorul Burke adevărata profesie a lui Knutt. Incurajat de această descoperire, el îl avertizează pe Knutt că răfuiala va avea loc la amiază. In plin suspens, Stodge City așteaptă amuțit, numai Josh lucrează la sicriul destinat de Rumpo "șerifului". Dar Knutt, pe care Annie l-a învățat cum să mînuiască un revolver, recurge la cunoștințele lui despre sistemul de canalizare pentru a-l înfrînge pe Rumpo Kid.

De aici înainte cetățenii din Stodge City vor putea profita de pacea redată de inginerul Marshall P.Knutt, care devine astfel eroul orașului.

Florica Balș

Filmografie

Gerald Thomas : Dă-i înainte fără grijă.
Sidney James : Bocceluța.
Kenneth Williams : Dă-i înainte fără grijă.
Charles Hawtrey : Dă-i înainte fără grijă.
Joan Sims : Domnul Topaze ; Dă-i înainte fără grijă.
Percy Herbert : Loana ; Becket.
Bernard Bresslaw : Asta-i tot ce s-a întîmplat.
Jack Kay : Brațul nedrept al legii ; Escrocii la mănăstire.
Peter Butterworth : Moll Flanders.
Jon Pertwee : Ghinionistul.
Sidna Monay : Casa mamei noastre.

VULPILE ŞI SORICEII (Lišaci - ~~Myšaci a Sibeničák~~)
producţie a studiourilor cehoslovace 1970
ecran normal, alb-negru, 9 acte, 2 350 m, 1 oră, 25 minute

scenariul şi regia : Věra Plívová - Šimková
imaginea : Emil Sirotek
muzica : Zdeněk Liška

cu copiii : Zdeněk Tuma (Zrzek), Jan Kraus (Myšák), Blažena Hendrychová (Barborka), Kateřina Simková (Maruşka), Milan Bakeš, Alena Hartychová, Vladimir Rieger, Zdeněk Matys, Sárka Nováková, Yveta Buriánkova

şi actorii

Vaclav Babka, Vladimir Ptácek (tatăl lui Myšák), Miloš Bilek (tatăl lui Zrzek).

Realizatoare a cîtorva filme care se adresează copiilor şi tineretului, Vera Plívova - Šimková (n.1935) şi-a început cariera de regizoare la studiourile Barrandov ca asistentă a lui Jiři Hanibal şi Vojtech Jasný.

In 1964 semnează regia la primul său film realizat independent "Domnilor, invitaţi-vă partenerele" - metraj mediu după un scenariu propriu. In 1965 a terminat "Katia şi crocodilul", la care a fost şi coscenaristă, urmat de "Tony, ţi-ai ieşit din minţi" (1968), făcut, tot după un scenariu propriu, în colaborare cu Drahuše Králová.

In "Vulpile şi şoriceii" - film încărcat de poezie - acţiunea este plasată într-un sat de la poalele colinelor Sibeničak, într-o regiune pitorească.

Filmul urmăreşte aventurile copiilor din acest sat, rivalitatea dintre ei, frumuseţea jocurilor şi dragostea lor pentru natură şi animale.

Pînă la venirea lui Myšak în sat şef unanim recunoscut de copii fusese Zrzek, căruia i se mai spunea şi Morcoveaţă, "medium" sau "groparul". "Medium" - pentru că se credea că bunicul lui era vrăjitor, "groparul" - după ocupaţia tatălui său.

Copiii şi-au împărţit "teritoriul" şi Myšak şi-a fixat cartierul general la grajdul cooperativei - tatăl

său este președintele cooperativei agricole -, iar Zrzek la "Spînzurătoarea", vechi loc de execuție pe care acum se află cimitirul.

Văzîndu-și drepturile uzurpate, micul Zrzek începe să se izoleze de grupul băieților, se joacă mai mult singur și cîteodată cu prietena lui Barborka, cea mai drăguță fetiță din sat, motiv în plus pentru rivalitatea dintre el și Myšak.

Un eveniment îi împacă pe cei doi rivali : nașterea unui mînz alezan care este salvat de la moarte datorită lor.

Florica Balș

100 DE DOLARI PENTRU SERIF (True Grit)
producție a studiourilor americane 1969
ecran normal, color, 14 acte, 3 500 m, 2 ore, 7 minute

scenariul : Marguerite Roberts - după romanul lui Charles Portis
regia : Henry Hathaway
imaginea : Lucien Ballard
muzica : Elmer Bernstein

cu : John Wayne (Rooster Cogburn), Glen Campbell ("La Boeuf"), Kim Darby (Mattie Ross), Jeremy Slate (Emmett Quincy), Robert Duval (Ned Pepper), Dennis Hopper ("Moon"), Strother Martin (col. Stonehill), Jeff Corey (Tom Chaney).

"Globul de aur" pe 1969 pentru cel mai bun actor al anului - John Wayne.

"Oscar 1969" lui John Wayne pentru "35 de ani de carieră cinematografică".

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.5/1971, pag.35.

CINEMATOGRAFUL DE ARTĂ

REGELE LEAR (Karol Lir)
producţie a studiourilor "Lenfilm" 1970
cinemascop, alb-negru, 14 acte, 3 700 m, 2 ore, 15 minute

scenariul şi regia : Grigori Kozinţev - după piesa lui William Shakespeare tradusă de Boris Pasternak
imaginea : Ionas Gritius
muzica : Dmitri Şostakovici

cu : Iuri Iarvet (Lear), Elsa Radzin (Goneril), Galina Volciok (Regan), Valentina Şendrikova (Cordelia), Oleg Dal (Bufonul), K.Sebris (Gloucester), Leonard Merzin (Edgar), Regimantas Adomaitis (Edmund), Vladimir Emelianov (Kent), Aleksandr Vokaci (ducele de Cornwall), Donatas Banionis (ducele de Albany), Alekseı Petrenko (Oswald), Iosif Budraitis (regele Franţei).

In "Regele Lear", marea tragedie shakespeareeană care atinge profunzimile durerii omeneşti, problematica socială şi politică se îmbină cu drama raporturilor umane, a relaţiilor de familie.

Lear, bătrînul rege al Britaniei, monarh medieval care abuzează de prerogativele suveranităţii, se decide să-şi împartă regatul între cele trei fiice ale sale : Goneril, ducesă de Albany, Regan, ducesă de Cornwall, şi Cordelia, fiica cea mai mică, încă nemăritată. Inainte de a le dărui partea ce li se cuvine, Lear le cere să-şi descrie afecţiunea ce i-o poartă. Goneril şi Regan îşi declamă adoraţia filială,

întrecîndu-se în linguşiri. Singură Cordelia îi răspunde, sincer şi cu demnitate, că-l iubeşte după cum îi dictează datoria de fiică. Mîniat de acest răspuns, Lear o dezmoşteneşte în profitul surorilor ei şi-l izgoneşte pe nobilul Kent care îi ia apărarea. Impresionat de sinceritatea ei, regele Franţei - unul dintre pretendenţii la mîna Cordeliei - se căsătoreşte cu ea şi pleacă împreună în regatul său.

Abia intrate în posesia moştenirii regale, cele două surori mai mari îşi demască perfidia, ura şi egoismul. Lipsit de atributele materiale ale suveranităţii, Lear îşi pierde puterea, descoperind totodată realitatea pe care o ignorase cît timp dispusese în mod absolut de regat şi de supuşii săi. Regan şi Goneril, unite pentru a se debarasa de el, îi refuză cu aroganţă dreptul de a locui la ele, pretextînd că întreţinerea suitei lui este prea costisitoare.

Pradă durerii, umilinţei, disperării, Lear, urmat de bufonul său, rătăceşte noaptea pe o furtună cumplită ca o dezlănţuire a întregului univers. In această noapte, în care drama ajunge la punctul culminant, Lear, pedepsit pentru vanitatea sa, este umanizat prin suferinţă. Incercarea este însă prea grea pentru bătrînul Lear, care-şi pierde minţile. El este transportat de Kent la Dover, unde au debarcat trupele franceze conduse de Cordelia. Aici fiica cea mică îşi regăseşte tatăl. Sfîrşitul dramei se petrece sub semnul morţii şi al pustiirii : Goneril o otrăveşte pe Regan din gelozie, apoi se sinucide. Cordelia, făcută prizonieră împreună cu Lear, este spînzurată în închisoare ; la rîndul său, Lear moare de durere, înconjurat de supuşii săi. Rămas singurul moştenitor, ducele de Albany, care în viziunea lui Kozinţev capătă o importanţă hotărîtoare, devenind apărătorul demnităţii şi adevărului, va conduce regatul ajutat de Edgar şi de credinciosul Kent, care nu-l părăsise nici o clipă pe Lear.

Printre ruine şi cadavre, Nebunul - personaj care dintr-o greşeală de construcţie este pierdut pe drum în tragedia lui Shakespeare - plînge şi cîntă din [illegible].

Paralel cu tragedia lui Lear, este urmărit destinul lui Gloucester, părintele care-şi nedreptăţeşte fiul cel bun - Edgar - pentru a da crezare înscenării fiului nelegitim,

trădătorul Edmund. Ca și Lear, Gloucester va plăti prin suferință.

Ieșind dintr-o lume care nesocotește legile firii, dominată de ambiție, egoism și trădare sau urcînd pe culmile sincerității și fidelității, personajele acestei tragedii sînt tipice pentru epoca zbuciumată în care - după cum se plînge Gloucester încă din primul act - "iubirea sa răcește, prieteniile se năruiesc, frații se ceartă și se despart ; răscoale în orașe și dihonii între provincii, în palate s-a cuibărit trădarea, iar legătura dintre părinți și copii s-a frînt".

x

Intr-un interviu luat de Neia Zorkaia pentru "Litera - turnaia Gazeta" regizorul Grigori Kozințev își expune principiile care l-au ghidat în ecranizarea tragediei shakespeareene.

Kozințev și-a consacrat o mare parte din activitatea sa teatrului shakespeareean. Inainte de a-l adapta pentru ecran, a pus în scenă "Regele Lear" în 1941 la Marele Teatru dramatic Gorki, iar mai recent i-a consacrat un studiu în lucrarea sa "William Shakespeare - contemporanul nostru" - apărută în două edituri, sovietică și americană. In cinema "Regele Lear" al lui Kozințev vine după "Hamlet", film cunoscut în lumea întreagă.

Intrebat ce raport există între "Regele Lear" și "Hamlet" și în ce măsură acest al doilea film după Shakespeare este urmarea celui precedent, regizorul răspunde :

"Sînt două lucrări total diferite. Temele sînt diferite, fenomenele studiate de asemenea și, în consecință, deosebite trebuie să fie și procedeele de analiză. "Hamlet" este într-o măsură considerabilă o monodramă : tînărul erou cu lumea sa interioară se află în opoziție brutală cu lumea exterioară. In "Regele Lear" procesul istoric este revelat de un ansamblu de caractere. In "Hamlet" Shakespeare descrie cu multă precizie epoca istorică : deși vorbește despre Danemarca și Elsinore, este clar că acțiunea se desfășoară în Anglia elizabetană, contemporană lui Shakespeare. Și, cu toate că la ecranizarea lui "Hamlet" obiectivul n-a fost de a restitui o epocă istorică determinată, n-a fost posibil totuși de a o evita.

"Regele Lear" este cu totul altceva, este un tablou generalizat al unei civilizaţii mergînd spre pieire ; problema studiată este cea a puterii într-o societate bazată pe nedreptate şi inegalitate. Erele istorice se amestecă aici, se întreţes. Este totodată epoca lui Shakespeare, Evul Mediu şi timpurile legendare dinaintea erei noastre.

Cu tot caracterul excepţional al destinului său, Lear al lui Shakespeare nu poate fi separat de suferinţele celor - lalţi, de "marşul durerii" în care intră unii după alţii eroii tragediei, Edgar, Kent, bătrînul Gloucester. Ei se înşelau crezînd că sînt deasupra acestei lumi, în afara ei, aşa cum Lear însuşi se înşela. Ceea ce constituie măreţia personaju - lui central nu este faptul că seamănă cu profeţii biblici, cu Prometeu sau cu un chip coborît din frescele lui Michelangelo, ci, dimpotrivă, faptul că este un om obişnuit, suferind ca şi ceilalţi şi tot atît de uman în această suferinţă. Regele Lear se înşală teribil cînd se crede stăpîn absolut avînd dreptul să-şi împartă regatul, să blesteme şi să alunge, cînd nu ştie să distingă linguşirea de adevăr. Dar regele Lear se dovedeşte capabil să înţeleagă cu o mare profunzime şi multă inteligenţă nu numai propriile sale erori, ci natura socie - tăţii nedrepte pe care a creat-o el însuşi. Şi tocmai renun - ţînd la ceea ce considera înainte ca inseparabil, ca propriu regelui "integral", regelui de sînge, el devine om şi în a - ceastă umanitate îşi găseşte măreţia. Astfel îmi reprezint eu personajul şi odată cu mine excelentul artist Iuri Iarvet care-l interpretează pe regele Lear".

Despre muzica filmului, compusă de Dmitri Şostakovici, Kozinţev declară :

"Şi muzica, în acest film, are un caracter diferit de cea din "Hamlet", unde, conform caracterului "monodramatic" al tragediei ea exprima în primul rînd lumea interioară a erou - lui. Existau acolo mai multe teme muzicale : Ofelia, Elsinore etc. In "Regele Lear" este altfel. Dar mai întîi o remarcă generală. Nu este vorba numai să respecti cu fidelitate caracterele atunci cînd transpui tragedia în limbajul cinematografului. E necesar să păstrezi şi intonaţia particulară a autorului, mişcarea poetică particulară gîndirii sale. De aceea în

locul iambului shakespeareean, ţîşneşte în film o muzică ce nu ilustrează evenimentele tragediei sau nu le subliniază pe plan emoţional, ci restituie într-o oarecare măsură vocea autorului, se substituie ţăieturilor pe care le-am făcut în versurile lui Shakespeare. Muzica este vocea autorului în această poveste. În orice caz, aceasta este intenţia compozitorului şi a mea".

Referindu-se la ecranizarea lui Lear realizată în Anglia de Peter Brook, Kozinţev adaugă :

"N-am văzut încă "Regele Lear" pe care Peter Brook l-a început aproape în acelaşi timp cu mine şi pe care l-a terminat de curînd. De aceea nu pot compara cele două filme. Dar în tot timpul acestei perioade Brook şi eu n-am încetat să corespondăm. Totul mă face să cred că planurile filmelor sînt foarte diferite şi că au fost turnate în maniere deosebite. Brook a transpus acţiunea tragediei pe ţărmul îngheţat al Mării Nordului, în nordul Danemarcii. In filmul său, ţara lui Lear este un mic regat ţărănesc. Ideea este foarte interesantă, ca tot ce face acest regizor pe care îl apreciez mult. Dar ceea ce mă atrage pe mine în "Regele Lear" este altceva : masca înşelătoare a civilizaţiei şi sălbăticia pe care o ascunde. In general, Shakespeare lasă regizorului o libertate fără limită. Nu cred că aceste două filme realizate în ţări diferite şi de către regizori atît de diverşi pot să semene".

Citate din presă

"Shakespeare - s-a mai spus - e un poeţ dramatic care consideră însă viaţa într-o perspectivă epică. E un lucru ce merită a fi subliniat, întrucît în lumea teatrului şi a cinematografiei stăpîneşte de mult o viziune romantică asupra operei shakespeareene. Prima reconsiderare serioasă a acestui punct de vedere a fost făcută de Laurence Olivier, cu al său "Othelo". Spectacolul englez pe care l-am putut vedea, în 1965, la Moscova, cu prilejul turneului întreprins de teatrul lui Laurence Olivier, ne-a dezvăluit un nou Shakespeare, eliberat de stratificările romantice ale trecutului şi, totodată,

străin de modernizările atît de frecvente pe scenele teatrelor din zilele noastre.

... Urmînd exemplul lui Laurence Olivier, Kozinţev restituie spectatorului epicul din opera lui Shakespeare, care, în filmul acesta, fără a pierde din actualitate, cîştigă în profunzime. Acesta este un merit incontestabil al regizorului.

... In "Regele Lear" eroul principal este numai o parte a întregului şi nu momentul culminant al acestuia. Lear capătă relief pe fundalul vieţii înconjurătoare, pentru că regizorul explică tragedia lui ca un rezultat al acţiunii unor oameni pe care regele însuşi le generase, în bună parte.

... In ceea ce-l priveşte pe Lear în interpretarea lui Iuri Iarvet, el este completamente lipsit de orice notă de excepţional. E simplu, uman, îl înţelegem foarte bine. Aş putea spune chiar că e mult prea simplu. Se creează impresia că actorul nu a reuşit să se înalţe pînă la nivelul cerut de tragedie, de aceea, pe alocuri, Lear poate părea puţin trivial. Fapt ce slăbeşte din intensitatea filmului, deşi, o repet, în concepţia regizorului intră în mod conştient această "demitizare" a eroului, renunţarea la cununa de spini, la ipostaza de victimă, de martir".

(Fragmente din articolul lui Evgheni Sidorov scris pentru "România literară")

x

Pe genericul "Regelui Lear" figurează numele multor vechi colaboratori ai lui Kozinţev din echipa filmului "Hamlet": cameramanul Ionas Griţius, decoratorul Evgheni Enei, compozitorul Dmitri Şostakovici, tehnicienii. Dinntre actori nu o regăsim decît pe actriţa letonă Elsa Radzin, care în "Hamlet" interpreta rolul reginei Gertrude, iar în noul film al lui Kozinţev apare în rolul fiicei mai mari a lui Lear, Goneril.

Pentru rolurile din "Regele Lear" Kozinţev a solicitat mai mulţi actori din republicile baltice. Astfel regele Lear este interpretat de actorul estonian Iuri Iarvet ; rolul ducelui de Albany a fost încredinţat de asemenea unui talentat actor din Estonia, Donatas Banionis ; fraţii Edmund şi Edgar sînt interpretaţi de lituanianul Regimantas Adomaitis şi de

estonianul Leonard Merzin.

De la Teatrul Sovremennik doi actori : Galina Volciok - Regan - şi tînărul Oleg Dal - Bufonul. Actorului moscovit de cinema Vladimir Emelianov i s-a încredinţat rolul lui Kent. Pentru rolul Cordeliei Kozinţev s-a adresat Valenti - nei Şendrikova - actriţă a Teatrului Maiakovski din Moscova - care îşi face aici debutul în cinema.

Filmografie

Grigori Kozinţev : Don Quijotte ; Hamlet.

Iuri Iarvet : Cad frunzele ; Sezon mort.

Elsa Radzin : Hamlet ; Ultima relicvă.

Oleg Dal : Salut, viaţă ! ;Primul troleibuz ; De la 7 la 12 ; Jenia, Jenicika şi Katiuşa ; O poveste veche,veche.

K.Sebris : "24-25" nu se înapoiază.

Leonard Merzin : Sezon mort.

Regimantas Adomaitis : Nimeni nu voia să moară.

Vladimir Emelianov : Chemarea văzduhului ; Steaguri pe turnuri ; De partea celaltă ; Am fost satelitul soarelui ; Departe de patrie ; Socoteli greşite ; Planeta furtunilor; Judecata nebunilor ; Aport, Muhtar!

Donatas Banionis : Nimeni nu voia să moară ; Sezon mort.

Iosif Budraitis : Colonia Lanfieri.

Florica Bals

E S O P

coproducţie bulgaro-cehoslovacă

cinemascop, color, 12 acte, 2 600 m, 1 oră, 35 minute

scenariul : Angel Vaghenstein
regia : Ranghel Vîlceanov
imaginea : Andrej Barla
muzica : Zdenek Liska

cu : Gheorghi Kaloiancev (Esop), Doroteea Tonceva (Rodopis), Violeta Antonova (Sapho), Radovan Lukavsky (Kobon), Miroslav Machacek (Polifemos), Josef Kemr (Xant).

Esop este un film despre viaţa marelui fabulist şi filozof grec (sfîrşitul sec.VII - începutul sec.VI. î.e.n.).

Impreună cu Rodopis, fostă curtezană frigiană, Esop este dus la tîrgul de sclavi. Ei sînt cumpăraţi de Polifemos, comandantul armatei, care pregăteşte un complot pentru a lua conducerea statului.

In semn de protest împotriva traficanţilor de sclavi, Esop simulează că este surd-mut, dar în cele din urmă vorbeşte mulţimii, dovedind o inteligenţă sclipitoare. De acest lucru profită cel de al doilea stăpîn al său, filozoful Xantos, antrenîndu-l în conspiraţii politice. Esop dobîndeşte libertatea, dar inteligenţa şi ascuţimea spiritului sau îl fac inoportun şi periculos pentru oamenii mărginiţi, mînaţi de scopuri şi interese meschine. Esop va fi în cele din urmă condamnat la moarte, iar în ultimele clipe ale vieţii va fi renegat şi de Rodopis, pe care a ajutat-o necontenit. El nu va fi plîns decît de animale, eroii principali ai fabulelor sale nemuritoare, pline de înţelepciune.

x x

x

Filmul restabileşte în mănunchi un document, etapele sale mai importante ale vieţii lui Esop. Anghel Vaghenstein depăşeşte cadrul unei simple naraţiuni pentru a conferi ciudatelor "esopiale" valoarea lor filozofică şi poetică.

Ecouri din p[illegible]

"Esop" dezbate [illegible]

frumusețe, armonie, dragoste, prietenie, încredere ; răbdarea nesfîrșită cu care suportă suferința, umilirea, boala și moartea ; zborul nesfîrșit al gîndirii sale care trece peste toate obstacolele, dragostea nemărginită - izvor al sentimentelor elevate - realizare supremă a ființei sale care-i inspiră creația artistică.

Arta, manifestare superioară a spiritului, este de fapt tema majoră a scenariului lui Angel Vaghenstein. Scenariul este o meditație poetică și filozofică asupra problemelor pe care oamenii și le-au pus întotdeauna. Dar această meditație aparține unui contemporan al nostru, expresie a unui intelect format de civilizația, de gîndirea și cultura noastră. Ea reiese din simplitatea și vitalitatea limbajului autorului, din fiecare imagine, fiecare întorsătură a stilului. De altfel, fiecare episod, fiecare fabulă sînt comentate de un sosia al lui Esop din epoca noastră care scoate la iveală sensul lor actual. Tribulațiile lui Esop s-au repetat în cursul istoriei milenare. Un cor, descins direct din tragedia greacă, este martorul tuturor evenimentelor."Acest cor reprezintă prezența și judecata oamenilor de-a lungul secolelor și istoriei" - mărturisește Vaghenstein.

x x

x

Esop moare, victimă a intrigilor diplomatice și politice, dar fabulele lui au supraviețuit secolelor ajungînd pînă la noi pentru a ne vorbi despre tragedia care duce la nemurire.

Se știe prea puțin despre Esop. La Fontaine,Brounea și Figueiredo folosesc subiecte identice cu cele ale fabulelor lui care stau la baza scenariului lui Vaghenstein. Or, subiectele clasice permit ca sensul lor filozofic să fie reînnoit. Personajele - sclava eliberată Rodopis, care devine favorita faraonului, Amasis, filozoful Xantos, notabilul Polifemos, Sapho și ajutorul său - toți iau parte la dezbaterea ideologică și psihologică propusă de scenariu.

x x

x

Ranghel Vîlceanov ne împărtășește următoarele despre

filmul său : "Evident, noi nu vom căuta întregul adevăr istoric al epocii. Acesta se impune şi prin episoadele "în afara timpului" (dialogul dintre Esop şi acel sosia al său etc.). Dimpotrivă, în scenele istorice noi ne străduim ca pe ecran să fie prezentă realitatea".

Films bulgares Nr.5/1968

In această parabolă istorică nu există urme ale moralităţii sentimentale a fabulelor. Tonul povestirii este plă - cut şi în acelaşi timp tragic. Estetica filmului corespunde sensibilităţii contemporane. Esop nu este deloc patetic, ci tragic. Ritmul este intens, poezia aspră, soluţiile plastice - simplificate şi stilizate, coloritul convenţional, adoptînd formele unei provocări, muzica - de un stil inventat, preudoclasic. Jocul este inteligent, susţinut, artistul poporului Gheorghi Kaloiancev încarnînd personajul său cu mult senti - ment, vibrînd la unison cu Esop. Se degajă un frison nervos, o [illegible] şi o intoleranţă, o asprime care sugerează că filmul se adresează oamenilor, relaţiilor dintre ei care trebuie transformate.

Films bulgares Nr.7/1968

Filmografie

Ranghel Vîlcenov : Voci în insulă ; Prima lecţie ; Soare şi umbră ; Inspectorul şi noaptea ; Lupoaica.

Dorotheea Tonceva : Ingerii negri ; Clipa de liber - tate.

Radovan Jukevsky : Bunicul automobil ; Moartea în şa; Secţiunea a 5-a ; Prietenie interzisă ; Icarie XB1 ; Lîngă tine trăiesc oameni ; 5 000 000 de martori ; Vrăjitorul.

Miroslav Machacek : Pretutindeni trăiesc oameni ; Moara diavolului ; Icarie XB1 ; Iovitură în întuneric; 5 000 000 de martori ; Vrăjitorul; Acuzatul ; Valea albinelor.

Josef Kmr : Pudriera vorbitoare ; Am ajuns şi rege ; Prinţesa tristă.

Gheorghi Kaloiancev : O lecţie a istoriei ; Micuţa ; Prima lecţie ; Meştar la toate ; Dintele de aur ; Inspectorul şi noaptea ; Lupoaica ; Cea mai lungă noapte ; Drumuri ; Galileo Galilei.

I U B I R E (Szerelem)
producţie a studiourilor maghiare
ecran normal, alb-negru, 12 acte, 2 450 m, 1 oră, 30 minute

scenariul : Tibor Déry
regia : Károly Makk
muzica : András Mihály
imaginea : János Tóth

cu : Lili Darvas (Bătrîna doamnă), Mari Törőcsik (Luca, nora bătrînei), Iván Darvas (János, fiul bătrînei).

Bătrîna doamnă părăseşte patul din ce în ce mai rar. Optzeci de ani o ţin între cearşafurile albe. In izolarea în care bătrîna priveşte ţintă spre noaptea care vine nu se simte nimic din freamătul vieţii de dincolo de pereţi. Cactusul săvîrşeşte miracolul unei flori, lumina pune aceleaşi umbre pe mobilele vechi, bătrîna răsfoieşte aceleaşi enciclopedii de la început de secol şi se pare că liniştea este stăpînă, că nu se mai poate întîmpla nimic. Astăzi va veni să o vadă profesorul Heteny pe care îl aşteaptă de multă vreme. Profesorul, prieten al doamnei, a murit de mult. Nimeni nu i-a spus aceasta şi ea va continua să se pregătească zilnic pentru a-i primi vizita. Poate tot în această zi poştaşul îi va aduce o scrisoare de la feciorul ei János plecat în America să realizeze, ca regizor, un film cum nu s-a mai văzut.

Singurul eveniment important şi adevărat este însă vizita de fiecare zi a nurorii ei, Luca. De fiecare dată îi aduce flori. Inainte de a intra în camera bătrînei, Luca se priveşte îndelung în oglindă, se aranjează ca o actriţă înainte de ieşirea pe scenă. Luca joacă tot timpul în faţa bătrînei un spectacol ciudat, aproape de neînţeles. Pentru a o ţine în viaţă pe soacra ei, Luca îi ascunde faptul că prof. Heteny nu va mai veni niciodată să o vadă şi că János pe care îl crede în America se află în realitate condamnat la zece ani de detenţie pentru delicte politice. Dar cum încrederea şi dragostea bătrînei nu trebuie dărîmate, soţia fiului ei este nevoită să fabrice o ficţiune. Scrie bătrînei

lungi scrisori "din America", oferă din banii ei puțini o parte pentru modestele cheltuieli ale soacrei mințind că suma este trimisă de János special pentru dînsa.

Dată afară din învățămînt, Luca o duce din ce în ce mai greu. Ocolită și îndepărtată de prietenii și colegii ei și ai soțului, va face din fiecare întîlnire cu bătrîna o călătorie imaginară într-o lume adevărată, lumea amintirilor. In zadar mama ei va încerca să o determine să părăsească Budapesta și să revină la casa părintească. Viața acelei femei, mama soțului ei, nu poate fi lipsită de aerul tonifiant al speranței. Iubirea ei nu ar mai fi iubire fără acest sacrificiu voluntar. Trec zile lungi și ani din ce în ce mai grei. Bătrîna se îmbolnăvește grav și nu mai poate fi salvată. La cîteva zile după înmormîntare, János este eliberat. Revine la casa părintească pe care o află pustie. Se îndreaptă apoi către fostul său cămin, cuprins de presimțiri negre. Luca nu este acasă. Bărbatul aprinde aragazul, își încălzește mîinile și mănîncă încet gîndind că un altul ar fi putut să-i ia locul între timp. Cînd în prag apare Luca, bărbatul a înțeles că nimic din ceea ce gîndise pînă atunci nu poate fi adevărat.

Károly Makk, regizor cu o bogată experiență, a creat acest film prin reunirea a două nuvele ale lui Tibor Dery : "Iubire" și "Două femei". Scenariul a fost realizat de însuși autorul nuvelelor. Filmul lui Károly Makk a reprezentat R.P. Ungară la ediția din acest an a festivalului de la Cannes.

Iulian Georgescu

Filmografie

Károly Makk : Liliomfi ; Salonul nr. 9 ; 12 rezultate exacte ; E permis să calci pe iarbă ; Frumoasele vacanțe.

Mari Törőcsik : Edes Ana ; Umbrela sfîntului Petru ; Ani de zbucium ; Sabie și zar ; Poznașa ; Două etaje de fericire ; M-am săturat de căsnicie ; Floarea de fier ; Fii bun pînă la moarte ; Pe jos spre rai ; Drama Ciocîrliei ; Patru fete într-o curte ; Dragostea este interzisă ; Liniște și strigăt ; Băieții din strada Pal ; Zonă închisă ; Strada lăturalnică.

Iván Darvas : Un nou Ghilgameş ; Liliomfi ; Salonul nr.9 ; Accidentul ; Mîndrie ; Drama Ciocîrliei ; Intîlnire la bal ; 12 rezultate exacte ; Papa Dolar ; Caporalul şi ceilalţi ; Dragostea este interzisă ; Zile reci ; Cele trei nopţi ale unei iubiri ; Un nabab maghiar ; Studiu despre femei ; Familia Tót ; Marele semn albaştru.

Lili Darvas : actriţă de teatru. Soţie a cunoscutu - lui scriitor Ferenc Molnar. Şi-a început cariera sub îndrumarea lui Max Reinhardt.

DIN NOU DESPRE DRAGOSTE (Iscio raz pro liubov)
producţie a studioului Mosfilm 1969
ecran normal, alb-negru, 10 acte, 2 600 m, 1 oră, 35 minute

scenariul : Edvard Radzinski
regia : Gheorghi Natanson
imaginea : Vladimir Nikolaev
muzica : A.Fliarkovski

cu : Tatiana Doronina (Nataşa), Aleksandr Lazarev (Evdoki - mov), Oleg Efremov (Karţev), Elena Koroleva (Ira), Aleksandr Şirvindt (Feliks), Vladimir Komratov (Vla - dik).

S-au întîlnit într-un café-bar din Moscova : Nataşa, stewardesă şi Evdokimov, fizician. O primă discuţie, o apropriere rapidă. S-au revăzut apoi ori de cîte ori Nataşa se întorcea la Moscova după cîte un zbor.

In sufletul Nataşei a înmugurit o iubire chinuitoare. Ea suferă cînd îşi dă seama că Evdokimov nu-i împărtăşeşte sentimentele, că uşurinţa cu care el priveşte viaţa în general şi relaţiile lor în special întunecă dragostea lor, o ameninţă. Nataşa intuieşte că el e un om puţin egoist, care bravează totul, indiferent la şuferinţele altora pentru că nu are înţelegere pentru alţii.

Preocupat de munca lui ştiinţifică, Evdokimov crede că Nataşa e fericită, de aceea este sincer surprins de dorinţa

ei de a se despărți de el. Dar dragostea Natașei este prea puternică, ea nu-l poate părăsi pe Evdokimov. Înțelegînd că el are nevoie de ea, Natașa începe o luptă grea, fără com - promisuri. Și încet, încet ea descoperă un nou Evdokimov, un om plin de finețe, capabil de multă simțire. Un Evdokimov căruia Natașa i-a deschis o poartă spre lumea minunată a unor sentimente pe care nu le cunoscuse niciodată înainte.Cu forța dragostei sale, Natașa i-a revelat ce înseamnă adevărata iu- bire. Și tot ea l-a învățat să fie mult mai sever cu sine însuși.

Cu prilejul unei noi întîlniri, Evdokimov - uimit de acest gest neobișnuit la el - o așteaptă cu un buchet de flori. Dar Natașa nu va mai veni niciodată. Ea a murit sal- vînd pasagerii unui avion în flăcări.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Gheorghi Natanson : O zi zgomotoasă ; Totul rămîne oa menilor ; Ambasador al Uniunii Sovietice.

Tatiana Doronina : Rude de sînge ; Apelul ; Sora cea mare ; Tandrețe.

Oleg Efremov : In întîmpinarea fericirii ; Academi - cianul din Askania ; Salut, viață ; Viii și morții ; Cola - boratorul Ceka ; Război și pace ; Dr. Aumădoare; Tandrețe.

Com. municipal Sibiu
al I.C.R.

7

filme noi

DIRECȚIA
REȚELEI CINEMATOGRAFICE
ȘI DIFUZĂRII FILMELOR -
ROMANIA FILM

1971

FILME NOI

COMITETUL DE STAT PENTRU CULTURA SI ARTA
Direcţia Reţelei Cinematografice şi Difuzării Filmelor
Bucureşti, Str.Iulius Fucik 25
Telefon : 12.29.21

Filme de scurt metraj 3
S-a întîmplat în recunoaştere 5
Un loc pentru îndrăgostiţi. 7
Cum am declanşat al doilea război mondial . . . 11
Elefantul Slowly 13
Turnul de aramă. 14
Intîlnire cu o necunoscută. 16
Floarea soarelui. 17
R i s c u l 19
Cortul roşu 21
S a n s a 26

Nr.7/1971 MATERIAL INFORMATIV PENTRU UZ INTERN

MUZEUL DE ARTA AL ACADEMIEI
color, 1 act, 305 m

scenariul şi regia : Petre Sirin
imaginea : Dumitru Predescu

Fosta locuinţă a profesorului dr.Gh.Oprescu, personalitate de reputaţie internaţională în domeniul istoriei artelor şi pasionat colecţionar, a devenit astăzi Muzeul de artă al Academiei.

Filmul prezintă preţioasa colecţie de obiecte de artă donată Statului şi aduce un omagiu celui ce şi-a închinat,cu bucurie şi entuziasm, întraga viaţă studiului artelor fru -

SPRE ADINCURILE CELULEI (Microscopul şi viaţa)
color, 1 act, 296 m

scenariul : Prof. dr.docent Mircea Ionescu-Varo.
Alexandru Sîrbu
regia : Alexandru Sîrbu
imaginea : Liviu Niţu

Autorii îşi propun să ne informeze despre taina pe care o închide fiecare celulă şi mai ales să ne prezinte fazele tratamentului minuţios şi îndelungat la care este supusă o lamă înainte de a fi expusă la microscop.

ACESTI OAMENI (Eroii anonimi ai marilor şantiere)
alb-negru, 1 act, 307 m

scenariul şi regia : Felicia Cernăianu
imaginea : Dorian Segall

Dedicat celei de a 50-a aniversări a P.C.R., filmul este conceput ca o argumentaţie a eroismului cotidian.

Eroii sînt cei ce lucrează la construcţia Sistemului hidroenergetic şi de navigaţie de la Porţile de Fier şi care, după mărturisirile lor, nu pot concepe altfel viaţa decît muncind pe şantier.

O V O I D U L
color, 1 act, 242 m

scenariul şi regia : Pavel Constantinescu
imaginea : Constantin Ionescu-Tonciu

Continuînd ciclul de filme prin care cineastul îl apropie pe spectator de tainele sculpturii lui Brâncuşi, "Ovoidul" oferă cheia înţelegerii pentru un nou grup de opere concentrate în jurul formei ovoidale.

OAMENI SI LOCURI
color, 3 acte, 706 m

scenariul şi regia : Ion Bostan
imaginea : Ion Bostan

Pasionat cercetător al Deltei, căreia i-a dedicat un vast ciclu de documentare, regizorul Ion Bostan surprinde în acest film legătura intimă, învăluită adeseori de legendă şi poezie, dintre locuitorii Deltei şi ambianţa ei atît de particulară.

S-A INTIMPLAT IN RECUNOASTERE (Eto bîlo v razvedke)
producţie a studioului M.Gorki
cinemascop, alb-negru, 9 acte, 2450 m, 1 oră, 30 minute

scenariul : V.Trumin
regia : L.Mirski
imaginea : V.Grişin
muzica : L.Afanasiev

cu : Vitia Jukov, Valeri Malişev, Vladimir Grammatikov, Viktor Filippov, Natalia Veliciko, Serghei Pojarski, V.Zadubrovski.

In perioada în care, în Crimeea, armata sovietică începe asaltul Sevastopolului, Vasea Kolosov, un băiat în vîrstă de 14 ani, se îndreaptă spre front cu dorinţa de a lupta pentru patria sa. In tren, el îl cunoaşte pe tanchistul Egorov, care va deveni cel mai bun prieten al său.

Sosit la unitatea căreia îi aparţinea Egorov, Vasea va da în curînd dovadă de mult curaj, capturînd un paraşutist german, eroism care-i aduce o medalie. El devine copilul de trupă al unităţii, fiind îndrăgit de oştaşi pentru însufleţirea şi ataşamentul lui faţă de aceştia. In timpul unei misiuni de recunoaştere, misiune la care ia parte în secret, fără ştirea superiorilor, Vasea îi ajută pe camarazii săi, derutîndu-i pe fascistii care-i urmăreau. După

acest botez al focului, i se încredinţează misiuni compli - cate, pe care le va îndeplini cu succes.

In timpul uneia dintre cele mai primejdioase misiuni - reperarea depozitelor germane de muniţii aflate în apropierea podului de pe rîul Sluci şi înştiinţarea armatei sovietice despre poziţia lor - Vasea cade prizonier. In ciuda torturilor la care este supus de către fascişti, el refuză să vorbească. Tovarăşii săi îl vor salva printr-o operaţie în care cîţiva îşi vor găsi moartea...

...In aprilie 1945, Egorov, care nu mai ştia nimic despre Vasea, descoperă într-o vitrină din Viena o fotografie a ostaşilor unităţii sale, printre care se afla şi copilul lor de trupă. El este fericit să afle cu acest prilej,de la un militar întîlnit pe drum, că micul său prieten Vasea, care era mereu prezent în amintirea sa, trăieşte.

Eliza Anghelescu

Filmografie

L. Mirski : Intîlnire pe cablu.

Viktor Filippov : Există un asemenea flăcău ; Tunelul.

UN LOC PENTRU INDRAGOSTITI (A place for lovers)(Gli amanti)
coproducţie italo-franceză
ecran normal, color, 12 acte, 2 450 m, 1 oră, 30 minute

scenariul : Julien Halevy, Peter Baldwin, Ennio de Concini, Tonino Guerra, Cesare Zavattini - după piesa "Amanţii" de Brunell Rondi
regia : Vittorio de Sica
imaginea : Pasquale de Santiis
muzica : Manuel de Sica

cu : Faye Dunaway (Julia), Marcello Mastroianni (Valerio), Enrico Simonetti, Caroline Mortimer, Karin Eugh, Esmeralda Ruspoli.

Julia, o tînără americană, soseşte în Italia, la vila unei prietene, marchiza Isabela din Lignano. Chipul ei trădează tristeţe şi o imensă oboseală. Doreşte să se afle între oameni necunoscuţi, în locuri străine care să nu-i amintească de nimic din viaţa ei. Intr-un reportaj televizat îl vede pe inginerul Valerio din Milano, pe care îl cunoscuse la aeroportul din New York. Julia îi telefonează, invitîndu-l să petreacă împreună două zile.

La început, totul pare o glumă. Sînt veseli, participă la o serată, se despart, se reîntîlnesc la Monza. Apoi închiriază o vilă în Alpii Italieni, în apropiere de Cortina d'Ampezzo, unde petreç cîteva zile de fericire, îmbătaţi de frumuseţea naturii. Incet, încet, legătura dintre ei devine tot mai serioasă, transformîndu-se într-o dragoste profundă. Dar Julia suferă de o boală necruţătoare, care nu-i mai lasă decît foarte puţin timp de trăit.Intr-o zi, la Cortina d'Ampezzo se întîlneşte cu prietena ei Maggie, care venise să o convingă să se întoarcă la spital, unde era aşteptată. Julia nu se poate despărţi însă de Valerio, căruia îi e greu să-i împărtăşească taina ei. La

întoarcerea spre vilă încearcă să se sinucidă, dar Valerio o salvează. Dintr-o convorbire cu Maggie, el află totul, dar îi ascunde Juliei acest fapt, încercînd să nu-şi trădeze zbuciumul sufletesc. In cele din urmă Julia înţelege că el ştie totul şi atunci orice barieră dintre ei cade, Valerio mărturisindu-i iubirea lui şi hotărîrea de a învinge. El o va ajuta să lupte împotriva bolii, a morţii. In faţa dragostei lor, timpul nu mai contează. Fiecare clipă a vieţii lor este o eternitate pe care nici boala, nici moartea n-o pot atinge.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Vittorio de Sica : născut la 7 iulie 1902 la Sora. Debutează în cinematografie în 1931 cu La segretaria di tutti (Secretara tuturor). Cunoaşte repede un mare succes ca actor, dar este atras spre regie, domeniu în care debutează în 1939 cu Maddalena Zero în condotta (Maddalena zero la purtare).

Filme realizate din 1946.

1946 - Sciuscia - a rulat pe ecranele noastre ; 1948 - Ladri di biciclette (Hoţi de biciclete) - a rulat pe ecranele noastre ; 1950 - Miracolo a Milano (Miracol la Milano) ; 1952 - Umberto D - a rulat pe ecranele noastre ; 1953 - Stazione Termini (Staţia terminus) ; 1954 - L'Oro di Napoli (Aurul Neapolului) ; 1956 - Il tetto (Acoperişul) - a rulat pe ecranele noastre ; 1957 - Anna di Brooklyn ; 1961 - La Ciociara

- a rulat pe ecranele noastre ; 1962 - Il giuiizio universale (Judecata de apoi) ; 1963 - I Sequestrati di Altona (Sechestratul din Altona) - a rulat pe ecranele noastre ; Boccaccio '70 - a rulat pe ecranele noastre; Ieri, oggi, domani (Ieri, azi, mîine) ; 1964 - Matrimonio all'italiana (Căsătorie în stil italian) - a rulat pe ecranele noastre ; 1965 - Uno mundo nuovo (O lume nouă) ; Un italian în America - a rulat pe ecranele noastre ; 1968 - Un loc pentru îndrăgostiţi.

Marcello Mastroianni.: născut la Fontana Liri (Frosciône) la 28 septembrie 1924.

1950 : Domenica d'agosto (Duminica de august) ; Cuori sul mare (Inimi pe mare ; Vita da cocni (Viaţă de cîine) ; 1951 - Contro la legge (Contra legii) ; Parigi e sempre Parigi (Parisul rămîne întotdeauna Paris) ; 1952 - La ragazze di Piazza di Spagna (Fetele din Piaţa Spaniei) - a rulat pe ecranele noastre ; Atto d'accussa (Actul de acuzare) ; Gli eroi della domenica (Eroii de duminică) ; 1953 - Lulù ;Penne nere (Pene negre) ; Febre di vivere (Febra de a trăi) ;Viale della speranza (Aleea speranţei) ; Non e mai troppo tardi (Niciodată nu e prea tîrziu) ; 1954 - Giorni d'amore (Zile de dragoste) - a rulat pe ecranele noastre ; La schiava del peccato (Sclava păcatului) ; Casa Ricordi - a rulat pe ecranele noastre ; Tragico ritorno (Reîntoarcerea tragică) ; Cronache di poveri amanti (Cronica amanţilor săraci) - a rulat pe ecranele noastre ; 1955 - La bella mugnaia (Frumoasa morăriţă ; Peccato che sia una canaglia (Păcat că eşti o canalie) ; Tam Tam Mayunbe ; Tempi nostri (Timpurile noastre); 1956 - La fortuna di essere donna (Norocul de a fi femeie) ; 1957 - Il bigamo (Bigamul) - a rulat pe ecranele noastre ; Padri e figli (Părinţi şi copii) ; La principessa delle Canarie ; Notti bianchi (Nopţi albe) ; 1958 - Il medico e lo stregone (Medicul şi vraciul) - a rulat pe ecranele noastre; I soliti ignoti (Obişnuiţii necunoscuţi) ; Un ettaro di cielo (Un hectar de cer) - a rulat pe ecranele noastre ; La loi ; Racconto d'estate (Femei de-o vară) ; 1959 - Tutti innamorati (Toţi îndrăgostiţi) ; Il nemico di mia moglie (Duşmanul soţiei mele) ; Il bell Antonio (Frumosul Antonio); Fernando I, re di Napoli (Fernando I, regele Neapolului) ;

Adua e le compagne (Adua şi prietenele ei) ; 1960 - La dolce vita - a rulat pe ecranele noastre ; L'auberge des filles perdues (Hanul fetelor pierdute) ; La notte (Noaptea) - a rulat pe ecranele noastre ; Fantasmi a Roma (Fantome la Roma ; L'assassino (Asasinul) ; 1961 - Divorzio all ita - liana (Divorţ italian) - a rulat pe ecranele noastre ; Vie privée (Viaţă particulară) - a rulat pe ecranele noastre ; 1962 - Cronaca familiare (Cronică de familie) ; Otto e mezzo (8½) ; 1963 - I compagni (Tovarăşii) - a rulat pe ecranele noastre ; Ieri, oggi, domani (Ieri, azi, mîine) ; 1964 - Ma- trimonio all italiana (Căsătorie în stil italian) - a rulat pe ecranele noastre ; Oggi, domani e doppodomani (Azi,mîine şi poimîine) ; 1965 - Casanova 70 ; Io, io, io et gli altri (Eu, eu, eu şi ceilalţi) - a rulat pe ecranele noastre ; La decima vittima (Vînătoarea cea mare ; A zecea victimă) ; La volta buona ; The poppy is also flower (Si macul e o floare) 1966 - Spara forte, piu forte non capisco (Impuşcă tare, mai tare nu înţeleg) ; 1967 - La straniero (Străinul) ; Diamandos for breakfast (Diamante pentru micul dejun) ; 1968 - Gli a - manti (Un loc pentru îndrăgostiţi) ; Lo Smemorato (Omul fără memorie) ; 1969 - Leo the last (Leo cel din urmă) ; Dramma della gelosia (Drama geloziei) ; 1970 - Le voyeur ; La mo - glie del prete (Soţia preotului).

Faye Dunaway : Bonnie and Clyde (Bonnie şi Clyde); The arrangement (Aranjamentul).

Bibliografie

Unitalia 6 - 7.VII.1968.
Cinema d'oggi 49/23.XII.1968
Film Woche nr.46/7.VI.1969
Monthly Film Bulletin VII.1969
Cinés d'Orient 42/18,X.1969
Montion Picture 3,IX,1969
Cinémonde 1803/30.IV.1969
Films and Filming - sept.1969
Cinés d'Orient 46/15.XI. 1969
Heraldo 1988/15.X.1969

CUM AM DECLANSAT AL DOILEA RAZBOI MONDIAL (Jak rozpetalem II wojne światowa)

coproducție a studiourilor din R.P.Polonă si U.R.S.S.

cinemascop, alb-negru, 2 serii

scenariul : Tadeusz Chmielewski - după romanul lui Kazimierz Slawiński, "Aventurile soldatului Dolas"
regia : Tadeusz Chmielewski
imaginea : Jerzy Stawicki
muzica : Jerzy Matuszkiewicz

cu : Marian Kociniak(soldatul Franek Dolas), Wirgiliusz Gryń(Jozek Kryska), Emil Karewicz (ofițerul de la Gestapo), Joanna Jedryka (Teresa), Waclaw Kowalski (Kiedros), Kazimierz Rudzky (cpt.Peacock), Lech Ordon (sergentul Hopkins), Jan Swiderski (Letoux),Kazimierz Fabisiak (Prior), Zygmunt Zintel (Sebastian).

In noaptea de 31 august 1939, sergentul polonez Franek Dolas adoarme într-un tren gol care trece frontiera germană. Prima persoană pe care o întîlnește în clipa în care se trezește este un general german. Franek trage și imediat îi răspunde o canonadă. Este ora 4 și 42 de minute dimineața, deci cu trei minute înainte de începerea ostilităților celui de al doilea război mondial. Franek este convins că el a declanșat războiul... De atunci încolo soarta va fi vitregă cu ghinionistul Dolas pe care îl vom putea urmări pe aproape toate teatrele de operațiuni ale celui de al doilea război mondial.

După ce încearcă fără succes să evadeze din lagărul în care este internat, este trimis la muncă într-o regiune oarecare a Germaniei. După o serie de aventuri în Austria, reușește să sară dintr-un tren în mers și ajunge în Iugoslavia. Aici se îmbarcă pe un cargo iugoslav care, torpilat de un submarin italian, naufragiază.

înrolat în Legiunea Străină, Franek Dolas ajunge la frontiera dintre Siria şi Palestina. In rîndurile ostaşilor domnesc foamea şi plictiseala. Franek este numit bucătar. Predecesorul său, Kiedros, de asemenea polonez, înfometase batalionul cu intenţia de a provoca o revoltă pentru a ajunge astfel în rîndurile forţelor franceze libere ale generalului de Gaulle. Revolta izbucneşte, dar fugarii cad în mîinile englezilor. După multe aventuri, Franek ajunge într-o tabără de soldaţi italieni, provocînd panică. El o ia la fugă, nimerind într-o ambulanţă - prizonier la italieni.

Odiseea lui Franek Dolas continuă în Italia. Demascat de un fascist italian, Franek cade din nou în mîinile nemţilor. Fiind socotit dezertor, este trimis cu avionul pe frontul de răsărit, dar Franek sare cu paraşuta şi aterizează în grădina unei mînăstiri poloneze. Uniforma germană îi aduce multe neplăceri. Din fericire, el este recunoscut de un vechi prieten şi se înrolează la partizani, în rîndurile cărora face din nou dovada curajului său dominînd un pod păzit de nazişti. Şi tot aici o cunoaşte pe tînăra partizană Teresa de care se va îndrăgosti.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Wirgiliusz Gryn : Viaţa lui Matheus.

Emil Korewicz : Ursul alb ; Intîlnire în întuneric ; Cavalerii teutoni ; Taxiul morţii ; Yokmok.

Joanna Jedrycha : Misterul celor doi domni "N".

Weclaw Kowalski : Misterul celor doi domni "N" ; Clubul cavalerilor ; Vînătoarea ; Unde-i generalul ? ; Intre noi ; Nu vor fi divorţuri.

Rudzki Kazimierz : Maryska şi Napoleon.

Jan Swiderski : Cenuşă ; Indrăgostiţii din Narona.

Zygmunt Zintel : Unde-i generalul ? ; Beata.

ELEFANTUL SLOWLY (An elephant called Slowly)
producţie a studiourilor engleze 1969
ecran normal, color, 10 acte, 2 461 m, 1 oră, 31 minute

scenariul : Bill Travers, James Hill
regia : James Hill
imaginea : Simon Trevor
muzica : Bert Kaempfert

cu :Virginia Mc Kenna (Ginny), Bill Travers (Bill), George Adamson (George), Vinay Inambar (Dl,Mophagee), Joab Collins (Henry), Ali Twaha (Mutisa).

Invitaţi de un prieten biolog care trăieşte în jungla africană, Ginny şi Bill vin să petreacă o scurtă vacanţă în locuinţa acestuia, în timp ce el este plecat în Elveţia,la un tratament medical.

Incă de la sosire, de ei se apropie cu prietenie un grup de trei elefanţi. Cel mai afectuos este mezinul,pe care îl denumesc Slowly (Incetişor).

Această primă cunoştinţă cu animalele junglei se continuă cu prilejul vizitei pe care o fac prietenului lor George Adamson şi celor nouă lei ai săi. Dintre animalele întîlnite în junglă - zebre, girafe, leoparzi, maimuţe, tigri, struţi, crocodili - ei sînt impresionaţi în mod deosebit de o pereche de rinoceri domesticiţi.

Dar timpul trece repede şi aventurile pasionante trăite în mijlocul animalelor junglei africane iau sfîrşit. Ginny şi Bill se reîntorc în Anglia, luîndu-şi rămas bun de la prietenul lor Slowly.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Virginia Mc Kenna : O moştenire cu bucluc.

Bill Travers : O moştenire cu bucluc ; Romeo şi Julieta ; Inimi împietrite.

Bibliografie

Monthly film Bulletin I/1970

TURNUL DE ARAMA (Medená Veža)
producţie a studiourilor cehoslovace
cinemascop, color, 10 acte, 2 350 m, 1 oră, 26 minute

scenariul : Ivan Bukovčan
regia : Martin Hollý
imaginea : Karol Krška
muzica : Zdenek Liška

cu : Emília Vášaryová, Stefan Kvietik, Ivan Mistrik, Ivan Rajniak, Michal Dočolomanský, Vlado Müller, Slávo Drozd, Alena Skokanová.

In fiecare primăvară, o dată cu topirea zăpezilor, spre piscurile munţilor Tatra urcă trei bărbaţi : Pirin, Valer şi "R" - povestitorul acestei întîmplări.

Cabana din "Valea pierdută" a devenit refugiul spre care se simt chemaţi în fiecare an, împinşi parcă de un instinct al migraţiei. Urcuşul, căratul echipamentului şi alimentelor, aranjatul cabanei, părăsită peste iarnă, au devenit gesturi ale unui ritual. Prietenia lor nu poate fi concepută decît în această evadare spre culmi, departe de ambianţa oraşului. Nu se ştie de unde vin, ce ocupaţie au. Un singur lucru are importanţă : camaraderia ; numitor comun : natura-munţii.

Viaţa sihastră a celor trei prieteni este tulburată de excursia unui grup de studente. Una dintre ele, Saska, este muşcată de un şarpe şi îngrijită de Pirin. Accidentul are o urmare neaşteptată : căsătoria. Saska va rămîne să locuiască în cabană.

Aparent, relaţiile dintre cei trei bărbaţi sînt aceleaşi, deşi ficare simte că în camaraderia lor s-a strecurat ceva străin.

De la venirea ei în "Valea pierdută" Saska nu mai coborîse în sat. După o primă cursă începe să lipsească din ce în ce mai des de la cabană. Pirin devine bănuitor, se teme că Saska îl înşală, îi reproşează, iar cînd află că se întîlnise cu doctorul de la sanatoriu îi face o scenă de gelozie, apoi se împacă. Dimineaţa, în timp ce escaladează

împreună piscul "Turnul de aramă", Saska alunecă și cade în prăpastie. Cu toate cercetările, corpul ei nu mai poate fi găsit.

O discuție cu doctorul - din care Pirin află că el fusese logodit cu Saska - se încheie cu o altercație violentă între acesta și cei trei prieteni.

După acest incident ei se întorc în munți, la cabană. Pirin are o singură țintă : să găsească trupul soției sale la Turnul de aramă. Seninătatea anilor trecuți nu mai există, s-a schimbat totul : "R" bea banii pentru tranzistor, se îmbată și cară un armoniu pînă la cabană ; Valer este împușcat în picior de grăniceri fiindcă făcea contrabandă. Prietenia rămîne totuși constantă, deși Pirin este tot mai absent. El continuă să caute urmele Saskăi. Nu mai găsește decît casca de alpinist purtată de Saska în momentul accidentului. Chinuit de obsesia că el o omorîse, că gîndurile lui o duseseră la moarte, Pirin lasă o scrisoare prietenilor, escaladează munții pînă la Turnul de aramă și se aruncă în prăpastie sub privirea înspăimîntată a lui Valer.

Florica Bals

Filmografie

Martin Hollý : Drumul corbilor ; O zi pentru bătrîna doamnă ; Un caz pentru avocați și filmul de televiziune "Balada celor șapte spînzurați" distins cu "Marele premiu" la Festivalul internațional de televiziune de la Monte-Carlo.

Emilia Vášaryová : Cînd vine pisica ; Liturghia de la miezul nopții ; Cronica unui bufon ; Oameni în rulotă ; Vrăjitorul se întoarce.

Stefan Kvietik : Romanță pentru trompetă.

Ivan Mistrik : Cei 44 ; Căpitanul Dabac ; Romeo, Julieta și întunericul ; Principiul suprem ; Concertul mult visat ; Nori albi ; Anicka merge la școală ; Liturghia de la miezul nopții ; Moartea vine pe ploaie ; Maraton.

Michal Dočolomanský : Colonia Lanfieri.

Vlado Müller : Nori albi ; Moartea se numește Engelchen ; Acuzatul ; Crăciun cu Elisabeta.

INTILNIRE CU O NECUNOSCUTA (Rendez-vous avec une inconnue)
producţie a studiourilor greceşti
ecran normal, alb-negru, 10 acte, 2 624 m, 1 oră, 36 minute
scenariul : Panos Contelis
regia : Vassili Georgiades
imaginea : Nicos Gardelis
muzica : Stavros Xarchakos
cu : Helena Nathanael (Elena), Yiannis Voglis (Alexis), Dimitr Myrat (Dimitri), Anne Longberg (Anna).

Elena - tînăra soţie a judecătorului Dimitri - este plictisită de viaţa monotonă din micul port în care trăieşte. In timpul unei plimbări pe o plajă îndepărtată îl întîlneşte pe Alexis, un pictor care locuieşte într-o casă de pe ţărm. Ea îi cedează, dar îi ascunde adevărata identitate.

Din Statele Unite soseşte pe neaşteptate fiica din prima căsătorie a lui Dimitri - Anna - într-o vizită de cîteva zile. Prezenţa ei aduce veselie în casa pustie a judecătorului alungînd răceala obişnuită a acestuia. Elena îşi dă seama că dacă ar fi fost mai apropiată şi mai afectuoasă faţă de soţul ei ar fi putut avea o căsnicie fericită.

Anna descoperă întîmplător legătura mamei sale vitrege cu pictorul Alexis, dar pleacă fără să spună nimic tatălui ei.

Nemaiputînd suporta ideea adulterului, Elena se decide să se devoteze soţului ei şi să înceteze să-l mai vadă pe Alexis, dar acesta nu vrea să renunţe la ea şi, aflînd că este soţia judecătorului, o ameninţă că va da în vileag legătura lor. Incearcă să o răpească, dar Elena, împotrivindu-se, îl împuşcă cu propria lui armă.

Nimeni nu o suspectează de crimă, nici chiar Dimitri care asistă la autopsie. Totuşi Elena îi mărturiseşte adevărul şi înainte de a se preda autorităţilor, îi dă lui Dimitri jurnalul ei intim.

Soţii se reîntîlnesc la proces unde Dimitri a ţinut să fie prezent pentru a înmîna Curţii jurnalul în care Elena explică circumstanţele în care s-a petrecut omorul şi cauzele care au dus-o la adulter.

Dimitri simte că şi-a făcut datoria şi pleacă spre casă, dar paşii îl duc totuşi înapoi în oraş unde Curtea urmează să-şi dea verdictul.

FLOAREA SOARELUI (I Girasoli)
coproducţie Italia-U.R.S.S.

scenariul : Antonio Guerra, Cesare Zavattini, cu colaborarea lui Gheorgis Mdivani
regia : Vittorio de Sica
imaginea : Giuseppe Rotunno

cu : Sophia Loren (Giovanna), Marcello Mastroianni (Antonio), Ludmila Savelieva (Maşa), Galina Andreeva, Anna Carena, Germano Longo, Nadia.

Chiar în perioada mobilizărilor pentru cel de al doilea război mondial, tinerii Giovanna şi Antonio se căsătoresc, Antonio obţinînd, pentru acest important eveniment, o amînare de 12 zile. Foarte scurta"lună de miere" se scurge cu repeziciune şi Antonio trebuie să plece pe front. Şi atunci, mai în glumă mai în serios, tînăra pereche recurge la un mic truc : Antonio simulează nebunia. Dar destul de curînd cei doi îşi desconspiră înscenarea şi Antonio va pleca voluntar pe frontul din Rusia...

Anii se scurg, războiul se sfîrşeşte, dar în zadar Giovanna îşi aşteaptă soţul în gară, cu fotografia lui în mînă, sperînd că poate îl va recunoaşte vreun camarad. Cu încăpăţînare, deşi autorităţile nu-i pot da un răspuns precis, ea refuză să creadă că Antonio a murit. Intr-o zi, un soldat întors de pe front recunoaşte fotografia lui Antonio şi-i povesteşte Giovannei că luptaseră împreună, dar la bătălia Donului, într-o iarnă crîncenă, cei doi s-au despărţit, Antonio nemaiputînd să reziste la drum.

Convinsă că atunci Antonio n-a pierit îngheţat, Giovanna se hotărăşte să plece în U.R.S.S. Cu o tărie şi o tenacitate rară, ea îl va căuta pretutindeni, întrebînd din casă în casă şi din om în om, în mînă cu aceeaşi fotografie care-i poate aminti cuiva chipul celui dat dispărut.

Şi într-o bună zi, îl descoperă pe Antonio, spre cumplita ei durere şi deznădejde, căsătorit, cu rostul său şi cu o mică fetiţă...

Soţia lui, Maşa, îi va povesti că l-a găsit în viscol, şi l-a salvat : atunci, Antonio nu-şi amintea aproape

nimic...

Înțelegînd acum că totul a fost zadarnic, că o discuție nu poate fi decît o tristă-inutilitate, Giovanna se întoarce în Italia. Dar pe Antonio întîlnirea, chiar foarte scurtă, cu Giovanna l-a zdruncinat ; pentru el nimic nu-și mai poate urma cursul pînă cînd n-o va întîlni din nou și nu-i va explica ce s-a întîmplat atunci, pînă cînd nu o va convinge de nevinovăția lui. Cumpărîndu-i un mic dar, o blă - niță pe care, cu ani în urmă, la plecarea pe front i-o promisese, Antonio se îndreaptă spre Italia.

La început, Giovanna refuză să-l primească, dar le insistențele lui, acceptă revederea.

Cei doi se privesc uimiți, după o despărțire de 15 ani, zărindu-și ridurile și părul care s albit.

O clipă, Antonio speră că va putea rămîne lîngă Giovanna, dar curînd afla că acum și ea s-a recăsătorit și are un băiețel...

Nu mai are nici un sens să întîrzie în Italia ; cu primul tren, a doua zi dimineața, Antonio se întoarce în U.R.S.S.

Filmografie

Sophia Loren : Aida ; Madame Sans-Gêne ; Ciociara ; Sechestratul din Altona ; Căderea Imperiului Roman ; Operațiunea Crossbow.

Marcello Mastroianni : Zile de dragoste ; Intre noi; Părinții ; Medicul și vraciul ; Cronica amanților săraci ; Regele Neapolului ;Bigamul ; Divorț italian ; Viață particulară ; Tovarășii ; Casa Ricordi ; Căsătorie în stil italian; Un nectar de cer ; La dolce vita ; Eu,eu și ceilalți ; Noaptea ; Un loc pentru îndrăgostiți (filmografia completă a apărut la filmul "Un loc pentru îndrăgostiți".

Ludmila Savelieva : Război și pace.

Bibliografie

Unitalia 8-9/IX.1969
Cinema d'oggi 31/25.VIII.1969
Variety 25.III.1970
Heraldo 2027/15.VII.1970
Motion Picture Herald 21.X.1970

R I S C U L (Risk)

producţie a studioului Moldova-Film 1970

ecran normal, alb-negru, [illegible], 2 450 m, 1 oră, 30 minute

scenariul : Praskovia Didîk - după nuvela "In spatele frontului duşman" de acelaşi autor

regia : Vasili Pascaru

imaginea : Vlad Ciurea

muzica : V.Zagorski

cu : Natalia Zorina (Maria), Leonhard Merzin (Kurz), Nikolai Burliaev (Iuzek), Uldis Puţitis (Marek), Vaţlav Dvorjeţki (Şipcek), Olgherd Krodere, Gherman Iuako (Lomniţki), Onev Eskola, Igor Starikov, Kazimir Zabulionis, Evald Hermakiula, Kazimir Gaiducevici, Viktor Volkov, Viktor Şulghin, Vladimir Emelianov.

Filmul recompune cîteva momente din istoria rezistenţei partizanilor sovietici şi polonezi împotriva ocupaţiei fasciste de pe teritoriul Poloniei.

Anul 1944. Tînăra telegrafistă sovietică Maria este trimisă cu o misiune secretă la Varşovia unde va lua legătura cu doctorul Kurz, un comunist care lucrează în corpul medical al armatei fasciste.

Înainte de sosirea Mariei la Varşovia grupul de partizani polonezi, care avea misiunea să captureze de la fascişti harta şi schema de apărare a raionului, fusese trădat de unul dintre membrii grupului. Bănuiala de trădare cade asupra celui mai tînăr, cercetaşul Iuzek Şipcek.Maria are însă dovada că Iuzek este nevinovat şi intervine la timp pentru a împiedica executarea lui. Adevăratul trădător, Lomniţki, va fi împuşcat de Kurz.

Descoperind că în oraş funcţionează o staţie de radio clandestină, gestapoul operează o serie de razii.Ajutată de unul dintre partizani - şoferul Marek - Maria scapă de urmărirea gestapoului.

Pentru reuşita misiunii lor, partizanii îl răpesc pe ofiţerul neamţ Henrich, care cunoaşte planul acţiunilor stabilit de cartierul general fascist. Henrich, care

nu-i simpatizase niciodată pe fasciști, le dezvăluie planul, dar se împușcă, știind că va fi ucis de nemți pentru trădare.

Partizanii polonezi împreună cu Maria și Kurz captu - rează camionul nemțesc care transporta schemele planurilor de operație. Kurz este prins de fasciști și numai Maria, Marek, Iusek - rănit - și tatăl său reușesc să ajungă cu documentele în tabăra partizanilor.

Florica Balș

Filmografie

Leonhard Merzin : Sezon mort ; Regele Lear.

Nikolai Burliaev : Flăcări și flori ; Fără teamă și reproș.

Olgherd Kroders : "24-25" nu se înapoiază.

Gherman Iușko : Cei cinci din cer.

Viktor Volkov : Fata din casa roșie ; Rachetele nu trebuie să decoleze.

Viktor Emelianov : Chemarea văzduhului ; Steaguri pe turnuri ; De partea cealaltă ; Am fost satelitul soarelui ; Departe de patrie ; Socoteli greșite ; Planeta furtunilor ; Judecata nebunilor ; Aport, Muhtar !; Regele Lear.

GRESEALA FATALA (Tödlicher Irrtum)

producție a Studioului Defa în colaborare cu Studioul cinematografic din Sofia și Polski-Film-Lodz
cinemascop, 12 acte, 2 641 m, 1 oră, 35 minute, color

scenariul : Günter Karl, Rolf Römer

regia : Konrad Petzold

imaginea : Eberhard Borkmann

muzica : Wilhelm Neef

cu : Gojko Mitić (Shave Head), Armin Mueller-Stahl (Chris Howard), Annekatarin Bürger (Caroline), Krystyna Mikolajewska (Jesse), Kati Boś ([illegible]), Rolf Hoppe (Allison), Bruno Oia (Hank Jackson), Hannjo Hasse (Lee Garrett), Gerry Wolff (Ben), Rolf Ludwig (Kit Kearny), Stefan Lisewski (Ten Eyck), [illegible] (Mc Laurin), Hans Klering (Metch Chandler), Slobodan Valimirović (Black Tomahawk), Wilhelm Koch-Hooge.

Subiectul a apărut în "Filme noi" nr.4/1971, pg. 10.

CORTUL ROSU (La Tenda rossa) (Krasnaia palatka)

coproducţie sovieto-italiană
Mosfilm-Vides cinematografica
ecran normal, color, 14 acte, 3 700 m, 2 ore, 15 minute

scenariul : Robert Bolt
Ennio de Concini
Iuri Naghibin

regia : Mihail Kalatozov

imaginea : Leonid Kalaşnikov

muzica : Aleksandr Zaţepin

cu : Peter Finch (Nobile), Sean Connery (Amundsen), Claudia Cardinale (Valeria), Hardy Krüger (Lundborg), Eduard Marţevici (Malmgren), Luigi Vannuchi (Leapin), Mario Adorf (Biagi), Donatas Banionis (Mariano), Massimo Girotti (Romagna), Grigori Gai (Samoilovici), Nikita Mihalkov (Ciuhnovski), Otar Koberidze (Cecioni), Iuri Solomin (Troiani), Boris Hmelniţki (Vileri), Nikolai Ivanov (Kolka), Iuri Vizbor (Begounek).

"Cortul roşu" este povestea expediţiei polare organizate la începutul anului 1928 de constructorul de dirijabile şi exploratorul italian Umberto Nobile (n.1885). După ce a participat, în calitate de comandant al dirijabilului "Norvegia", la expediţia polară din 1926 condusă de Roald Amundsen, doi ani mai tîrziu Umberto Nobile a reuşit să atingă Polul Nord cu dirijabilul "Italia".

Filmul începe cu secvenţe din documente cinematografice autentice asupra dezvoltării aeronauticii în secolul

nostru, a expediției lui Roald Amundsen la Polul Sud și a primei expediții organizate la Polul Nord cu aeronava "Norvegia".

Expediția condusă de generalul de aviație Umberto Nobile, din care fac parte și trei oameni de știință, are ca scop o escală la Polul Nord. Dirijabilul "Italia" decolează de pe aeroportul din Roma în luna mai 1928 cu direcția localității Kingsbay din arhipelagul Spitzbergen. La 23 mai dirijabilul pornește din Kingsbay spre Polul Nord pe deasupra căruia zboară în ziua de 24 mai. Dar vîntul puternic îl împiedică să aterizeze și dirijabilul, luat de vîrtejul furtunii, se precipită spre pămînt, unde cade, sfărîmîndu-se de banchiza polară. Cîțiva și-au pierdut viața în această cădere. Umberto Nobile, împreună cu ceilalți opt supraviețuitori, organizează înălțarea unui adăpost - un cort roșu care poate fi reperat - și recuperarea celor cîteva obiecte salvate și în special a stației de radio pentru a transmite poziția locului în care se găsesc.

In timp ce întreaga lume este alertată de lipsa oricărei vești despre membrii expediției, pe banchiza singuratică exploratorii reușesc să repare stația de radio. Semnalele emise sînt captate de Kolka, un tînăr radio-amator sovietic din Arbanghelsk. O expediție de salvare condusă de profesorul Samoilovici se îmbarcă la Leningrad pe nava spărgătoare de gheață Krassin, pentru a ajunge în zona arctică, în care se aflau supraviețuitorii expediției. Dar după cîteva zile nava rămîne blocată între ghețuri.

Pentru membrii expediției, unii răniți, lipsiți de hrană și căldură, izolați în mijlocul unei naturi vitrege, condițiile de viață devin din ce în ce mai grele. Și totuși dorința de a supraviețui le susține moralul. Trei dintre ei - Zappin, Malmgren și Mariano - încearcă să traverseze pe jos imensitatea ghețurilor arctice, pentru a ajunge la Kingsbay de unde speră să se întoarcă cu o echipă de salvare.

Pornit cu un avion în căutarea membrilor expediției, Roald Amundsen se rătăcește în timpul unei furtuni și piere printre ghețurile polare.

Aviatorul norvegian Lundborg, îndrăgostit de Valeria, o infirmieră de la spitalul din Kingsbay, îi făgăduieşte că-i va salva logodnicul, pe Malmgren. Dar aterizînd pe banchiză, el află că Malmgren a pornit pe jos şi cum în avion nu mai putea lua decît un singur om, hotărăşte ca acesta să fie Umberto Nobile. Sperînd că odată ajuns la Kingsbay va putea organiza salvarea tovarăşilor săi, Nobile acceptă să-şi părăsească oamenii, gest pe care-l va regreta toată viaţa şi care va constitui mai tîrziu o acuzaţie pentru el.Răspunzînd la apelul lui Nobile, aviatorul sovietic Ciuhnovski încearcă să-i salveze pe cei cinci naufragiaţi polari, dar avionul se ciocneşte de gheţuri. Spărgătorul de gheaţă Krassin va fi cel care va reuşi în cele din urmă să ajungă la ei în clipa dramatică în care gheţurile crăpîndu-se cortul este luat de apă. La bordul lui Krassin va fi luat şi pilotul Ciuhnovski, precum şi Zappi şi Mariano. Sleit de puteri, Malmgren se sacrificase pentru prietenii săi izolîndu-se şi aşteptînd moartea printre gheţuri, ca să nu le fie o povară.

La 12 iulie 1928, după 48 de zile, a luat sfîrşit această aventură polară care a zguduit lumea şi ale cărei ecouri au răsunat încă mult timp după aceea.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Spectatorul de azi, familiarizat cu expediţiile motorizate ale exploratorilor moderni, şi-ar putea imagina că problema este aceea de a repera oamenii aflaţi în nevoie, restul nereprezentînd decît o simplă formalitate tehniçă. Prin întreaga sa concepţie filmul dovedeşte contrariul. Intr-adevăr, toată lumea riscă : cei ce sînt pe banchiză (chiar dacă au fost localizaţi), cei ce aleargă în ajutorul lor cu avionul, cei care sosesc din sud pe "Krassin"(....).

... Kalatozov a folosit toată forţa şi plastica artei sale pentru a ne face să simţim iminenţa catastrofei. Albastrul şi roşul, acesta este contrastul între elemente şi om : baloanele sonde ale dirijabilului de un roşu aprins se detaşează pe albastrul gheţii. Cînd ele explodează într-o masă stacojie, înţelegem că dirijabilul se va prăbuşi.Apoi,

cortul roşu, ca o pată de sînge, în mijlocul întinderilor de un albastru îngheţat care se unesc cu orizontul (...)

Cadrele au chiar o oarecare frumuseţe. Niciodată cinematograful n-a prezentat atît de bine întinderile mute şi insensibile ale unui pustiu de gheaţă...

In "Cortul roşu" duelul om-natură este magistral exprimat prin imagine. Kalatozov, cu forţa lui spontană, răminе aproape întotdeauna credincios lui însuşi : el face să se ciocnească culori, masivi şi curenţi, ne face să simţim fiorii riscului, ca şi în "Scrisoare neexpediată", el pune omul la încercare plasîndu-l pe marginea prăpastiei şi, de data aceasta, omul e cel pe care-l încearcă, nu elementele.

El nu mai caută dramatismul în înfruntarea om-elemente, ci îl face să ţişnească între oamenii care luptă împotriva naturii. El sublimează ciocnirile morale care-i opun pe aceşti oameni - şi aceasta este de fapt esenţa filmului ; cît despre oceanul îngheţat, el redă aceste ciocniri tragice, fatale.

Acest conflict moral între diverse personalităţi corespunde în mod direct căutărilor artei noastre contemporane în domeniul spiritual. El constituie fondul filmului, care mi se pare mai preţios decît forma, deşi aceasta este un succes strălucit.

Le Film Sovietique nr.11/1970

Glorioasa şi tragica expediţie polară a dirijabilului "Italia" a fost reconstituită cu toată forţa dramatică şi spectaculară ; în plus, regizorul sovietic Kalatozov şi scenaristul filmului au pus publicul în faţa unor probleme umane, a unor alegeri chinuitoare, în faţa alternativei între viaţă şi moarte.

Astfel filmul dozează foarte bine suspensul narativ al imaginii de un înalt nivel, cu scene memorabile printre care prăbuşirea dirijabilului.

Cinema d'oggi 1/7.I.1970

Filmografie

Mihail Kalatozov : Primul eşalon ; In toiul luptei ; Zboară cocorii ; Scrisoare neexpediată ; Eu sînt Cuba !

Peter Finch : Bocceluța ; Departe de lumea dezlănțuită.

Sean Connery : Colina.

Claudia Cardinale : Vîntul Sudului ; Cartouche ; Rocco și frații săi ; Magistratul ; Ghepardul ; Incurcătură blestemată ; Fata lui Bube ; Profesioniștii ; Cînd se arată cucu - veaua.

Hardy Krüger : Hatari ; Pianele mecanice ; Pasărea Phoënix ; Un taxi pentru Tobruk ; Călugărița din Monza ; Secretul din Santa Vittoria ; Bătălia de pe Neretva.

Eduard Marțevici : Inimă de mamă ; Război și pace.

Mario Adorf : Rosemarie ; Moral '63 ; Winnetou ; Ultima cavalcadă spre Santa Cruz ; Cine ești D-ta, domnule Sorge ? ; Anunț matrimonial ; Căutătorii de aur din Arkansas ; Omul nostru din Istambul ; Zece negri mititei.

Donatas Banionis : Nimeni nu voia să moară ; Sezon mort ; Regele Lear.

Massimo Girotti : Cursa de 100 km ; Dragostea unei femei ; Ana Zaccheo ; Altura ; Vînătoarea tragică ; Romulus și Remus.

Grigori Gai : Brățara de granate ; Drumul spre Saturn ; Sfîrșitul Saturnului.

Nikita Mihalkov : Aventurile lui Kros ; Pășesc prin Moscova ; Apelul ; O zi nu tocmai norocoasă ;Roșii și albii ; Un cuib de nobili.

Otar Koberidze : Pescuitorii de bureți ; 713 cere aterizare ; In întîmpinarea visului ; Cîntecul întrerupt ; Mamă vitregă ; Copiii mării.

Bibliografie

Cinema d'oggi 6/10.II.1969
" " 1/7.I. 1970
Cinés d'Orient 11/1970

S A N S A

producţie a studiourilor cehoslovace 1971
ecran lat, alb-negru

scenariul : Iva Herţikov, Ranghel Vîlceanov
regia : Ranghel Vîlceanov
muzica : Zdenec Liska

cu : Jirina Trjebiţka (Jirina), Iozef Abraham (Iozef), Gustav Nezval (traducătorul), Jiri Krampol (Dufek).

Eroii filmului sînt actorii Jirina şi Iozef. In legătura lor amoroasă, neoficială, începută în urmă cu trei ani, o criză a Jirinei este pe cale de a declanşa o dramă. Mai în vîrstă decît Iozef, mamă a unei fete de 17 ani, Jirina pare că nu mai poate suporta monotonia acestui roman de dragoste. Se iveşte, pe neaşteptate, şi ocazia rupturii. Un regizor italian oferă Jirinei un rol de mîna întîia. Jirina nu ştie că în acest rol italianul distribuise iniţial o renumită stea a ecranului şi că numai ezitările divei îl făcuseră să o accepte pe ea.

Urmează o noapte de coşmar. Iozef şi Jrina se demască reciproc. Toate nerealizările, toate mărturisirile amînate, toate conflictele invizibile de pînă acum sînt puse în cea mai crudă lumină.

Dar cu toate că cei doi s-au analizat cu luciditate şi cruzime, există ceva care îi împiedică să se despartă definitiv. Poate obişnuinţa, poate dragostea pe care şi-o poartă totuşi, unul celuilalt.

Jirina distruge cu furie scenariul italianului jurînd că nu va accepta oferta. Cei doi, extenuaţi, dar purificaţi într-un fel, adorm în aşteptarea a nu se ştie ce. Dimineaţa gri care urmează nopţii desţăinuirilor aduce o mică surpriză : vizita fiicei Jirinei. Aceasta îi comunică laconic intenţia de a părăsi Praga, pentru a-l urma pe viitorul ei soţ care lucrează în provincie. De învăţat ea poate învăţa oriunde. Important este să trăieşti alături de cel pe care-l îndrăgeşti. Jirina îşi dă seama că nu se poate împotrivi, mai ales că a apărut şi translatorul regizorului

italian care vrea să-i comunice ceva foarte important. După ce îi oferă un dar mărunt din partea regizorului, translatorul îi transmite cu [illegible] mare greutate vestea că nu va mai juca în film. El nu are de unde să știe că Jirina luase o hotărîre similară în cursul nopții care a trecut.

In locul strălucitei cariere nu urmează o lungă și dezarmantă singurătate - cum crezuse Jirina - ci o viață obișnuită în teatru alături de cel pe care-l iubește și care, cu siguranță, împărtășește același sentiment pentru ea.

Marea șansă este aceea pe lîngă care treci zi de zi, dar pe care o singură secundă ți-o poate revela și pentru care merită să trăiești întreaga viață.

Iulian Georgescu

Filmografie

Ranghel Vîlceanov. Regizorul Ranghel Vilceanov s-a născut la 12 octombrie 1928. A absolvit Institutul Tehnic pentru Construcții de Mașini. Paralel a urmat cursurile de regie ale facultății de teatru. Nu a lucrat, însă, nicio - dată în teatru. Debutează în cinematografie ca actor în 1951. Din 1954 pînă în 1956 a lucrat ca regizor-asistent. In anul 1958 lucrează împreună cu Konrad Wolf coproducția germano-bulgară "Stelele". In același an debutează ca regizor prim cu "Voci în insulă".

1959 - Prima lecție ; 1961 - Soare și umbră (Premiul FIPRESCI la Festivalul de la Karlovy-Vary) ; 1964 - Ins - pectorul și noaptea. Apoi a realizat mai multe scurt- metraje experimentale dar și un prestigios lung-metraj "Lupoaica". Urmează coproducția ceho-bulgară "Esop" după un scenariu de Anghel Vagenstein.

1969 - 1970 realizează cu mijloace proprii "Fața sub mască", redînd soarta a patru oameni care la prima vedere par ciudați.

Josef Abrham : Marele drum ; Pensiune pentru celibatari.

8

filme noi

DIRECȚIA
REȚELEI CINEMATOGRAFICE
SI DIFUZĂRII FILMELOR -
ROMANIA FILM

1971

FILME NOI

COMITETUL DE STAT PENTRU CULTURA SI ARTA
Direcţia Reţelei Cinematografice şi Difuzării Filmelor
Bucureşti, Str.Iulius Fucik 25
Telefon : 12.29.21

A s e d i u l 3
Filme de scurt metraj 6
Aricii se nasc fără ţepi. 11
Articolul 420. 13
Cîntăreţul buclucaş 14
Detaşamentul roşu de femei. 16
Direcţia Berlin 17
Il cunoaşteţi pe Urban ?. 19
Indrăgostiţii 21
Intoarcerea Sfîntului Luca. 23
Lănţişoare verzi, ... 25
Meridianul zero 26
Omul orchestră 28
Parada circului., ... 30
Tick, tick, tick. 31

Nr.8/1971 MATERIAL INFORMATIV PENTRU UZ INTERN

A S E D I U L

producţie a studioului Bucureşti
ecran normal, color

scenariul : Corneliu Leu, Mircea Mureşan - după romanul "Puterea" de Corneliu Leu
regia : Mircea Mureşan
imaginea : George Cornea
muzica : H.Maiorovici
decoruri : Arh.Marcel Bogos

cu : Ilarion Ciobanu (Drăgan), Sandu Sticlaru (Tebe), Sebastian Papaiani (Chiru), Mihaela Mihai (Secretara), Ion Besoiu (Voinea), George Aurelian (Tanaşoca), Dan Nuţu (Valer), Valeria Seciu (Necunoscuta), Octavian Cotescu (Trifu), Ioana Casetti (Centralista), Geo Saizescu.

Filmul surprinde aspecte pline de dramatism din lupta pentru preluarea puterii la Constanţa, în iarna anului 1945, în momentul instaurării, de către masele populare, a primului prefect democrat, comunistul Gavrilă Drăgan.

Cu cîteva luni în urmă, pentru agitaţie politică în rîndul ostaşilor, Drăgan fusese condamnat la moarte, dar, în ultimul moment, fusese graţiat datorită insurecţiei armate de la 23 August 1944.

Ales acum de forţele populare ca nou prefect, Drăgan este urmărit de reacţiune care vrea să-l suprime şi, simultan, să provoace panică în rîndul populaţiei şi derută printre comunişti.

Tanaşoca, reprezentantul partidului burghez, care conduce de fapt din umbră, de ani de zile, destinele oraşului, încearcă, printr-un joc abil, să compromită acţiunile conduse de comunişti.

Susţinut de majoritatea populaţiei oraşului, Drăgan intră însă şi ocupă Prefectura din care fostul prefect fugise. Imediat ia noi măsuri organizatorice în sprijinul maselor, începînd cu stabilirea preţurilor maximale pentru a curma specula care făcea ravagii în oraş.

Derutat, Tanaşoca cere telefonic ministrului de Interne să numească un prefect oficial în persoana colonelului Răducanu, dispoziţie care nu întîrzie să sosească telegrafic.

In acelaşi timp, în presă, este publicată lista principalilor criminali de război ; printre ei figurează şi Voinea, unul din oamenii de încredere ai bătrînului Tanaşoca. Stiind că sînt condamnaţi fără salvare, Voinea şi complicii săi acceptă propunerea făcută de Tanaşoca. Acesta le va înlesni plecarea clandestină din ţară, la bordul unui vas străin, cerîndu-le în schimb să asedieze clădirea Prefecturii în care se află Drăgan cu ai săi şi, dacă aceştia nu vor renunţa la planurile lor, să o arunce în aer.

Intre timp,Alexe, secretarul judeţenii de partid, este ucis în mod laş.

Deşi este noapte şi Prefectura este asediată, Drăgan a adunat aici toţi comercianţii din oraş pentru a le comunica noile mercuriale.

In zadar pătrunde în clădire Segărcescu, directorul portului, pentru a încerca să medieze lucrurile : comuniştii nu vor, cu nici un preţ, să părăsească Prefectura.

O oră - timpul acordat de Voinea pentru ca cei aflaţi înăuntru să se predea şi să-l recunoască pe prefectul numit oficial, se apropie de sfîrşit ; în curînd, detonatorul, în numai 10 secunde, va arunca în aer întreaga clădire şi pe cei aflaţi înăuntru.

Acţiunea se precipită : înfruntînd riscul, Drăgan se îndreaptă spre detonator, Voinea încearcă să-l împiedice, trage în el, dar nu-l nimereşte.

In acelaşi moment, unul din tovarăşii lui Drăgan îl împuşcă pe Voinea, care se prăbuşeşte fără să mai poată apăsa pe detonator.

Explozia a fost evitată !

Una din etapele cuceririi puterii de către masele populare s-a încheiat cu o victorie.

<u>Filmografie</u>

Mircea Mureşan : Partea ta de vină ; Răscoala ; Baltagul.

Ilarion Ciobanu : Setea ; Poveste sentimentală ; Omul de lîngă tine ; Lupeni '29 ; Cinci oameni la drum ; Cartierul Veseliei ; Răscoala ; Vremea zăpezilor ; Golgota ; Columna ; Așa s-a născut legenda ; Războiul domniţelor ;Baltagul ; Doi bărbaţi pentru o moarte ; Mihai Viteazul ; Fa - cerea lumii.

Sandu Sticlaru : Moara cu noroc ; Avalanșa ; Cînd primăvara e fierbinte ; Setea ; Străzile au amintiri ; Puștiul; Lupeni '29 ; Cinci oameni la drum ; Dragoste lungă de-o seară ; Casa neterminată ; Răscoala ; Baltagul.

Sebastian Papaiani : Partea ta de vină ; Un surîs în plină vară ; Gaudeamus igitur ; La porţile pămîntului ;Vremea zăpezilor ; Fantomele se grăbesc ; Golgota ; Dimineţile unui băiat cuminte ; Balul de sîmbătă seara ; Căldura ; B.D. intră în acţiune ; B.D. în alertă.

Ion Besoiu : Setea ; Partea ta de vină ; Tudor ; Furtuna ; Neamul Șoimăreștilor ; Cartierul Veseliei ; Răscoala; Camera albă ; Sah la rege ; Haiducii ; Fantomele se grăbesc; Mihai Viteazul ; B.D. în alertă ; Colinele verzi.

George Aurelian : Partea ta de vină ; Pădurea spînzuraţilor ; Răscoala ; Camera albă.

Dan Nuţu : Duminică la ora 6 ; Meandre ; Dimineţile unui băiat cuminte ; Asa s-a născut legenda ; Prea mic pentru un război atît de mare ; Printre colinele verzi.

Valeria Seciu : Casa neterminată.

Octavian Cotescu : Portretul unui necunoscut ; Dragoste lungă de-o seară ; Dimineţile unui băiat cuminte ; Balul de sîmbătă seara ; Castelul condamnaţilor.

Ioana Casetti : De trei ori București ; Prieteni fără grai.

FILME DE SCURT METRAJ

PRINTRE TINERI (Viitorul ţării) — Studioul Al. Sahia
alb-negru, 2 acte, 601 m, 22 minute

regia : Ion Moscu
imaginea : Kiamil Kiamil

O anchetă insolită printre tinerii din ţară : o suită de întrebări, ale reporterilor, şi răspunsuri spontane şi surprinzătoare izbutesc să contureze fizionomia psihică şi intelectuală a tinerei generaţii, cu aspiraţiile sale de viitor sau, uneori, chiar cu îndoielile ce se ivesc.

CONDUCEREA NUMERICA LA MASINI UNELTE

scenariul şi regia : David Reu
imaginea : Victor Popescu

In perioada actuală de dezvoltare a economiei naţionale, un rol preponderent îl au calculatoarele electronice în conducerea procesului tehnologic, mai ales în industria constructoare de maşini. Autorii filmului explică şi exemplifică acest amplu proces de introducere a calculatoarelor.

VISELE COPILARIEI
color, 2 acte, 473 m, 17 minute

scenariul şi regia : Jean Petrovici
comentariul : Eva Sîrbu
imaginea : Gheorghe Petre

Prezentare a cercului de pictură al Scolii generale de 8 ani din comuna Vultureşti, un "monument viu", unic în felul său, născut doar din înzestrarea nativă şi pasiunea pentru pictură a copiilor acestui sat şi din generoasa îndrumare a intuitivului şi autodidactului învăţător, Ion Mărgescu.

PRIVIND PRIN FERESTRELE TIMPULUI (Muzeul de Istorie al R.S.R.)
color, 1 act, 302 m
scenariul şi regia : Constantin Budişteanu
imaginea : Constantin Teodorescu

După aproape o sută de ani de existenţă, una dintre cele mai vechi şi impunătoare construcţii ale Bucureştiului - Palatul Poştelor - îşi readuce în actualitate planurile originale făurite de arhitecţii vremii.

Autorii surprind activitatea marelui colectiv care, conjugînd numeroase profesii şi specialităţi, va construi muzeul destinat să oglindească istoria neamului românesc din cele mai îndepărtate timpuri şi pînă în prezent.

CEASORNICUL UNIVERSULUI
color, 1 act, 297 m
scenariul şi regia : Zoltan Terner

Pornind de la premize ştiinţifice şi mai ales de la cîteva ipoteze tulburătoare şi paradoxale ale cosmologiei, filmul îşi propune o figurare a acestora sub forma unei meditaţii-joc asupra Timpului şi Spaţiului care, în imensitatea Universului, se măsoară în cu totul alte unităţi decît cele obişnuite.

O M A G I U
color, 1 act, 306 m
scenariul şi regia : Erich Nussbaum
imaginea : C.Ionescu-Tonciu
comentariul : Ion Frunzetti

Film realizat pe marginea Expoziţiei de artă plastică dedicată semicentenarului P.C.R., insistă asupra crezului politic al fiecărui participant şi asupra diverselor viziuni artistice.

CATALIZATORII

color, 1 act, 305 m, 11 minute

scenariul : Doru Cheşu, Ioana Popescu
regia : Doru Cheşu
imaginea : Victor Popescu

Un film despre utilizarea catalizatorilor în diferite procese tehnologice, despre deosebita lor importanţă care a generat chiar apariţia unor noi ramuri ştiinţifice şi industriale (Petrochimia).

ANDREESCU

color, 1 act, 287 m, 10 minute

regia : Dumitru Dădârlat
scenariul şi
comentariul: Radu Bogdan
imaginea : Ilie Cornea

Filmul, realizat după scenariul şi comentariul lui Radu Bogdan, exeget al creaţiei lui Andreescu, oferă o imagine amplă şi analitică a celor mai reprezentative opere realizate de pictor.

ULTIMA INTOARCERE Animafilm

color, 1 act, 295 m

scenariul şi regia : Adrian Nicolau
imaginea : Constantin Iscrulescu

Dixy şi Doby, eroii unui serial, îl urmăresc pe fiarosul bandit Lefty. După multe peripeţii şi bătăi spectaculoase, Dixy, ajutat mereu de bunul său prieten Doby, îl lichidează pe temutul bandit.

R Ă P I R E A

color, 1 act, 269 m

scenariul şi regia : Iulian Hermeneanu

Cu tentă poliţist-parodică, "Răpirea" înfăţişează tribulaţiile lui Bobo care încearcă să apere o nouă invenţie - şi pe autorul ei - care fusese răpit. In cele din urmă totul se termină cu bine iar savantul - cu o notă ce dă umor filmului - îşi bea liniştit cafeaua, ca şi cum nu s-ar fi întîmplat nimic.

O MIE DE ZMEI

color, 1 act, 311 m

scenariul şi regia : Mircea Toia
imaginea : Constantin Iscrulescu

Banu.

Aventurile curajosului Băiat care, datorită isteţimii sale şi... unei pensule fermecate, a izbutit să scape ţara de cei 1 000 de zmei, ferecîndu-i în inima unui munte.

FATA DIN FAR-WEST

color, 1 act, 268 m

scenariu, desene, regie : Olimp Vărăşteanu

Intr-un mic oraş din Far-West, o bancă este prădată de hoţi, iar directorul băncii - tatăl unei frumoase fete - este luat ostatec.

Dixy, neînfricatul cavaler şi prietenul său Doby reuşesc să-i descopere pe hoţi şi să-l salveze pe tatăl fetei.

DANILA PREPELEAC
color, 1 act, 317 m, 11 minute

regia : Zaharia Buzea

Păţaniile vestitului Dănilă Prepeleac pe care, profi - tînd de credulitatea lui, toţi reuşesc să-l păcălească. In cele din urmă, Dănilă se dovedeşte mai isteţ decît s-ar fi crezut, el izbutind să-i păcălească pe... dracii din împărăţia subpămînteană şi să devină un om bogat.

SORICELUL SI STRIDIA
color, 1 act, 330 m, 12 minute

scenariu, desene şi regie : Constantin Crîşmărel
imaginea : Rad Codreanu

Recurgînd la limbajul alegoric al fabulei, filmul a - cuză educaţia greşită dată unor copii, satirizînd şoricelul răsfăţat care, plecat în lume, departe de ai săi, nu izbu - teşte să se descurce.

Rubrică redactată de

Marina Constantinescu

ARICII SE NASC FARA TEPI
producţie a studiourilor bulgare 1970
cinemascop, alb-negru.

scenariul : Fraţii Mormarev
regia : Dimiter Petrov
imaginea : Krum Krumov
muzica : Peter Stupel

cu : Sarkis Mukhibian, Dimiter Panov, Vasili Stoicev, Rumena Trifonova şi copiii : Ivailo Djambazov, Neiko Neikov, Peter Peicev, Andrei Slabakov, Ivan Arsincov.

Filmul este compus din trei scheciuri.

I. Fenomen periculos

La jumătatea anului, în clasa a patra soseşte un elev nou. Mitko, noul venit, a locuit împreună cu părinţii săi, diplomaţi, în străinătate. El nu cunoaşte jocurile favorite ale noilor săi colegi, drept care este imediat taxat ca neinteresant. In timpul unei ore de muzică, Mitko face dovada unei talent neobişnuit : îşi mişcă urechile. Pe loc, întreaga clasă încearcă să-l imite. Dar cum aşa ceva nu este posibil fără exerciţii perseverente, în întreaga şcoală se creează spontan adevărate "centre de antrenament". Mitko devine eroul şcolii. Neliniştită de "gravele abateri", profesoara de muzică se hotărăşte să pună capăt epidemiei mişcatului din urechi. Nu reuşeşte decît să dea afară întreaga clasă în timp ce dirigintele clasei a patra are preocupări dintre cele mai serioase : în faţa oglinzii exersează... mişcatul din urechi.

II. Huliganii

Războiul dintre copii şi vînzătorul Tanase începe într-o zi cu ploaie. Acesta din urmă refuză să primească sticlele goale pe care i le aduc copiii spre vînzare. Nu este prima dată cînd vînzătorul se poartă urît cu ei. Intr-o zi, pe cînd jucau fotbal alături de depozitul magazinului lui Tanase, mingea pătrunde prin geamul subsolului şi rămîne înăuntru. Micuţul Coco se strecoară în subsol. Tanase îl surprinde pe intrus în flagrant delict. Cu mintea într-o

mînă,cu urechea lui Coco prinsă strașnic în cealaltă mînă,Tanase se îndreaptă cu "delicventul" către instanța părintească. Puștiul îl poartă pe la mai multe uși, dar nimeni nu recunoaște în el pe fiul sau nepotul. Exasperat,vînzătorul îl eliberează pe Coco, însă reține mingea. Copiii hotărăsc să se răzbune,dar ploaia le dezlipește afișele-caricaturi reprezentîndu-l pe Tanase.Apare însă un milițian căruia copiii îi povestesc totul. Milițianul le redă copiilor mingea.

III. Darul

Se apropie aniversarea lui Kancio. Acesta, împreună cu fratele său mai mic, știe că părinții au ascuns undeva un dar. Cei doi răscolesc insistent întreaga casă și descoperă în cele din urmă o minge de fotbal adevărată. Toți prietenii celor doi frați admiră mingea. Unul dintre ei, vrînd să o încerce, îi dă un șut care o proiectează afară din curte exact într-un camion care dispare cu zgomot după colțul străzii. Urmărită și, în sfîrșit prinsă, mașina "răpitoare" nu mai are același șofer. Schimbul nu știe nimic despre nici o minge. Kancio trebuie să pună, însă, mingea la loc. Din micile lor economii, din banii abil obținuți de la părinți și bunici, prietenii lui Kancio cumpără o minge pe care copiii o pun la loc.

Deznodămîntul este fericit. Șoferul camionului a găsit mingea și urcă cu ea în brațe către apartamentul celor doi frați. Părinții acestora coboară treptele ducînd mingea cumpărată de copii unui alt sărbătorit.

Exclamațiile de bucurie ale copiilor la vederea mingii recuperate îl fac pe aducătorul ei dar și pe părinții lui Kancio să se privească nedumeriți.

Iulian Georgescu

Filmografie

Frații Mormarev - pseudonimul literar al umoriștilor Moritz Iomtov și Marko Stoicev. Primul lor scenariu : "Moneda antică" (1964). "Aricii se nasc fără țepi" este a doua lor apariție în cinema.

Dimiter Panov : Arșița ; Prăbușirea lui Alexandru cel Mare ; Clipa de libertate.

Vasil Stoicev : Kaloian.

ARTICOLUL 420

producţie a studiourilor indiene
ecran normal, alb-negru

scenariul : K.A.Abbas
regia : Raj Kapoor
muzica : Shankar - Jai Kishan

cu : Nargis, Raj Kapoor, Nadira.

Ca şi în "Vagabondul", în "Articolul 420", al doilea film muzical al lui Raj Kapoor, artistul formulează, de pe poziţiile unei arte cinematografice militante, un viguros protest împotriva inegalităţii şi nedreptăţii sociale, lansînd un mesaj plin de umanitate.

Eroul filmului este un tînăr sărac care pleacă la Bombay să-şi găsească o slujbă, înarmat cu diploma de licenţă şi cu medalia de aur primită în timpul studiilor pentru onestitatea sa. Plin de încredere şi de dorinţa de a munci, tînărul intelectual se convinge în curînd că acea castă privilegiată care stăpîneşte oraşul escrochează poporul, reducîndu-l la mizerie.

Cu mare greutate Raj reuşeşte să găsească un post la o spălătorie chimică unde continuă să spere că va cuceri fericirea prin muncă cinstită. Dar îndrăgostindu-se de Vidja, învăţătoare într-unul din cartierele oropsite ale Bombay-ului, Raj se hotărăşte să cîştige bani cu orice preţ pentru a-şi întemeia un cămin împreună cu ea. Descoperind la tînărul Raj o inteligenţă vie şi totodată dorinţa de a cîştiga, bogătaşul Sonachand Dharmanand - sub a cărui mască de filantrop şi patriot democrat se ascunde un şarlatan cinic - îl atrage pe Raj în afacerile sale frauduloase. Dar conştiinţa lui Raj se trezeşte în momentul cînd constată că afacerile care l-ar putea îmbogăţi pe el sărăcesc poporul din mijlocul căruia se ridicase. Astfel Raj revine la prietenii săi şi la Vidja care refuzase să devină soţia unui om necinstit.

CINTARETUL BUCLUCAS (Pieczone Golabki)

producţie a studiourilor poloneze 1966
ecran normal, alb-negru.

scenariul şi regia : Tadeusz Chmielewski
imaginea : Jerzy Stawicki
muzica : Jerzy Matuszkiewicz

cu : Magdalena Zawadska (Kasia), Krzystof Litwin (Leopold), Gruba Kaska, Waclaw Kowalski, Adam Mularczyk, Jerzy Karaszkiewicz.

Zgomotul monoton continuu al pompelor dintr-o staţie de filtrare a apei îngreunează munca oamenilor din acest sector. Pentru a înlătura inconvenientul, direcţia întreprinderii de distribuire a apei angajează un poet-cîntăreţ. Misiunea acestuia este de a remonta moralul lucrătorilor staţiei.

Din nefericire, poetul locuieşte într-o căsuţă mică, veche, în apropierea unei linii de cale ferată, fapt care îl face din ce în ce mai nervos şi mai puţin "inspirat".

Colegii de serviciu îl introduc cu forţa la director pentru a i se aproba o locuinţă din fondul de care dispune întreprinderea. Tot cu forţa este introdus în acelaşi cabinet un tînăr care pretinde şi el o locuinţă. Acesta poartă cu el un cărucior în care se află un sugar care plînge în continuu. Impresionat, cîntăreţul cedează. Nu are de unde să bănuiască că în locul copilului, în cărucior, se află un magnetofon.

Secretarul de partid descoperă trucul prea tîrziu pentru a mai putea interveni la directorul întreprinderii veşnic ocupat cu vizitele delegaţiilor străine.

Tînărul cu magnetofonul face parte dintr-o echipă ale cărei rezultate nu sînt din cele mai bune. Cu scopul de a-i demasca pe înşelători dar şi în intenţia de a îmbunătăţi rezultatele echipei, secretarul îl transferă pe poet în această echipă de intervenţii. Sensibilul trubadur reuşeşte să încurce întotdeauna "aranjamentele" echipei de intervenţie, adevărată bandă de corupţi. Totodată se şi îndrăgosteşte de o frumoasă blondă. Echipa rămasă treptat fără banii pe care îi obţinea

ca bacşiş de la locatari, hotărăşte îndepărtarea tînărului "încurcă lume". Inamorat, acesta din urmă uitase de misiunea cu care fusese trimis de către secretarul de partid.

Exact cînd tînărul vrea să se retragă din funcţia sa de "poet", întîmplarea face ca necinstiţii lui colegi să fie demascaţi, iar fata de care se îndrăgostise şi care-l căuta cu disperare de mai multă vreme, să-l descopere, în sfîrşit, la "locul său de muncă", în mijlocul pompelor bîzîind mono - ton.

Iulian Georgescu

Filmografie

Regizorul Tadeusz Chmielewski (născut 1935) a absol - vit cursurile Academiei de film din Lodz în anul 1955. La - crează ca asistent de regie pînă în 1958, cînd realizează "Eva vrea să doarmă", film care obţine Marele Premiu de la San Sebastian. In 1960 realizează un experiment formal intitulat "Valetul de pică". Apoi : "Cei doi misterioşi domni M" (1962), "Unde-i generalul ?" (1964), "Cîntăreţul buclucaş" (1966), "Cum am declanşat al doilea război mondial".

Magdalena Zawadska : Noul locatar ; Nu vor fi divor - ţuri ; Lovitură puternică ; Pan Wolodyjowski.

Krzysztof Litwin : Weekend cu Ana ; Păpuşa.

Waclaw Kowalski : Misterul celor doi domni M ; Clubul cavalerilor ; Vînătoarea ; Unde-i generalul ? ; Intre noi ; Nu vor fi divorţuri ; Cum am declanşat al doilea război mondial.

DETAȘAMENTUL ROȘU DE FEMEI

producție a studiourilor din R.P. Chineză
ecran normal, color

interpretează Ansamblul de balet al Operei din Pekin

cu : Hiu tiu-tan, Țiu țin-hua, Giu-cen, Hi sin-in, Li cen-sian, Uan ți-u.

Balet pe o temă revoluționară contemporană, realizat de un grup de balerini ai Operei din Pekin.

Tînăra Wou Tsing-Houa este prizoniera proprietarului funciar Nan, comandantul gărzilor civile reacționare. Reușind să evadeze cu ajutorul a doi partizani ai armatei de eliberare, tînăra este prezentată de aceștia detașamentului roșu de femei, condus de reprezentantul Partidului Comunist Chinez.

Wou intră alături de celelalte femei în detașament, iar atunci cînd comandantul este ucis de clica lui Nan, ea îi ia locul și se hotărăște să lupte toată viața pentru triumful ideilor revoluției.

DIRECTIA BERLIN (Kierunek Berlin)
producţie a studiourilor poloneze 1968
ecran normal, alb-negru

scenariul : Jerzy Passendorfer, Wojciech Zurkowski
regia : Jerzy Passendorfer
imaginea : Kazimierz Konrad

cu : Wojciech Siemion, Jerzy Jogalla, Marian Lacz, Michal Szewczyk, Krzysztof Chamiec, Waclaw Kowalski, Joanna Chamiec.

Filmul este dedicat miilor de soldaţi polonezi, care alături de Armata Sovietică au participat la eliberarea Poloniei de sub jugul fascist. Acţiunea filmului este, de altfel, cuprinsă între 10 aprilie 1945 şi 9 mai 1945, ziua capitulării definitive a celui de al treilea Reich.

Pe vastul fundal al acestor ultime săptămîni de război, autorii filmului scot în relief faptele de arme ale unui pluton de recunoaştere polonez, participant la forţarea Oderului şi la zdrobirea ultimelor rămăşiţe naziste. Doi dintre componenţii acestei formaţii, caporalul Naróg şi proaspăt sositul soldat Zalewski, fost membru al mişcării antifasciste din Varşovia, par că nu se pot înţelege. In egală măsură impulsivi, cei doi se ciocnesc în acţiunile lor de nenumărate ori. Caporalul, cu mai multă experienţă, îl va învăţa încet şi cu răbdare pe Zalewski legile aspre ale războiului. Il va convinge că un prizonier viu este mai valoros decît un duşman mort, că o moletieră strînsă bine la începutul marşului este o faptă mai înţeleaptă decît entuziasmul de paradă de care pare împins tînărul varşovian. Kilometru după kilometru, cercetaşii se apropie de Oder, graniţa adevărată a Poloniei cu Germania, hotar pe care Hitler l-a încălcat neţinînd cont de voinţa popoarelor. Colegii lui Zalewski plantează aici, pe malul Oderului, prima bornă de hotar a ţării pentru libertatea căreia luptă.

Incleştarea dramatică de la forţarea Oderului îi prilejuieşte lui Zalewski o faptă de eroism în urma căreia

şi-ar fi putut pierde viaţa dacă "asprul" caporal nu l-ar fi purtat în spate sub tirul gloanţelor inamice, primejduindu-şi propria viaţă.

O scurtă întoarcere a inamicului va curma viaţa comandantului sovietic Polak şi a unui bătrîn sfătos din rîndurile plutonului lui Zalewski. Timpul pentru a-i plînge pe eroi este scurt. Convoaiele funerare trec Oderul ducînd trupurile celor căzuţi pe cîmpul de onoare. Coloanele sovietice şi poloneze îşi continuă drumul spre Berlin, spre victoria definitivă.

Iulian Georgescu

Filmografie

Jerzy Passendorfer : Atentatul ; Comoara căpitanului Martens ; Sentinţa se va da joi ; Podul rupt ; Călîţi în foc; Culorile luptei.

Wojciech Siemion : Atentatul ; Certificatul de naştere ; Aripi negre ; Călîţi în foc ; Culorile luptei ; Se întîmplă numai duminica.

Jerzy Jogalla : Flacăra olimpică.

Marian Lacz : Culorile luptei.

Szewczy Michal : Culorile luptei.

Waclaw Kowalski : Misterul celor doi domni "N" ; Clubul cavalerilor ; Vînătoarea ; Unde-i generalul ? Între noi ; Nu vor fi divorţuri ; Cum aş declanşat al doilea război mondial ; Cîntăreţul buclucaş.

IL CUNOASTETI PE URBAN ? (Kennen Sie Urban ?)
producţie a studiourilor Defa - Berlin
cinemascop, alb-negru,

scenariul : Ullrich Plenzdorf
regia : Ingrid Reschke
imaginea : Claus Neumann
muzica : Rudi Werion

cu : Berndt Renne (Hoffi), Jenny Gröllmann (Gila), Harald Wandel (Keule), Irma Münch (D-na Hoffmann), Manfred Karge (Urban), Katja Paryla (Helga), Jürgen Heinrich (Latowski), Thomas Neumann (Kirsche), Maria Rouvel (Wanda).

"Il cunoaşteţi pe Urban ?" - aceasta este întrebarea pe care o adresează tuturor tînărul Hoffi în peregrinările sale împreună cu fratele lui, Keule, pe diferite şantiere de construcţii.

Treptat filmul dezvăluie trăsăturile care definesc personalitatea lui Hoffi, un tînăr ciudat, nehotărît, care nu poate sta mult într-un loc, fiind într-o continuă căutare. O copilărie marcată de lipsa unui tată, o mamă care, preocupîndu-se numai de creşterea copiilor mai mici, nu dăduse nici o atenţie educaţiei lui Hoffi au avut ca urmare refuzul lui de a învăţa, vagabondajul, apoi angajările sporadice pe diferite şantiere.

Pe inginerul Urban l-a cunoscut în perioada în care a fost internat în spital după eliberarea din închisoare, unde îşi ispăşise pedeapsa pentru molestarea unui bătrîn. Prin sfaturile pe care i le-a dat, prin îndemnurile sale, Urban a exercitat o puternică influenţă asupra lui Hoffi. Urmărit necontenit de amintirea lui Urban, el îl caută pretutindeni, fără a reuşi să-l găsească.

Pe un şantier de construcţii unde se angajează împreună cu fratele său, Hoffi o cunoaşte pe Gila, o tînără care-şi făcea practica. Din acea clipă comportarea lui, atitudinea faţă de muncă se schimbă, el se integrează în colectiv. Hoffi este fericit cînd, datorită intervenţiei brigăzii, i se ridică interdicţia de a intra în Berlin, care urmase

condamnării suferite.

Aflînd că Gila va avea un copil, Hoffi îi propune a - cesteia căsătoria. Dar fata simte că el nu e încă hotărît să facă acest pas şi, cu mîndrie, deşi trece printr-o grea în - cercare, refuză propunerea.

Părinţii ei, stăpîniţi de prejudecăţi, se opun, din cauza trecutului lui Hoffi, legăturii acestuia cu fiica lor. Gila părăseşte casa părintească şi se mută împreună cu Hoffi într-o locuinţă pe care o obţin datorită judecătoarei Wanda, protectoarea lor.

Timpul trece. Intr-o zi Hoffi se întîlneşte cu Katja, soţia lui Urban, de la care află că prietenul său călătoreşte tot timpul prin ţări străine.

Cu prilejul inaugurării locuinţei, Gila se împacă cu părinţii săi, pe care Hoffi îi convinge să ia parte la pe - trecerea lor.

Hoffi recunoaşte falsitatea comportării sale faţă de Gila şi este hotărît să-şi repare greşeala. Dar deocamdată nu se pot căsători, şi trebuie să mai aştepte deoarece Hoffi trebuie să plece să-şi satisfacă serviciul militar.

In gară, unde se desparte de Gila, Hoffi îl vede pe Urban, care pleca din nou din ţară, de astădată în arhipelagul Spitzbergen.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Ingrid Reschke : Să nu ne despărţim.

Irma Münch : Rezervat pentru moarte ; Dispariţia lui Timo.

Manfred Karge : Aventurile lui Werner Holt.

Katja Paryla : Expresul Paris-München.

INDRAGOSTITII (Vliublennîe)
producţie a studioului "Uzbekfilm"
cinemascop, alb-negru.

scenariul : Odelşa Aghişev
regia : Elier Işmuhamedov
imaginea : Haşan Tutunov
muzica : B.Troţiuk

cu : R.Nahapetov (Rodin), A.Vertinskaia (Tania), R.Sagdullaev (Rustam), A.Apanaeva (Ghiuzel), K. Haciaturian (Tasos), R.Agzamov (Bahodîr), S.Gurzo (Edik), I.Şalahutdinov (Ulukbek), H.Umarov (tatăl lui Rustam), N. Anatullaeva (mama lui Rustam), R.Zakirov (Djablon), V. Baramikov (Sania), S.Igraşev (Şuhrat).

Cu fineţe şi profunzime psihologică, filmul face o incursiune în universul sufletesc al tinerilor, care, în lupta cu primele încercări ale vieţii, îşi definesc trăsăturile de caracter, se maturizează.

Urmărind destinele a trei tineri, filmul îi surprinde în muncă, în preocupările, în visurile lor, în relaţiile de dragoste şi prietenie.

Rodin face parte dintr-o echipă de artificieri, care, prin provocarea unor explozii, stinge incendiile izbucnite la exploatările petrolifere. O muncă grea şi primejdioasă, care-l obligă s-o părăsească adesea pe Tania, fata iubită, pentru a pleca la mari depărtări. Studentă la arheologie, Tania face practică în alt oraş.

Inainte de a pleca într-o nouă misiune, Rodin, cuprins

de dorul ei, sosește în orașul în care se afla Tania.Dar aici descoperă că fata îl înșală cu Șuhrat, aspirant la Institutul de arheologie. Mîndru, neadmițînd minciuna, Rodin se desparte de Tania, deși suferă profund. Cu tărie și demnitate,el își depășește durerea, regăsindu-și prietenii.

Unul dintre aceștia este Tasos, grec de origine, nevoit să stea departe de familia lui, care se află la Salonic.Intr-o zi Rodin află că Tasos se întoarce în patrie și, împreună cu ceilalți prieteni, îl conduce la gară, despărțindu-se pentru totdeauna.

Pentru Rustam, cel de al treilea prieten, viața este destul de dificilă. Stînd alături de o mamă bolnavă de inimă, părăsită de bărbat, pe care ea a continuat să-l iubească toată viața, Rustam nu-și poate continua studiile, deoarece este nevoit să-și cîștige existența. Pentru a-i atenua mamei sufe - rința provocată de nepăsarea tatălui său față de ei, Rustam inventează diferite povești în legătură cu dragostea acestuia față de el. Moartea mamei este pentru Rustam o durere de ne - suportat. El nu-i poate ierta tatălui renegarea familiei,faptul că nici măcar la înmormîntare n-a luat parte. Numai intervenție prietenilor săi îl oprește de la sinucidere. Incurajat de ei, cu moralul refăcut, Rustam își regăsește echilibrul sufletesc. Intr-o zi, în calea lui apare Ghiuzel, care-i va deveni soție. Și, ca în toate momentele capitale ale vieții lor, la ieșirea lui Ghiuzel din maternitate, Rodin va fi alături de Rustam, tînărul tată.

Eliza Anghelescu

Filmografie

R.Kahapetov : Există un asemenea flăcău ; Inimă de mamă.

A.Vertinskaia : Pînze purpurii ; Omul - amfibie ; Ham - let ; Război și pace ; Anna Karenina ; Nu fi trist.

INTOARCEREA SFINTULUI LUCA (Vozvrascenie sviatova Luki)
producţie a studiourilor Mosfilm 1970
cinemascop, color, [illegible]

scenariul : Vladimir Kuznețov, Boris Şustrov - după o povestire de Serghei Derkovski şi Nikolai Kondraşov
regia : Anatoli Bobrovski
imaginea : Roman Veseler
muzica : Isaak Şvarţ

cu : Vladimir Dvorjeţki (Karabanov), Vsevolod Sanaev (Zorin), Oleg Basilaşvili (Loskutov), Ekaterina Vasilieva (Polina), Valeri Rîjakov (Cervoneţ), N.Riciagova (Zoia), V. Smirnov (Nevlev), V.Beliakov (Kulikov), P.Butkevici (Keith), D.Masanov (Karavaşkin).

Film poliţist.

După dispariţia tabloului "Sfîntul Luca" de Franz Hals dintr-un muzeu din Moscova, maiorul de miliţie Zorin întreprinde cercetările de rigoare. Furtul fusese organizat de inginerul Loskutov, care vindea străinilor tablouri de valoare şi icoane vechi achiziţionate de la un magazin de consignaţii.

Pentru furtul pînzei lui Hals inginerul Loskutov îl angajează pe Karabanov, un deţinut evadat de curînd. Din reţeaua lui Loskutov fac parte, printre alţii, Polina, funcţionară la consignaţii şi veche legătură a lui Karabanov, şi tînărul Cervoneţ pe care Loskutov îl manevrează în afacerile sale dubioase, profitînd de naivitatea lui.

Dîndu-se drept colaborator al muzeului din Riga, Karabanov comandă pictorului Kulikov o copie a tabloului înainte de a opera scoaterea lui din muzeu. Kulikov execută o copie excelentă şi o predă lui Karabanov pentru o sumă modestă, fără să bănuiască adevărata utilizare a copiei. După furt, Kulikov se prezintă la miliţie, simţind că, fără să vrea, a fost amestecat în această afacere. Printre fotografiile delicvenţilor din dosarele miliţiei el îl recunoaşte pe Karabanov.

Anchetatorul Zorin află că Mişa Karabanov fusese trimis la Kulikov de Polina care îi comanda restaurări de icoane vechi pentru inginerul Loskutov.

Karabanov, care nu-i predase încă lui Loskutov tabloul, deţine acum şi originalul şi copia făcută de Kulikov.Intuind intenţiile lui Karabanov, Loskutov începe să regrete că a intrat în combinaţie cu el. Temerile lui sînt de altfel justificate : Karabanov îi vinde copia, iar originalul îl oferă contra valută cetăţeanului străin Keith, care îi fixează locul de predare a tabloului pe plaja din Riga. Loskutov se pregăteşte să plece şi el cu avionul la Riga, urmînd ca, după ce va lua legătura cu Keith, să se îmbarce pe un vas pentru a i se pierde urmele. Dar maiorul Zorin, fiind prevenit, îl arestează.Aceeaşi soartă îl aşteaptă şi pe Karabanov, după încercarea nereuşită de a-l escroca pe Keith.

Florica Bals

Filmografie

Anatoli Bobrovski : Mumu ; Impuşcături în ceaţă ; Omul fără paşaport.

Vsevolod Sanaev : Rîndunica ; Povestiri despre Lenin ; Paginile trecutului ; Ultima primăvară ; Casa surprizelor ; Tragedia optimistă ; Volga - Volga ; 5 zile şi 5 nopţi ; Primul eşalon ; Patru inimi ; S-a întîmplat la miliţie ; Lumina verde ; Din plictiseală ; Eliberarea.

Oleg Basilaşvili: Brăţara de granate ; Cadavrul viu.

Natalia Riciagova: Treci pragul.

V.Beliakov : Călătorie peste trei mări.

LANTIŞOARE VERZI (Zelënîie ţepociki)
producţie a studioului "Lenfilm"
cinemascop, alb-negru
scenariul : Feliks Mironer - după povestirea lui G.Matveev
regia : Grigori Aronov
imagineş : Nikolai Jilin
muzica : I. Şvarţ

cu : Saşa Grigoriev (Mişka), Igor Urumbekov (Vaska), Volodia Lelëtko (Stepka), P.Luspekaev (maiorul), O. Belov (Burakov), A.Mihailov(Ciungul), F.Odinokov (Semeş), A.Krupenin(Krendel "Çovrig"),A.Livanov(Brunetul),A.Lipov (omul cu rachetele).

In timpul războiului, Stepka şi Mişka, doi copii din Leningrad, care se întorc în oraşul lor după distrugerea taberei de pionieri într-un bombardament, întîlnesc pe drum un om fără un braţ, care,după ce le dă un geamantan greu,dispare. Ajunşi la Leningrad, copiii găsesc în geamantan mai multe revolvere pentru aruncat rachete luminoase. Amuzaţi de această descoperire, Stepka,Mişka şi prietenul lor Vaska încep să arunce rachete care se înalţă în aer ca nişte lănţişoare verzi. Sînt prinşi şi admonestaţi de miliţie, devenind apoi colaboratorii acesteia în depistarea unor diversionişti strecuraţi de fascişti cu misiunea de a semnaliza prin rachete locurile în care se află obiective importante. Intr-o explozie provocată de diversionişti la fabrica de pîine îşi găseşte moartea mama lui Mişka. Rămas singur - tatăl lui era plecat pe front - Mişka se va angaja la uzina în care lucrase tatăl său pentru a se califica şi el ca lăcătuş. Porniţi în căutarea Ciungului, copiii ajută miliţia să aresteze întreaga bandă de duşmani printre care se aflau şi cunoştinţe ale celor trei copii.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Saşa Grigoriev : Flăcări în taiga.

Pavel Luspekaev : Republica Skid ; Soarele alb al pustiului.

Al.Mihailov : Luptătorul şi clovnul ; Flacăra stinsă.

Fedor Odinokov : La război ca la război.

MERIDIANUL ZERO (Poludnic zero)
producţie a studiourilor poloneze
cinemascop, alb-negru

scenariul : Aleksander Scibor - Rylski
regia : Waldemar Podgorski
imaginea : Marek Nowicki
muzica : Katarzyna Gaentner

cu : Ryszard Filipski (locotenentul Bartkowiak), Wanda Neuman (Jadwiga), Andrzej Kozak (Andrzej), Janusz Klosinski (Szczygiel), Tadeus Kwinta (Filip).

In primăvara anului 1945, locotenentul demobilizat Bartkowiak, însoţit de alţi doi tineri polonezi demobilizaţi, se îndreaptă către un orăşel din regiunea Mazuriei aflat pînă în 1945 sub stăpînirea Germaniei hitleriste. Reinstaurarea puterii poloneze în această regiune ridică probleme complexe guvernului revoluţionar.

Orăşelul este aproape părăsit. Au rămas să locuiască în el numai familiile poloneze. In oraş domneşte teroarea. Plutonierul Szczygiel însoţit de o bandă înarmată terorizează regiunea. Bartkowiak convoacă locuitorii oraşului la un miting în clădirea primăriei. Oamenii sînt rugaţi să-şi aleagă reprezentanţii care să-i conducă. Cetăţenii par înspăimîntaţi şi nu au curajul să vorbească. Pe singurul om care vorbeşte, bătrînul Kukulka, Bartkowiak îl numeşte preşedinte al comitetului cetăţenesc. In după-amiaza aceleiaşi zile, locotenentul îl invită pe Kukulka la o întrevedere în care să fie desemnaţi ceilalţi reprezentanţi şi să fie dezbătute problemele de primă urgenţă ale colectivităţii orăşeneşti.

Kukulka, însă, nu soseşte. Locotenentul descinde la domiciliul bătrînului. Kukulka zace împuşcat în mijlocul ogrăzii. Oamenii lui Szczygiel vor să-l impresioneze astfel pe Bartkowiak, care, prin acţiunile sale, ameninţa să înlăture dezordinea şi teroarea exercitată de aceştia.

Dezorientat, Bartkowiak se retrage pentru moment dar, în urma destăinuirilor Jadwigăi, o tînără poloneză din oraş care-l ajută să cunoască mai bine intenţiile lui Szczygiel, îşi reia activitatea.

Pînă la sfîrşit, datorită intervenţiei celor doi to - varăşi ai lui Bartkowiak, banda plutonierului este lichidată şi odată cu ea ia sfîrşit şi teroarea.

Iulian Georgescu

Filmografie

Ryszard Filipski : Anchetatorul din umbră ; Numai mortul va răspunde.

Wanda Neuman : Singurătate în doi ; Flacăra olimpică.

Andrzej Kozak : Pinguinul.

Janusz Klosinski : Roşu şi auriu ; Numai mortul va răspunde.

OMUL ORCHESTRA (L'homme orchestre)
coproducţie franco-italiană
cinemascop, color

scenariul : Jean Halain
Serge Korber
regia : Serge Korber
imaginea : Jean Rabier
muzica : François de Roubaix

cu : Louis de Funès (Evan Evans), Olivier de Funès (Philippe), Noëlle Adam (Françoise), Puck Adams (Lina).

Comedie.

Evan Evans - una dintre personalităţile marcante ale music-hall-ului - ştie să facă orice, este "omul orchestră" : impresar, organizator de spectacole, regizor, compozitor, maestru de balet, el însuşi dansator şi director al unei trupe de dansatoare cu mare succes la public.

A conduce şi supraveghea o duzină de fete frumoase nu este o sarcină tocmai uşoară pentru dl. Evans. El trebuie să vegheze atît asupra pregătirii lor profesionale cît şi asupra respectării igienei morale. Dar pasiunea pentru profesia sa şi succesul crescînd îl consolează pe Evan Evans de celelalte necazuri. In special el se bucură că a reuşit să transforme pe frumoasa şi talentata italiancă Lina dintr-o debutantă neîndemînatică într-o vedetă a dansului.

Dl. Evan se putea considera un om fericit. Pînă într-o zi, cînd, la Roma, în cursul unui turneu, găseşte pe patul camerei sale de hotel o fetiţă de opt luni adusă de o italiancă anonimă care pretindea că ar fi fost seducă de nepotul lui.

Decis să înăbuşe scandalul, Evans pleacă împreună cu nepotul său, care nu avea în fond nici o legătură cu această întîmplare, în căutarea mamei necunoscute, dar la capătul investigaţiilor el va reveni cu un alt nou născut, de data aceasta băiat.

Obligaţia de a se ocupa simultan de cei doi copii şi de turbulentul colectiv al trupei sale este o încercare care ameninţă echilibrul nervos al bietului Evans. Secretul enigmei îl deţin însă dansatoarele, şi în primul rînd Lina, care vor restabili armonia şi vor lua în îngrijire copiii.

Filmografie

Louis de Funès : Oaia cu cinci picioare ; Nevăzut... necunoscut ; Căpitanul Fracasse ; Dracul şi cele zece porunci ; Frumoasa americană ; Un şoarece printre bărbaţi ; Fantômas ; Fantômas contra Scottland-Yard ; Fantômas se dezlănţuie ; Jandarmul din St.Tropez ; Jandarmul la New York ; Marele restaurant ; Marile vacanţe ; Hibernatus.

Olivier de Funès : Marile vacanţe ; Hibernatus.

PARADA CIRCULUI (Parad - alle)
producţie a studiourilor sovietice
ecran normal, color

scenariul : Arkadi Arkanov, Illia Gutman
regia : Illia Gutman
imaginea : Viktor Usanov, Illia Gutman
muzica : Mihail Meerovici, Andrei Sebastianov, Nikolai Sokolov, A.Zargarian
comentatori: Iuri Nikulin şi Zinovi Gerdt

Conceput ca o mare reprezentaţie de circ, filmul a - dună într-un singur program aproximativ 30 dintre cele mai bune numere interpretate de artişti de circ cunoscuţi. Utilizînd procedeele tehnice adecvate unui asemenea gen de spectacol, realizatorii au creat o peliculă închinată artei circului, tradiţiilor şi evoluţiei circului rus. Pe parcursul acestei reprezentaţii se întîlnesc numeroase vedete ale circului sovietic : Valentin Ivanov cu dresura de urşi, Margarita Nazarova - dresură de lei şi tigri -, clovnii Oleg Popov şi Mihail Şuidin, acrobaţii Volpanski, Valentina Sur - kova etc. Spectacolul este completat cu numere de călărie, jonglerie, iluzionism, acrobaţie pe gheaţă, legătura între ele fiind făcută de păpuşi.

Intregul program este comentat de talentaţii comici Iuri Nikulin şi Zinovi Gerdt, care prezintă totodată un istoric al circului rus în care un loc important este atribuit evocării marelui clovn Karandaş.

Florica Balş

Filmografie

Iuri Nikulin : Strengarii ; Cînd copacii erau mari ; Avîntul tinereţii ; Oameni de afaceri ; Fără teamă şi re - proş ; Daţi-mi ccndica de reclamaţii ; Aport, Muhtar !; O - peraţiunea Ţ ; Prizoniera din Caucaz ; Panteziştii ; Micul fugar ; Mîna cu briliante.

Zinovi Gerdt : Viţelul de aur.

TICK, TICK, TICK

producţie a studiourilor din S.U.A.
cinemascop, color.

scenariul : James Lee Barrett
regia : Ralph Nelson
imaginea : Loyal Griggs
muzica : Jerry Styner

cu : Jim Brown (Jimmy Price), George Kennedy (John Little), Fredric March (maiorul Parks), Lynn Carlin (Julia Little), Don Stroud (Bengy Springer), Janet Maclachlan (Mary Price), Richard Elkins (Bradford Wilkes), Clifton James (D.J.Rankin), Bob Random (John Braddock), Mills Watson (deputatul Joe Warren), Bennie Casey (George Harley), Anthony James (H.C.Tolbert), Dub Taylor (tînărul), Karl Swanson (Braddock, senior).

Negrul Jim Price obţine postul de şerif în orăşelul american Colusa County. Populaţia albă îl primeşte cu ostilitate. In urma demisiei ostentative a celor două ajutoare de şerif, Jim Price angajează în acest post un tînăr de culoare, Tom Wilkes. Fostul şerif, John Little, furios de insuccesul său în alegeri, refuză să colaboreze cu Jim, iar primarul afişează o atitudine neutră. Părăsit de toţi şi chiar ameninţat de Bengy, fostul ajutor de şerif, care într-o noapte îl bate crunt pe Wilkes, Jim Price este hotărît să cîştige această luptă, acţionînd în sprijinul legii, cu imparţialitate.

Arestarea lui John Braddock, care provocase în stare de ebrietate un accident mortal de automobil, declanşează furia tatălui acestuia, un bogătaş cu influenţă din localitatea învecinată, Roper County. Nereuşind să-şi elibereze fiul, Braddock plănuieşte un asalt înarmat al orăşelului Colusa County. John Little bănuieşte intenţiile acestuia şi se decide în sfîrşit să-i acorde sprijin lui Jim Price. Cu ajutorul populaţiei de culoare şi al albilor, care în clipa apariţiei convoiului de automobile din Roper County ies din pasivitate, Jim

Price şi John Little opresc intrarea oamenilor lui Braddock în oraş.

Eliza Anghelescu

Ecouri din presă

Scenariul lui Barrett este excelent. El smulge acoperişul acestui mic oraş din sud şi examinează îndeaproape oamenii care trăiesc acolo, angoasele, urile şi prejudecăţile lor. In acelaşi timp el a întreţesut cu mult umor personajele şi situaţiile. Regia lui Nelson este remarcabilă.

Motion Picture Herald 4.II.1970

Filmografie

Ralph Nelson : A fost cîndva hoţ.
Jim Brown : Rio Conchos ; 100 de carabine.
George Kennedy : Şarada ; Băieţi buni, băieţi răi.
Fredric March : Procesul maimuţelor ; Sechestratul din Altona ; Hombre.

Bibliografie

Variety 28.I.1970
Motion Picture 4,II/1970
Cinema d'oggi nr.11/16.III.1970
Film Woche nr.26/27-3.IV. 1970
Heraldo 2023/17.VI.1970

C.M.C.

9

filme noi

DIRECȚIA
REȚELEI CINEMATOGRAFICE
ȘI DIFUZĂRII FILMELOR -
ROMANIA FILM

1971

FILME NOI

COMITETUL DE STAT PENTRU CULTURA SI ARTA
Direcţia Reţelei Cinematografice şi Difuzării Filmelor
Bucureşti, Str. Iulius Fucik 25
Telefon : 12.29.21

Aşteptarea 3
Fraţii 5
Aeroportul 8
Boxerul 10
Cromwell. 11
Cermen 14
Cele 7 logodnice ale caporalului Zbruev . . . 15
După vulpe 17
Eu sînt Jerom 19
Increderea. 21
Marele Premiu 23
Start la moştenire. 25
Tabla viselor 27

Nr.9/1971 MATERIAL INFORMATIV PENTRU UZ INTERN

A S T E P T A R E A

producţie a studioului cinematografic "Bucureşti"
ecran normal, color
scenariul : Horia Pătraşcu
regia : Şerban Creangă
imaginea : Iosif Demian, Dragomir Vîlcov
muzica : Richard Oschanitzki
decoruri : Arh.Radu Călinescu

cu : Ştefan Ciobotăraşu (Nea Fane), Vladimir Găitan (Duţu), Nina Zăinescu (Oana), Ernest Maftei (Maftei), Aurel Giurumia (Bona), Coca Andronescu (Cornelia), Sabina Muşatescu (Maria), Cornelia Lazăr-Turian (Olimpia), Alexandru Vasiliu (Domnu Nelu), Florin Zamfirescu (Lae).

"Aşteptarea" este un film, am putea spune, omagial, al cărui scenariu a fost scris special pentru regretatul actor Ştefan Ciobotăraşu.

Prin mici întîmplări şi detalii sugestive filmul urmăreşte existenţa unui mecanic de locomotivă după momentul pensionării, existenţă care marchează o mutaţie în psihologia bătrînului.

Pensionarea lui Nea Fane este sărbătorită în cadru festiv de întreaga uzină. Părăsind festivitatea, bătrînul alunecă pe o scară şi lada sa cu scule se împrăştie toate treptele. Sărind să-l ajute, tinerii îşi dau seama că acum Nea Fane nu mai are nevoie de ele şi, pe rînd, fiecare îi cere o sculă preţioasă pînă cînd întreaga ladă se goleşte... apoi, unul mai îndrăzneţ i-o cere şi pe aceasta. Proaspătul pensionar zîmbeşte cu înţelegere şi cu bucuria de a dărui, înţelegînd că aceşti tineri formează schimbul de mîine, că ei vor continua munca lui de o viaţă întreagă.

Deşi retras acum mai mult în căsuţa sa, Nea Fane, conştient că existenţa nu poate fi despărţită de muncă, se străduieşte să nu rămînă străin de viaţa uzinei. In eforturile lui de a nu se îndepărta de o lume căreia îi aparţinuse zeci de ani, de a-şi dovedi lui şi celorlalţi prezenţa şi utilitatea, mici incidente îi dau satisfacţia că

este în continuare folositor oamenilor : fie că este chemat la fabrică să repare un cazan şi că este singurul care izbuteşte, fie că un puşti îl roagă să-i repare o jucărie mecanică sau altul îi cere un sfat.

Paralel, evoluează şi relaţiile dintre el şi familie - soţia şi mai ales fiica sa, Oana - curtată cu asiduitate de doi tineri. Curînd, Oana se va căsători cu Duţu, pe care bătrînul îl avusese ucenic, şi, la puţin timp după nuntă, tinerii vor pleca în alt oraş.

Nea Fane rămîne împreună cu soţia sa în orăşelul în care a muncit şi unde-şi va petrece, în respectul oamenilor, restul zilelor.

Filmografie

Serban Creangă : Căldura.

Stefan Ciobotăraşu : Erupţia ; Portretul unui necunoscut ; Telegrame ; Valurile Dunării ; Avalanşa ; Mîndrie ; Porto-Franco ; Setea ; Celebrul 702 ; A fost prietenul meu ; Omul de lîngă tine ; Cerul n-are gratii ; Lupeni 29 ; O mică întîmplare ; Desfăşurarea ; La vîrsta dragostei ; Furtuna ; Străinul ; Neamul Soimăreştilor ; Pădurea spînzuraţilor ; Merii sălbatici ; Amintiri din copilărie ; Golgota ; Dimineţile unui băiat cuminte ; Subcerănul ; Cerul începe la etajul III ; Columna ; Războiul domniţelor.

Vladimir Găitan : Căldura ; Reconstituirea.

Ernest Maftei : Desfăşurarea ; Furtuna ; Cînd primăvara e fierbinte ; Străzile au amintiri ; Vară romantică ; Tudor ; Neamul Soimăreştilor ; Răscoala ; Meandre ; Războiul domniţelor ; Căldura ; Prieteni fără grai ; Reconstituirea ; Prea mic pentru un război atît de mare.

Aurel Giurumia : Alo ?... aţi greşit numărul ; Vacanţă la mare ; Doi băieţi ca pîinea caldă.

Coca Andronescu : Nu vreau să mă însor ; Post-restant ; Dragoste la zero grade ; Titanic-Vals ; Zile de vară.

Sabina Muşatescu : Baladă pentru Măriuca.

Cornelia Lazăr-Turian : Canarul şi viscolul.

F R A T I I

producţie a studioului cinematografic "Bucureşti"
ecran normal, alb-negru

scenariul : Nicolae Ţic, Constantin Bordeianu
consilier artistic : Gheorghe Vitanidis
r e g i a : Mircea Moldovan, Gică Gheorghe
imaginea : Dinu Tănase
muzica : Liviu Dandara
decoruri : Guţă Stirbu

cu : Ilarion Ciobanu (Ilarion), Emanoil Petruţ (Trandafir), George Calboreanu (olarul), Stefan Mihăilescu-Brăila (Duţă), Draga Olteanu (Rafira), Dem.Rădulescu (Popic), Florina Cercel (Floarea), Dumitru Furdui (Traian), Violeta Andrei (Alina), Nicolae Neamţu-Ottonel (bătrînul Ilarion), Mihai Mereuţă (Sofron).

Filmul surprinde cîteva zile din viaţa unui sat, concentrîndu-se în special asupra unui conflict uman cu evidente rezonanţe sociale, care se amplifică o dată cu întoarcerea din închisoare a lui Trandafir, fratele lui Ilarion, preşedintele C.A.P. din acel sat.

De-a lungul anilor de detenţiune resentimentele lui Trandafir împotriva lui Ilarion s-au intensificat, acuzîndu-l constant că n-a uzat de autoritatea sa morală şi socială pentru a-l scuti de pedeapsă.

Trandafir se întoarce însă în sat într-un moment de tensiune : într-o şedinţă ţinută recent, unii membri ai C.A.P. i-au cerut preşedintelui să renunţe la planul său îndrăzneţ, de perspectivă - construirea unui combinat care le va aduce mari venituri - şi să le împartă acum banii investiţi. Refuzul preşedintelui de a se conforma acestei cereri creează o atmosferă de încordare. Faptul că aprobarea planurilor de perspectivă întîrzie la uniunea judeţeană, din pricina atitudinii birocratice a celor însărcinaţi cu studierea acestei probleme, face ca Ilarion să nu poată comunica consiliului de conducere al cooperativei o hotărîre definitivă, deşi argumentele cu care demonstrează eficacitatea investiţiilor în viitorul combinat

agricol sînt mai mult decît elocvente.

Incidente mărunte se acumulează marcînd starea de tensiune şi intensificînd dubla dramă a lui Ilarion : atît ca preşedinte ce se simte mereu suspectat de unii membri ai C.A.P. pentru modul în care înţelege să administreze banii şi asaltat permanent de familie care îi cere cu insistenţă diferite intervenţii.

Evenimentele se precipită în acest sens : un puşti, un nepot al lui Ilarion, fură nişte bani şi părinţii soco - tesc firesc ca el să intervină în favoarea copilului ; sta - ţia de plecare a maşinilor C.A.P. se mută tocmai pentru a nu mai deranja cu zgomotul lor aceleaşi rude ; Trandafir, con - ducînd cu viteză un tractor furat, acţidentează un camion şi se eschivează de plata despăgubirilor.

Paralel, evoluează şi relaţiile dintre cei doi fraţi - Ilarion şi Trandafir. Impăcarea pe care o doresc cei doi este mereu zădărnicită de aceste incidente. Intre timp soseşte o inspecţie căreia cîţiva răuvoitori îi insinuaseră că preşedintele - utilizînd semnături false - ar fi folosit o parte din fonduri pentru diferite înlesniri ale familiei sale. La aceasta se adaugă şi îmbolnăvirea bătrînului lor tată care, măcar acum pe patul de moarte, vrea să-şi vadă feciorii definitiv împăcaţi.

Deşi hărţuit de neînţelegerile din jurul său,Ila - rion nu renunţă. Stie că dreptatea este de partea sa şi că cei doi inspectori veniţi în anchetă nu pot descoperi ne - reguli pentru că ele nu s-au comis. Intr-adevăr, comisia de anchetă stabileşte falsitatea acuzaţiilor şi constată că Ilarion trecuse deja la procurarea materialelor necesare construcţiei combinatului. Preşedintele primeşte aprobarea planului de perspectivă, iar cooperatorii sînt pe deplin convinşi de cinstea şi clarviziunea lui Ilarion, de faptul că el luptă pentru a asigura creşterea bunăstării materiale a locuitorilor satului.

Filmografie

Ilarion Ciobanu : Setea ; Poveste sentimentală ; Omul de lîngă tine ; Lupeni 29 ; Cinci oameni la drum ; Cartierul Veseliei ; Răscoala ; Vremea zăpezilor ;Golgota;

Columna ; Așa s-a născut legenda ; Războiul domniţelor ; Baltagul ; Doi bărbaţi pentru o moarte ; Facerea lumii ; Asediul.

Emanoil Petruţ : Secretul cifrului ; Alarmă în munţi ; Porto-Franco ; Tudor ; Sărutul ; Merii sălbatici ; Amintiri din copilărie ; Amprenta ; Răzbunarea haiducilor ; Răpirea fecioarelor ; Tinereţe fără bătrîneţe ; Bătălia pentru Roma.

George Calboreanu : Bădăranii ; Setea ; Omul de lîngă tine ; Lupeni 29 ; Lumină de iulie ; Străinul ; Neamul Soimăreştilor ; Calea Victoriei ; Așa s-a născut legenda.

Stefan Mihăilescu-Brăila : Alo ?... aţi greşit numărul ! ; Portretul unui necunoscut ; A fost prietenul meu ; Politică cu... delicatese ; Comoara din Vadul Vechi ; Răscoala ; Camera albă ; Vremea zăpezilor ; Maiorul şi moartea ; Cine va deschide uşa ? ; Zile de vară ; Căldura ; Doi bărbaţi pentru o moarte.

Draga Olteanu : Setea ; Lupeni 29 ; Un surîs în plină vară ; Merii sălbatici ; Procesul alb ; Fantomele se grăbesc ; Golgota ; Cine va deschide uşa ? ; Zile de vară ; Prieteni fără grai.

Dem. Rădulescu : Secretul cifrului ; Furtuna ; Telegrame ; La vîrsta dragostei ; Un surîs în plină vară ; Politică cu... delicatese ; Dragoste la zero grade ; Neamul Soimăreştilor ; Gaudeamus igitur ; La porţile pămîntului ; Serbările galante ; Corigenţa domnului profesor ; Sapte băieţi şi o strengăriţă ; Subteranul ; K.O. ; Vin ciclistii ; B.D. intră în acţiune ; B.D. în alertă.

Dumitru Furdui : B.D. intră în acţiune ; B.D. în alertă.

Violeta Andrei : Golgota.

Nicolae Neamţu-Ottonel : Telegrame.

Mihai Mereuţă : Erupţia ; Secretul cifrului ; Cînd primăvara e fierbinte ; Codin ; Vremea zăpezilor ; Așa s-a născut legenda ; Facerea lumii.

A E R O P O R T U L (Airport)
producţia a studiourilor americane
cinemascop, color

scenariul : George Seaton
regia : George Seaton
imaginea : Ernest Laszlo
muzica : Alfred Newman

cu : Burt Lancaster (Mel Bakersfeld), Dean Martin (Vernon Demerest), Jean Seberg (Tanya Livingston), Jacqueline Bisset (Gwen Meighen), George Kennedy (Joe Patroni), Van Heflin (D.O.Guerrero), Helen Hayes (Ada Quonsett).

Ecranizînd romanul cu acelaşi nume al scriitorului Arthur Hailey, regizorul George Seaton întreprinde o reconstituire a universului unui gigantic aeroport internaţional. Precizia documentară este dublată de o pătrunzătoare analiză psihologică a tipurilor umane.

Directorul general al aeroportului internaţional Lincoln, Mel Bakersfeld, trăieşte ore pline de încordare. Viscolul abătut peste noapte asupra regiunii a tulburat buna funcţionare a aeroportului. Zborurile sînt amînate, avioanele neputînd decola decît cu mare greutate de pe pistele de zbor metamorfozate de îngheţ în adevărate patinoare. Si parcă pentru a încorona toate acestea, un enorm turboreactor Boeing se împotmoleşte la aterizare pe singura pistă utilizabilă. Joe Patroni, specialistul care execută operaţiile de deblocare, se străduieşte în zadar de cîteva ore să aducă avionul în hangar.

Paralel cu toate aceste griji profesionale, directorul are şi altele de ordin personal. Căsătoria sa a fost un eşec.

Invocînd lipsa de afecţiune a bărbatului, soţia îl părăseşte pentru a-şi continua viaţa alături de altcineva. Blînda şi înţelegătoarea Tanya, una din funcţionarele lui Mel, va reuşi să-i ofere directorului sentimentul stabilităţii, al dragostei adevărate. Cumnatul lui Mel, Vernon Demerest, pilot pe unul din avioanele companiei, este nevoit, cu toate că timpul este nefavorabil, să decoleze

către Roma.

Intre pasagerii care vor să ajungă în Italia se află însă două personaje ciudate : o bătrînă liniştită, amatoare de călătorii fără bilet, şi un bărbat care nu se desparte nici în ruptul capului de mapa sa de voiaj în care se află o bombă ce poate fi declanşată la comandă. Soţia acestuia din urmă soseşte la aeroport la cîteva secunde după ce cursa spre Roma îşi luase zborul. Il denunţă pe soţul ei celor însărcinaţi cu securitatea, aşteptînd cu înfrigurare ca acesta să fie făcut inofensiv.

Vernon Demerest încearcă fără rezultat să smulgă mapa din mîna lui Guerrero decis să-şi sacrifice viaţa pentru ca soţia sa să poată încasa poliţele de asigurare plătite la urcarea în avionul care se îndreaptă către Roma. Guerrero provoacă explozia aruncîndu-se în neant prin spărtura provocată. Pasagerii sînt salvaţi datorită instalaţiei de oxigen şi prezenţei de spirit a lui Vernon Demerest. Avionul este nevoit să se reîntoarcă la Lincoln. Aici pista continuă să fie blocată. Minutele trec repede. Cu un ultim efort Joe Patroni reuşeşte să elibereze pista pe care în secundele următoare aterizează Boeingul pilotat de Vernon Demerest.

Iulian Georgescu

Filmografie

Burt Lancaster : Discipolul diavolului ; Trapez ; Omul care aduce ploaia ; Ghepardul ; Procesul de la Nürnberg ; Vera Cruz ; Profesioniştii, Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.5/68/pag.19.

Dean Martin : Stăpîn pe situaţie.

Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.2/69, pag.17.

George Kennedy : Şarada ; Băieţi buni, băieţi răi; Tick, tick, tick.

Van Heflin : A fost cîndva hoţ.

Helen Hayes : Richard al III-lea.

B O X E R U L (Boxer)
producţie a studiourilor poloneze
ecran normal, alb-negru

scenariul : Bohdan Tomaszewski
Jerzy Suszko
regia : Julian Dziedzina
imaginea : Józef Drzowicki
Zdzislaw Mrozowicz

cu : Daniel Olbrychski (Tolek Szczepaniak), Tadeusz Kalinowski, Marzena Tomaszewska, Malgorzata Wlodarska, Maciej Damiecki, Jacek Domański, Leszek Drogosz, Jan Englert, Gustaw Lutkiewicz, Zdislaw Maklakiewicz, Mieczyslaw Pawlikowski, Jerzy Wasowicz, Zenon Wolodkowicz.

Film distins cu Marele Premiu la Festivalul internaţional al filmului pentru copii şi tineret - Veneţia 1967.

Pornind de la un fapt autentic petrecut în lumea sportului polonez în ajunul jocurilor olimpice de la Tokio, filmul analizează delicata problemă a educării tineretului în zilele noastre.

Tînărul Tolek, boxer talentat dar un om cu caracter dificil, ameţit de primele succese, se dedă la o serie de manifestări huliganice, care-i atrag privarea de libertate şi-i întrerup cariera sportivă. Avînd însă un fond sănătos şi bucurîndu-se de încrederea pe care i-o acordă antrenorul în ciuda greşelilor comise, tînărul boxer găseşte forţa necesară pentru a ieşi din impas şi a învinge dificultăţile, cucerind titlul mondial mult rîvnit.

Filmografie

Daniel Olbrychski : Cenuşă ; Căsătorie din interes ; Totul de vînzare ; Contesa Cosel ; Pan Wolodyjowski; Eliberarea III ; Pădurea de mesteceni.

Tadeusz Kalinowski : Paraşutiştii ; Flacăra olimpică.

Maciej Damiecki : Banda ; Se întîmplă numai duminica.
Jacek Domanski : Banda ; Paraşutiştii.
Leszek Drogosz : Semnale pe drum.
Jan Englert : Eliberarea.
Gustaw Lutkiewicz : Ucigaşul şi fata ; Se întîmplă numai duminica ; Păpuşa ; Lokis.
Zdzislaw Maklakiewicz : Căliţi în foc ; Legea şi forţa ; Trei paşi pe pămînt ; Cu ţoată viteza înainte ; Marysia şi Napoleon ; Roşu şi auriu.
Mieczyslaw Pawlikowski : Pan Wolodyjowski.

C R O M W E L L
producţie a studiourilor engleze
cinemascop, color

scenariul şi regia : Ken Hughes
imaginea : Geoffrey Unsworth
muzica : Frank Cordell

cu : Richard Harris (Oliver Cromwell), Alec Guinness (Carol I Stuart), Robert Morley, Dorothy Tutin, Frank Finley, Timothy Dalton, Patrick Wymark, Patrick Magee, Nigel Stock, Charles Gray, Michael Jayston.

Film distins cu Oscar 1970 pentru cele mai bune costume - Nina Novarese şi Premiul pentru cea mai bună interpretare masculină lui Richard Harris la Moscova 1971.

Evocare istorică, simplificînd adesea complexitatea faptelor, filmul cuprinde o scurtă şi agitată perioadă din istoria Angliei de la jumătatea secolului al XVII-lea, perioadă care marchează sfîrşitul domniei lui Carol I Stuart şi venirea la putere a lui Oliver Cromwell.

Sfîşiată de conflicte religioase şi politice, Britania acestei jumătăţi de secol ajunsese la o situaţie de nemulţumire şi profundă dezbinare. Intre parlament şi rege exista un conflict mai vechi, bazat pe disputata problemă a suveranităţii absolute şi agravat la urcarea pe tron a

dinastiei Stuarţilor, respectiv în timpul domniei lui Iacob I, tatăl lui Carol. Religia de stat era protestantă, deşi o mare parte a populaţiei profesa alte culte - sectanţi, puritani sau independenţi care luptau pentru libertatea totală a credinţei. Deşi jurase să respecte biserica anglicană, regele Carol se afla sub influenţa reginei care, fiind de origină franceză, încuraja catolicismul.

In această conjunctură, Oliver Cromwell, membru al parlamentului şi puritan pasionat, se decisese să emigreze, nemulţumit de starea de lucruri din ţară, apăsată de corupţii, biruri, cenzură, intoleranţă religioasă - abuzuri încurajate de lipsa unui parlament activ, dizolvat în urmă cu cîţiva ani de rege.

Invazia scoţienilor în 1640 îl determină pe Carol I să reconvoace parlamentul pe care îl dizolvase şi de la care intenţiona să obţină aprobarea subsidiilor pentru întreţinerea unei armate. Dar adunarea, în unanimitate împotriva războiului cu scoţienii, nu acceptă această pretenţie a regelui, mai mult chiar, conducătorii ei cer ca prerogativele suveranităţii regale să fie predate parlamentului. Cromwell susţine în faţa regelui că forma de guvernămînt a Angliei trebuie să se bazeze pe democraţie. Propunerile parlamentului au ca urmare un mandat de arestare emis de rege pentru cinci membri ai adunării printre care şi Cromwell. Regele însuşi, cu o grupă de soldaţi, pătrunde în sediul parlamentului pentru a-i aresta, dar constată că toţi cei vizaţi fugiseră, în afară de Cromwell, care se opune ordinului în numele inviolabilităţii deputaţilor. Carol dizolvă din nou adunarea, măsură abuzivă care provoacă izbucnirea războiului civil. Parlamentarii adună în grabă o armată care nu poate ţine piept trupelor regale. După eşecul suferit în bătălia de la Edgehill în 1642, Cromwell îşi dă seama că pentru a-i învinge pe regalişti are nevoie de o armată bine instruită. Hotărît să creeze o armată model, Cromwell recrutează cîteva escadroane, de a căror instruire se ocupă el însuşi, şi obţine victoria de la Naseby, în 1645.

In acest timp regele continuă să ducă politica sa de duplicitate, încercînd să negocieze în acelaşi timp şi

cu Franța și cu scoțienii, și, în ultimă instanță, chiar cu unii politicieni din parlament. Informat de tratativele secrete ale lui Carol, care pregătea un al doilea război civil, Cromwell cere parlamentului să intenteze regelui un proces de trădare. Sentința tribunalului este decapitarea. După execuția lui Carol I Stuart, parlamentul dezmembrat oferă lui Cromwell conducerea țării. In 1653, pentru a curma intrigile, corupția și anarhia unui parlament care avea și pretenția de inamovibilitate, Oliver Cromwell îl dizolvă, jurînd că în viitor Anglia va fi mai bine guvernată. Programul lui de guvernămînt, pe care n-a avut timp să-l desăvîrșească, prevedea măsuri reale pentru prosperitatea Angliei și în primul rînd o nouă constituție care să pună bazele unei națiuni democratice.

Oliver Cromwell a trăit ca lord protector al Angliei, Scoției și Irlandei încă cinci ani, pînă în 1658.

Florica Bals

Filmografie

Richard Harris : Viață sportivă; Eroii de la Telemark.

Alec Guinness : Ucigașii de femei ; Oliver Twist ; Marile speranțe ; Ultima vacanță ; Căderea Imperiului Roman; Comedianții. Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.6/1968 pag.8.

Robert Morley : Melba ; Tinerii ; Acei oameni minunați și mașinile lor zburătoare ; Robii.

C E R M E N

producţie a studiourilor sovietice
cinemascop, color

scenariul : Grigori Pliev, Aleksandr Mişarin,
Nikolai Sanişvili
regia : Nikolai Sanişvili
imaginea : Dudar Marghiev
muzica : Ilia Gabaraev

cu : Bimbolat Vataev (Cermen), Vladimir Thapsaev (Bestol), Kosta Slanov (Dakko), Mairbek Abaev (Kasai), Tereza Kantemirova(Azau), Anatoli Dzivaev (Dziu), David Gabaraev (Ţarai), Konstantin Daugvili (Hadji).

Nu există cîntec popular sau legendă a plaiurilor osetine care să nu amintească chipul lui Cermen - eroul naţional al acestor meleaguri.

Filmul îşi situează acţiunea în urmă cu două sute de ani.

Cireada satului în care locuia Cermen coboară pe drumuri înguste către casă. Intr-o strîmtoare paznicii cirezii, printre care se află şi Cermen, sînt atacaţi de o bandă de răufăcători. Cermen reuşeşte să fugă şi să dea de veste consătenilor săi. Aceştia, adunaţi în mijlocul satului, îl acuză de lipsă de curaj şi îi cer să părăsească grabnic satul. In fruntea sfatului sătesc se află bătrînul Dakko, unchiul lui Cermen, care speră ca prin plecarea nepotului să poată impune în ochii locuitorilor satului pe fiul său, Kasai. Cermen se îndreaptă către alte meleaguri dar într-o pădure este atacat de un tigru pe care îl ucide cu mîna lui. Oamenii lui Kasai îl descoperă rănit alături de animalul răpus şi-l transportă în sat unde va fi întîmpinat ca un adevărat erou. Azau, fata pe care o iubeşte Cermen, este rîvnită şi de Kasai. Bătrînul Dakko organizează o serbare la care invită pe toţi bărbaţii satului, neuitînd să-l poftească şi pe tatăl fetei căreia îi cere mîna în numele fiului. Hadji, tatăl fetei, ştiind că aceasta îl iubeşte pe Cermen, îi provoacă pe tineri la o întrecere. Învingătorul, hotărăşte Hadji, va fi soţul

fiicei lui. Reuşind şi de data aceasta să-l întreacă pe Kasai, Cermen obţine binecuvîntarea tatălui fetei.

O veste rea vine să tulbure petrecerea. Cneazul Ţarai, cel care atacase şi cireada, a furat toţi caii satului. Cermen şi prietenii săi reuşesc să-l prindă, dar Ţarai moare ucis de Kasai în momentul în care voia să destăinuiască mulţimii faptul că fiul lui Dakko, Kasai, este cel care îl ajuta în toate expediţiile sale de jaf.

Conducătorul obştii, Dakko, împreună cu fiul său pun la cale o nouă mîrşăvie. In timpul sărbătoririi nunţii lui Cermen, cei doi oferă satul drept pradă cneazului Kabardin Muldar cu scopul de a scăpa odată pentru totdeauna de viteazul Cermen. In ajutorul consătenilor lui Cermen vin călăreţii din satele vecine. Ceata cneazului este zdrobită. Viteazul djighit se întoarce în sat alături de tovarăşii săi de arme. Dar în timp ce sătenii îl salută şi îi mulţumesc, un glonte aducător de moarte îl face pe Cermen să se prăbuşească.

Iulian Georgescu

CELE 7 LOGODNICE ALE CAPORALULUI ZBRUEV (Semi nevest efreitora Zbrueva)

producţie a studioului Lenfilm
ecran normal, color
scenariul : Vladimir Baluţki
regia : Vitali Melnikov
imaginea : Dmitri Dolinin, Iuri Veksler
muzica : G.Portnov

cu : Semen Morozov (caporalul Zbruev), Irina Kuberskaia (conducătoarea trenului), Natalia Varlei (Galina Listopal), Marianna Vertinskaia (actriţa Drozdova), Elena Solovei (Rimma Filimonova), Natalia Cetverikova (Nadia Terentieva), Tatiana Fedorova (Valentina Oleneva), Vasili Merkuriev (directorul factoriei de vînătoare).

Comedie.

Demobilizat după satisfacerea serviciului militar, în cadrul căruia fusese evidenţiat pentru merite deosebite, caporalul Kostea Zbruev părăseşte unitatea ducînd cu el un preţios trofeu : o revistă militară pe coperta căreia apăruse portretul lui.

Sigur de farmecul său fizic, Kostea porneşte în căutarea celor şapte"logodnice", şapte tinere cu care purtase corespondenţă datorită portretului apărut.

După ce pierde întîlnirea cu Oksana, prima dintre ele ce-l aştepta în gara unui orăşel, se îndreaptă spre Nadia, care locuia în căminul tinerelor textiliste din Krasnoiarsk. Dar, după cîteva ore petrecute cu această fată veselă şi timidă, se grăbeşte să părăsească oraşul îndreptîndu-se spre Moscova, unde locuia următoarea "logodnică", actriţa de cinema Tatiana Drozdova, răsfăţata publicului. Nereuşind să se apropie nici de ea, Kostea pleacă mai departe, pentru a se întîlni cu Rimma, o asistentă medicală dintr-un vechi orăşel. Dar aspiraţiile ei matrimoniale îl sperie pe tînăr, care, împreună cu un grup de militari demobilizaţi, se îndreaptă spre oraşul Verhiegorsk unde lucra Galea, şefa unei brigăzi din construcţii. După scurt timp, aflînd că Galea e căsătorită, Kostea se decide s-o cunoască pe următoarea tînără, Valentina, din sovhozul satului Olenevo. Hărnicia, bunătatea şi modestia ei îl cuceresc pe Kostea care se gîndeşte să rămînă pentru totdeauna alături de ea. Dar va fi nevoit din nou să plece, de data aceasta în satul său natal, unde îl aştepta cea de a şaptea "logodnică", Maria. Odată sosit află însă că nu exista nici o Marie, că totul nu fusese decît o cursă întinsă pentru a-l atrage în sat cu scopul de a fi inclus în brigada de vînători de animale sălbatice.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Irina Kuberskaia : Cronometrul.
Natalia Varlei : Aurul.
Marianna Vertinskaia : Apelul ; Oraşul meşterilor.

DUPA VULPE (After the Fox) Caccia alla volpe)
coproducţie italo-americană
cinemascop, color
scenariul : Neil Simon, Cesare Zavattini
regia : Vittorio de Sica
imaginea : Leonida Barboni
muzica : Burt Bacharach

cu : Peter Sellers (Aldo Vanucci), Victor Mature (Tony Powell), Britt Ekland (Gina Romantica), Martin Balsam (Harry), Akim Tamiroff (Okra), Paolo Stoppa (Pollo), Lando Buzzanca (şeful poliţiei), Lidia Brazzi, Tino Buazzelli, Mac Ronay, Maria Grazia Buccella.

Comedie satirică.

Dintre zidurile închisorii, Aldo Vanucci poreclit "Vulpea" urmăreşte cu îngrijorare comportarea surorii sale Gina. Pentru a o aduce pe calea cea dreaptă, el evadează substituindu-se medicului venit să-l consulte. Deghizat în preot, apoi în poliţist, Aldo o urmăreşte pe Gina pe Via Veneto şi, neştiind că aceasta a fost angajată să joace un rol într-un film, intervine întrerupînd astfel turnarea unei scene de dragoste.

Dorind să asigure familiei o viaţă lipsită de griji, Aldo se lasă atras într-o afacere frauduloasă - sustragerea unui tezaur al Băncii naţionale a Egiptului - pe care el o organizează sub forma turnării unui film, de fapt un simulacru pentru reuşita loviturii.

Filmările se desfăşoară pe o mică plajă italiană, sub bagheta lui Aldo, devenid regizor ad-hoc. Rolurile principale sînt încredinţate unui june-prim cam tomnatic - Tony Powell - de care Gina, sora realizatorului, protagonista rolului principal feminin, se îndrăgosteşte fulgerător.

Lovitura se desfăşoară conform planului stabilit : în timpul filmărilor - la care participă numeroşi figuranţi - aurul este descărcat din vapoare şi încărcat în maşini. Dar poliţia a reperat în acest timp urma lui Aldo, care, în cele din urmă, se va afla în faţa unui tribunal, împreună cu toţi cei angajaţi pentru filmare, acuzaţi de

complicitate.

In scopul dovedirii vinei se proiectează filmul - o înşiruire de imagini incoerente, neuniforme din punct de vedere tehnic. Spre surpriza întregii asistenţe, filmul trezeşte admiraţia zgomotoasă a unui critic cinematografic "modernist", din categoria acelora care apreciază filmul ca pe un simplu divertisment artistic şi care vede în această realizare a unor profani, o operă genială.

Citate din presă

Divertisment satirico-poliţist în care Vittorio de Sica dă din nou dovada talentelor sale de comedie prin spiritul, umorul şi truvaiurile (cu adevărat "inedite" ale acestui film.

. . . . . .

Vittorio de Sica a reuşit un film de un comic adesea chaplinian... Este o satiră izbutită, spirituală a lumii cinematografice cu pompoase pretenţii intelectuale, un film plin de adnotaţii savuroase şi punctat de gaguri bine conduse.

La Cinématographie Française nr.1231/9.II. 1968

Filmografie

Vittorio de Sica : Hoţii de biciclete ; Umberto "D"; Sciuscia ; Acoperişul ; Ciociara ; Sechestratul din Altona; Boccaccio '70 ; Căsătorie în stil italian ; Un italian în America ; Un loc pentru îndrăgostiţi.

Peter Sellers : Tom Degeţelul ; Nu te lăsa niciodată ; O moştenire cu bucluc ; Nu-i loc pentru al treilea ; Braţul nedrept al legii ; Domnul Topaze ; Ucigaşii de femei ; Cine eşti d-ta, D-le Sorge ? Petrecerea. Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.7/1970, pag.23.

Martin Balsam : Hombre ; Băieţi buni, băieţi răi ; Cu toţii acasă.

Akim Tamiroff : Topkapi. Filmografia completă a apărut în "Filme noi" nr.2/1968 pag.29.

Paolo Stoppa : Unchiul meu Jacinto ; Oameni sau majuri; Blana de vizon ; Bunica Sabella ; Cartagina în flăcări ;Rocco şi fraţii săi ; Era noapte la Roma ; Simfonia dragostei ; Ghepardul ; Casa Riçordi ; Inamicul public nr.1 ; Dragostea unei femei ; Viteza.

Maria Grazia-Buccella : Gentlemanul din Cocody.

Lando Buzzanca : Sedusă şi abandonată ; Monştrii.

EU SINT JEROM (Én vagyok, Jeromos)
producţie a studiourilor din R.P. Ungară
ecran normal, color

scenariul : Lehel Szeberényi
Ferenc Jely
regia : István Tímár
imaginea : György Illés
muzica : Kamillo Lendvai

cu : Alfonso (Jerom), Gábor Harsányi (fiul său), Ferenc Kállai (doctorul), Irén Psota (soţia lui), Zsuzsa Pálos (asistenta), István Bujtor (şeful).

Comedie satirică.

Intr-o dimineaţă însorită de vară, la uşa medicului de provincie Béni Katona sună Jerom şi fiul său, lucrători ai întreprinderii de canalizare. Medicul Katona răsuflă uşurat la gîndul că problema folosirii toaletei ce nu funcţionează va fi, în sfîrşit, rezolvată. Recipientul construit pentru colectarea apelor menajere fusese îngropat sub un dig ce apăra localitatea de eventuala creştere a nivelului apelor Dunării. In prima zi cei doi muncitori cercetează terenul, mănîncă şi apoi se culcă la umbra unui pom din la dispensarului. Seful celor doi sosit pe neaşteptate re surprins de atitudinea subordonaţilor săi, el însuşi alte preocupări. După ce timp de două zile cei doi J nu apar, în cea de a treia zi sosesc aducînd cu ei atelierul rulant, pretinzînd doctorului o sumă de bani drept "răsplată" pentru munca ce o vor efectua. Doctorul Katona se opune şi ameninţă că îi va reclama autorităţilor ierarhice, dar la insistenţele soţiei cedează. Peripeţiile legate de realizarea acestei lucrări ce părea un fleac continuă. Recipientul este desfundat, dar după părerea celor doi el nu mai poate fi folosit. Trebuie construit un recipient nou, însă pentru aceasta "şeful" tehnic trebuie să dea o nouă dispoziţie. După ce mănîncă şi bea bine în casa doctorului, şeful conchide că nu este posibilă o nouă construcţie deoarece ar trebui amplasată pe un alt loc care, nefiind

al statului, lucrarea s-ar transforma automat în antrepriză particulară, ceea ce nu este cu putinţă, Disperat, Katona caută o soluţie care să rezolve noua situaţie. Cei doi Jerom se oferă să execute lucrarea "particulară" cu banii medicului dar cu materialele... statului şi în plus să adune prunele din livadă pe care să le transforme în palincă. Sărbătorind prima sticlă cu alcool extrasă din prune, Katona se îmbată rău şi nu-şi poate reveni cîtăva vreme. Cînd în cele din urmă se trezeşte, află cu uimire că este posesorul a două recipiente : unul particular şi altul, cel vechi, construit de întreprinderea de canalizări.

Iulian Georgescu

Filmografie

Istvan Timar - realizator a numeroase scurt-metraje valoroase. "Eu sînt Jerom" constituie debutul său în domeniul lung-metrajului artistic.

Ferenc Kállai : Seara în spirală ; Dani ; Duelul n-a avut loc ; Cum stăm, tinere ? ; Domnişoara Barbă-Albastră ; Păcat de benzină ; Repulsie ; Cu bărbaţii e altă poveste ; Profesorul infernului.

Irén Psóta : 12 rezultate exacte ; Casa liniştită ; La ordin, să trăiţi ! ; Raze pe gheaţă ; Numai o glumă ; Zile reci ; Valea ; Taina leului ; Marele semn albastru.

Zsuzsa Pálos : Valea.

Istvan Bujtor : Carambol ; Taina leului.

ÎNCREDEREA (Neobhodimiat grochnik)
producţie a studiourilor bulgare
cinemascop, color
scenariul : Ivan Ostrikov
regia : Borislav Şaraliev
imaginea : Gheorghi Rusinov
muzica : Boris Karadimcev

cu : Kosta Ţonev (Asenov), Maia Dragomanskaia (Emy), Iavor Miluşev (Boby), Ani Ţoneva (Mile), Haralampi Toroma - nov (Kamen), Lidia Vîlkova (Sonia), Stoian Stoicev (tatăl lui Emy).

"Afecţiunea naşte afecţiune, încrederea impune încredere" susţine avocatul Asenov şi, în mare parte, această atitudine a sa generează întîmplările din acest film care îşi propune să surprindă complicatele raporturi ce există între generaţii.

Sub aparenţa unei "comedii lirice pe temă contem - porană", se duce de fapt "un dialog serios care subliniază importanţa socială a individului în societatea noastră socialistă" (Films Bulgares nr.2/1971).

Oprindu-se asupra acestui aspect, autorii anali - zează, pe de o parte, "necesitatea imperioasă a unei ati - tudini atente şi delicate a adulţilor", responsabilitatea lor faţă de un tineret care, superficial privit, pare doar uşuratic, iar pe de altă parte responsabilitatea tinerilor de a-şi croi un drum în viaţă, de a fi drepţi, cinstiţi, utili societăţii.

Avocatul Asenov, om între două vîrste, căsătorit şi tatăl unei fetiţe faţă de care are o mare afecţiune şi o înţelegere exactă a vîrstei şi manifestărilor, cunoaşte o tînără, Emy, de la care află că prietenul ei, Boby, fusese reţinut de miliţie pentru că luase într-o seară o maşină străină pentru a se plimba. Asenov devine avocatul apărării într-un proces în care doreşte să demonstreze tezele sale privind psihologia tinerei generaţii, pe care pretindea că o cunoaşte bine. Dar din investigaţiile sale şi din discu - ţiile contradictorii cu judecătorul de instrucţie, Asenov îşi dă seama că eroul impulsiv şi certăreţ nu este un rău -

făcător, că nu trebuie să le refuzi tinerilor încrederea, chiar dacă au comis o greşeală.

Căutînd să se apropie de Boby şi mai ales să-i cîştige încrederea cu un gest care poate fi calificat şi ca un risc plin de noblețe dar şi ca un act de donquijotism, Asenov îi încredinţează maşina sa, nu numai pentru ca pasionatul mecanic să o întreţină, ci şi cu permisiunea de a o folosi dacă are nevoie.

In zorii zilei următoare, pe Asenov îl trezeşte un ofiţer de miliţie. Abia la Procuratură i se comunică motivul - este acuzat că a comis un accident şi, mai mult, că a părăsit victima, un bătrîn, fără a-i fi acordat vreun ajutor. Asenov, complet nevinovat, dar contrariat de cele întîmplate, are convingerea că făptaşul este Boby care n-a avut curajul să-şi asume răspunderea accidentului comis. Crezînd în fondul uman bun pe care-l descoperise în Boby, Asenov încearcă să-l găsească pentru ca el să-şi mărturisească culpa. Tînărul se decide imediat să se prezinte în faţa tribunalului şi se declară autorul accidentului, instanţa suspendînd ancheta asupra lui Asenov.

Peste cîteva zile, Asenov, însoţit de Emy, încărcaţi cu flori şi pachete, îl vizitează la spital pe bătrînul accidentat. Mucalit şi plin de umor, bătrînul le povesteşte cum s-a întîmplat şi... Asenov înţelege cu stupoare că altcineva a comis accidentul şi că declaraţia lui Boby fusese făcută doar pentru a-l apăra pe avocat de posibilele neplăceri. Asenov a înţeles cu bucurie că încrederea şi gestul său n-au fost gratuite.

Marina Constantinescu

Filmografie

Boris Şaraliev : Două victorii ; In liniştea serii; Doi sub cer ; Adio, prieteni !

Kostea Ţonev : In liniştea serii ; In noaptea spre 13.

Maia Dragomanskaia : Păsări şi ogari.

Ani Ţoneva : In noaptea spre 13.

Lidia Vîlkova : Adio, prieteni !

Stoian Stoicev : Iubita lui Graminia.

MARELE PREMIU (Grand Prix)
producţie a studiourilor Metro-Goldwyn-Mayer
cinemascop, color

scenariul : Robert Alan Arthur
regia : John Frankenheimer
imaginea : Lionel Lindon
muzica : Maurice Jarre

cu : James Garner (Pete Aron), Eva Marie Saint (Louise), Yves Montand (Jean-Claude Sarti), Toshiro Mifune (Yamura), Brian Bedford (Scott Stoddard), Jessica Walter, Antonio Sabàto (Nino Berlini), Françoise Hardy, Adolfo Celi, Claude Dauphin, Enzo Fiermonte, Geneviève Page, Jack Watson, Donald O'Brien, Jean Michaud, Albert Rémy.

Drama unui grup de piloţi participanţi la cîteva competiţii automobilistice europene.

La cursa "Grand Prix Automobile" de la Monte Carlo se înfruntă cîţiva campioni internaţionali : francezul Jean-Claude Sarti, americanul Pete Aron, englezul Scott Stoddard. Datorită unei defecţiuni la cutia de viteze automobilul lui Pete se ciocneşte de cel al lui Scott Stoddard, care este proiectat pe parapet şi grav accidentat. Cîştigătorul cursei este Sarti. In timpul conferinţei de presă de la Monaco acesta face cunoştinţă cu o ziaristă americană, Louise Frederickson, de care se îndrăgosteşte.

Deşi se bucură de reputaţia unui pilot excelent, Pete Aron este discreditat de accidentul provocat, evident, involuntar. Manetta, proprietarul fabricii Ferrari, refuză să-i mai încredinţeze maşina cu care urma să participe în continuare la curse. In cele din urmă Pete primeşte propunerea unui constructor japonez de a pilota un nou tip de automobil.

După accident, Scott este părăsit de soţie, care nu mai poate suporta viaţa plină de emoţii, sub permanenta ameninţare a morţii.

Pe parcursul marii curse a Belgiei, desfăşurată pe ploaie, Sarti calcă doi băieţi, iviţi pe neaşteptate pe şosea.

La Zandwoorg, în Olanda, Scott, restabilit, cîştigă

dursa. Invinsă de tenacitatea soţului ei, doamna Stoddard va trebui să se împace cu el.

Nemulţumit şi obosit, Sarti este conştient de absurditatea vieţii de campion, tentat continuu de beţia vitezei şi de sfidarea morţii. Cursa de la Monza, care încheie dramatic campionatul, este decisivă. Pista extrem de dificilă suprasolicită maşina şi pe pilot căruia i se cere concentrare maximă şi rezistenţă. Aici Pete Aron se clasează pe primul loc. Dar victoria lui este umbrită de moartea lui Sarti a cărui maşină ia foc în timpul cursei.

Florica Balş

Filmografie

John Frankenheimer : născut în 1930, urmează cursurile de la Actor's Studio, apoi intră în teatru ca actor şi regizor. La televiziune a lucrat ca asistent al lui Sydney Lumet. In cinematografie debutează în 1957 cu "The Young Stranger" (Străinul cel tînăr). 1961 : The Young Savages (Tinerii sălbatici) ; 1962 - Birdman of Alcatraz (Omul pasăre din Alcatraz) şi The Manchurian candidate ; 1963 - Seven Days in May (Sapte zile în luna mai) ; 1965 - The Train (Trenul).

James Garner : Sprijiniţi-l pe şerif !

Eva Marie Saint : La nord prin nord-vest.

Yves Montand : Salariul groazei ; Vrăjitoarele din Salem ; Oameni şi lupi ; Pescarii din arhipelag ; Compartimentul ucigaşilor ; A trăi pentru a trăi ; Vă place Brahms? Intr-o seară, un tren ; "Z".

Toshiro Mifune : Omul cu ricşa ; Cei 7 samurai ;Ultimul samurai.

Antonio Sabàto : Călugăriţa din Monza ; Cei trei care au speriat vestul.

Adolfo Celi : De 7 ori şapte.

Claude Dauphin : Dracul şi cele zece porunci ; Vizita.

Geneviève Page : Onorabilul Stanislas, agent secret ; Cidul.

START LA MOSTENIRE (Some will, some won't)
producţie a studiourilor engleze
ecran normal, color

scenariul : Lew Schwarz - bazat pe "Laughter in Paradise" de Jack Davies şi Michael Pertwee
regia : Duncan Wood
imaginea : Harry Waxman
muzica : Howard Blake

cu : Ronnie Corbett, Thora Hird, Michael Hordern, Barbara Murray, Leslie Phillips, Wilfrid Brambell, Dennis Price, James Robertson-Justice, Sheila Steafel, Eleanor Summerfield, Arthur Lowe.

Reluare într-o nouă regie şi distribuţie a comediei satirice de succes "Rîsete în paradis".

După moartea unui original glumeţ - Henry Russel - cei patru moştenitori sînt convocaţi de notar pentru a li se aduce la cunoştinţă dispoziţiile testamentare. Astfel fiecare din cei patru veri ai defunctului va avea cîte 150 000 lire cu condiţia să îndeplinească anumite acţiuni cu totul contrarii caracterului lor superficial şi înclinaţiei lor spre un trai uşor. Pentru verişoara Agnes, fată bătrînă, nervoasă, veşnic nemulţumită de personalul de serviciu, condiţia este să se angajeze timp de o lună ca slujnică. Vărul Deniston Russel, căpitan în retragere şi autor de romane poliţiste, trebuie să comită o infracţiune şi să fie condamnat la 28 de zile închisoare. Celălalt văr, Herbert, tip de funcţionar timid, slugarnic faţă de şefii lui ierarhici, trebuie să simuleze un atac împotriva director-ului băncii unde lucrează. Al patrulea văr, Simon, don Juan înrăit, are obligaţia să se însoare cu prima femeie nemăritată care-i va ieşi în cale.

Incercînd să îndeplinească aceste clauze, moştenitorii vor trece prin momente dificile, unele comice, care, în ultimă instanţă, le influenţează caracterele, aducînd schimbări pozitive în modul lor de viaţă. Agnes va deveni pentru o lună cameristă la hotel şi va trebui să suporte toanele unei doamne, fiind terorizată de ideea că

nu va rezista pînă la termenul fixat de testament. Scriitorul, care pînă atunci confecționase în birou romane de groază, înțelege cît îi este de greu să acționeze asemenea personajelor sale. El vrea să comită un delict "elegant" și se decide pentru un furt într-un magazin. După cîteva eșecuri, onestul căpitan în retragere reușește să spargă o vitrină și astfel să fie condamnat la 28 de zile închisoare - prilej de meditație asupra viitoarelor sale opere, asupra primatului realității asupra ficțiunii. La rîndul său, Herbert, luptînd cu frica și deghizat în gangster, pătrunde în biroul directorului, unde are surpriza să dea peste doi bandiți adevărați, care se predau intimidați de apariția lui. Aventurierul Simon se însoară cu o tînără frumoasă care se dovedește a nu fi urmărit decît averea lui, în complicitate cu propriul lui valet.

La termenul fixat, moștenitorii se întîlnesc din nou acasă la decedat unde descoperă că totul nu fusese decît o farsă și că Henry Russel murise sărac. Deși decepționați, ei trebuie să admită că a fost o farsă bună, declarîndu-se consolați cu experiența făcută, care operase schimbări în mentalitatea lor, în înțelegerea rostului lor în societate.

Florica Balș

Filmografie

Duncan Wood : Barcagiul.

Michael Hordern : Grădinarul spaniol ; Cidul ; Femeia îndărătnică.

Dennis Price : Spărgătorul ; Zece negri mititei.

James Robertson-Justice : Moby Dick ; Picioare lungi, degete lungi ; Mayerling.

TABLA VISELOR (Tabliczka marzenia)
producţie a studiourilor poloneze
ecran normal, alb negru

scenariul : Halina Snopkiewicz - după un roman al său
regia : Zbigniew Chmielewski
imaginea : Kazimierz Wawrzyniak
muzica : Wojciech Kilar

cu : Julia Luczkowska (Ludka), Andrzej Petreg (Marek), Zofia Truszkowska (mama), Janusz Bukowski (fratele), Barbara Ludwiszenka (mătuşa), Jan Machulski (necunoscutul).

Ludka, eroina filmului, este o fată de 16 ani, vîrsta marilor transformări, a întrebărilor şi viselor. Urmărindu-i reacţiile, comportarea, filmul ne introduce în universul adolescenţilor, pătrunde în psihologia acestor tineri în care copilăria şi-a mai păstrat urmele, acum, cînd ei se află în pragul vîrstei adulte.

Sensibilă şi sentimentală, Ludka se crede pentru prima dată îndrăgostită. Un necunoscut pe care-l zăreşte adesea de la fereastră o cufundă într-o lume de vise, făcînd-o irascibilă în relaţiile cu familia, cu colegii de şcoală.

Problemele celor din jur o impresionează profund, solicitîndu-i participarea. Conştientă de complicaţiile vieţii adulţilor, ea este asaltată necontenit de întrebări despre viaţă şi fericire, iar încercările de a găsi răspunsul îi dau o seriozitate în gîndire, permiţîndu-i să privească totul cu mai mult realism.

Despărţirea fratelui ei, Stefan, de soţia lui o zguduie, o face să mediteze asupra trăiniciei sentimentelor, a loialităţii în dragoste. Ea nu acceptă falsitatea, reacţionează cu asprime faţă de ceea ce i se pare nesincer, neadevărat. Apoi va avea o mare bucurie cînd fratele ei se împacă cu soţia.

In timpul vacanţei petrecute într-o tabără la mare, prietenia ei cu colegul Marek se va transforma într-un sentiment nou, un sentiment care-i va cuprinde

pe amîndoi, înaripîndu-le imaginaţia, îndemnîndu-i să-şi croiască planuri de viitor.

Eliza Anghelescu

Citate din presă

"Am dat la citit acest scenariu multor tineri între 10 şi 17 ani, pentru a observa reacţiile lor. Aproape toţi au afirmat că au găsit ceva din propria lor viaţă..." declară Zbigniew Chmielewski, regizorul "Tablei viselor", film al tinereţii, dar destinat nu exclusiv tinerilor. Spectatorii tineri vor găsi în el problemele, dificultăţile, bucuriile lor, pe cei maturi acest film de 90 de minute îi va face să-şi retrăiască tinereţea. Eroii filmului sînt elevi de liceu, băieţi şi fete de 15 ani. Sînt încă nişte copii, totuşi nu le mai trebuie decît un pas pentru a călca pragul lumii adulţilor. Acest film nu e o dizertaţie asupra temei atitudinilor diverse ale tinerilor, este doar o imagine a propriilor lor experienţe. Aşa cum a spus autorul filmului, este "drumul care duce la propria sa înţelegere, la înţelegerea anturajului, a propriilor sentimente.

Film Polski Nr.1/1968

Filmografie

Barbara Ludwizanka : Haine aproape noi ; Noul locatar.

Jean Machulski : Vizita preşedintelui ; Noul locatar ; Păpuşa ; Republica fetelor.

10

ilme noi

IRECȚIA
EȚELEI CINEMATOGRAFICE
I DIFUZĂRII FILMELOR -
OMANIA FILM

1971

FILME NOI

COMITETUL DE STAT PENTRU CULTURA SI ARTA
Direcţia Reţelei Cinematografice şi Difuzării Filmelor
Bucureşti, Str. Iulius Fucik 25
Telefon : 12.29.21

Filme documentare. 3
Floarea de cactus. 9
Lampa lui Aladin 11
Motodrama. 13
N-am cîntat niciodată pentru tata. 14
Povestirile lui Hoffmann 16
Ritmuri spaniole 17
Romanticii. 18
Steaua de tinichea 20
Timpul berzelor. 22
Vis de dragoste. 23
Festivalul Filmului Sovietic 26

Nr.10/1971 MATERIAL INFORMATIV PENTRU UZ INTERN

FILME DOCUMENTARE

PRIN DELTA NECUNOSCUTA

DELTA, acest tărîm ce fascinează cu viaţa locuitorilor ei şi cu fabuloasele legende născute aici, teritoriu uluitor pentru oamenii de ştiinţă prin fenomenele sale naturale unice şi dăruit cu o imensă varietate a faunei şi florei, a inspirat crearea unui serial complex, menit să-i revele aspecte inedite.

Realizat de un grup de cineaşti care au turnat filme independente, dar unitare prin tematică, acest ciclu se intitulează : PRIN DELTA NECUNOSCUTĂ. Prezentăm în acest număr primele trei filme ale serialului:"In căutarea animalelor sălbatice,""Păduri şi nisipuri" şi"Păsări din cele patru continente."

IN CAUTAREA ANIMALELOR SALBATICE
color, 3 acte, 687 m

scenariul şi regia : L.Karda
imaginea : Francisc Toth, Francisc Patakfalvi
aranjament muzical : Andrei Bretz

Puţini ştiu că în Delta Dunării, împărăţie a stufului populată de păsări şi peşti, trăiesc totuşi peste 10 specii de animale sălbatice : nutria, enoţii, pisica sălbatică etc. Străbătînd fără zgomot, cu o barcă simplă, canale aproape necirculate, cineaştii, cu răbdare, vor descoperi aceste animale, insistînd adesea asupra capacităţii lor de adaptare la condiţiile vieţii acvatice.

PADURI SI NISIPURI
color, 3 acte, 687 m

scenariul şi regia : L.Karda
imaginea : Francisc Patakfalvi, Francisc Toth
aranjament muzical : Andrei Bretz

Echipa de cineaşti s-a oprit asupra uneia din cele mai

interesante zone ale Deltei - Pădurea Letea.

Efectuînd filmări în trei anotimpuri : toamna, primă - vara şi vara, ei au surprins flora grindului Letea în toată varietatea şi în toate etapele dezvoltării sale, încercînd să explice procesul îndelungat şi complicat al formării acestei păduri care a învins nisipurile.

PASARI DIN CELE PATRU PUNCTE CARDINALE
color, 3 acte, 687 m

scenariul, regia şi imaginea : Ion Bostan
aranjament muzical : Theodor Mitache

Inregistrare atentă pe peliculă a cîtorva specii de păsări ce trăiesc în Deltă, unele foarte rare pe continentul nostru. O dată cu sosireq timpului rece, Delta, aflată în calea marii migraţii a păsărilor spre ţările calde, este ani - mată de zburătoare din toate colţurile continentului, care, unite aici într-un uriaş stol, îşi continuă lunga lor călătorie. Iarna nu o găseşte însă pustie, căci lebedele cîntătoare din ţinuturile nordice şi pescăruşii rămîn să ierneze aici.

x x

x

STURIONII SE PESCUIESC PE FURTUNA
color, 1 act, 299 m

scenariul, regia şi imaginea : Ion Bostan

Neobosit cercetător al Deltei cu toate aspectele sale, Ion Bostan dedică acest film curajului şi iscusinţei pesca - rilor din Sf. Gheorghe pentru care pescuitul dificil al sturionilor a devenit o îndeletnicire cunoscută şi moştenită din tată în fiu.

PEŞTI ŞI PESCARI
color, 3 acte, 687 m

scenariul, regia şi imaginea : Ion Bostan

Constituit din două părţi, filmul prezintă întîi diferite soiuri de peşti din Deltă, dintre care unii au apărut de curînd sau au suferit schimbări morfologice în urma intervenţiei omului. In partea a doua, autorul se opreşte mai îndelung asupra vieţii pitoreşti dar aspre a pescarilor din Deltă, filmînd cîteva sate pescăreşti - Jurilovca, Uzlina - în care surprinde farmecul portului şi specificul caselor adaptate la condiţiile acestei vieţi petrecute mai mult în mijlocul apelor.

OAMENII ACESTUI PAMINT
alb-negru, 2 acte, 470 m

scenariul şi regia : Octav Ioniţă
imaginea : Kiamil Kiamil

Regizorul Octav Ioniţă realizează un film despre comuna Goicea Mare din Dolj, încercînd să surprindă aspecte şi momente caracteristice pentru "oamenii acestui pămînt". Astfel, aparatul de filmat înregistrează o pitorească nuntă cu un ritual care, "coborînd din secolele Banilor Craiovei rămîne şi azi la fel de solemn şi autentic", imaginea C.A.P.-ului pornit acum 12 ani aproape de la nimic şi avînd azi o avere de peste 17 milioane lei, sau cadre festive înregistrate cu ocazia festivalului "Maria Tănase" organizat aici. Conturat astfel, se simte pulsînd viaţa complexă a satului nostru contemporan.

PULBERILE RAULUI
color, 1 act, 287 m

scenariul şi regia : Maria Săpătoru
imaginea : Liviu Hiţu
muzica : Eugen Popescu

Filmul îşi propune să atragă atenţia asupra unui imens pericol generat de civilizaţia modernă, de maxima industrializare a marilor oraşe : poluarea atmosferei.

Conştienţi de efectele sale nocive şi cunoscînd principalii factori poluanţi, oamenii de ştiinţă de pretutindeni caută cele mai eficiente mijloace pentru diminuarea sau chiar combaterea acestui pericol.

SUGESTIE SI PSIHOTERAPIE
alb-negru, 1 act, 305 m

scenariul şi regia : Paul Cojocaru
imaginea : Laurenţiu Mărculescu

Documentarul îşi propune să popularizeze rezultatele de-a dreptul spectaculoase obţinute de medicina modernă din ţara noastră prin utilizarea ştiinţifică a fenomenelor de sugestie şi psihoterapie.

Experienţele prezentate aici şi efectuate în clinici şi spitale atestă încă o dată ideea că acestea sînt fenomene naturale care pot fi dirijate ştiinţific şi protestează asupra considerării lor ca ştiinţă ocultă, "căci asemenea ştiinţă nu există, ştiinţa fiind lumină şi adevăr" (Gheorghe Marinescu).

BOBO SI CONTRABANDISTII — Desene animate

color, 1 act, 295 m

scenariul, animaţie, regie şi imagine : Gheorghe Sibianu

Bobo, cunoscutul detectiv, descoperă că un grup de contrabandişti, simulînd nebunia, face trafic cu stupefiante. Prefăcîndu-se şi el nebun, se va strecura printre ei izbutind să-i predea poliţiei şi să le distrugă întregul stoc de stupefiante.

SA VISAM ARIPI (Volare necesse est)

color, 1 act, 300 m

scenariul şi regia : Man Massimino, Stefan Munteanu

Aparent o istorioară utopică din lumea animalelor, filmul se prezintă ca o metaforă despre năzuinţa către un ideal, către perfecţiune, materializată aci în ideea zborului.

O broscuţă ţestoasă, mereu strivită de circulaţia de pe şosea, priveşte cu jind uşurinţa vieţuitoarelor zburătoare, invidiindu-le pentru zborul lor elegant şi lipsit de pericole şi, oricît ar părea de imposibil, încearcă să zboare şi ea asemenea lor, să se desprindă de sol, să se înalţe acolo unde nu va mai întîlni obstacole.

I N S U L A

color, 1 act, 188 m

Cartoane decupate

scenariul, regia, animaţia
şi scenografia : Climp Vărăşteanu
imaginea : Constantin Iscrulescu

Adoptînd o formulă comico-ironică, filmul satirizează pe adepţii formulei "de ce simplu, cînd se poate complicat".

Un personaj naufragiat pe o insulă depune străduinţi îndelungate pentru a-şi construi o ambarcaţiune care să-l ducă pe uscat, dar cînd o lansează constată cu stupefacţie că... "marea" se putea trece simplu, cu apa doar pînă la genunchi.

Rubrică redactată de Marina Constantinescu

FLOAREA DE CACTUS (Cactus Flower)
producţie a studiourilor americane
ecran normal, color

scenariul : I.A.L. Diamond - după o piesă de Barillet şi Grédy
regia : Gene Saks
imaginea : Charles E.Lang
muzica : Quincy Jones

cu : Ingrid Bergman (Stephanie Dickinson), Walter Matthau (Julian Winston), Goldie Hawn (Toni Simmons), Jack Weston (Harvey Greenfield), Rick Lenz (Igor Sulli - van), Vito Scotti (Señor Sanchez), Irene Hervey (d-na Durant), Eve Bruce (Georgia).

- Oscar 1969 lui Goldie Hawn pentru rolul secundar ;
- Globul de aur 1969 actriţei Goldie Hawn.

Film de divertisment realizat după adaptarea ameri - cană de Abe Burows a comediei dramaturgilor francezi Baril- let şi Grédy.

Eroii : Toni Simmons, 21 de ani, vînzătoare într-un magazin de discuri ; Julian Winston, dentist cu numeroasă clientelă feminină, 40 de ani, celibatar ; suedeza Stepha - nie Dickinson, secretara lui, fată bătrînă, severă, îngheţată, ca şi cactusul de pe biroul ei, care nu înfloreşte niciodată; Igor Sullivan, vecinul lui Toni, dramaturg.

Nefericită în dragoste, Toni Simmons încearcă să se sinucidă cu gaz metan, dar tentativa nu reuşeşte, tînăra fiind salvată de vecinul ei de apartament, Igor. Cauza acestui act disperat este teama că Julian Winston, dentistul cvadragenar, n-o mai iubeşte. Acesta însă ţine cu adevărat la ea, dar pînă la o limită : căsătoria. Hotărît să-şi păstreze cu orice preţ celibatul, Julian recursese la o minciună, spunîndu-i de la început că este însurat şi are trei copii. Fata fusese cuce - rită de francheţea lui şi acceptase temporar această situaţie. Incercarea de sinucidere îl sperie pe Julian şi, fericit că o găseşte în viaţă, îi promite că va "divorţa" pentru a se pu - tea căsători cu ea. Dar micuţa Toni are scrupule, vrea să

vorbească întîi cu "soţia". Inventată cu uşurinţă,consoarta trebuie să apară acum în carne şi oase. Lui Julian îi vine ideea salvatoare : va recurge la Stephanie, secretara perfectă, omul lui de încredere, pe care se poate bizui oricînd. O roagă deci să se prezinte pentru o seară ca soţia lui. Rigida suedeză, care îi administrează afacerile cabinetului cu exactitate de automat, îl iubeşte în secret pe Julian, sperînd că într-o zi acesta îşi va întoarce privirile spre ea. Înşelată în aşteptările ei, cu orgoliul rănit, ea acceptă totuşi să o cunoască pe Toni. Intîlnirea are loc, suedeza îşi joacă bine rolul, impresionînd-o pe Toni prin eleganţa cu care renunţă la "soţul" ei. Minciuna atrage altă minciună : Stephanie îi mărturiseşte tinerei rivale că şi ea are o legătură extraconjugală. Cu atît mai bine, inimoasa Toni îi propune să se întîlnească toţi patru. Si astfel Julian este obligat să regizeze altă întîlnire. De la un timp însă nu-şi mai recunoaşte secretara : de cînd iese în lume, rigida Stephanie s-a schimbat, e cochetă, veselă, plină de farmec. Il cucereşte şi pe Igor, devotatul vecin şi prieten al lui Toni, a cărui curte o amuză. Spectatori uluiţi ai evoluţiei ei neaşteptate, Julian şi Toni devin geloşi, dentistul pe secretara sa, Toni pe salvatorul ei. La capătul acestui joc al echivocurilor şi al minciunilor, după ce adevărul va ieşi la iveală, Julian observă că şi el o iubeşte pe Stephanie - era şi timpul, cactusul înflorise -, iar Toni descoperă în Igor un partener potrivit pentru vîrsta ei.

Florica Balş

Citate din presă

Piesa a cunoscut un succes fantastic la Paris cu Sophie Desmarets, la New York cu Laurien Bacall, la Londra cu Margaret Leighton. Ingrid Bergman le urmează, confirmînd că reuşeşte cu succes atît în dramă cît şi în roluri fanteziste. Subiect infinit digest, care abundă în situaţii vodevileşti, în replici amuzante, Walter Matthau, care a reuşit, în puţin timp, să se înalţe pe primul plan al cinematografului hollywoodian, este aici absolut de nepreţuit.

Cinérevue nr.29/17.VII.1969

Filmografie

Ingrid Bergman : Vizita ; Rolls-Royce-ul galben ; Vă place Brahms ?

Walter Matthau : Şarada ; Hello, Dolly.

Bibliografie

Cinérevue nr.29/17.VII.1969
Variety nr.3/IX. 1969
Motion Picture 3/IX.1969
Cinés d'Orient nr.51/20.XII.1969
Film Woche nr.104/31.XII.1969
Cinés d'Orient 3/17.I.1970
Cinéma et télécinéma nr.485/1969
Monthly Film Bulletin V.1970
Cinéma 70 nr.143
Heraldo nr.2019/20.V, 1970

LAMPA LUI ALADIN (Volşebnaia lampa Aladdina)
După motivele povestirii din ciclul "1001 de nopţi"
producţie a studioului M.Gorki
ecran normal, color

scenariul : Viktor Vitkovici, Grigori Iagdfeld
regia : Boris Rîţarev
imaginea : V.Dulţev, L.Ragozin
muzica : A.Muravliev

cu : Boris Bîstrov (Aladin), Dodo Ciogovadze (prinţesa Budur), Sarrî-Karrîev (duhul), A.Fait (Magribineţ), O.Koberidze (sultanul), E.Verulaşvili (mama lui Aladin), G.Sadîhov (marele vizir), G. Milliar (înţeleptul), E.Bilanişvili (straja de noapte), V. Brîleev (Mubarak), I.Cekulaev (Mustafa).

Magribineţ, vrăjitorul cel rău, care este stăpînit de o singură dorinţă - aceea de a şvea lampa fermecată - soseşte într-o noapte la Bagdad. El îl caută pe

tînărul Aladin, deoarece stelele i-au spus că acesta îl va ajuta să găsească lampa.

Magribineț îl întîlnește pe Aladin a doua zi, în piața mare a orașului. Tînărul se afla în mulțimea trecă - torilor ce se aruncaseră cu fața la pămînt la trecerea prințesei Budur, pe care nimeni n-avea voie s-o privească, sub pedeapsa cu moartea. Prințesa Budur îi poruncește lui Aladin să se ridice și în clipa în care privirile lor se întîlnesc aceeași vrajă îi cuprinde pe amîndoi. Amenințat să-și piardă capul, Aladin este salvat de vrăjitor, care îl duce apoi în orașul umbrelor pentru a găsi lampa fermecată. In clipa în care Aladin i-o aduce, Magribineț încearcă să-l ucidă, dar tînărul reușește să se salveze luînd lampa cu el. De acum încolo duhul lămpii va fi la ordinele lui, îndeplinindu-i orice dorință. Cu ajutorul lămpii fermecate Aladin o revede pe prințesă, dar pentru îndrăzneala lui este aruncat în închisoare, în timp ce sultanul și sfetnicii încearcă s-o convingă pe Budur că totul n-a fost decît un vis și că trebuie să se mărite cu cel pe care i l-au ales ei. Lampa fermecată îl va scoate însă din temniță pe Aladin care, în - frîngînd uneltirile vrăjitorului, o va lua în căsătorie pe prințesa Budur.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Boris Rîțarev : Infrîngere ; 40 de minute pînă în zori.

A.Fait : Torentul ; Pe țărmuri îndepărtate ; Prima zi de pace ; Cu orice preț ; Taina cetății ; Mai tare ca uraga - nul ; Impărăția oglinzilor strîmbe ; Impușcături în ceață ; Suflete tari.

O.Koberidze : Pescuitorii de bureți ; 713 cere ate - rizare ; In întîmpinarea visului ; Cîntecul întrerupt ; Mamă vitregă ; Copiii mării ; Cortul roșu.

G.Milliar : Palatul de cleștar ; Impărăția oglinzi - lor strîmbe ; Frumoasa Varvara.

M O T O D R A M A
producţie a studiourilor poloneze
ecran normal, alb-negru

scenariul : Tomasz Domaniewski
regia : Andrzej Konic
imaginea : Zbigniew Czajkowski, Zbigniew Kupczyk
muzica : Waldemar Kazanecki

cu : Jacek Fedorowicz (Jacek), Krystyna Sienkiewicz (Krysia), Bohdan Lazuka, Jerzy Dobrowolski, Krystyna Borowicz, Iga Cembrzynska, Roman Klosowski, Artur Mlodnicki, Kazimierz Wichniarz.

Comedie.

Jakek, un funcţionar timid de la oficiul poştal, îşi petrece timpul liber pescuind. In liniştea după-amiezii, în timp ce undiţa îşi aşteaptă prada, Jacek, urmărit de chipul tinerei motocicliste Krysia, care se prezentase în acea zi la ghişeu pentru a expedia o telegramă, visează că este eroul unor întîmplări fantastice...

... Devenit motociclist dintr-o pură întîmplare, Jacek ia parte la un motocros ca reprezentant al echipei clubului a cărei secretară este Krysia, şi cîştigă. Cariera lui sportivă este deschisă. Il aşteaptă averea, gloria şi mai presus de orice dragostea Krysiei. După o serie de succese în ţară, el concurează pentru titlul de campion mondial, obţinîndu-l în cele din urmă.

Jacek a devenit o personalitate a lumii sportive, e plin de importanţă, sigur de succes atît pe linie sportivă cît şi în inima Krysiei. I se propune să participe la raliul automobilistic, pe care acest "fenomen al volanului", cum e supranumit, îl cîştigă. Si deodată, în culmea gloriei... visul se destramă în clipa în care în cîrligul undiţei s-a prins un peştişor.

In drum spre casă, Krysia îi apare în faţă, de data aceasta în realitate.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Jacek Fedorowicz : Leac contra dragostei ; Căsătorie din interes.

Krystyna Sienkiewicz : Leac contra dragostei ; Republica fetelor.

Bohdan Lazuka : Beata ; Căsătorie din interes.

Jerzy Dobrowolski : Noul angajat.

Iga Cembrzynska : Peretele vrăjitoarelor.

Roman Klosowski : Prima zi de libertate ; Nu vor fi divorţuri.

Artur Mlodnicki : Dragoste neîmplinită ; Giuseppe la Varşovia.

M-AM CINTAT NICIODATA PENTRU TATA (I never sang for my father)
producţie a studiourilor din S.U.A.
ecran normal, color

scenariul : Robert Anderson
regia : Gilbert Cates
imaginea : Morris Hartzband, George Stoetzel
muzica : Al.Gorgoni, Barry Mann

cu : Melvyn Douglas (Tom Garrison), Gene Hackman (Gene Garrison), Dorothy Stickney (Margaret Garrison), Estelle Parsons (Alice), Elisabeth Hubbard (Peggy), Lovelady Powell (Norma), Daniel Keyes (Dr.Mayberry), Conrad Bain (Pell), Jon Richards (Marvin Scott).

Relaţiile dintre un tată şi fiul său, care nu s-au cunoscut niciodată cu adevărat unul pe celălalt, formează tema acestei drame.

La cei 80 de ani ai săi, Tom Garrison, fost primar într-un orăşel din Statele Unite, om întreprinzător, "remarcabil" cum îl definesc soţia şi cunoştinţele lui, nu vrea să recunoască adevărul că memoria îi slăbeşte, că auzul lui nu mai e ca odinioară. Năpădit de amintiri, el povesteşte la infinit celor din jur întîmplări din viaţa lui

trecută fără a se întreba dacă continua lor repetare nu-i plictisește.

Aparent, Gene este un fiu iubitor și îndatoritor, care se străduiește să facă totul pentru ca părinții lui să se simtă bine. Dar el este conștient că bătrînul e senil și e revoltat că și acum, cînd a ajuns un bărbat matur, îl socotește un copil. Îl revoltă egoismul bătrînului, care a gonit-o pe fiica lui din casă pentru că s-a căsătorit cu un evreu. Gene își dă seama de resentimentele lui față de bătrîn, caută să le înăbușe și se urăște pentru ele. Știe că amîndoi părinții vor fi nefericiți dacă va părăsi orașul pentru a pleca în California, unde locuia viitoarea lui soție.

Conflictul se ascute după moartea mamei. Bătrînul a devenit o povară pentru Gene. Acesta se străduiește ca, îndeplinindu-și datoria atît față de tatăl său cît și față de el însuși, să nu-l mîhnească pe bătrîn, să-l facă fericit.

Tom Garrison respinge toate ofertele lui Gene - nu vrea nici să angajeze o menajeră, nici să se interneze la un azil de bătrîni. Fără a ține seama de vîrsta sa înaintată, vrea să trăiască singur în casa lui. Neputînd să-l înțeleagă pe Gene și viața pe care acesta și-a ales-o, se opune plecării lui în California și-l acuză de egoism și ingratitudine. Toate încercările lui Gene de a se apropia măcar acum de tatăl său, de a se înțelege cu el dau greș. Discuții lungi în care fiecare își apără punctul de vedere, niciunul nevoind să cedeze, culminează cu o scenă dureroasă prin violența cuvintelor, după care Gene părăsește pentru totdeauna casa tatălui său. După plecarea lui în California, s-a mai întîlnit de cîteva ori cu tatăl său, apoi, într-o zi, bătrînul a murit.

"Moartea pune capăt vieții, dar ea nu distruge amintirea care rămîne".

Eliza Anghelescu

POVESTIRILE LUI HOFFMANN (Hoffmanns Erzählungen)
producţie a studiourilor Defa-Berlin
ecran normal, color
scenariul şi regia : Georg Mielke
Orchestra şi soliştii Operei Comice din Berlin

cu : Hanns Nocker (Hoffmann), Melitta Muszely (Stella, Olimpia, Antonia, Giulietta), Rudolf Asmus (Lindorf, Coppelius, Dr.Mirakel, Dapertutto), Werner Enders (Andreas, Cochenille, Franz, Pitichinaccio), Alfred Wroblewski (Rat Crespel), Vladimir Bauer (Spalanzani), Horst-Dieter Kasohel (Schlemihl), Heinz Kögel (Lutter), Sylvia Kuziemski (muza, Niklaus).

Operă fantastică de Jacques Offenbach prelucrată de Walter Felsenstein.

Pentru premiera Operei Comice din Berlin, în anul 1958, Walter Felsenstein (noua prelucrare a libretului) şi Karl-Fritz Voigtmann (aranjament muzical) au creat o nouă versiune scenică a operei comice "Povestirile lui Hoffmann" pe care Jacques Offenbach a lăsat-o sub forma reducţiei orchestrale. Versiunea cinematografică realizată de Walter Felsenstein împreună cu regizorul Georg Mielke continuă această concepţie scenică.

Dragostea pentru cîntăreaţa italiană Stella, aflată într-un turneu în Berlin, şi nesiguranţa iubirii ei îi produc multă suferinţă poetului Hoffmann. In scopul de a-i alina durerea şi a-l îmbărbăta necontenit pentru ca el să-şi poată continua opera, muza lui, luînd înfăţişarea unui tînăr, Niklaus, îl însoţeşte pretutindeni. In cîrciuma lui Lutter, Hoffmann le împărtăşeşte prietenilor săi visurile lui despre trei femei pe care le-a iubit şi a căror sinteză o reprezintă Stella.

Prima - Olimpia - întruchipare a frumuseţii fără suflet, este de fapt o închipuire, o figură de ceară animată de un mecanism. Cu prilejul unui bal dat în onoarea ei, totul iese în vileag şi Hoffmann asistă cu durere la pieirea ei. Cea de a doua, Antonia, o tînără suferindă dar cu o voce fermecătoare, este victima uneltirilor şi vrăjilor doctorului

Mirakel. Giulietta, cea de a treia, cea mai frumoasă curte - zană din Veneţia, este ucisă de un bogătaş, rival al lui Hoffmann.

Cele trei povestiri fantastice s-au terminat şi în local apare Stella. Hoffmann, fericit, se convinge de dragostea ei. Poetul va urma îndemnurile muzei ca opera lui să cînte adevărata viaţă, să-i facă pe oameni să creadă din nou în dragoste.

Eliza Anghelescu

[redacted]

producţie a studiourilor spaniole
ecran normal, color

scenariul şi regia : José Luis Saenz de Heredia
imaginea : Alfredo Fraile
muzica : Gregorio Garcia Segura, Augusto [illegible]ro

cu : Conchita Velasco, Manolo Escobar, Alfredo Lan[illegible]
cita Morales, Antonio Ferrandis.

Comedie muzicală.

Rodolfo Sicilia, şeful serviciului "Idei" al agenţiei de "Publicitate Dum-Dum", are ideea să lanseze "whisky-ul"şi faimoasa băutură naţională "manzanilla" într-o campanie publicitară comună. Whisky-ul va fi personificat de celebra cîntăreaţă yé-yé, Bárbara, iar manzanilla de Antonio Torres, cel mai popular cîntăreţ spaniol. Cei doi se vor întrece într-un mare concurs care va avea loc în Palatul Sporturilor din Madrid, fiind retransmis prin intermediul televiziunii pentru ca întreaga Spanie să se pronunţe, într-un referendum muzical, ce cîntece preferă : olé sau yé-yé.

Concursul începe ; între cei doi reprezentanţi lupta este strînsă, iar suporterii reacţionează cu patimă, a treia seară sala transformîndu-se într-un cîmp de bătălie. Torres refuză să mai cînte, dar nu atît din orgoliu profesional, ci pentru că în acest moment îl preocupă cu totul altceva decît muzica. Este Bárbara, adversara lui, de care s-a îndră -

gostit. Dar Bárbara îl convinge pe Antonio să continue întrecerea şi se întorc să cînte împreună în Palatul Sporturilor. Rezultatul concursului ? Va triumfa whisky-ul sau manzanilla ? Sau...

Filmografie

Alfredo Landa : Fata în doliu ; Patricia şi muzica; De ce te părăseşte bărbatul ?

Gracita Morales : Bună ziua, contesă.

ROMANTICII (Romantyczni)
producţie a studiourilor din R.P.Polonă
cinemascop, color

scenariul : Stanislaw Rózewicz, Witold Zalewski
regia : Stanislaw Rózewicz
imaginea : Krzysztof Winiewicz
muzica : Wojciech Kilar

cu : Olgierd Lukaszewicz (Wladyslaw), Ignacy Gogolewski (Henrik), Wladyslaw Hańcza (Dl.Nawrocki), Jean Ciecierski (contele Turno), Marta Lipińska (Emilka), Malgorzata Leśniewska (D-na Jadwiga Nawrocka), Riszarda Hanin.

Filmul se inspiră din fapte autentice, petrecute cu 120 de ani în urmă în Poznania, o regiune a Poloniei care în acea perioadă era anexată Prusiei.

Henryk şi Wladyslaw, doi fraţi, emigranţi politici din Polonia, fac un popas la conacul moşierului Nawrocki. Aici, ei aşteaptă un emisar pentru a-i conduce la generalul de origină polonezâ Bem, comandantul armatei revoluţionare maghiare care cîştigase multe victorii în Transilvania, în luptele împotriva austriecilor.

Fii ai unui ofiţer polonez căzut pentru patrie,cei doi fraţi sînt hotărîţi să-şi închine viaţa luptei pentru libertate. Doamna Nawrocka, deţinătoarea unor legături se-

crete cu revoluționarii, devine confidenta lor. Nawrocki, preocupat exclusiv de administrația moșiei, este departe de aspirațiile romantice, de idealul revoluționar al soției sale, a cărei activitate nu o aprobă.

In perioada pe care sînt nevoiți s-o petreacă în această casă în așteptarea emisarului, Henryk și Wladyslaw vor surprinde conflictele dintre soții Nawrocki și sentimentul de dragoste pe care moșierul îl poartă fiicei sale adoptive, Emilka. Cînd Henryk, îndrăgostit de Emilka, îi cere mîna, Nawrocki se opune căsătoriei fetei cu un om care nu-i putea oferi un viitor sigur.

Wladyslaw este contrariat de atitudinea lui Henryk, care refuză să-și continue drumul, fiind hotărît să plece împreună cu Emilka. La aceasta se adaugă o nouă lovitură : constatarea că doamna Nawrocka, față de care nutrea o pasiune născută dintr-o imensă admirație, nu este nici pe departe ființa pură și nobilă pe care și-o imaginase.

Intr-o zi de iarnă, cînd Emilka și Henryk se întorc de la o plimbare cu sania, Nawrocki, furios, îl insultă pe tînăr, năpustindu-se asupra lui cu cravașa. Henryk trage în el, ucigîndu-l. Tînărul este judecat și condamnat pentru crimă.

Wladyslaw, în conștiința căruia s-a năruit o lume de visuri și aspirații, lăsîndu-l plin de amărăciune și dezgust, își biruie durerea, ajungînd în armata generalului Bem.

Eliza Anghelescu

Filmografie

Stanislaw Rozewicz : Certificatul de naștere ; Orașul liber ; Cerul și iadul ; Singurătate în doi.

Olgierd Lukaszewicz : Pădurea de mesteceni.

Ignacy Gogolewski : Contesa Cosel ; Singurătate în doi.

Wladyslaw Hancza : Cenușă ; Intre noi ; Contesa Cosel ; Pan Wolodyjowski.

Jan Ciecierski : Barbara ; Cenușă și diamant ; Noul angajat.

Marta Lipinska : Parașutiștii ; Peretele vrăjitoarelor; Nu vor fi divorțuri.

Ryszarda Hanin : Intre maluri ; Haine aproape noi; Noul angajat.

STEAUA DE TINICHEA (The tin star)
producţie a studiourilor americane 1957
ecran normal, alb-negru

scenariul : Dudley Nichols, după o povestire de Barney Slater şi Joel Kane
regia : Anthony Mann
imaginea : Loyal Griggs
muzica : Elmer Bernstein

cu : Henry Fonda (Paul Eckmann), Anthony Perkins (Ben Owens), Betsy Palmer (Nora), Michel Ray, Neville Brand, John Mc Intire, Mary Webster, Peter Baldwin, Richard Shannon, Lee Van Cleef, James Bell.

Western.

Marele succes de care s-au bucurat întotdeauna filmele din această categorie se datoreşte cu siguranţă caracterului lor moralizator, purităţii şi simplităţii acţiunii care asigură incontestabilul triumf al binelui împotriva răului, superioritatea justiţiei sociale faţă de cea individual-anarhică.

Paul Eckmann, fost şerif al unui orăşel din vestul Americii, aduce actualului şerif, Ben Owens, corpul unui scelerat. Concetăţenii fostului şerif nu pot accepta ca pe o necesitate gestul uciderii acestui element antisocial şi îi cer lui Paul să-şi caute adăpost în afara oraşului lor. Neavînd pe nimeni, Paul, "vînătorul" de răufăcători, este găzduit de Nora, o tînără femeie, mama lui Jim, un băieţel foarte isteţ.

"Steaua de tinichea" pe care acum o poartă Ben Owens este în primul rînd un simbol sacru al justiţiei, a cărei semnificaţie este independentă de meritele slujitorului ei, dar şi un obiect demn de invidiat. Bogarde, pretendent la funcţia de şerif, încearcă în nenumărate feluri să pună bete în roate actualului reprezentant al justiţiei locale. Paul ia hotărîrea să-l înveţe pe Ben tainele complicate ale acestei meserii, să educe în el calmul şi stăpînirea de sine.

Doi răufăcători atacă o diligenţă şi ucid un om. Unul

dintre atacanţi a fost rănit. Bătrînul doctor chemat la că - pătîiul lui este doborî. în mod laş. Dar în carnetul de vi - zite al doctorului era scris numele asasinilor : fraţii Me - feeld. Se organizează două echipe de urmărire. Prima este condusă de Bogarde, a doua de Ben şi de Paul. Datorită lui Jim, Ben şi Paul îi repereazâ pe fugari şi reuşesc să-i capturezе. Bogarde nu şi-a pierdut încă speranţa de a-şi vedea realizat visul de a fi şerif. In acest scop el îi montează pe locuitori împotriva lui Ben care nu vrea să-i omoare pe cei doi criminali ci să-i ofere tribunalului federal. Ben, care a învăţat conştiincios lecţiile pe care Paul i le-a administrat de-a lungul timpului, va şti de data aceasta cum să-şi înfrîngă cu argumente pretendentul la funcţia de şerif. Paul şi Nora, împreună cu Jim, vor continua să ducă o exis - tenţă liniştită în căsuţa lor din afara oraşului al cărui şerif este în continuare Ben Owens.

Iulian Georgescu

Filmografie

Anthony Mann : Eroii de la Telemark ! Căderea Impe - riului Roman ; Cidul.

Henry Fonda : Război şi pace ; Warlock.

Anthony Perkins : Vă place Brahms ? ; Procesul.

Peter Baldwin : Era noapte la Roma.

TIMPUL BERZELOR (Zeit der Störche)
producţie a studiourilor Defa
ecran normal, color
scenariul şi regia : Regine Kühn - după o povestire de
. Herbert Otto
imaginea : Erich Gusko
muzica : Hans J.Wenzel

cu : Heidemarie Wenzel, Winfried Glatzeder, Jürgen Hentsch, Hilmar Baumann, Petra Hinze, Volkmar Kleinert, Wolf - gang Winkler, Manfred Borges, Reimar - Joh.Baur, Herbert-Wolfgang Krause.

In convieţuirea echilibrată a tinerei profesoare Susanne cu biologul Wolfgang Fischer nu intervenise încă nimic care să le tulbure înţelegerea. In timpul unui concediu de o săptămînă în satul în care Susanne îşi făcea practica peda - gogică ea îl întîlneşte pe Christian, şef de schimb la o sondă de gaz metan. Cu toată împotrivirea ei faţă de sentimentul trezit de acest tînăr, Susanne îşi dă seama la sfîrşitul con - cediului că îl iubeşte şi că scurta lor întîlnire nu este me - nită să rămînă o simplă aventură de vacanţă. Nu se poate decide însă cu uşurinţă să se despartă de Wolfgang, deşi ştie că nu-l iubeşte şi că a acceptat convieţuirea cu el numai pentru a nu fi singură. Pe de altă parte Christian, care nu şi-a terminat studiile liceale, situatia de muncitor pe şantier fiind pro - vizorie pentru el, nu are certitudinea că poate oferi Susannei un trai liniştit. Amîndoi se tem că dragostea lor ar putea fi ameninţată de griji şi insatisfacţii profesionale. Discuţiile nu duc la nici un rezultat ; se despart certaţi, iar Susanne se întoarce acasă. Dar aici nu-şi poate regăsi liniştea, existenţa ordonată de mai înainte alături de Wolfgang devenind imposi - bilă. In curînd şcolile se deschid. Susanne se înapoiază în sa- tul în care este profesoară şi unde Christian o aşteaptă.

Florica Balş

Filmografie

Hentsch Jürgen : Timp pentru a trăi.
Petra Hinze : Cazul sergentului Grişa ; Hei,tu.
Wolkmar Kleinert : Viaţa în doi.

VIS DE DRAGOSTE (Lis: :) (Szerelmi álmok)
coproducţie maghiaro-sovietică

scenariul : Keszi Imre, D.Delj
muzică de Liszt : la pian Cziffra György
muzică de Chopin
şi Beethoven : la pian Sviatoslav Richter
coregrafie : Konstantin Sergheev, Natalia Dudinskaia

şi

Baletul Operei Kirov din Leningrad
regia : Márton Keleti
imaginea: István Hildebrand

cu : Imre Sinkovits (Liszt), Ariadna Şenghelaia (Caroline), Sándor Pécsi (Belloni), Igor Dmitriev (prinţul Witt - genstein), Klara Luciko (Marie D'Agoult), Larisa Trem- bovelsaia (Lola Montez), Irina Gubanova (Olga Janina), Tamás Major, Klari Ţolnay, Ferenc Bessenyei, Lajos Básti, Adám Szirtes.

Reţinînd evenimentele importante care au marcat exis- tenţa lui Franz Liszt ca om şi ca muzician, filmul evocă viaţa celebrului compozitor şi pianist, în epoca marilor frămîntări revoluţionare din Europa secolului trecut.

O scurtă retrospecţie în copilărie, cu episodul re - feritor la interesul acordat de Czerny micului pianist,este urmată de perioada maturităţii care debutează cu întîlnirea lui Liszt cu Berlioz. Pentru Liszt începe o carieră strălu- cită, o viaţă agitată de lungi turnee în marile oraşe ale continentului. Cunoscut pentru ideile umanitare şi pentru patriotismul său, Liszt este privit de autorităţile din Un- garia ca un revoluţionar periculos. Multe dintre concertele sale din străinătate au fost date în beneficiul compatrioţi- lor sau al sinistraţilor de pe urma inundaţiilor din Ungaria.

Una dintre principalele teme ale filmului este cea a dragostei, în biografia sentimentală a marelui artist fiind cunoscute două femei : contesa Marie D'Agoult şi prinţesa rusă Caroline Wittgenstein. De Marie - în al cărei salon de

la Paris îi cunoscuse pe compozitorii romantici francezi - îl va despărți însăși activitatea lui muzicală, neîntre - ruptele călătorii în diferite țări. In afară de Viena, Paris, Roma, Dresda, Budapesta, Weimar, Liszt întreprinde o serie de turnee în Rusia, unde se împrietenește cu Glinka, Borodin și alți compozitori. Concertele date la Petrograd, Kiev, Odesa au un mare succes, motiv în plus pentru ca țarul să se teamă de acest recunoscut ambasador al ideilor revoluționare din Europa.

In Rusia Liszt o întîlnește pe prințesa Caroline, veche admiratoare a sa, de care va fi legat pînă la sfîr - șitul vieții. Acestei mari iubiri îi sînt închinate o bună parte din operele sale. Căsătorită cu prințul Wittgenstein, Caroline - de origină polonezâ - nu va putea însă să obțină niciodată divorțul la care se va opune atît țarul cît și papa.

In 1847 Liszt dă ultimul său recital și se dedică exclusiv activității componistice și dirijatului. Ca dirijor permanent la Weimar el promovează lucrările unui nou com - pozitor a cărui artă încearcă să o impună : Richard Wagner. Sprijinul lui Liszt nu se limitează numai la difuzarea creației compozitorului german ; în perioada exploziei revoluțiilor din 1848 Liszt îl ajută pe Wagner să fugă de la Weimar, unde era urmărit pentru ideile sale progresiste.

După ani de peregrinări Liszt se întoarce în patrie unde este numit directorul noului conservator, post acceptat cu bucurie pentru posibilitatea ce i-o dădea de a forma o școală de pianiști.

Creatorul poemelor simfonice, al Rapsodiei ungare, al concertelor pentru pian, al Simfoniei Faust moare la 31 iulie 1886 în vîrstă de 75 de ani.

Florica Balș

Filmografie

Márton Keleti : Ultima aventură a lui Don Juan ; La doi pași de graniță ; Arme și porumbei ; Numai o glumă ; Pînă mîine ; Caporalul și ceilalți ; Vara de altădată.

Imre Sinkovits : I două reprize în iad ; Drum de încercare ; Pînă mîine ; Alba Regia ; Legenda din tren ; Caporalul şi ceilalţi ; Păcat de benzină ; Cu bărbaţii e altă poveste ; Innorare trecătoare ; Cele trei nopţi ale unei iubiri ; Stelele din Eger ; Familia Tót ; Profesorul infernului.

Ariadna Şenghelaia : Evgheni Oneghin ; Eugenie Grandet; Fii atentă, bunicuţo !; Te iubesc, viaţă ; Intre două iubiri; Permisie pe ţărm ; Judecata nebunilor ; Brăţara de granate ; Impuşcătura ; Nu fi trist ; Unghiul de cădere.

Sándor Pécsi : Mîndrie ; Umbrela sfîntului Petru ; Sabie şi zar ; Cum stăm, tinere ? ; Falsificatorul ; Un nou Ghilgames ; Logodnicele văduve ; Păcat de benzină ; Dragostea este interzisă ; Pe teren propriu ; Băieţii din strada Pál ; Vara de altădată.

Igor Dmitriev : Flacăra nestinsă ; Pe Donul liniştit ; In zgomotul roţilor ; Ea te iubeşte ; In pragul vieţii ;Raidul vărgat ; Pescăruşul negru ; Hamlet ; Timidul ; Careta verde ; Nikolai Bauman ; Armata "Codobaturilor" din nou în luptă.

Klara Luciko : Frunze roşii ; Viaţa este în mîinile tale ; Casa de la răscruce ; Cazacii din Kuban ; Cine-i criminalul ?

Irina Gubanova : Dama de pică ; Primul troleibuz ;Unde eşti acum, Maxim ?; Război şi pace.

FESTIVALUL FILMULUI SOVIETIC

F U G A (Beg)
producţie a studioului "Mosfilm"
ecran panoramic şi normal, color

scenariul şi regia : Aleksandr Alov, Vladimir Naumov - după operele lui Mihail Bulgakov
imaginea : L.Paataşvili
muzica : N.Karetnikov

cu : Liudmila Savelieva (Serafima Vladimirovna Korzuhina), Aleksei Batalov (Serghei Pavlovici Golubkov), Mihail Ulianov (generalul Ciarnota), Tatiana Tcaci (Liuska), Vladislav Dvorjeţki (Hludov), Evgheni Evstigneev(Korzuhin), R.Homiatov (Frunze), V.Zamanski (Baev), N. Olialin (Krapilin), B.Freindlih (comandantul suprem alb), V.Osenev (Tihii), A.Ianvarev (Golovan),V.Basov (Artur Arturovici - Ţarul gîndacilor).

PIAŢA ROŞIE (Krasnaia Ploşciad)
producţie a studiourilor "Mosfilm"
cinemascop, alb-negru
scenariul : I.Dunski, V.Frid
regia : Vasili Ordînski
imaginea : V,Jelezniakov
muzica : V.Basner

cu : Serghei Iakovlev, Aleksandr Kutepov, Viaceslav Şalevici, Stanislav Liubşin, Valentina Maliavina, Serghei Nikonenko, Uno Loit, Pavel Kormunin, Viktor Şulghin.

UNCHIUL VANIA (Diadia Vania)
producţie a studioului "Mosfilm"
ecran normal, color.
scenariul şi regia : Andrei Mihalkov-Koncialovski
imaginea : Gheorghi Rerberg, Evgheni Guslinski
muzica : A.Şnitke
cu : Innokenti Smoktunovski (Ivan Petrovici Voiniţki), Serghei Bondarciuk (Astrov), Vladimir Zeldin (Serebriakov), Irina Kupcenko (Sonia), Irina Miroşnicenko (Elena Andreevna), Irina Anisimova-Vulf (mama).

UN AMANET CIUDAT (Udivitelnîi Zaklad)
producţie a studioului "Lenfilm"
ecran normal, alb-negru

scenariul : Nikodim Hippius
regia : Leonid Makarîcev
imaginea : N.Jilin
muzica : V.Kladniţki

cu : Vova Magdenkov, Lenia Bazutkin, V.Talîzina, A.Pavlî - ceva, G.Diudiaev.

GARA BIELORUSA (Beloruskii vokzal)
producţie a studioului "Mosfilm"

scenariul : Vadim Trunin
regia : Andrei Smirnov
imaginea : Pavel Lebeşev
muzica : Bulat Okudjava

cu : Evgheni Leonov (Prihodko), Anatoli Papanov (Dubenski), Alekşei Glazîrin (Harlamov), Vsevolod Safanov (Kiriuşkin), Nina Urgant (Raia).

ELIBERAREA (Seria a III-a)

"DIRECTIA LOVITURII PRINCIPALE"

producție a studiourilor "Mosfilm"
panoramic și cinemascop, color

scenariul : Iuri Bondarev
Oskar Kurganov
Iuri Ozerov

regia : Iuri Ozerov

imaginea : Igor Slabnevici

muzica : I.Levitin

cu : Nikolai Olialin, Larisa Golubkina, Boris Zaidenberg, Mihail Ulianov, Vladlen Davîdov, Evgheni Burenkov, Vladislav Strjelcik, Vasili Șukșin, Serghei Harcenko, Buhuti Zakariadze, Stanislav Iaskevici, Iuri Durov, Fritz Diez, E.Tide, Heinz Gies, G.M.Henneberg, Hannjo Hasse, Peter Sturm, Alfred Struwe.